

Godina 4. | Broj 8/9 | prosinac 2009.

ISSN 1846-3630

rotary

magazin

80 godina u Hrvatskoj

www.gpzagorje.hr

ZAGORJE
TEHNOBETON d.d.

sigurna linija susreta

Riječ GUVERNERA

Peter Krause

Drage rotarijanke, dragi rotarijanci,

Otkada sam stupio na guvernersku dužnost upoznao sam Hrvatsku. Nisam još uspio vidjeti sve krajeve te lijepe države – obalni dio i otoke još nisam posjetio, ali i ono što sam do sada doživio jako me obradovalo i ostavilo snažan utisak. U Varaždinu, za vrijeme Špancirfesta, predstavili smo akciju Suncokreti koja je imala veliki publicitet. Posebno me obradovalo što sam mogao čarterirati dva nova kluba u Hrvatskoj – RC Vinkovci i RC Delnice. Oba su kluba organizirala upečatljive proslave čartera. U Bjelovaru sam sudjelovao u predaji čeka od 200 tisuća kuna tamošnjoj bolnici. Nanovo sam zadivljen socijalnim projektima hrvatskih klubova koji u javnosti uživaju veliki ugled. Posjetio sam klubove od Zagreba do Čakovca, od Osijeka i Slavanskog Broda do Ludbrega. Svugdje sam naišao na dobru atmosferu, socijalni angažman i prijateljstvo. Moja krilatica – Angažman, Znanje, Vrijedno-

sti, u Hrvatskoj se živo provodi. Naročito me razveselilo što je među nekim klubovima razvijeno novo prijateljstvo i međusobno sudjelovanje u akcijama. Klubovi u razmjeni ideja, programa i projekata proširuju vidike i mogućnosti.

U takvom svjetlu održat će se u Zagrebu 19. prosinca svečanost u povodu 80. godišnjice Rotaryja u Hrvatskoj. To će biti proslava u čast Hrvatske i Rotaryja.

S uvjerenjem mogu reći kako je Rotary u Hrvatskoj toliko snažan da smatram poželjnim da od 1. srpnja 2011. postane – District 1913. Svjetski predsjednik John Kenny poručuje da je «budućnost Rotaryja u vašim rukama», što posebno vrijedi za hrvatske rotarijance koje očekuje izdvajanje u vlastiti distrikt. Već su nominirani guverneri za prve godine koji će, uvjeren sam, svoje mandate sjajno odraditi. Čestitam budućem distriktu u nadi da će prijateljstvo između austrijskih i hrvatskih rotarijanaca ostati i dalje snažno.

Uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Duško Čorak

predsjednik Hrvatskog Rotary saveza

Osamdeseta obljetnica rotarijanstva u Hrvatskoj poklopila se s odlukom Rotary Internationala za formiranje samostalnog distrikta Hrvatske u okviru Rotary Internationala koji će početi s radom 1. srpnja 1911. godine. Pred nama su novi izazovi, ali i prigoda da se prisjetimo brojnih projekata i naših članova koji su učinili velika djela u svojim zajednicama. Još od ponovnog osnivanja Rotary Cluba Zagreb u travnju 1990. godine, naši rotarijanci predano služe i iskazuju spremnost za pomaganjem u svakodnevnom životu. S ponosom valja istaknuti nesebični angažman naših rotarijanaca tijekom Domovinskog rata koji su aktivno sudjelovali u osiguranju i podjeli humanitarne pomoći koja je stizala od Rotary klubova iz inozemstva. Naši su se klubovi snažno angažirali i na otklanja-

nju posljedica rata, posebice u projektima razminiranja.

Rotarijanci i rotarijanke u Hrvatskoj doista imaju razloga za ponos. Svaki od 46 klubova u našoj zemlji godišnje s uspjehom organizira i provede barem jednu značajnu humanitarnu akciju, pri čemu valja posebno istaknuti i vrijednost uočavanja problema u zajednici, kako bi ih postavili u fokus šire društvene zajednice.

Akademiju organiziramo da pokažemo snagu rotarijanstva u Hrvatskoj koju čine 1150 rotarijanki i rotarijanaca u 46 naših klubova, da se zahvalimo prijateljicama i prijateljima koji su nesebično ugradili sebe u pomaganju drugima, ali i da pogledamo u budućnost, u novi – District 1913.

Sadržaj

- 4 | Rotary – Prijateljsko društvo vrijedno povjerenja

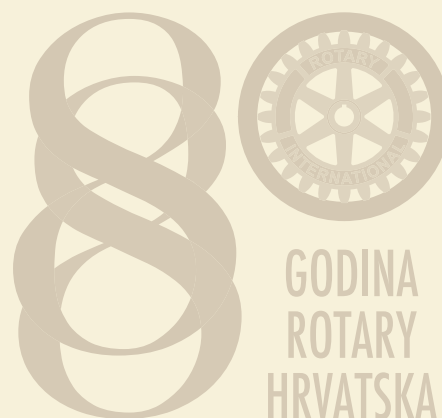
- 10 | Povijest rotarijanstva u Hrvatskoj 1928. – 1941. – Sjeme rotarijanstva posijano je u Zagrebu

- 56 | Ponovno osnivanje Rotaryja u Hrvatskoj – Zagreb pozdravlja Rotary

- 18 | District 1913 – Novi poticaj rotarijancima u Hrvatskoj

Osnivač Rotaryja Paul Harris svijetu je 1905. godine ponudio ideju koja je i danas atraktivna za milijune članova

Prijateljsko društvo vrijedno povjerenja

Prvi rotarijanci – Paul Harris, Hiram Shorey, Silvester Schiele i Gus Loehr

Kada je čikaški odvjetnik Paul Harris s trojicom poznanika uvečer 23. veljače 1905. godine u Chicagu podijelio ideju kluba koji bi bio inspiriran duhom prijateljstva, ponudio je svijetu upravo ono što mu je trebalo. Ideja koja se temeljila na toleranciji i razumijevanju i danas je, stotinu i pet godina od sastanka u sobi 711 čikaškog Unity Buildinga, nevjerojat-

no svjež i atraktivna za milijun i 200 tisuća članova Rotary klubova širom svijeta. Ovi ljudi, usmjereni na stvaranje profita u svojim kompanijama, s malo slobodnog vremena i puno obveza, ipak rado nalaze vrijeme za služenje i kontinuirano doprinose ideji Paula Harrisra, doniraju milijune dolara i nebrojene sate dobrotvornog rada.

Koncept Rotary kluba u svojoj je osnovi naime, izrastao upravo iz žudnje Paula Harrisra da u Chicagu osnuje prijateljsko društvo vrijedno povjerenja, upravo onakvo u kakvom je uživao provodeći bezbrižne dječjačke dane u Vermontu. U biografskoj knjizi *My Road to Rotary* Osnivač Rotaryja piše kako je u toj maloj grupi, koju su činili Gus Loehr, rudarski inženjer, Hiram Shorey, krojač i Silvester Schiele, trgovac ugljenom, ponovo pronašao «zelenu dolinu svog djetinjstva». Rotary klub je za njega bio «oaza u pustinji» a njegovi su članovi «ponovo postali dječaci, neopterećeni i prijateljski raspoloženi». Nakon prvog sastanka koji je održan u neuglednom sobičku Gusa Loehra, slijedeći je odr-

žan u skromnom odvjetničkom uredu Paula Harrisa. Kako je time uveden običaj da članovi «rotiraju» kao domaćini sastanka, nakon niza prijedloga novi je klub dobio ime «Rotation Club». Već na petom sastanku broj je članova toliko narastao da je sastanke bilo nemoguće održavati u uredima članova, pa je sastanak održan u Palmer House hotelu. Od tada seže i običaj da članovi Rotary kluba na sastanku podjele obrok, ili kako Harris doslovce kaže «lome kruh», što rotarijanskom druženju daje novu dimenziju. Iz tog vremena seže i nepisani običaj da se rotarijanci međusobno oslovljavaju s prvim imenom i da budu na «ti». Sve što je moglo škoditi prijateljstvu bilo je odbačeno. «Prisno i neformalno druženje ostalo

je temeljni dio Rotaryja – zapisao je mnogo kasnije Osnivač Rotaryja.

Organizacija koja je sebična ne može dugo trajati. Ako očekujemo da kao Rotary klub poživimo i dalje rastemo, moramo učiniti nešto da opravdamo svoje postojanje. Moramo služiti ljudima – napisao je 1906. Donald M. Carter, na čiju je inicijativu prvi klub u Chicagu prihvatio treći cilj – Napredovanje u najboljem interesu Chicaga i širenje duha građanskog ponosa i odanosti među građanima. Bio je to prijelomni trenutak u povijesti Rotary pokreta. Članovi kluba, ljudi koji su vodili banke, kompanije, odvjetničke tvrtke ili osiguravateljne urede počeli su brinuti za javno dobro – gradili su javne objekte, pomagali bolesnoj djeci, pakirali košare s

Što je Rotary

«Rotary je svjetska organizacija osoba iz stručnog i poslovnog života koje se posvećuju humanim ciljevima, cijene i promiču visoka etička načela u poslovnom i privatnom životu te šire dobru volju i razumijevanje u svijetu». Ovu je definiciju usvojio Odbor direktora Rotary Internationala 1976. godine.

Rotary je najstarija i najuglednija service organizacija koja danas u 167 zemalja svijeta ima više od 1,2 milijuna članova.

Test četiri pitanja

1. Je li istina
2. Je li pravedno prema svim sudionicima
3. Hoće li promicati prijateljstvo i dobru volju
4. Hoće li služiti na dobro svim sudionicima

hranom i dostavljali ih siromašnima. Jedan od prvih rotarijanaca - Arthur Frederick Sheldon, na 1. konferenciji u Chicagu, 1910. godine, ideju rotarijanskog služenja uobličio je u krilaticu «He profits most who serves best» (Najviše dobiva onaj tko najbolje služi), koja i danas, uz moto «Service above self» (Služenje ispred

sebe), najbolje odražava smisao i cilj djelovanja u Rotary pokretu.

Čvrsti most koji iz starog poretka vodi u novi

Rotary je postao «čvrst i važan most koji iz starog poretka vodi u novi – zaključio je drugi predsjednik Rotary organizacije Glen Mead. U tom smislu rotarijanci su poslovnoj zajednici Amerike ponudili prvi etički kodeks zahvaljujući kojem su «rotarijanci postali ambasadori boljeg poslovanja». Do 1922. godine najmanje je 145 nacionalnih poslovnih udruženja prihvatilo etički kodeks koji se temeljio na rotarijanskim etičkim principima, pa se može slobodno reći

da su upravo rotarijanci izmijenili poslovnu praksu tadašnjih Sjedinjenih Američkih Država. Rotarijanci su poslovnoj zajednici u Americi ponudili i etički kompas u vrijeme velike gospodarske krize – Test četiri pitanja. Njegovom autoru Herbertu Tayloru ovaj je moralni test pomogao u spašavanju propalog businessa, a univerzalni etički principi koje je Rotary spremno prihvatio i snažno popularizirao postali su važno obilježje Rotary pokreta koji se širio svijetom. Mali test od samo četiri pitanja – poslužio je u pomirenju privatnih interesa i javnog dobra, a sve do danas ostao je vitalni dio sva četiri pravca služenja u Rotary Internationalu.

Rotary je već 1917. godine dobio još jednu snažnu polugu za svoju dobrotvornu aktivnost. Na konferenciji u Atlanti 6. predsjednik Rotary Internationala Arch Klumph predložio je osnivanje dobrotvorne zaklade koja bi služila za financiranje humanitarnog rada Rotaryja širom svijeta. Prva donacija zakladi, koju su uputili članovi RC Kansas City, iznosila je samo 26,5 dolara, no, danas je The Rotary Foundation of Rotary International jedna od najvećih dobrotvornih zaklada u povijesti čovječanstva koja je samo u rotarijanskoj godini 2005./2006. za razne humanitarne programe širom svijeta donirala 111,9

milijuna američkih dolara. Kolosalna ideja Paula Harris s Klumphovom je idejom dobila snažan, konkretan poticaj koji gotovo cijelo stoljeće generira grandioznu globalnu dobrotvornu aktivnost Rotaryja.

Rotary se u to vrijeme počeo snažno širiti Sjedinjenim Američkim Državama. Iako su se neki članovi čikaškog kluba tome protivili, prvi klub izvan Chicaga osnovao je u San Franciscu krajem 1908. godine kasniji novinski izdavač Homer W. Wood, a potom su Rotary klubovi osnovani i u Oaklandu, Seattleu, Los Angelesu, New Yorku... Kada je 13. travnja 1912. godine osnovan RC Winnipeg, prvi

Paul Harris – Osnivač Rotaryja

Četiri pravca služenja

Kako je Rotary rastao, tako se usložnjavala njegova aktivnost pa je čak i Rotary Internationalu bilo teško precizno odgovoriti na pitanje što je Rotary.

Već široko razgranate aktivnosti Rotaryja pokušao je 1923. godine objediniti i opisati filadelfijski rotarijanac Guy Gundaker u knjižici *A Talking Knowledge of Rotary*¹. To je članovima bilo vrlo korisno štivo, no, Rotary još uvijek nije imao definiciju svog djelovanja koju bi bilo lako zapamtiti. Napokon su, 1926. godine, predsjednik Rotary International in Britain & Ireland (RIBI) Sydney Pascall i tajnik RIBI-a, kasniji urednik *The Rotarian*, Vivian Carter, pronašli «formulu» pomoću koje će biti moguće odrediti djelovanje Rotaryja. U jednom su razgovoru, šecujući šumom, zaključili da bi se aktivnosti Rotaryja mogle usporediti s auto-

cestom. Jedna bi traka bila služenje klubu, druga – služenje zvanju, a treća – svojoj zajednici. Ovu su ideju Sydneyja Pascalla usvojili klubovi u Britaniji kao tri pravca služenja, a već 1927. godine, na svjetskoj konferenciji u belgijskom Ostendu, ovako definirani pravci služenja oduševili su i izaslanike Rotary klubova. U međuvremenu je Glavnom odboru stigla i inicijativa da se trima pravcima služenja pridoda i četvrti, pa su na slijedećoj konferenciji, u Minneapolisu, usvojena četiri pravca rotarijanskog služenja. Prvi je pravac – Klupska služba, koja obvezuje rotarijance da se educiraju o Rotaryju, da potiču prijateljstvo i da služe u klupskim odborima. Drugi pravac služenja je Služba u zvanju, koja rotarijance obvezuje da ohrabruju i potiču visoke etičke standarde u poslu i zvanju, da prepoznaju vrijednosti svih kori-

snih zvanja te da poštuju zanimanje svakog rotarijanca kao prigodu za služenje u društvu. Treći pravac služenja – Služba u zajednici, predstavlja «samo srce služenja» zahvaljujući kojem je «svaki Rotary klub dobar susjed koji predano radi za dobro lokalne zajednice». Četvrti pravac – Služba u zajednici, rotarijancima omogućuje da dosegnu daleko izvan svoje zajednice u promicanju mira među narodima, razumijevanja među ljudima te u borbi protiv gladi, siromaštva i bolesti.

Iako je kasnije bilo prijedloga da se broj pravaca služenja poveća te da se uvođenjem službe za mlade posebno istakne ova važna aktivnost Rotaryja, Legislativsko vijeće smatra kako sadašnja četiri pravca dobro opisuju djelovanje Rotaryja u svijetu, a uz to su i jednostavno definirani i lako pamtljivi.

Osnivač Rotaryja

Čikaški odvjetnik Paul Percy Harris, Osnivač Rotaryja, nikada nije smatrao da je svijetu ponudio novu filozofiju. Poslovnim ljudima ponudio je prigodu da «kroz prijateljivanje služe i budu na korist čovječanstvu», prihvaćajući visoke etičke principe razumijevanja i tolerancije. Na tim je univerzalnim postulatima rotarijanska ideja Paula Harrisa postigla globalni uspjeh i ostala primamljiva i u novom stoljeću Rotary pokreta.

izvan teritorija Sjedinjenih Američkih Država, Rotary asocijacija već je u članstvu imala 35. klubova. Ideja Paula Harrisa koja promiče prijateljstvo i razumijevanje među narodima počela se nezaustavljivo širiti svijetom.

Rotary se temelji na vječnoj stijeni prijateljstva i tolerancije

Već 1921. godine Rotary je na svjetskoj konferenciji u Edinburghu istaknuo svoje zalaganje za «mir među narodima i razumijevanje među ljudima te predanost u borbi protiv gladi, bolesti i patnji».

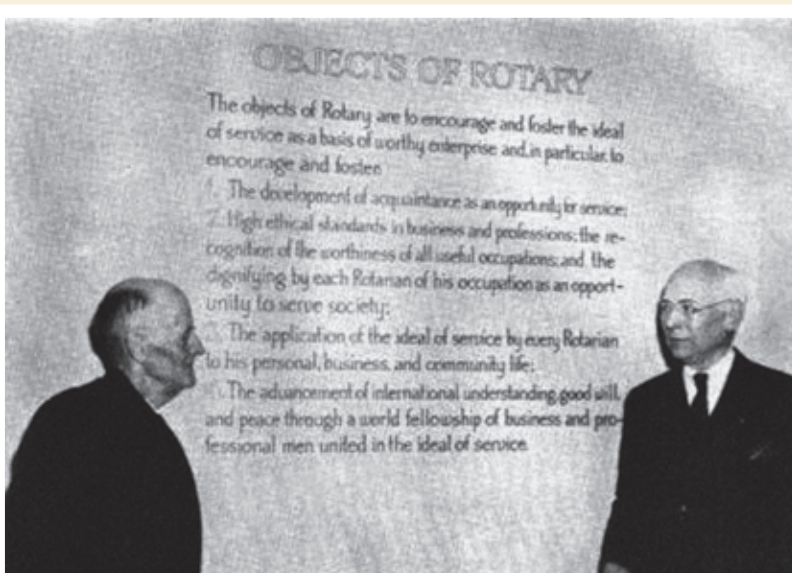
Paul Harris iz bolničke postelje piše delegatima svjetske konferencije u Havani u lipnju 1940. godine – Najbolji način da se povjeruje u čudo je – napraviti čudo. Rotary je napravio čudo. Rotary je stvarno postao dio građanskog života u više od 60 zemalja. I unatoč mnogim iskušenjima još je uvijek postojan. Zato jer se ne temelji na strahu, suparništvu i sumnjama, nego na vječnoj i neuništivoj stijeni prijateljstva, tolerancije i društvene korisnosti».

Svoju predanost svjetskom miru Rotary je potvrdio i kao aktivni sudionik osnivanja Ujedinjenih naroda. Na konferenciji u San Franciscu 25. travnja 1945. godine bilo je 49 rotarijanaca – predsjednika vlada i članova državnih izaslanstava. Rotary je imao aktivnu ulogu i pri osnivanju UNESCO-a, pri donošenju Deklaracije o

ljudskim pravima Ujedinjenih naroda te Deklaracije o pravima djeteta.

U spomen na Osnivača Rotaryja Paula Harrisa, koji je preminuo 1947. godine, Rotary ustanovljuje Paul Harris Memorial Foundation a te godine započet je i prvi program Rotary Foundationa, koji je bio prethodnik

Rotary Ambassadorial Scholarshipsa. Iz ovog će se programa razvijati novi dobrotvorni programi s kojima će Rotary ispunjavati svoju misiju služenja čovječanstvu. Od tada su Rotary klubovi, distrikti i Rotary International pokrenuli i realizirali na tisuće projekata širom svijeta zahvaljujući kojima

Paul Harris i Ches Perry na 25. godišnjicu Rotaryja

Cilj Rotaryja

Cilj Rotaryja je ohrabriti i poticati ideal služenja tako da se

1. njegujući prijateljstvo bude drugima od koristi
2. prihvaćanjem visokih etičkih načela, kako u privatnom tako i u poslovnom životu, te poštivanjem vrijednosti svakog čina za opće dobro
3. promicanjem odgovornog djelovanja svakog rotarijanca u privatnom, poslovnom i javnom životu
4. njegovanjem dobre volje za razumijevanje i mir među narodima u svjetskoj zajednici poslovnih ljudi ujedinenih u idealu pomaganja drugima.

Kotač koji pokreće svijet

Rotarijanski je kotač u stogodišnjoj povijesti Rotaryja doživio znatne izmjene, no, uvijek je bio simbol rotarijanskog stremljenja i želje za napretkom.

Već su članovi prvog čikaškog kluba za svoj znak odabrali kotač – simbol civilizacije i napretka, a za dizajn prvog Rotary kotača zaslužna su dvojica članova Rotary Cluba Chicago. Izvori kažu kako je prvi dizajn kotača predložio tiskar Harry

Ruggles, član kluba u Chicagu koji će u povijesti Rotaryja ostati upamćen kao «Peti rotarijanac». Upravo je on za novi simbol odabrao Buggy Wheel, kotač s tada vrlo popularne lake kočije na dva kotača. U dizajnu mu je pomogao Montagne M. Bear, čikaški graver i jedan od prvih članova RC Chicago. Prijatelji u klubu novi su simbol prihvatili s oduševljenjem. No, prvi pravi prethodnik službenog Rotary znaka nastao je u klubu u Phi-

ladelphiji, čiji su članovi kotaču dodali zupce, jer su smatrali kako takav dizajn najbolje dočarava bit Rotaryja u kojem članovi rade zajedno, baš kao što međusobno povezani zupčanici omogućuju vrtnju i rad kotača. Naposljetku je 1924. godine Rotary International prihvatio službeni znak u kraljevski plavoj i zlatnoj boji, s 24 zupca i šest poprečnih žbica. Od tada rotarijanski kotač nepromijenjen veselo radi sve do danas.

je stanovništvo u siromašnima i zemljama u razvoju dobilo nove škole, ambulante i bolnice, čistu vodu, hranu i krov nad glavom, cjepivo i lijekove, poljoprivredne strojeve, sjeme i stoku. Ispunjavajući svoju misiju Rotary je sedamdesetih godina prošlog stoljeća pokrenuo i najveću civilnu inicijativu u povijesti čovječanstva – iskorjenjivanje dječje paralize. Borba protiv ove zarazne bolesti, od koje je nekada dnevno oboljevalo više od tisuću djece širom svijeta, glavni je cilj Rotary Internationala. Bolest je danas gotovo potpuno iskorjenjena a svi rotarijanci svijeta aktivno pridonose da se poliomijelitis iskorijeni i u preostale četiri polioendemične zemlje – Indiji, Pakistanu, Afganistanu i Nigeriji.

U svojoj stogodišnjoj povijesti Rotary je posebnu pozornost posvećivao djeci i mladima. Stotine tisuća mladih koji su sudjelovali u Rotary programima razmjene koji su započeli još 1927. godine, postali su novi ambasadori rotarijanske dobre volje i razumijevanja među narodima.

Rotary pokretu pripadali su neki od najprominentnijih ljudi 20. stoljeća, veliki državnici i političari, Sir Winston Churchill, John F. Kennedy, Jan Masaryk, Franklin Delano Roosevelt,

Rotarijanska godina

Rotarijanska godina počinje sredinom kalendarske godine – 1. srpnja. Mnogi su u toj činjenici bili skloni prepoznati neko skriveno značenje vezano uz rane godine Rotaryja, no, razlog je vrlo prozaičan – «Dolari i nekoliko razloga financijske prirode», kako je The Rotarian objavio u rujnu 1913. godine.

Na konferenciji Rotary klubova koja je održana u kolovozu te godine, u Duluthu, u Minesoti, novi predsjednik Glenn Mead, koji je na toj dužnosti naslijedio Paula Harris-a, prenosi mišljenje revizora koji zaključuju kako klubovi financijska izvješća vode iskreno i pažljivo, i najavljuje kako će Rotary, koji je

prešao Atlantik, morati doživjeti značajne promjene. Kako je broj klubova rastao tajniku i rizničaru International Association of Rotary Clubs trebalo je sve više vremena da pregledaju financijska izvješća klubova i uvrste ih u godišnje financijsko izvješće koje je trebalo završiti do kraja kalendarske godine. Revizori su Rotaryju stoga pragmatično preporučili da klubovi financijske knjige za prethodnu godinu zatvore do 30. lipnja, a kako su se upravo od 1913. godine Rotary konferencije počele održavati krajem lipnja, Odbor direktora prihvatio je da rotarijanska godina počinje 1. srpnja.

Margaret Thatcher, Woodrow Wilson, pioniri koji su pomicali granice mogućega – Neil Armstrong, Thomas Alva Edison, Thor Heyerdahl, Sir Edmund Hillary, Guglielmo Marconi, Orville Wright, veliki umjetnici – nobelovac Thomas Mann, Walt Disney, Franz Lehar, Ivan Meštrović i Jean Sibelius.

Prošlo je već više od stotinu godina otkako je u Chicagu pokrenut rotarijanski kotač, simbol koji označava akciju milijuna članova Rotary pokreta, koji predano zajedno rade za dobro Čovječanstva i u novom Tisućljeću, vođeni kolosalnom idejom Paula Harris-a.

Sjeme rotarijanstva posijano je u Zagrebu

Ideja Rotary kluba, prešavši Atlantik, počela se širiti i Europom. Prvi je Rotary klub osnovan u kolovozu 1911. godine u Londonu, no, pravo širenje rotarijanske ideje uslijedilo je na Kontinentu tek nakon 1920. godine. Dok se univerzalna rotarijanska ideja vrlo brzo i uspješno širila Latinskom Amerikom i Azijom, u mnogim je zemljama Europe vladalo podozrenje prema organizaciji koja je nastala u Americi, posebice u zemljama poraženima u Prvom svjetskom ratu. Tako su prvi Rotary klubovi u srednjoj Europi osnovani relativno kasno - u Austriji je RC Beč osnovan u listopadu 1925. godine, a ubrzo su osnovani i klubovi u Pragu (1. studenog 1925.) i Budimpešti (20. veljače 1926). Rotarijanska ideja bila je pred vratima ondašnje Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca. Uprava Rotary Internationala preporučila je za rotarijansku godinu 1928./1929. formiranje klubova u zemljama - «Deutsch Guiana, British Guiana, Yugo-Slavia, Bulgaria, Greece, Siam, French Indo-China, Persia, Anglo-Egyptian Sudan, Syria»¹. No, do formiranja prvog Rotary kluba na području bivše Kraljevine nije došlo ni lako ni jednostavno. Prijatelj Vlado Juričić u studiji «Rotarijanske godine od 1928. do 1941.» objavljenoj u knjiži «Rotarijanstvo u Hrvatskoj» koju je Rotary Club Zagreb izdao 1999. godine, u povodu sedamdesete godišnjice

osnivanja Kluba, detaljno opisuje tadašnje prilike i sumnje vezane uz osnivanje prvog Rotary kluba u ondašnjoj Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca. Prema još uvijek važećem pravilu Rotary Internationala prvi Rotary klub u nekoj zemlji mora biti osnovan u njenom glavnom gradu, pa je prema tome, prvi klub u Kraljevini SHS imao biti osnovan u – Beogradu.

John D. Prince iz Poslanstva Sjedinih Američkih Država u Beogradu (Legation of the United States of America) piše 21. siječnja 1928. godine T. C. Thomsenu, posebnom predstavniku Rotary Internationala za Europu u Zürichu – U odgovoru na Tvoje pismo...žao mi je reći da Jugoslavija nije podobna za Rotary... Vjerujem da je rotarijanstvo namijenjeno isključivo Zapadu, a ovo je Istok, još uvijek opterećen starim običajima, koji će nestati vrlo teško, ukoliko se to uopće i dogodi. Ne bih želio da se učini pokušaj koji će propasti, kao što će to ovdje to sigurno biti»².

Odlukom Uprave Rotary Internationala za osnivanje klubova u tadašnjoj Kraljevini Jugoslaviji zadužen je bio češki rotarijanac Josef Schulz iz gradića Pečky, jedan od tadašnjih direktora Rotary Internationala. U pismu Thomsenu u Zürich 23. kolovoza 1928. godine, Schulz između ostalog izvještava i o širenju rotarijanskog pokreta u Kraljevini SHS te

ističe «da su neki njegovi prijatelji rotarijanci, a i on sam, razgovarali s uglednim ljudima u zemlji» te da su «prema tim saznanjima i princ Pavle i kralj Aleksandar Karađorđević vrlo zainteresirani za taj pokret».³ No, i on upozorava na političku situaciju u zemlji koja može uzrokovati poteškoće pri osnivanju klubova u Zagrebu i Beogradu, te se isto tako nada da bi upravo rotarijanci mogli pridonijeti smirivanju situacije.

RC Zagreb će biti «stvarno dobar klub»

U pismu od 8. rujna 1928. godine Schulz iz Ljubljane piše Thomsenu kako je «posredovanjem generalnog konzula Čehoslovačke u Zagrebu dr. Jindricha Andriala razgovarao s ing. Radovanom Alaupovićem, direktorom tvrtke AC-CETIC», te kako je «sustradan uz R. Alaupovića na sastanku bio i Vladimir Leustek, doktor prava, odvjetnik». «Obojica su mladi ljudi piše Schulz, «sa znanjem više stranih jezika» i drži kako će biti «dobri i osobni vođe budućeg RC Zagreb» koji će prema njegovim očekivanjima iznesenima u tom pismu «biti stvarno dobar klub».⁴

Schulz je na tom sastanku, održanom 5. rujna 1928. godine, napomenuo kako je već od utemeljenja prvog Rotary kluba u Češkoj namjeravao rotarijansku ideju prenijeti u

¹ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941, u Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929., 1999., 2... Sedamdeset godina od osnivanja prvog kluba u Hrvatskoj District1910.

² Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

³ ibid

⁴ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

Jugoslaviju, no, to je prema njegovim riječima postalo moguće tek kada je osnovan distrikt za Čehoslovačku i nakon što je on postao guverner čehoslovačkog Districta 66.⁵

O posjeti Zagrebu direktor Schulz izvjestio je i urede u Zürichu i Chicagu. U pismu Thomsenu od 10. rujna 1928. godine Schulz izvješćuje o situaciji u Sloveniji i kontaktima koje je

Radovan Alupović

ostvario u Ljubljani, od kojih su neki bili na poticaj Radovana Alaupovića, a 16. rujna piše iz Beograda o susretima koje je imao s potencijalnim članovima u Novom Sadu i Beogradu. Tom se prilikom susreo i s ministrom SAD-a u Beogradu Johnom D. Princeom koji ga je odgovarao od osnivanja klubova na ovom području. «Don't do it! – bio je jasan u ovdašnje prilike dobro upućen američki diplomat, koji je kao jedan od argumenata naveo i primjer Američko – srpskog kluba, koji od osnivanja nije puno napredovao stoga što su njegovi članovi slabo govorili engleski jezik.⁶ Pa ipak, beogradski su se rotarijanci prvi puta susreli 15. listopada 1928. godine.⁷

Nakon sastanka sa Schulzom Alaupović i Leustek započeli su aktivnosti na osnivanju kluba, pa je u prosincu održan prvi sastanak na kojem su

uz Alaupovića i Leusteka bili i dr. Franjo Hanaman, dr. Ivo Belin, profesor Branko Šenoa i dr. Aleksandar Šmit. Za osnivanje kluba bilo je potrebno ishoditi i dozvolu velikog župana. A da je rotarijanska ideja dobro primljena u Zagrebu, govori i podatak da je već na prvom sastanku – 15. veljače 1929. godine, osnivačka momčad brojala – 26 članova. Njih 20 bilo je na sastanku, dok su se šestorica ispričala.⁸

Rotary je morao pronaći način za prevladavanje velikih suprotnosti između zapadnog i istočnog dijela zemlje kako bi se ubrzalo osnivanje klubova. Dogovoreno je stoga da se osnivački sastanci klubova u Beogradu i Zagrebu održe u razmaku od samo dva dana. Klub u Beogradu osnovan je 4. ožujka, a u Zagrebu – 6. ožujka 1929. godine. Prema podacima na internetskom portalu Rotary Internationala RC Beograd je inauguriran 8. travnja 1929. godine, a RC

⁶ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

⁷ Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt Rotary International, Izdanje 6. 1938./1939.

⁸ Ivan Mužić, Rotari, Masonstvo u Hrvata

⁵ Ivan Mužić, Rotari, Masonstvo u Hrvata

Edo Marković

Zagreb tri tjedna kasnije – 29. travnja. Ovdašnji rotarijanci pridružili su se sada već velikoj rotarijanskoj obitelji koja je te godine prema podacima Rotay Internationala brojila 137 tisuća rotarijanaca u 2.932 kluba.⁹ Zagrebački je klub imao brinuti o razvoju klubova u zapadnom, a beogradski u istočnom dijelu Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca.

Prema zapisniku s osnivačke sjednice RC Beograd, ministar SAD-a u Beogradu John D. Prince, koji se od početka protivio širenju rotarijanstva u Kraljevini SHS, pozdravio je ideju pokreta te je podržao osnivanje klubova i u drugim gradovima kako bi se popravilo stanje u zemlji, a predstavnik RC Zagreb u osnivanju ing. Radovan Alaupović kazao je kako se «veseli iskrenoj suradnji s RC Be-

ograd» te izražava nadu da će «oba kluba zajedno raditi na širenju rotarijanske ideje tijelom i dušom».¹⁰ Za prvog predsjednika RC Beograd, koji se sastajao u hotelu Srpski kralj, izabran je dr. Ferdinand Gramberg, suvlasnik Borskih rudnika.

Potrebno je služiti – posebno u dragom Zagrebu

Osnivački sastanak Rotary Cluba Zagreb održan je dva dana kasnije, 6. ožujka, u hotelu Esplanade. Nazočnima se, među kojima su bili i direktor Rotary Internationala za Europu Josef Schulz, predstavnik čeških rotarijanaca Antonin Živna iz RC Tabor te dr. Voja Kujundžić, poznati beogradski liječnik - osnivač beogradskog Rotary kluba, obratio i Edo Marković.

«Potrebno je raditi na služenju drugima u svojoj okolini, posebno u dragom Zagrebu. U zajednici, zasada samo s RC Beograd, potrebno je služiti i međunarodnoj zajednici bez probitaka i slave – istaknuo je na osnivačkoj skupštini Edo Marković, dopredsjednik zagrebačkog kluba i kasnije njegov počasni član.¹¹

Prema aplikaciji za prijem Rotary Cluba Zagreb u Rotary International, koja nosi datum 6. ožujka 1929., klub je imao 26 članova.

U izvješću direktora Josefa Schulza, kasnijeg počasnog člana Rotary

Cluba Zagreb, koji je uputio glavnom tajniku RI-a Chesleyju Peryju¹² abecednim su redom navedeni članovi zagrebačkog kluba: Radovan Alaupović, Jindrich Andrial, Ivo Belin, Krešimir Brovet, Milan Čalogović, Ante Dražić, Jaromir Dubsky, Viktor Frank, Franjo Hanamann, Lav Kalda, Marko Kostrenčić, Vladimir Leustek, Edo Marković, Ivan Meštrović, Jose Mikuličić, Stjepan Mlinarić, Pavle Ostović, Branko Pliverić, Joso Poduje, Jovan Raić, Toni Schlegel, Ivo Stern, Branko Šenoa, Alexander Šmit, Velimir Vasić i Ilija Vurdelja¹³, redom ugledni muževi gospodarskog i kulturnog života tadašnjeg Zagreba. Za prvog je predsjednika Rotary Cluba Zagreb izabran Josip Mikuličić, a u Upravni su odbor izabrani i potpredsjednik Kluba Edo Marković, 1. tajnik Radovan Alaupović, 2. tajnik dr. Ante Dražić, rizničar Pavle Ostović, majstor ceremonijala Lav Kalda te dr. Jozo Poduje i dr. Vladimir Leustek kao odbornici.

U izvješću od 11. ožujka Schulz piše tajniku Rotary Internationala i o nastajanju zagrebačkog kluba - naglašava kako je razvoj rotarijanske ideje u Zagrebu bio vrlo brz, te su članovi tražili osnivanje kluba i ranije, već krajem veljače 1929.»¹⁴

¹² Prvi glavni tajnik Rotary Internationala, dugogodišnji tajnik RC Chicago, Graditelj Rotaryja

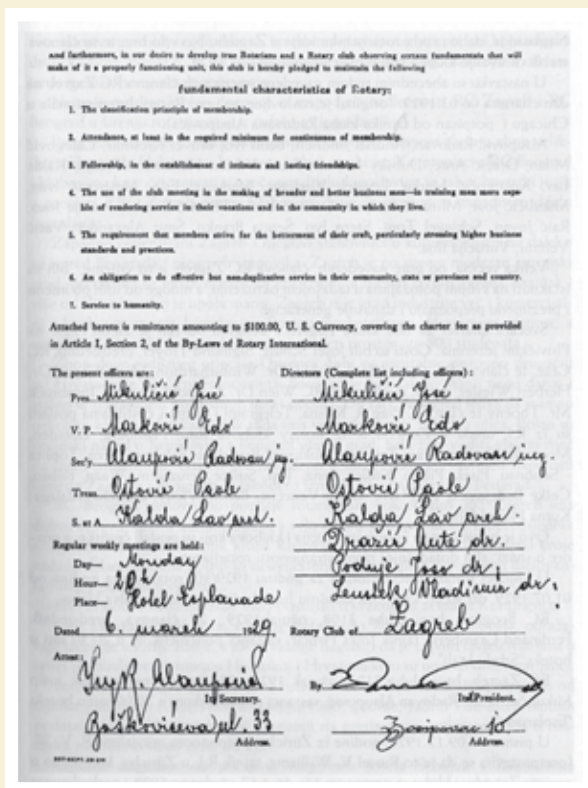
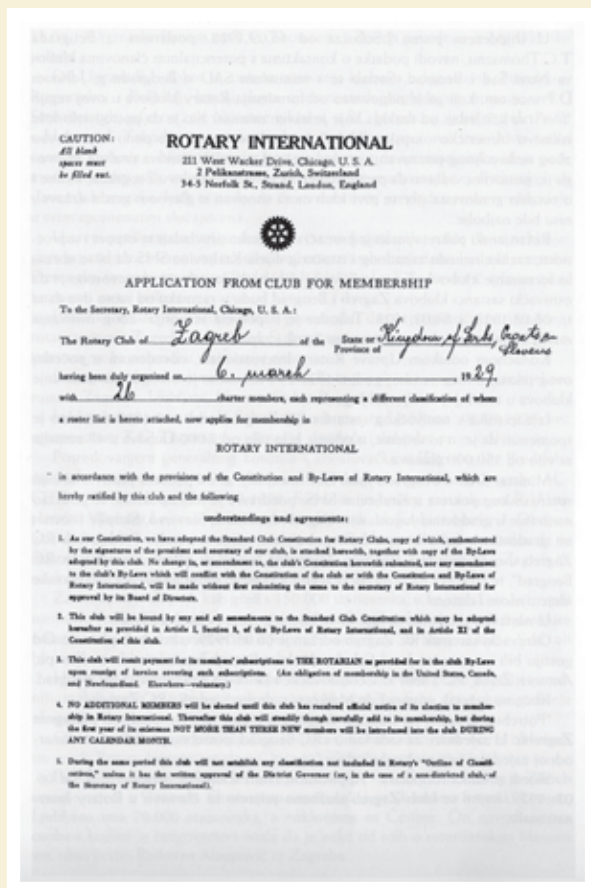
¹³ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

¹⁴ ibid

⁹ David C. Forward, A Century of service, Highlights of Rotary's First 100 Years

¹⁰ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

¹¹ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

Aplikacija za prijem RC Zagreb u Rotary International od
8. ožujka 1929

Charter na Plitvičkim jezerima

Nakon osnivačkih sastanaka u ožujku već su na Vidovdan, 28. lipnja 1929. godine, oba kluba proslavili charter na Plitvičkim jezerima. S rotarijancima iz Zagreba i Beograda bili su austrijski i češki rotarijanci – Josef Schulz, Sigmund Troyer, predsjednik RC Graz, te još četvorica rotarijanskih prijatelja iz ovog kluba – Alfred Wahld, Dr. Winbirhardton, Hans Wagul i Dr. Herbert Wiesler, zatim predsjednik bečkog kluba Dr. Anton Apold, član RC Innsbruck Thoeny te član RC Prag A. Kalina. Telegrami i pismene čestitke poslane su iz europskog ureda u Zürichu te iz Rotary klubova Rim, Hamburg, Dresden, Moravska Ostrava, Prag, Temišvar, Bukurešt, Bratislava, Salzburg, Bern, Töplitz – Schönaue, Pisek, Pilsen, Košice, Linz.

Trst, Sušice, Jeruzalem, Waag, Bilbao, Češke Budejovice, Le Havre, Oslo, Vencija, Berlin, Vichy, Utrecht, Malaga, Kutna Hora i Chur.¹⁵ Popis čestitara koje navodi Vlado Juričić u knjizi Rotarijanstvo u Hrvatskoj svjedoči kako su nove klubove rotarijanci širom Europe srdačno prihvatili u sada već veliku i snažnu rotarijansku obitelj.¹⁶

U lipnju 1929. osnivanju klubova u Jugoslaviji veliki tekst pod naslovom: Jugoslavija- zemlja starih običaja i velikih mogućnosti, posvećuje The Rotarian. Autor Arthur Y. Huysler u tekstu koji je bogato ilustriran razglednicama prijeratnog Beograda, čitateljima predstavlja povijest Južnih

¹⁵ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

¹⁶ Prema podacima Rotary Internationala u rotarijanskoj godini 1928./1929. Rotary klubovi su djelovali u već 52 zemlje svijeta

Slavena, piše o političkim prilikama u to vrijeme i izvještava o osnivanju beogradskog kluba. «Kada je osnovan klub u Beogradu zastava Jugoslavije je potkraj 1928. dodana drugima u Rotary Internationalu¹⁷ – piše Huysler i opisuje kako je osnivanje kluba inicirao dr. Voja Kujundžić, koji se s rotarijanstvom upoznao na putovanjima u susjedne zemlje, a širenju rotarijanske ideje u isto je vrijeme puno pridonio i rotarijanac Sloboda iz RC Plzen koji je, posjetivši rođake u Beogradu, iskoristio priliku za susret s uglednim Beograđanima kojima je predstavio rotarijanske ideale. «Klub cvate – ističe Huysler i dodaje – istovremeno cvate i drugi klub u Jugoslaviji, u Zagrebu». Klubovi surađuju, izvještava The Rotarian o aktivnosti-

¹⁷ Arthur Y. Huysler, *The Rotarian*, June 1929.

Briga o članstvu je trajni zadatak

Da članstvo u Rotary klubu nije laka zadaća spoznali su prvi rotarijanci već u prvim tjednima od osnivanja Prvog kluba. Dva od četiri prva rotarijanca napustili su klub već u prvoj godini. Gus Loehr, u čijem je uredu zapravo osnovan Rotary, čikaški je klub napustio već nakon drugog sastanka, a Hiram Shorey, odustao je nakon nekoliko tjedana, pa se ponovo vratio i – ponovo odustao. Stoga je briga o članstvu od prvih dana temeljni i trajni zadatak svakog rotarijanca.

ma Rotaryja u Kraljevini te pohvaljuje ovdašnje rotarijance «koje očekuje puno posla u međunarodnoj i službi u zajednici».

No, dokumenti pokazuju da situacija nije bila nimalo idilična u zemlji u kojoj kralj Aleksandar Karađorđević 6. siječnja 1929. godine uvodi diktaturu. U pismu od 9. prosinca 1929., koje je inicijalima R. V. W. potpisao Russel V. Williams, tadašnji tajnik Rotary Internationala u Zürichu, naslovljenom na C.R.P, što su inicijali tajnika RI-a Chesleya R. Perryja, navode se mnoga zanimljiva opažanja. Williams je naime, 15., 16. i 17. studenog sa suprugom boravio u Zagrebu i posjetio zagrebački klub, pa je, upoznat sa situacijom u Jugoslaviji, napisao: Već neko vrijeme uočavaju se rastuće napetosti između RC Beograd i RC Zagreb». ¹⁸ Posjet R.V. W.-a klubovima učinio je mnogo dobrog u otklanjanju međusobnog nerazumijevanja, jer je postignut dogovor o raspodjeli nadležnosti dvaju klubova u širenju rotarijanstva u Kraljevini Jugoslaviji.

Williamsu je glavni hrvatski grad očito ostao u lijepoj uspomeni, jer Perryju piše kako je «Zagreb po svemu moderan europski grad, po čistoći se može mjeriti s Zürichom, a lijepih javnih zgrada imade čak i više od Züricha, iako je upola manji. Zagreb nije grad industrije već i komercijalni bankovni centar Jugoslavije. Postoji Rockefellerov zdravstveni institut, a

sveučilište ima vrlo bogatu knjižnicu i uređeni prostor za 500 studenata». ¹⁹

Pun je pohvala i za zagrebački Rotary klub. Izvještava u Chicago kako «RC Zagreb ima dobru upravu, dobru administraciju i vrlo je dobro organiziran. Dopredsjednik kluba Edo Marković i tajnik kluba Radovan Alaupović odlično obavljaju svoje zadaće. Članovi kluba dobro su obaviješteni o djelovanju Rotaryja u svijetu». «Bilo bi dobro kada bi takav klub postojao u svakoj od zemalja Kontinenta – zaključio je Russel Williams u pismu tajniku Rotary Internationala. ²⁰

Da je tajnik RI-a za Europu utemeljeno pohvalio Rotary Club Zagreb svjedoče podaci u izvješću za rotarijansku godinu 1929./1930. koje je potpisao tajnik Radovan Alaupović. Zagrebački je klub tijekom te rotarijanske godine imao vrlo intenzivnu korespondenciju s drugim Rotary klubovima i Upravom Rotary Internationala. U izvješću stoji kako je Klub primio oko 1.600 pisanih pošiljaka, pisama i telegrama, a poslao 2.030. ²¹ Čak i u današnjim prilikama ovakva živa korespondencija nekog Rotary kluba jasno pokazuje njegovu izvrsnost i povezanost s rotarijanskom zajednicom u svijetu. Rotary Club Zagreb je te godine primao tjedna izvješća od klubova - Beograd, Beč, Budimpešta, Kolkata, Geneva, Graz,

Klagenfurt, Leipzig, London, Milano, München, Novi Sad, Tabor, Turčanski Sv. Martin, Warren, Subotica, Emaus Pa, Eagle River, New York, Paris i Nürnberg, a slao ih je na adrese 39 Rotary klubova. ²²

U izvješću su dosta oširno opisana predavanja koja su održali članovi ili gosti kluba, pa je primjerice dr. Berlin govorio na temu «Zagreb – industrijski grad», Brovet o «Starim i novim strojevima u tekstilnoj industriji», Edo Marković o «Igralištu za djecu Prilaz 1» a dr. Ivo Štern o «Vanjskom izgledu zgrada u Zagrebu». ²³

Zagrebačkom klubu najviše ocjene

Klub je nastavio uzorno raditi i u slijedećoj rotarijanskoj godini, jer Milan Stojadinović, guverner D77 u rotarijanskoj godini 1933./1934., u izvješću nakon posjete RC Zagreb 11. prosinca 1933. godine u kratkim opaskama konstatira: «Opći dojam je izvanredan. Disciplina u klubu je dobra. Sve službe kluba vrlo su aktivne. Prepiska kluba je redovita. Arhiva kluba odlično je ustrojena». ²⁴

Članovi kluba tih su se godina često sastajali i na sastancima u «Rimu», vinogradu brata dr. Stjepana Mlinarića u Zagrebačkim Goricama, uz poznate ražnjiće». ²⁵

¹⁹ ibid

²⁰ ibid

²¹ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

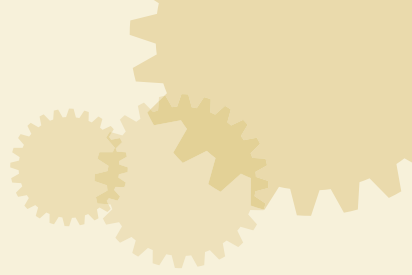
²² ibid

²³ ibid

²⁴ ibid

²⁵ Oleg Mandić, Rotary i mi

¹⁸ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

Pun je pohvala na rad zagrebačkog kluba bio i slijedeći guverner dr. Viljem Krejči, ljubljanski odvjetnik, koji je zagrebački klub posjetio 21. siječnja 1935. godine i u izvještaju naglasio – Tijekom mog posjeta RC Zagreb, još se više učvrstilo uvjerenje, da je to najbolji klub našeg distrikta. U klubu vlada potpuni red, osjeća se pravo rotarijansko sudjelovanje te sloga među članovima kluba».²⁶

Istog je mišljenja bio i guverner dr. Viktor Ružić koji je klub posjetio 13. siječnja 1936. godine, a u guvernerskom izvješću RC Zagreb ocjenjuje «jednim od najboljih, s odlično organiziranim tajništvom» te dodaje kako su «kvaliteta članova i aktivnosti kluba u svim područjima rotarijanstva na vrlo visokom nivou» te kako su «interes za mlade (youth service) i odnosi s inozemnim klubovima jednako dobri».²⁷ Klub te rotarijanske godine u izvješću guverneru Ružiću od 30. listopada 1935. javlja kako je «akcija uređenja dječjeg igrališa završena» te kako i dalje rade na «projektu pomoći djeci sa smetnjama u razvoju. Zaslugom naših članova ubrzo će se osnovati Udruga za pomoć takvoj djeci. Prof. Dr. Spišić, koji je forsirao dovršenje Ortopedske klinike, odvojiti će u tom objektu jedan dio za djecu sa smetnjama u razvoju».²⁸

²⁶ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

²⁷ ibid

²⁸ ibid

I guverner distrikta u rotarijanskoj godini 1936./1937. –Vladimir Belajčić, kasacijski sudac iz Novog Sada, smatra zagrebački klub «najboljim klubom Distrikta» koji je «aktivan u sva četiri rotarijanska načela».²⁹ Klub je pohvale dobio i od slijedećeg guvernera Districta 77 – Stevana Pavlovića iz RC Beograd, pomoćnika ministra vanjskih poslova, koji je u izvješću zapisao – «Utišak ne može biti bolji. Stari klub, jedan od najboljih u Jugoslaviji u svakom pogledu. Radi s oduševljenjem po duhu četiri rotarijanska načela. Objelodanjuje svake godine rotarijanski godišnjak u Jugoslaviji. Nalazi se u životnom kontaktu s puno inozemnih klubova».³⁰ Visoke ocjene zagrebačkom klubu dali su i guverneri dr. Ivan Slokar, ing. Radovan Alaupović i dr. Viktor Ružić.

U Zagrebu je od 13. do 16. listopada 1937. godine zasjedao Europski savjetodavni odbor Rotary Internationala, čiji su dugogodišnji članovi bili zagrebački rotarijanci Edo Marković i Radovan Alaupović te Milan Stojadinović iz RC Beograd.

Rotary Club Zagreb u rotarijanskoj godini 1938./1939. ima 53 aktivna člana i dva počasna – Josefa Schulza, guvernera češkog distrikta i kuma- osnivača RC Zagreb, te Edu Markovića, koji je iz RC Zagreb prešao u beogradski klub, jer je u Beogradu dobio namještenje kao

²⁹ ibid

³⁰ ibid

generalni direktor Privilegovanog izvoznog društva.³¹ Redovni članovi RC Zagreb te su rotarijanske godine bili ing. Radovan Alaupović (direktor tvrtke Acetic za veleprodaju kiseline), ing. Dragutin Aleksander (direktor Mirna ugljenokopa), Aleksandar Auš (direktor Zagrebačke pivovare), Mavro Axelrad (generalni direktor Zagrebačkog parnog mlina), dr. Ivo Bačić (direktor Prve hrvatske štediionice), Marko Bauer (generalni tajnik Udruženja industrijalaca za Savsku banovinu), Vilim Bizjak (vlasnik tvornice biskvita i keksa), Krešimir Brovet (vlasnik tvrtke Braća Brovet za veletrgovinu manufakturne robe), Karlo Coronelli (direktor tvornice portland cementa Croatia), prof. ing. Milan Čalogović (profesor tehničkog fakulteta zagrebačkog sveučilišta), ing. Jaromir Dubsky (vlasnik građevinske tvrtke za betonsku gradnju), ing. Božidar Filipović (šef odjeljenja Gradske električne centrale), Niko Gamulin (direktor osiguravajućeg društva Sava), Ivan Gorup (proizvodnja ljekarija), prof. dr. ing. Frane Hanaman (profesor tehničkog fakulteta zagrebačkog sveučilišta), Oton Heinrich (generalni direktor tvrtke Travers za veleprodaju drva), Josip Horvath (glavni urednik Jutarnjeg lista), ing. Viktor Horvat (zakupnik restauracije Pivovara), ing. Fedor Jamnický (vlasnik tvrtke Tehinform za davanje usluga u teh. industriji i rudarstvu), Rudolf Knežević (šef

³¹ Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt Rotary International, VI. Izdanje, 1938./1939.

prodajnog odjela tvornice aluminija), ing. Adolf Košak (direktor Zagrebačkog električnog tramvaja), dr. Vladimir Leustek (odvjetnik), dr. Miljenko Marković (generalni tajnik Saveza novčanih i osiguravajućih zavoda), dr. Slavko Mašek (šef gradskog dječjeg ambulatorija), prof. Ivan Meštrović (kipar), ing. Petar Meštrović (direktor tvrtke Telluria za rudarsko inženjerstvo), dr. Milovan Mlinarić (odvjetnički pripravnik), dr. Stjepan Mlinarić (pravni savjetnik Jugoslavenske udružene banke), dr. Armin Mosković (novinar)³², Stjepan Musulin (direktor Državne I. klasične gimnazije), pl. Andrija Mutafelija (vlasnik tvrtke za proizvodnju šešira i kapa Vladimir Mutafelija), Pavle Ostović (zastupstva britanskih industrijalaca), dr. Teodor Peičić (pretsjednik općine)³³, dr. Branko Pliverić (generalni direktor Prve hrvatske štedionice), prof. dr. Vladimir Pliverić (profesor Medicinskog fakulteta zagrebačkog sveučilišta), dr. Jozo Poduje (odvjetnik), Đuro Predović (predsjednik tvrtke Predović za proizvodnju cjepiva), dr. Dinko Ružić (državni nadodvjetnik), prof. dr. Božidar Spišić (profesor Medicinskog fakulteta zagrebačkog sveučilišta), Egon Srebre (direktor tvornice papira Vevče u Medvodama), ing. Đuro Stipetić (profesor zagrebačkog sveučilišta), dr. Branimir Šenoa (direktor

Umjetničke akademije), dr. Slaviša Šenoa (veterinarski nadzornik, ravnatelj gradske klaonice), Stanko Širca (upravitelj prodajnog ureda Mustard za veletrgovinu željezne robe), dr. Aleksandar Šmit (odvjetnik), Antun Šolc (direktor Zagrebačke ledane), Dragan Tomljenović (direktor tvrtke Juganil za proizvodnju boja), Veljko Vasić (suvlasnik knjižare Vasić), Ilija Vurdelja (vlasnik Zagrebačkog magazina, veleprodaja muških odijela), ing. Ivan Zemljak (građevinski savjetnik kod gradskog poglavarstva), dr. Milovan Zoričić (predsjednik Upravnog suda) i ing. Vladimir Žepić (inženjer kod gradske električne centrale).³⁴

Predsjednici RC Zagreb bili su Josip Mikuličić (1929./1930.), Edo Marković (1930./1931.), dr. Vladimir Leustek (1931./1932.), dr. Jozo Poduje (1932./1933.), ing. Radovan Alaupović (1933./1934.), Pavle Ostović (1934./1935.), dr. Milovan Zoričić (1935./1936.), Dragan Tomljenović (1936./1937.), dr. Stjepan Mlinarić (1937./1938.), dr. Miljenko Marković (1938./1939.), Josip Horvath (1939./1940.) i dr. Vjekoslav Fleischer (1940./1941.).

Tako uspješan rad zagrebačkog kluba i predano služenje njegovih članova imalo je za posljedicu brzo širenje ideje Rotary kluba i u druge hrvatske gradove. U godišnjem izvješću tajnik Alaupović piše i o novoo-

Josip Poduje

snovanom klubu u Osijeku te navodi kako RC Zagreb radi na osnivanju klubova u Karlovcu, Sušaku, Ljubljani, Mariboru, Dubrovniku i Varaždinu.³⁵

U adresaru Rotary Internationala za rotarijansku godinu 1930./1931. navedeno je pet klubova u Jugoslaviji – Beograd (broj kluba 3108), Novi Sad (broj kluba 3258), Osijek (broj kluba 3241), Subotica (broj kluba 3347) i Zagreb (broj kluba 3123). U osnivanju su bili klubovi u Ljubljani, Mariboru i Splitu.

U izvješću RC Zagreb uredu Rotary Internationala u Zürichu od 30. kolovoza 1930. godine vidljivo je kako su u osnivanju bili klubovi – Varaždin, Sušak, Maribor, Ljubljana, Banja Luka, Split, Dubrovnik, Karlovac, Bjelovar i Celje.³⁶

³⁵ Vladimir Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

³⁶ ibid

³² Ravnatelj Jugoštampe, novinskog koncerna koji je izdavao dnevnik Novosti

³³ gradonačelnik Zagreba od 1937. do 1939. godine

³⁴ Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt Rotary International, VI. Izdanje, 1938./1939.

Osnovan je i drugi Rotary klub u Hrvatskoj

Članovi prijeratnog Rotary Cluba Osijek

Rotary Club Osijek osnovan je već 3. listopada 1929. godine, kao treći Rotary klub na području Kraljevine Jugoslavije, što s jedne strane svjedoči o velikoj ekonomskoj snazi tadašnjeg Osijeka, a s druge - o atraktivnosti ideje Paula Harrisa za koju su se zainteresirali i osječki industrijalci. Klub je inauguriran 2. prosinca 1929. godine, a charter je osječki klub imao 25. svibnja 1930. godine.

Tjedni sastanci kluba održavali su se četvrtkom u Narodnom Casinu, u prostorijama današnjeg hotela Psunj, kraj kazališne zgrade.¹ Za prvog predsjednika osječkog kluba izabran je veleposjednik Franjo K. Schmidt, a klub je redovito brojao iz-

među 20 i 25 članova. Valja istaknuti kako je osječki Rotary klub već 1929. godine dao tiskati Poslovni red u kojem su navedena pravila o prijemu članova, visini klupskih doprinosa te sastancima kluba. Iz istraživanja koje je proveo dr. sc. Stjepan Sršan iz RC Osijek, vidljivo je kako je klub u Osijeku posebnu pozornost posvećivao predavanjima koje su držali članovi kluba ili njihovi gosti. U rotarijanskoj godini 1930./1931. RC Osijek je održao 50 sastanaka na kojima je bilo 18 gostiju iz drugih Rotary klubova. Te su rotarijanske godine osječki rotarijanci posjetili 44 druga kluba, od toga 25 u inozemstvu, a na sastancima je održano 18 predavanja.² Klub

je te godine započeo osnivanje RC Vukovar.

Klub je imao dobro izgrađenu strukturu – Upravni i Nadzorni odbor, Odbor za ciljeve i zadatke, Odbor za servis u klubu, pododbore za klasifikaciju i za primanje, zatim za drugarstvo, informacije javnosti i za predavanje, Odbore za služenje u profesiji, u zajednici te za međunarodni servis, kao i referade za njemački, francuski, engleski, češki, talijanski, mađarski, bugarski i holandski jezik³, što svjedoči o snazi tadašnjeg kluba u Osijeku.

Odbor za zadatke i ciljeve imao je nadahnuti i obratiti članove na službu u Rotaryju u ostvarenju 6 ro-

¹ Dr. Stjepan Sršan, Udruženje privrednika – Rotary Club Osijek 1929. – 1941., Privreda 34 (5-6) 545-548 1990.

² Dr. Stjepan Sršan, Udruženje privrednika – Rotary Club Osijek 1929. – 1941.

³ ibid

Milovan Pinterović

Bratska požrtvovnost

«Naša rotarska porodica, pored braće u našem Distriktu, broji svu silu članova razasutih po čitavom svijetu. Ta naša braća – i ona iz najudaljenijih strana – znadu za našu lijepu zemlju, i već se nekoliko puta desilo, da su u većim skupinama došli k nama u posjete. Prvi je tu na «bratskom udaru» slavni grad Sv. Vlahi i mi znamo s koliko požrtvovnosti i bratske, a ujedno i gosparske srdačnosti, vrši naš dubrovački klub u takvim zgodama svoju domaćinsku dužnost. Tako rade i bratski klubovi u Splitu i Šibeniku, a i naš ovdašnji na Sušaku».¹

¹ Viktor Car Emin, «Jugoslavenski rotar na moru» u Rotary i mi

tarijanskih ciljeva⁴, Odbor za službenju u klubu izradio je klasifikacijsku shemu za Osijek, a svaki je član morao jedan put u rotarijanskoj godini održati predavanje sa svog područja. Odbor za službu u javnosti imao je zadaću javnost izvještavati o radu osječkog kluba i Rotary zajednice u svijetu. Odbor za službu u zvanju nastojao je da rotarijanci vode posao u skladu s etičkim principima Rotarijate da se takav princip poslovanja što više proširi u zajednici. Odbor za službu u zajednici brinuo je o dobrotvornim aktivnostima kluba kojima su podupirani siromašni, nadareni učenici, kulturne i socijalne ustanove, nezaposleni i «nevoljni». Odbor za međunarodnu službu brinuo je o redovnoj razmjeni tjednih izvješća Kluba s drugim Rotary klubovima. U rotarijanskoj godini 1934./1935. RC Osijek izmjenjivao je tjedne informacije sa svim klubovima u Jugoslaviji, te s klubovima u Švicarskoj, Japanu, Austriji, Čehoslovačkoj, Njemačkoj, Bugarskoj, Egiptu, Francuskoj, Mađarskoj, Nizozemskoj, Rumunjskoj, Danskoj, Poljskoj, Italiji, Engleskoj, Indiji, Kini i SAD-u.⁵

U članstvu RC Osijek 1. siječnja 1932. godine bili su Antun Dixl (veleposjednik), Miroslav Frankl (distributer vina), Ivan Govorković (farmacija i kemija), Josip Hartl, dr. Vjekoslav Hengl (gradska uprava), Dušan Hinić (proizvodnja rafiniranog ulja), Josip

Kabelač, dr. Julije Kaiser (odvjetnik), dr. Makso Kaiser (zubar), Julijo Kiš (žitarice), Andrija Krbavac (tiskarstvo), Vladimir Malin (graditeljstvo), dr. Dragan Miler, ing. Edgar Montina (električna energija), Oto Pfeiffer (papir), Vjekoslav Pilpel (strojevi), dr. Milovan Pinterović (trgovina pokusa), pl. Adam Reisner (šibicara), Franjo Schmidt (veleposjednik), Janko Schuster, Josip Speiser (veleposjednik), Robert Wilhelm i Stjepan Zsille (poduzetnik).⁶

Posebno valja istaknuti kako su osječki prijeratni rotarijanci bili revni članovi pa je klub svake godine ostvarivao vrlo visoku frekvenciju, koja je uvijek bila među najvišom među Rotary klubovima Kraljevine Jugoslavije. Tako je RC Osijek 1933. godine nagrađen i srebrnom pčelinjom košnicom.⁷ Visoka posjećenost bila je posljedica i iznimno zanimljivih predavanja koja su prezentirana na sastancima kluba. Među mnoštvom tema bile su i one o pivarstvu, slobodnoj plovidbi, proizvodnji pšenice, suzbijanju prosjačenja, elektrotehnici, avijaciji, zaštiti novčanih zavoda, maksimiranju kamata, zaštiti zemljoradnika, zaraznim bolestima u Osijeku, tramvajskom prometu, dappingu, eksportu žeste u Ameriku, komunizmu, sovjetskoj Rusiji, Tolstoju, šećernoj industriji, trgovini drvom, starim hrastovim šumama u Slavoniji, novim cestama, privredi u Švicarskoj⁸

i mnogim drugim aktualnostima. Članovi kluba često su posjećivali i osječke tvornice, tvrtke i ustanove, a zabilježena je posjeta Osječkoj ljevaonici željeza i tvornici stojeva koju je vodio osječki rotarijanac ing. Vjekoslav Pilpel, novoizgrađenom kirurškom odjelu osječke bolnice te poljoprivrednom dobru Orlovnjak.⁹

RC Osijek je skrbio i o siromašnima, osiguravao pomoć i stipendije nadarenim a siromašnim đacima i studentima, pomagao slavonske umjetnike, izbjeglice iz Istre, davao je priloge za rusku djecu i osječko sirotište, 1936. godine prikupio je 8.600 dinara za prehranu siromašne hercegovačke djece.¹⁰

Osječki su rotarijanci redovno sudjelovali i u aktivnostima jugoslavenskih rotarijanaca, odlazili su na distrikte konferencije i intercity sastanke. U rotarijanskoj godini 1933./1934. osječki su rotarijanci posjetili klubove u Beogradu, Ljubljani, Subotici, Varaždinu, Vukovaru i Zagrebu te u Beču, Salzburgu, Rimu, Pragu, Budimpešti i Napulju, a slijedeće rotarijanske godine i klubove u Sofiji, Barceloni, Seville i Münchenu¹¹, što svjedoči da su osječki rotarijanci imali i vrlo žive poslovne aktivnosti s mnogim europskim metropolama. RC Osijek je 400. sastanak održao 1937. godine, u gostionici u Bogojevu kraj Dunava.¹² Osječki je klub osnovao 1938. godine

⁹ ibid

¹⁰ Oleg Mandić, Rotary i mi

¹¹ Dr. Stjepan Sršan, Udruženje privrednika – Rotary Club Osijek 1929. – 1941.

¹² Oleg Mandić, Rotary i mi

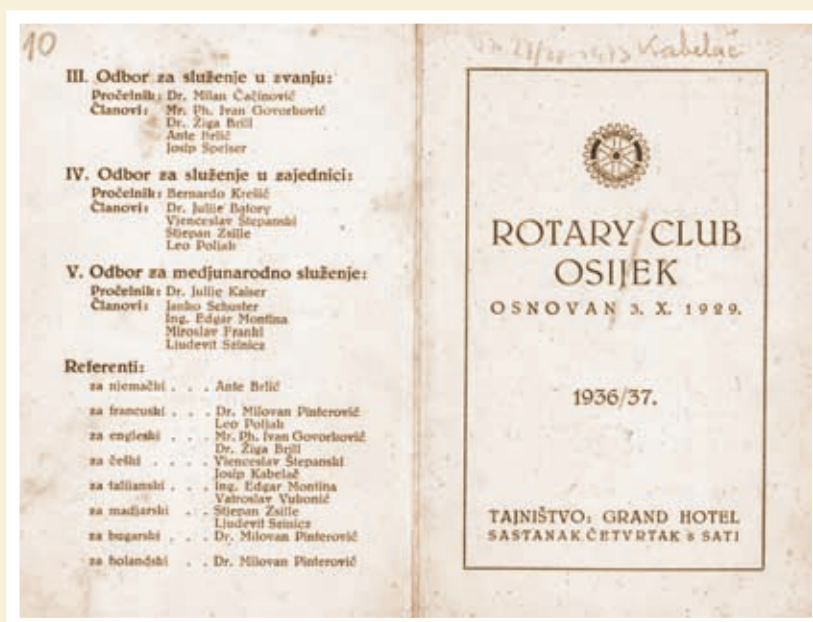
⁴ Na konferenciji u Mexico Cityju 1935. godine broj je ciljeva smanjen na 4

⁵ Dr. Stjepan Sršan, Udruženje privrednika – Rotary Club Osijek 1929. – 1941.

⁶ ibid

⁷ ibid

⁸ Dr. Stjepan Sršan, Udruženje privrednika – Rotary Club Osijek 1929. – 1941.

Poslovni red RC Osijek

klupski fond za pomoć siromašnima, a novac je, ukupno 6.257 dinara, prikupljen na vjenčanju kćeri inženjera Vjekoslava Pilpela.¹³

Prema popisu članstva iz rotarijanske godine 1938./1939. godine RC Osijek imao je 31 člana. To su bili Aleksandar Auferber (suvlasnik tvornice četaka Siva), dr. Julije Batory (liječnik-kirurg), Ante E. Brlić (ravnatelj tvrtke Schicht-Lever za fabrikaniju kozmetike), Marko Brlić (gradski senator), dr. Milan Čačinović (zubar), Andro Demetrović (upravitelj Prve hrvatske štedionice), Franjo Dlouhy (graditelj), Vilim Dobrovolny (direktor Jugoslavenskog društva žigica), Josip D. Galovac (vlasnik tvrtke Josip D. Galovac za uvoz i izvoz sjemenja), Ivan Govorković (vlasnik ljekarne), Vilim

Görög (vlasnik Grand i Royal hotela), Stjepan Gruber (profesor Gimnazije), Dušan Hinić (ravnatelj podružnice tvrtke Astra za prodaju mineralnih ulja), Josip Kabelac (ravnatelj Prvog hrvatsko-slavonskog društva za industriju šećera), Julio Kiš (ravnatelj tvrtke Granum za trgovinu žitaricama), Josip Krasso (ravnatelj Prvog osječkog mlina na valjke), Bernard Krešić (vlasnik tvrtke Industrija drva i kamena), dr. Dragan Miler (suvlasnik drogerije Gobetzky i dr. Miler), ing. Edgar Montana (ravnatelj Munjare, tramvaja i vodovoda grada Osijeka), ing. Vjekoslav Pilpel (generalni ravnatelj Osječke ljevaonice željeza i tvornice strojeva), dr. Milovan Pinterović (odvjetnik), Janko Schuster (ravnatelj tvrtke Drava za proizvodnju žigica), Ernst Schwank (glavni ravnatelj tvrt-

ke Schicht-Lever za proizvodnju sapuna), Josip Speiser (veleposjednik), Vjenceslav Štepanovsky (ravnatelj osiguravajuće banke Slavija), Vilim Sternberg (veletrgovac alkoholnim pićima), Ljudevit Szinicz (suvlasnik tvrtke za veletrgovinu željezom), Kornel Šeper (suvlasnik pivovare Šeper), dr. Prokopije Uzelac (sanitetski referent osječkog sreskog načelstva), Stjepan Vuičić (geodet) i Stjepan Zsille (suvlasnik tvrtke Makso Neurath i dr. za tehničke instalacije).¹⁴

Prvi predsjednik osječkog kluba Franjo Schmidt tu je dužnost obnašao prve tri godine rada kluba, u rotarijanskoj godini 1929./1930., 1930./1931. i 1931./1932., da bi za slijedećeg predsjednika, u rotarijanskoj godini 1932./1933., bio izabran dr. Milovan Pinterović. Dr. Julije Kaiser predsjednik je bio u godini 1933./1934., Andrija Krbavac 1934./1935., a Janko Schuster u godini 1935./1936. Dr. Prokopije Uzelac bio je predsjednik slijedeće dvije rotarijanske godine (1936./1937. i 1937./1938.), a u godini 1938./1939. predsjednik je bio dr. Dragan Miler. Na predsjedničkoj dužnosti njega je naslijedio Dušan Hinić (1939./1940.), a za posljednjeg prijeratnog predsjednika RC Osijek bio je izabran dr. Milan Čačinović (1940./1941.). Klub je prestao s radom na proljeće 1941. godine.

¹⁴ Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt Rotary International, 6. izdanje, 1938./1939.

¹³ ibid

Najveća je odlika Kluba – sklad i bratstvo

Osnivanje Rotary Cluba Sušak vrlo detaljno opisuje prijatelj Oleg Mandić u knjizi «Rotary i mi» i ističe kako je Sušak 1930. godine, bio grad od 20 tisuća stanovnika s izrazito razvijenim gospodarskim aktivnostima, bankarsko, trgovačko i pomorsko središte nadomak granici s Italijom. «Takva sredina otvorena je za nove ideje»¹ pa je na Sušaku osnovan treći prijeratni klub u našoj zemlji, poslije Zagreba i Osijeka. Odvjetnik dr. Fer-

Rotary Cluba Sušak. Trojica današnjih članova RC Sušak: dr. Ferdo Pavelić, Milorad Smokvina i prof. Ivan Sveško, započeli su vrlo oprezno pripremati teren za osnivanje kluba. U tomu im je RC Zagreb pružao punu podršku pri svakom koraku. Na samome početku redovito su se sastajali jednom u tjednu da bi razgovarali o rotarijanskim načelima. Postupno, na redovitim susretima broj članova povećao se na pet stalnih članova. Na sastan-

ma, na osnovi kojih su stvorili uvjete za osnivanje kluba».²

O osnivanju kluba na Sušaku u lipanjskom je broju Jugoslavenskog rotara 1933. godine pisao naš poznati književnik i član RC Sušak Viktor Car Emin.

Inicijativa je došla od bratskoga zagrebačkog kluba

Inicijativa za osnivanje Rotary-kluba na Sušaku, došla je iz bratskoga zagrebačkog kluba. To bijaše godine 1929., kada se na Sušaku o rotarijanstvu vrlo malo znalo. Trebala je živa i uvjerljiva riječ brata prof. M. Čangalovića, da se za rotarijansku misao zagriju ponajprije dvojica-trojica (dr. Pavelić, Smokvina i prof. Sveško), pa da se potom jedan po jedan pridobiju za tu misao i drugi koji će već u jesen iste godine sačinjavati jezgru budućeg sušačkog Rotary-kluba. Bilo ih je u svemu 16 – napisao je Car Emin.³

Prema ovom izvješću iz rujna 1930. godine, koje je pohranjeno u arhivu Rotary Internationala u Zürichu, osnivačku su momčad RC Sušak činili: Bogumil Antić (vlasnik tvrtke Antić&Co.), Nikola Bolf (suvlasnik tvrtke Ivan Bolf), dr. Nikola Bonetić (liječnik dermatolog, šef odjela Banovinske bolnice), Albin Calligoi (direktor Luke), Ferdo Godina (gradski savjetnik), dr. Aleksandar Gorup

Milorad Smokvina

Milan Turković

do Pavelić, bankar Milorad Smokvina i profesor Ivan Sveško bili su prvi s kojima se povezao Edo Marković, predsjednik RC Zagreb, te ih je potaknuo na osnivanje kluba na Sušaku. O tome u izvješću glavnom tajniku Rotary Internationala Chesu Perryju od 7. rujna 1930. godine piše: Na današnji dan prije godinu dana, RC Zagreb je učinio prvi korak k osnivanju

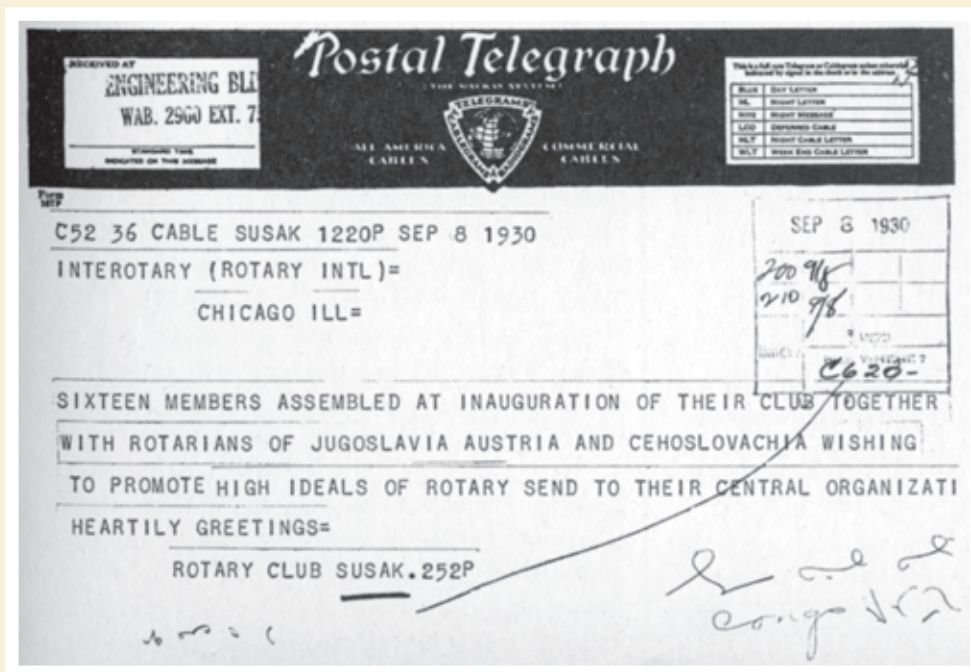
cima su čitali tjedna izvješća Rotary Cluba Zagreb i The Rotarian. Nakon nekoliko mjeseci imali su već deset članova, a uski je krug oplemenjen osobama koje su svojom profesijom i društvenim položajem bile važne u životu grada. Dolaskom novih šest članova broj se povećao na šesnaest. Tijekom redovitih sastanaka educirali su se prema rotarijanskim principi-

¹ Oleg Mandić, Rotary i mi

² Oleg Mandić, Rotary i mi

³ ibid

Rotary club Sušak

Pozdravni brzojav novoosnovanog Rotary Cluba Sušak

(potpredsjednik Jadranske plovidbe A.D.), Vinko Mikuličić (vlasnik tvrtke V. Mikuličić - žitarice i kolonijalna roba), Eduard Pajkurić (voditelj Prekomorske plovidbe), dr. Ferdo Pavelić (odvjetnik), dr. Zlatko Prikril (građevinski inspektor), Zvonko Richtmann (voditelj Odjela Jugoslovenske udružene banke), dr. Viktor Ružić (član direktorskog kolegija Jadranske plovidbe), Milorad Smokvina (zamjenik voditelja Prve hrvatske štedionice), prof. Ivan Sveško (nastavnik), dr. Otman Transmiller (direktor Doma narodnog zdravlja) i barun Milan Turković, veleposjednik.⁴

Viktor Car Emin je zapisao kako su se sastajali u kavani Continental, a o podozrenju koje je tada vladalo prema Rotaryju i rotarijancima piše: Kako je već samo ime Rotary ljudima zvučalo nekako misteriozno, nije čudno što su naročito u prvo vrijeme mnogi na sastanke u «Continentalu» gledali najblaže rečeno sa smiješkom. Međutim, mladi još nepriznati klub imao je već tada u svojoj sredini dva odu-

ševljena rotarijanca: braću baruna M. Turkovića i dr. N. Bonetića, i njihova živa i otvorena riječ ubrzo je raspršila svu onu tajnovitu maglu što su je neupućeni, a s njima i zlonamjerni, stvarali oko sastanaka i pokazali svim našim sugrađanima dobre volje da i rotarijanstvo ima svoju ideologiju, koja bi, zdravo primljena, mogla biti od neslučenog, upravo čudesnog utjecaja na blagotvorni razvoj prilika, ne samo u našoj miloj domovini, nego i na čitavom svijetu.⁵

U travnju 1930. godine Klub je od Banske uprave u Zagrebu primio potvrđena pravila i uveden je u Registar udruga pod brojem 90. Pet mjeseci kasnije, 7. rujna, RC Sušak je organizirao i službenu inauguraciju, a Viktor Car Emin piše kako je «obavljena vrlo svečano na parobrodu «Zagreb» Jadranske plovidbe». Uz sušačke rotarijanca na svečanosti su bili i prijatelji iz kumskog – Rotary Cluba Zagreb te iz Beograda. «Ta lijepa svečanost proizvela je duboki dojam i na ostale

uzvanike, tako da se može reći da je inauguracija našega kluba bila ujedno i njegova afirmacija na Sušaku – napisao je Viktor Car Emin. Klub je Rotary International inaugurirao 20. listopada 1930. godine. U članku u Jugoslavenskom rotaru Viktor Car Emin izvijestio je i o «Charter presenentati-onu» koji je upriličen 18. ožujka 1931. godine, ovoga puta na obnovljenom parobrodu «Karađorđe». Povelju Rotary Internationala predsjedniku Rotary Cluba Sušak Milanu Turkoviću uručio je europski tajnik RI-a dr. Albert Potter. Car Emin piše kako je na charter svečanosti bilo mnogo uzvanika «iz raznih krajeva naše Jugoslavije», kojima je sušački charter «ostao u neizbrisivoj uspomeni».⁶

Sljedećeg dana – 8. rujna 1930., novoosnovani klub šalje središnjici u Chicago brzojav – «Šesnaest objedinjenih članova na osnivanju svojega Kluba, zajedno s rotarijancima Jugoslavije, Austrije i Čehoslovačke, u želji za promidžbom visokih rotarijanskih

⁴ ibid⁵ Oleg Mandić, Rotary i mi⁶ ibid

Rotary klub – ognjište rotarijanskog djelovanja

«Ognjište svega rotarijanskog djelovanja je klub u kojem se stvara prijateljska atmosfera, gdje se kroje planovi za buduća djelovanja, gdje se kritički i u rotarijanskom duhu prosuđuju događaji svih područja ljudskog djelovanja. U klubu rotarijanci upoznaju pravi rotarijanski duh koji je izražen u jednoj jedinosti riječi – služenje».¹

¹ Drago Potočnik, JR 4/38, u Rotary i mi

ideala, šalju svojoj središnjici srdačne pozdrave».⁷

Predsjednik Turković u pismu tajniku Rotary Internationala Perryju, 20. studenog 1930., na hrvatskom jeziku u ime cijelog kluba zahvaljuje «na toliko ljubeznim izrazima rotarijanskog bratskog susretanja prigodom primitka kluba Sušak u «Rotary international» pod brojem 3379».⁸

U Klubu se razvija sve intenzivniji rad

Nastao u vrijeme velike gospodarske krize klub na Sušaku je, piše V. Car Emin, naročito «pažnju obraćao na razne probleme, što su iz vremena u vrijeme izbijali iz onog nelagodnog stanja u svijetu» i izvještava kako se «iz dana u dan u klubu razvija sve intenzivniji rad».⁹

Tu treba napomenuti da klub nije ostao kod svojih teoretskih raspravljanja, već je od svoga osnutka nastojao, i uvijek nastoji, da praktički doskoči ondje gdje je potreba najveća. Tako je već u samome početku karitativni rad naišao u članovima sušačkog RC-a na marne pregaoce. Za prehranu nevoljnih i nezaposlenih ima klub vlastiti fond, ali njegovi pojedini članovi idu u punoj mjeri naručujući i svakoj inicijativi koja ide za ublažavanje bijede u ovome vremenu velikih poremećaja, naročito u ekonomskom pogledu. Pored toga naš

klub vođen čistom idejom služenja i rotarijanskog drugarstva zahvaćao je i zahvaća i u razne druge probleme, u prvom redu lokalne, komunalne, a onda i one šire domovinske, narodne, pa i međunarodne».¹⁰ U klubu očito vlada dobra atmosfera jer Car Emin ističe kako «najljepša odlika kluba jeste sklad i bratstvo», a članovi tjedne sastanke srijedom u hotelu «Park» često izmještaju u Martinšćicu, «lijepu uvalu punu povijesnih uspomena», gdje «klupska frekvencija bilježi svoj maksimum».¹¹

Klub podržava tijesne, čisto srdačne veze i s mnogim klubovima izvan Jugoslavije, a u članku Viktor Car Emin ističe «kako se to pokazalo već više puta, naročito prigodom onoga čuvenoga rotarijanskog izleta po Dalmaciji u maju 1931., o kome se u Grazu i danas govori sa zanosom».¹² Naposljetku izvještava o «dirljivoj poruci engleskoga RC-a South-Gate, u kojoj javljaju da će određenog datuma ispiti čašu vina u zdravlje sušačkog kluba».

U istraživanju o prijeratnoj povijesti Rotary Kluba Sušak koje je proveo prijatelj Oleg Mandić vidi se da je sušački klub nerijetko upražnjavao simpatični običaj uobičajen među tadašnjim Rotary klubovima – da se na sastanku ispije zdravica za dobar rad kluba koji su odabrali. Ovaj autor navodi da su 12. lipnja 1935. godine

«rotarijanci iz RC Calcutta popili čašu vina za uspjeh i napredak RC-a Sušak, a zdravicu sušačkom klubu ispili su i rotarijanci iz RC-a Croydon (Engleska) 20. prosinca 1938. Viktor Car Emin pak s radošću izvještava da su rotarijanci sa Sušaka za RC South-Gate ispili zdravicu «našeg domaćega» i da su «to obavili, savjesno, bratski».¹³

Prvi predsjednik Kluba bio je barun Milan Turković – Kutjevski, prvi sekretar Kluba – prof. Ivan Sveško, a prvi rizničar Zvonko Richtmann. Barun Turković ostao je na mjestu predsjednika RC Sušak i u rotarijskoj godini 1931./1932.

U svibnju 1931. Klub je organizirao krstarenje Jadranom na kojem je bilo više od 30 rotarijanaca sa suprugama iz Jugoslavije i Graza. Od 13. do 19. svibnja oni su, ploveći parobrodom Prestolonaslednik Petar, posjetili Rab, Šibenik, Kornate, Trogir, Split, Korčulu, Dubrovnik i Boku Kotorsku.

Ostalo je zabilježeno da su trojica delegata RC Sušak – Milan Turković, Ferdo Pavelić i Josip Premrou bili među 4.296 rotarijanaca na 22. svjetskoj konferenciji Rotary Internationala koja je od 22. do 26. lipnja 1931. održana u Beču¹⁴. Klub ostvaruje i prve međunarodne kontakte, s RC Auckland iz Novog Zelanda.¹⁵

⁷ Oleg Mandić, Rotary i mi

⁸ ibid

⁹ ibid

¹⁰ ibid

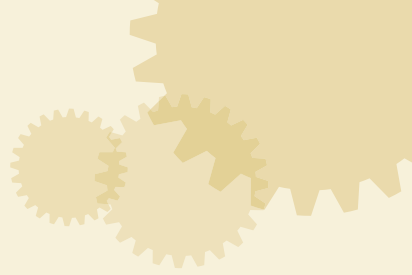
¹¹ ibid

¹² Oleg Mandić, Rotary i mi

¹³ ibid

¹⁴ David C. Forward, A Century of service

¹⁵ Oleg Mandić, Rotary i mi

Razlog za Rotary

«Sve dok je i jedno dijete gladno, sve dok je i jedan čovjek neobrazovan, sve dok je i jedan mladi čovjek obehtrabren, sve dok negdje postoji nerazumijevanje i sukob, sve dok postoji prijatelj kojeg još nismo upoznali – tako dugo postoji i razlog za Rotary».¹

¹ David C. Forward, A Century of Service

Prvi dobrotvorni projekt – skrb za siromašnu djecu

RC Sušak je 1932. održao i među gradski sastanak s prijateljima iz RC Graz, te je započeo prve humanitarne projekte – uspostavljena je trajna briga o siromašnoj djeci u osnovnj školi Drenova, kojoj sušački klub svakodnevno nabavlja kruh i mlijeko, započinje stipendiranje darovitog dječaka, rađaju se i prve misli o otvaranju dječjeg azila.

Klub je zadovoljio pravu potrebu u društvu. Za kratko vrijeme svog postojanja, Klub je uspio privući članove koji prethodno nisu međusobno kontaktirali niti su ikada prije razmišljali o tomu da bi jednoga dana zajedno mogli obavljati neki etički zadatak, ... Danas oni predstavljaju skupinu ljudi čije je prijateljstvo zacementirano i koji su spremni služiti svojem radu a time i humanosti – napisao je guverner Edo Marković u izvještaju Rotary Internationalu nakon što je 20. srpnja 1932. posjetio RC Sušak.¹⁶

Koliko su revno tadašnji guverneri pazili na klasificiranje i pravilo da više članova kluba ne može zastupati istu stručnu klasifikaciju pokazuje i dio izvještaja guvernera Markovića koji upozorava kako su u «Klubu već dva člana s jednakom klasifikacijom (jedan zadužen za komercijalno bankarstvo, a drugi za štednju).¹⁷

Oleg Mandić u knjizi Rotary i mi piše o financijskim problemima u kojima se našao sušački klub koji nije mogao o vlastitom trošku poslati izaslanika na 24. svjetsku konferenciju koja je od 20. do 24. lipnja 1931. održana u Seattleu. Tajnik kluba Richtman piše središnjici u Chicagu kako je «teška ekonomska situacija onemogućila svakog od njih, kao i sam klub, da pošalje delegata na tako udaljeno odredište».¹⁸ I godinu poslije, tadašnji tajnik RC Sušak Dragutin Broz piše ispriku u Chicago zbog izostanka s godišnje skupštine Rotary Internationala, koja je od 26. do 30. lipnja 1932. godine održana u Bostonu, i ponovo se poziva na «tešku ekonomsku situaciju».¹⁹ Rotary International je o prihvaćanju isprike izvijestio dopisom od 12. rujna 1933. godine.

No, Klub je i u uvjetima gospodarske krize bio vrlo aktivan u dobrotvornom radu – prikuplja priloge za «nevoljne», pruža potporu siromašnoj djeci i pomaže u rješavanju problema rastućeg prosjačenja u gradu financiranjem potreba Društva za pomoć siromašnima i suzbijanje prosjačenja, kojeg vrlo uspješno vodi član RC Sušak Nikola Očagrija, direktor Državne trgovačke akademije.

«U siječnju Ružić i Car drže komeemoraciju dr. Andriji Štamparu, dugogodišnjem gradonačelniku Voloskog i Opatije, velikom borcu za narodna

prava u Istri»²⁰, u svibnju 1935. Klub je održao 200. sastanak, a tijekom te rotarijanske godine Klub su posjetili rotarijanci iz Islingtona (Engleska), Beča, Brna, Varne i Piseka. Član sušačkog kluba dr. Viktor Ružić te je godine izabran za guvernera Districta 77, a slijedeće je imenovan banom Savske banovine.

Klub je i dalje vrlo aktivan u dobrotvornom radu, često nagrađuje siromašne, nadarene učenike, a ostalo je zabilježeno kako je 1936. u Klubu «prikupljeno 34 tisuće dinara za planinarski dom na Platku».²¹

Na distriktnoj konferenciji u Skopju 1937. godine RC Sušak prima «Veliki rotarski točak» za najbrojnije sudjelovanje na konferenciji.²²

Klub je 400. sastanak održao 3. travnja 1938. u hotelu Park «čije su prostorije za tu prigodu ukusno urešene», a na svečanosti su bili i talijanski konzul na Sušaku, ban Nikola Ružić i «mnogi gosti iz domaćih i inozemnih klubova» među kojima je najviše bilo rotarijanaca iz Trsta «predvođenih generalom Piccioneom, bivšim guvernerom talijanskog Distrikta, poznatim prijateljem našeg naroda...».²³

U članstvu Rotary Kluba Sušak u rotarijanskoj godini 1938./1939. bili su Bogomil Antić (suvlasnik tvrtke Antić i sin iz Bakra, za veletrgovinu

¹⁶ Oleg Mandić, Rotary i mi

¹⁷ ibid

¹⁸ ibid

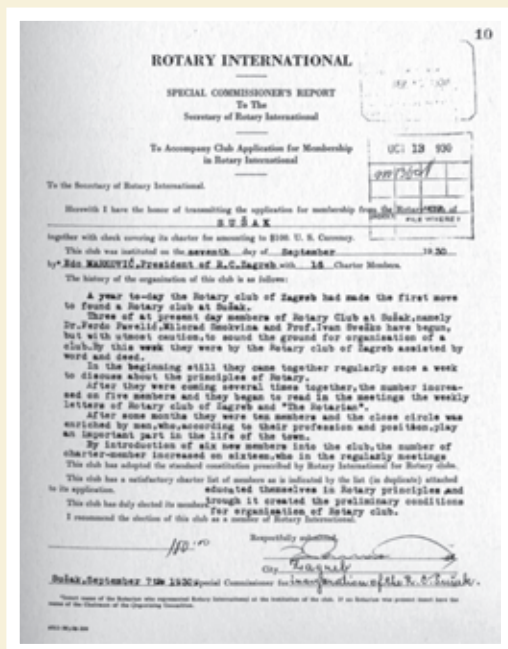
¹⁹ Oleg Mandić, Rotary i mi

²⁰ ibid

²¹ ibid

²² ibid

²³ ibid

Izveštaj Ede Markovića o osnivanju RC Sušak upućeno Rotary Internationalu

tekstilom), Nikola Bolf (vlasnik tvrtke Nikola Bolf za izvoz drva), dr. Niko Bonetić (liječnik, šef dermatološkog odjela banovinske bolnice), Dragutin Broz (upravitelj Hrvatske poljodjelske banke), Viktor Cerić (direktor Javnih i carinskih slob. skladišta), Vilko Devčić (liječnik), Vladimir Devčić (vlasnik Primorskog štamparskog zavoda Sušak), dr. Aleksandar Gorup (potpredsjednik Jadranske plovidbe), Teddy Gijivović (profesor Drž. trgovačke akademije), Oskar Hartlieb (direktor Tvornice papira Smith&Maynier), dr. Vojislav Kojić (generalni konzul Kraljev. Jugoslavije na Rijeci), dr. Janko Komljenović (šef kirurškog odjela banovinske bolnice na Sušaku), dr. Ivo Lipovšćak (predstojnik gradske policije), dr. Josip Marković (šef antituberkuloznog dispanzera kod Doma narodnog zdravlja Sušak), Milivoj Mezzorana (profesor Drž. trgovačke akademije), Mario Mikuličić-Rabić (vlasnik tvrtke za prženje kave), Vinko Mikuličić (vlasnik trgovine žitarica i kolonijalne robe, zastupnik Standard Oil Comp.), Gjuro Pany (turistički inspektor za Hrvatsko Primorje i Gorski Kotar), dr. Ferdo Pavelić (odvjetnik),

ing. Zlatko Prikril (gradski inženjer), Dragutin Retl (predsjednik Okružnog suda Sušak), Zvonimir Richtmann (upravitelj Jugoslavenske udružene banke – podružnica Sušak), Niko Rošić (činovnik tvrtke Ante Rošić&Co. za trgovinu drvom), Gjuro Ružić (pretsjednik Turističkog saveza za Hrvatsko Primorje i Gorski Kotar), dr. Viktor Ružić (odvjetnik), Rikard Salher (kontraadmiral u miru, pretsjednik Jadranske straže), Milorad Smokvina (upravitelj Prve hrvatske štedionice – podružnice Sušak), Božidar Švrljuga (direktor Oceanie, brodarskog akc. društva), Viktor Turina (prokurist tvrtke Prvi sušački mlin na valjke), barun Milan Turković (vlastelin) i Karlo Urbanetz (zakupnik hotela Palace u Opatiji, te hotela Therapia i Miramare u Crikvenici).²⁴

U klubu se očituje «međusobno nepomućeno drugarstvo»

Zadnje dvije prijeratne godine u sušačkom su klubu protekle u pojačanoj aktivnosti, razmjernom napret-

ku i blagostanju.²⁵ Klub često, poglavito u ljetnim mjesecima, «zbog velike žege», organizira druženja na Martinšćici, u crikveničkoj Therapiji, u vrtu hotela Jadran u Bakru, gdje se «i tom prigodom očitovale međusobno nepomućeno drugarstvo».²⁶ Klub ima i vrlo intenzivnu dobrotvornu aktivnost u zajednici, a pomaže i stradalima u potresu u Turskoj, Karlovcu, koji je u lipnju 1939. stradao u katastrofalnoj poplavi, te Brčkom, koji je bio poplavljen 1940. godine.

Nakon Milana Turkovića predsjednik RC Sušak u rotarijanskoj godini 1932./1933. bio je dr. Niko Bonetić, dr. Viktor Ružić predsjednik je bio u godini 1933./1934., a Milorad Smokvina u godini 1934./1935. Naslijedio ga je Bogomil Antić 1935./1936, a potom je predsjednik ponovo bio Niko Bonetić (1936./1937). Predsjedničku dužnost je ponovo, po treći puta, u rotarijanskoj godini 1937./1938. preuzeo barun Turković, a njega je naslijedio na predsjedničkoj dužnosti dr. Ferdo Pavelić, koji je predsjednik bio i u rotarijanskoj godini 1939./1940. Posljednji predsjednik RC Sušak bio je Božidar Švrljuga.

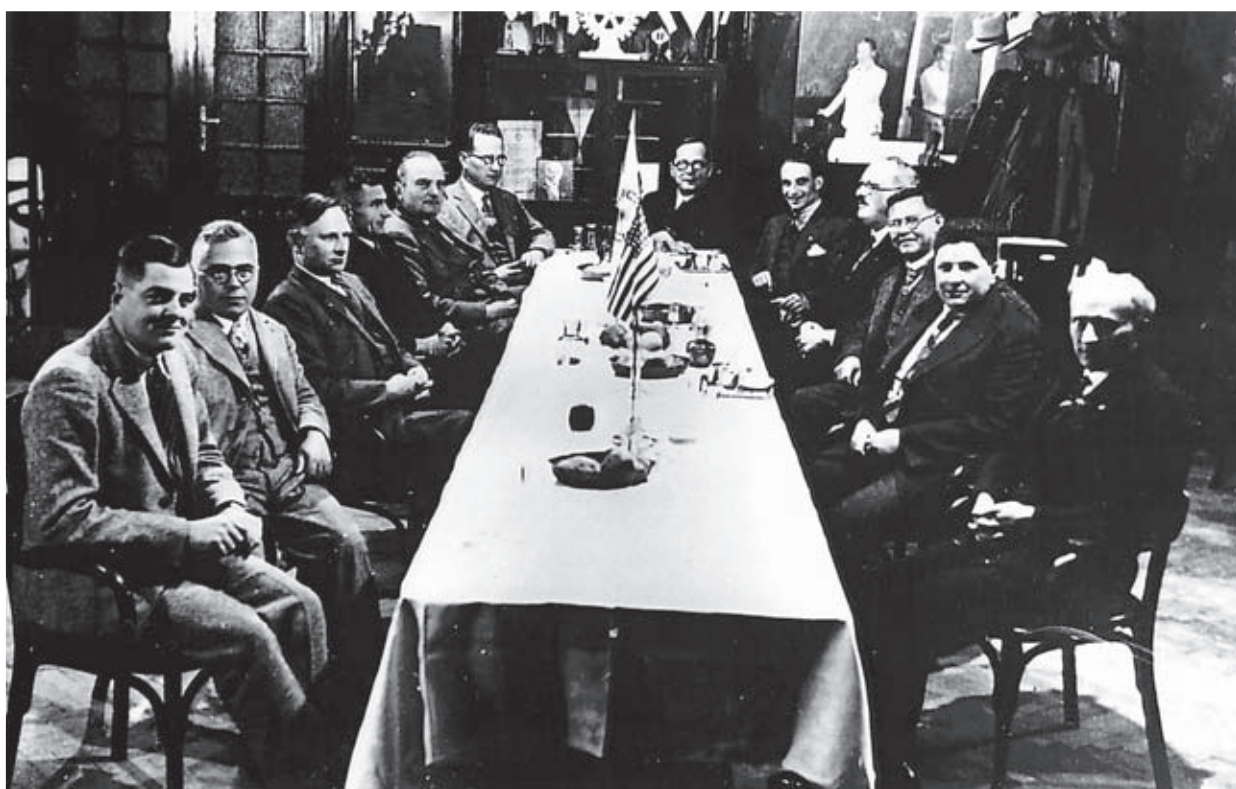
Jubilarni, 500. sastanak održan je 20. ožujka 1940. godine, kada su sušački rotarijanci obilježili i desetu godišnjicu Kluba. Posljednji izvještaj Rotary Kluba Sušak za Jugoslovenski rotar odaslan je 29. siječnja 1941. godine.²⁷

²⁵ Oleg Mandić, Rotary i mi

²⁶ Oleg Mandić, Rotary i mi

²⁷ ibid

Živa rotarijanska aktivnost varaždinskih rotarijanaca

Članovi prijateljnog RC Varaždin na sastanku u Grand hotelu Novak

Sudeći prema izvješćima Rotary Cluba Zagreb, pripreme za osnivanje Rotary kluba u Varaždinu započele su nedugo nakon chartera zagrebačkog i beogradskog kluba na Plitvičkim jezerima, pa već u listopadu 1929. godine tajnik RC Zagreb Radovan Alaupović piše kako klub radi na osnivanju klubova u Karlovcu, Sušaku, Ljubljani, Mariboru, Dubrovniku i Varaždinu.¹

¹ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

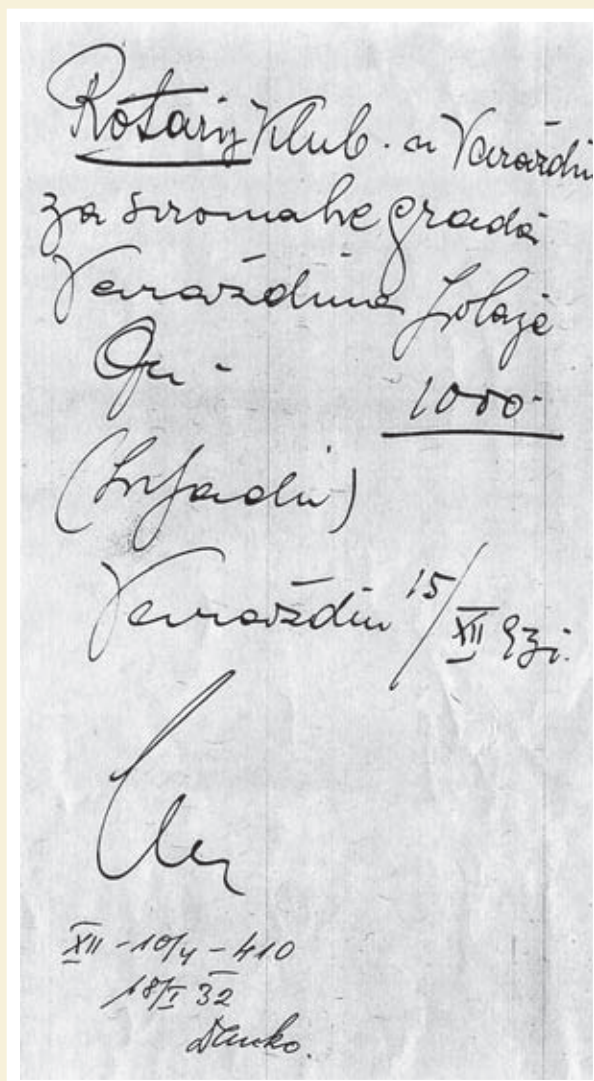
No, do chartera varaždinskog kluba protekla je od tada godina dana, jer je klub osnovan 16. studenog 1930. godine, samo dan nakon što je u Mariboru utemeljen tamošnji Rotary Club. RC Varaždin je Rotary International inaugurirao 19. siječnja 1931. godine, a Charter kluba organiziran je 16. ožujka. Na svečanosti varaždinskog kluba bio je i tadašnji direktor Rotary Internationala T. C. Thomsen, koji se nalazio u posjeti klubovima u Jugoslaviji, Rumunjskoj i Mađarskoj. Klubu je dodijeljen broj: 3406.

Thomsen je u Jugoslaviji boravio ukupno 12 dana, a prema izvješću koje je uputio tajniku RI-a Chesu Perryju te uredu u Zürichu, posjetio je klubove u Zagrebu, Beogradu i Novom Sadu, bio je na charteru RC Sušak (18. ožujka), u Mariboru, na utemeljiteljskim sastancima klubova u Ljubljani (14. ožujka) i Sarajevu, a susreo se i s predstavnicima RC Osijek i Subotica te s izaslanicima iz Splita i Skopja, koji su zastupali tamošnje klubove u osnivanju.

Sjedište varaždinskog kluba bilo je u Grand hotelu Novak u Kukuljevićevoj ulici. Pretpostavlja se da je sjedište kluba ostalo u ovom varaždinskom hotelu, iako su se sastanci od 1934. godine, i dalje petkom, održavali u gostionici Meleš, u današnjoj Nazorovoj ulici. «To je vjerojatno bila posljedica štedljivosti članova kluba, jer su večere kod gospođe Meleš bile jeftinije, a prema kasnijem pričanju članova kluba i – ukusnije».²

Prvi predsjednik RC Varaždin bio je varaždinski odvjetnik dr. Ljudevit Šolc, na predsjedničkoj ga je dužnosti naslijedio ljekarnik iz Varaždina dr. Artur Krajanski (1931./1932), a njega dr. Nikola Thaller, kraljevski javni bilježnik (1932./1933.). Slijedeće je rotarijanske godine predsjednik RC Varaždin bio odvjetnik dr. Ernest Krajanski, naslijedio ga je dr. Miroslav Posmodi, šef varaždinskog Doma narodnog zdravlja, a njega je na predsjedničkoj dužnosti u godini 1935./1936. zamijenio prof. Krešimir Filić, predsjednik varaždinskog Muzealnog društva. Predsjednik Kluba u godini 1936./1937. bio je dr. Alfred Leitner, suvlasnik tvrtke za veletrgovinu željezom i željeznom robom, slijedeće rotarijanske godine predsjedničku je dužnost obavljao prof. Vladimir Deduš, ugledni profesor varaždinske Gimnazije, a nakon njega u rotarijanskoj godini 1938./1939. na predsjedničkoj je dužnosti bio ing. Vladimir Damaška, tehnički upravitelj Tekstilne industrije. Godine 1939./1940. predsjedničku je dužnost u klubu navjerojatnije obnašao liječnik dr. Josip Vanjek, a 1940./1941. predsjednik RC Varaždin je bio dr. Velimir Kalafatić, varaždinski liječnik koji je u klubu zastupao razred: Kirurgija.

Iz nažalost, rijetkih dokumenata vidljivo je da je varaždinski klub karitativno djelovao pa je krajem prosinca 1931. godine Gradskom načelničtvu dozna-

Faksimil gradskog načelnništva kojim se potvrđuje donacija RC Varaždin od tisuću dinara

² Dr. Franjo Ruža i dr. Predrag Grims, Rotarijanstvo od 1930. do 1993., Rotarijanstvo u Varaždinu i sjeverozapadnoj Hrvatskoj

Intercity susret u vinogradu obitelji Krajanski u jesen 1931.

Miroslav
Posmodi

čio 1.000 dinara, koje je «društvu Rotarijanaca izrazilo zahvalnost za brigu o gradskoj sirotinji».³

Klub je imao i živu međunarodnu aktivnost, pa je bio i organizator dobro posjećenog Intercity mitinga u kasno ljeto 1931. godine, o kojem

kratko izvještava i The Rotarian u broju iz studenog u stalnoj rubrici - Rotary around the World, navodeći kako su na ovom rotarijanskom susretu bili rotarijanci iz Jugoslavije, Austrije i Mađarske, koji su između ostalog raspravljali o razmjeni mladih te o aktualnoj gospodarskoj situaciji.⁴ Zanimljivo je istaknuti da varaždinski susret spominje i Paul Harris u The Rotarian Age, navodeći kako je ovaj međuklupski susret održan u rujnu.⁵

Klub je u rotarijanskoj godini 1938./1939. imao 25 članova, redom uglednih Varaždinaca. Te su godine članovi RC Varaždin bili: Nikola Bosanac (učitelj), Mijo Cepanec (vlasnik Tvornice kišobrana), ing. Vladimir Damaška (tehnički upravitelj Tekstilne industrije), Vladimir Deduš (profesor

Gimnazije), Franjo Ferenčić (porezni kontrolor), Krešimir Filić (predsjednik Muzealnog društva), Josip Forst (vlasnik pekare Forst), ing. Mihovil Friedländer (ravnatelj Varaždinske industrije svile), Dragutin Grims (urar), Gustav Hajsig (suvlasnik biroa za kupoprodaju nekretnina), Makso Horvat (umirovljeni major i vinogradar), Rudolf Hršak (zamjenik ravnatelja Gradske štedionice), dr. Velimir Kalafatić (liječnik), dr. Artur Krajanski (vlasnik ljekarne «K anđelu»), dr. Ernest Krajanski (odvjetnik), Robert Kronast (ravnatelj podružnice Praštedione), dr. Alfred Leitner (veletrgovac željezom), ing. Marijan Leskovar (ravnatelj Varaždinskog dioničkog društva za električnu rasvjetu), Miroslav Liby (vlasnik trgovine stakla), Miroslav Novak (zastupnik Sava osiguravajućeg društva), ing. Cvjetko Ostoić (šef tehničke želje-

³ F. Ruža - P. Grims, Rotarijanstvo od 1930. do 1993.

⁴ The Rotarian, September 1931.

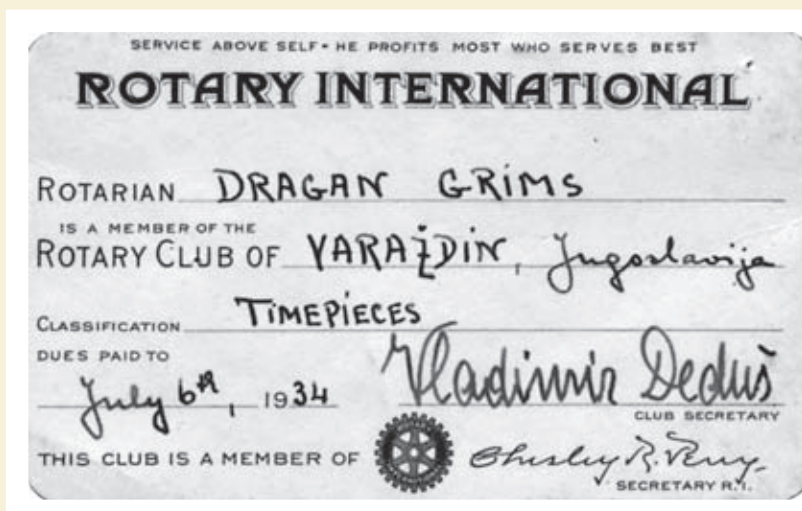
⁵ Paul Harris, The Rotarian Age

Rotarijanska konferencija u Ljubljani 1935. godine

zničke sekcije), ing. Josip Petrak (šef gradskog građevnog odsjeka), dr. Miroslov Posmodi (šef Doma narodnog zdravlja), dr. Ljudevit Šolc (odvjetnik) i dr. Josip Vanjek (liječnik).⁶ The Rotarian izvješćuje u broju iz prosinca 1940. kako je na «500. sastanku klub primio pet novih članova» te kako je jedan od njih za djecu svojih radnika organizirao izlet.

Varaždinski je klub uspješno djelovao do proljeća 1941. godine, no, njegovi su se članovi u skrovitosti sastajali i tijekom rata, na «kartaškim večerama srijedom», a taj je običaj varaždinskih rotarijanaca iz prijeratnog kluba nastavljen i u vrijeme socijalizma.⁷

Članska iskaznica Dragana Grimsa – člana RC Varaždin i člana osnivača obnovljenog varaždinskog kluba

⁶ Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt RI, 6. izdanje, 1938./1939.

⁷ F. Ruža – P. Grims, Rotarijanstvo od 1930. do 1993.

Za «jedinственu akciju» bio je potreban - Distrikt

U pismu glavnom tajniku Rotary Internationala Perryju od 16. travnja 1931. direktor RI-a T. C. Thomsen rotarijanski pokret u Jugoslaviji ocjenjuje vrlo dobrim a članove klubova kao velike entuzijaste u prvođenju raznih programa. Ističe kako sastanci klubova više nalikuju onima u Kanadi i SAD-u nego u Europi, na «Kontinentu», a glavnog tajnika izvješćuje i kako se Rotary pokret u Jugoslaviji vrlo brzo proširio. Aktivni su klubovi u Beogradu, Zagrebu, Osijeku, Novom Sadu, Subotici, Sušaku, Sarajevu, Mariboru, Varaždinu, Ljubljani i Pančevu, a Thomsen u Chicago javlja kako su sastanci u Splitu i Skopju učestali i nestrpljivo očekuju početak rada, organizacija u Banja Luci i Dubrovniku daleko je napredovala, prvi koraci učinjeni su i u Karlovcu te u nekoliko

mjesta u blizini Beograda.¹Thomsen u ovom pismu iznosi i viđenje političke situacije u zemlji pod diktaturom kralja Aleksandra te piše o rivalstvu Slovenaca, Hrvata i Srba. Glavnog tajnika u svjetlu takvih političkih okolnosti u zemlji upozorava kako je moguće bila učinjena pogreška pri podjeli utjecaja klubova u Beogradu i Zagrebu na istočni i zapadni dio Jugoslavije.²

Iz izvješća direktora Rotary Internationala može se zaključiti kako je on tom prigodom bio u svojevrsnoj «inspekciji» klubova u Jugoslaviji, kako bi što bolje sagledao situaciju u zemlji, posebice u svjetlu planiranog osnivanja jugoslavenskog rotarijanskog distrikta. Naime, na sjednici Europskog savjetodavnog odbora, čiji je član kasnije postao i Edo Marković, 24. siječnja 1931. predloženo je osnivanje «jugoslavenskog odbora za ekstenziju» jer se smatralo «da je za jedinstveno sprovođenje akcije u jednoj zemlji potrebna centralizacija».³

Osnivanje distrikta na području Kraljevine Jugoslavije bilo je u to vrijeme goruće pitanje ovdašnjih Rotary klubova koji su redom željeli distrikt u što kraćem vremenu.⁴ No, Vlado Juričić otkriva kako je i u ovom slučaju vladalo veliko rivalstvo izme-

Rotarijanci iz Jugoslavije i Austrije na svjetskoj konferenciji u Beču 1931. godine

¹ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

² ibid

³ Ivan Mužić, Rotari u Masonstvo u Hrvata

⁴ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

Predsjednici i tajnici jugoslavenskih klubova pred hotelom Esplanade u Zagrebu

đu beogradskog i zagrebačkog kluba. «Jedini koji se tome protivio bio je dr. Kujundžić, dopredsjednik RC Beograd, koji je to protivljenje i iznio na sastanku RC Beograd, na zaprepaštenje članova. Članovi beogradskog kluba smatrali su da prvi guverner distrikta mora automatski biti iz njihovog kluba jer je to prvoformirani klub. Kasnije, u privatnom razgovoru Voja Kujundžić je objasnio da će za guvernera distrikta odlukom većine klubova, koji su pod nadzorom Zagreba, sigurno biti izabran Edo Marković iz RC Zagreb. Zato je bio za odluku o formiranju Distrikta, «sve dok Beograd ne osnuje toliko klubova u svojoj regiji da stekne većinu glasova pri odabiru guvernera».⁵

U to su se vrijeme pojavile i ideje o međunarodnom distriktu s Grčkom, koja je tada imala samo klub u Ateni, te s Bugarskom, gdje je prvi

klub - u Sofiji, čarteriran tek 1933. godine. Ta se ideja kasnije više nije spominjala, no, danas su klubovi iz Srbije ipak okupljeni u Districtu 2480, zajedno s klubovima iz sjeverne Grčke, Bugarske, Crne Gore i Makedonije.

Nakon sastanka u Budimpešti i Beču s počasnim povjerenikom ing. M. Gerbelom (Honorary Commissioner) iz RC Beč T.C. Thomsen preporučuje da ured Rotary Internationala treba obavijestiti predsjednike i tajnike svih klubova da se što ranije sastanu kako bi raspravili problem i predlaže kako bi to bilo dobro učiniti tijekom godišnje konferencije Rotary Internationala u Beču, kojoj ionako moraju prisustvovati. Svi bi se klubovi iz Jugoslavije trebali sastati i kasnije kako bi ponovo razgovarali o toj stvari, a ured Rotary Internationala treba svim klubovima dostaviti mjesečno pismo iz kojeg bi klubovi više doznali o rotarijanstvu u susjednim distriktima te aktivnostima njihovih

klubova i članova.⁶ Na taj bi način, smatrao je Thomsen, klubovi mogli sami donijeti kvalitetnu odluku o osnivanju distrikta i izboru prvog guvernera.

Dozvola za novi distrikt ishoda je u Beču

Prijedlog direktora Thomsona je prihvaćen, pa su rotarijanci iz Kraljevine Jugoslavije održali sastanak u Beču, 24. lipnja 1931. godine, trećeg dana svjetske konferencije na kojoj je bilo 4.296 izaslanika.⁷ Na bečkom je sastanku donijeta odluka da se širenje rotarijanstva u Jugoslaviji povjeri posebnom odboru (Extension Committee) u koji su izabrani Edo Marković iz Zagreba, kao predsjednik, te Stevan G. Koen, trgovac kožama iz Beograda i ing. Oskar Dračar iz Maribora, kao članovi, te da se «pri osnivanju no-

⁵ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

⁶ ibid

⁷ David C. Forward, A Century of service

Primarno je poslanje Rotaryja - služenje

«Primarno je poslanje Rotaryja da služi. Kako i gdje ćemo služiti – sami odlučite – poručio je izaslanicima konferencije u Atlanti 1917. godine Osnivač Rotaryja Paul Harris.

Druga konferencija D 77 održana je u zgradi zagrebačke Burze 1934. godine

Predsjednik RI-a J. Nelson (u sredini) s Viktorom Ružićem i Radovanom Alaupovićem (desno) na drugoj distriktnoj konferenciji u Zagrebu

vih klubova treba naročito paziti da bude zastupljeno najmanje 15 raznih klasifikacija, koje treba da predstavljaju socijalni, privredni i kulturni život, ali naročito trebaju biti zastupljene sve privredne grane tog mjesta».⁸ Na svjetskoj konferenciji u Beču toga je dana dobivena načelna dozvola za osnivanje distrikta za Jugoslaviju, samo dvije godine od čartera prvih klubova na Plitvičkim jezerima. Uprava Rotary Internationala na sastanku u studenom te godine donosi, temeljem zahtjeva za formiranjem distrikta na teritoriji Kraljevine Jugoslavije, koji je sastavljen na prvoj zajedničkoj skupštini u Sarajevu, odluku o formiranju distrikta Jugoslavija (u slučaju da preporuke Europskog savjetodav-

nog vijeća budu pozitivne). Vijeće se složilo s ovom odlukom Rotary Internationala te je preporučilo Edu Markovića iz RC Zagreb za guvernera novoga distrikta, koji bi guvernersku dužnost trebao obavljati i u rotarijanskoj godini 1932./1933.⁹

Za prvog guvernera izabran je Edo Marković

Prva konferencija Districta 77 održana je u Beogradu 6. i 7. svibnja 1933. godine, samo dan nakon što je održan Charter Rotary Cluba Vukovar.

Prvi guverner D 77 bio je Edo Marković, a on je tu dužnost obnašao i u rotarijanskoj godini 1932./1933. čime je poštovana preporuka Rotary Internationala. Dužnost guvernera ju-

goslavenskog distrikta sljedeće rotarijanske godine obnaša dr. Milan Stojadinović, kasniji predsjednik Vlade Kraljevine Jugoslavije. U memoarskoj knjizi «Ni rat ni pakt» o Rotaryju je napisao: Ta moja aktivnost povećala je moje lične prihode, tako da sam se mogao odati i radu u izvesnim organizacijama sa više humanitarnim ciljevima, gdje je trebalo trošiti novac ne očekujući neku materijalnu dobit za sebe. Jedna od takvih organizacija bila je i Rotary Club. Ja sam u njega ušao kao običan član 1931. a već naredne godine bio sam biran za predsjednika beogradskog Rotary Cluba, a 1933. za guvernera cele Jugoslavije. U tom svojstvu imao sam dužnost da obiđem sve klubove u zemlji, kojih je bilo u svim varošima, ukupno 17.

⁸ Stevan G. Koen, Širenje rotarstva u Jugoslaviji, izdanje RC Beograd, u Ivan Mužić, Rotari

⁹ Vlado Juričić, Rotarijanske godine od 1928. do 1941.

Viktor Ružić

Predsjednik RI-a W. Manier s guvernerom Milanom Stojadinovićem

Viljem Krejči

Tom prilikom upoznao sam mnoge odlične ljude i njihove familije».¹⁰

Sljedeće godine konferencija Distrikta održana je od 13. do 15. travnja 1934. u Zagrebu, u zgradi Burze. Na konferenciji je bio nazočan i predsjednik Rotary Internationala John Nelson te guverner Italije, general Luigi Piccione i guverner Čehoslovačkog distrikta Karel Naivirt.¹¹ Za guvernera je izabran odvjetnik dr. Viljem Krejči iz RC Ljubljana. Treća je konferencija održana u Ljubljani 28. travnja 1935. godine, a novi je guverner postao odvjetnik i kasniji ban dr. Viktor Ružić iz Rotary Cluba Sušak. Njega je na guvernerskoj dužnosti naslijedio, na četvrtoj konferenci-

ji održanoj od 1. do 3. svibnja 1936. godine u Dubrovniku, kasacioni sudac dr. Vladimir Belajčić iz RC Novi Sad. Konferenciju u Dubrovniku nije mogao voditi guverner Ružić, jer je netom bio izabran za bana Savske banovine, pa ga je zamijenio prijašnji guverner Krejči. Nova je konferencija održana od 7. do 9. svibnja 1937. u Skopju, na kojoj je za guvernera izabran Stevan K. Pavlović iz RC Beograd, pomoćnik ministra vanjskih poslova i kraljevski jugoslavenski poslanik u Madridu.¹² Šesta konferencija Districta 77 upriličena je u Beogradu 14. i 15. svibnja 1938., na kojoj je za guvernera izabran dr. Ivan Slokar iz RC Ljubljana, generalni ravnatelj Zadrugne gospodarske banke. On

je guvernerski lanac predao svom nasljedniku inženjeru Radovanu Alapoviću iz zagrebačkog kluba na sedmoj distriktnoj konferenciji koja je održana na Bledu 6. i 7. svibnja 1939. godine. Osma, posljednja konferencija Districta 77, održana je u Zagrebu 4. i 5. svibnja 1940. godine, a za guvernera je ponovo izabran Viktor Ružić. Budući konferencija distrikta 1941. godine, zakazana 2. travnja u Nišu, nije održana zbog napetih prilika uoči napada na Jugoslaviju, guvernerski je lanac ostao u posjedu guvernera Ružića. Sačuvan je u njegovoj ostavštini a riječkim rotarijancima predao ga je njegov nasljednik Gjoko V. Ruzzio.¹³

¹⁰ Milan M. Stojadonović, Početak prijateljstva s princom Pavlom u Ni rat ni pakt,

¹¹ Oleg Mandić, Rotary i mi

¹² Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt RI, VI. Izdanje, 1938./1939.

¹³ Oleg Mandić, Ban rotarijanac, Rotary magazin, Broj 3, Godina 3.

Dobrotvori Dalmacije

Splitski rotarijanci u svibnju 1933.

Rotary Club u Splitu osnovan je 14. svibnja 1931. godine, no, zagebački su rotarijanci o formiranju momčadi u Splitu izvještavali već u prvom godišnjem izvješću 1930. godine. U ožujku 1931. godine direktor Rotary Internationala T. C. Thomsen u izvješću uredu u Zürichu, pišući o posjeti rotarijancima u Jugoslaviji, navodi kako se susreo i s predstavnicima splitskog kluba. Rotary Club Split inauguriran je kod Rotary Internationala 19. lipnja 1931. godine, a Charter je splitski klub održao 17. listopada 1931. godine. RC Split dobio je broj 3461, a njegov je prvi predsjednik bio Budislav Stipanović, nautički inspektor i kapetan lučke kapetanije u Splitu.

Budući je i arhiva prijeratnog Rotary kluba u Splitu doživjela sudbinu drugih naših klubova čije su klupske arhive zagubljene u 2. svjetskom ratu, sačuvano je vrlo malo podataka o radu prijeratnih splitskih rotarijanaca. Poznato je kako su članovi RC Split bili na nekoliko sastanaka s drugim Rotary klubovima, da su se 1. listopada 1933. godine sastali s članovima RC Šibenik «kako bi riješili razmimoilaženja i nesuglasice»¹, da su u svom gradu često ugošćivali rotarijanske prijatelje iz zemlje ali i iz inozemstva te da su smjerno radili na dobrotvornim programima u Dalmaciji. Splitski rotarijanci bili su tako domaćini engleskim rotarijancima koji su u svibnju 1934. godine puto-

¹ Oleg Mandić, Rotary i mi

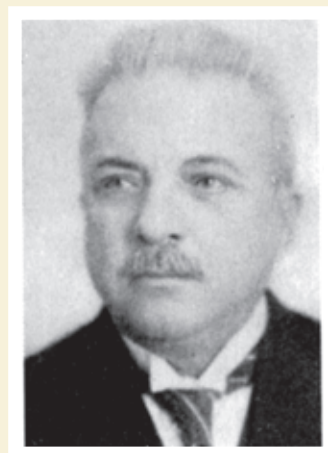
vali Jadranskom obalom. Slijedeće su se godine, 12. rujna 1935. susreli s njemačkim rotarijancima na brodu General von Stauben, na njihovom povratku iz Venecije gdje su bili na regionalnoj konferenciji koja je organizirana u povodu 30. godišnjice Rotary pokreta.²

Godine 1935. splitski se klub bavio problemom splitske «mularije» i malodobnih prosjaka, a aktivan je, u suradnji s RC Šibenik, i na projektu borbe protiv malarije u sjevernoj Dalmaciji.³

Prema podacima iz knjižice Rotary Clubovi u Jugoslaviji iz rotarijanske godine 1938./1939. klub je imao 20 članova, uglednika iz tadašnjeg gospodarskog i kulturnog života grada te pionira na mnogim područjima koji su dali iznimni doprinos ra-

² ibid

³ ibid

Budislav Stipanović

zvoju Splita u razdoblju između dva svjetska rata. Članovi splitskog kluba te su godine bili: dr. Mihovil Abramić (direktor Arheološkog muzeja), Frane Aljinović (veletrgovac, suvlasnik tvrtke Aljinović i Kraljević za trgovinu kolonijalnom robom), Jerko Aljinović (trgovac – moda i rukotvorine), ing. arh. Helen Baldasar (profesor srednje tehničke škole), dr. Josip Barbieri (odvjetnik), Dalibor Čorak (suvlasnik tvrtke Čorak i drug za trgovinu kožom), Antun Danilo (direktor Financijske direkcije), Miće Gattin (trgovina automobilima), Ljubo Katalinić (član zastupstva osiguravajućeg društva Sava za Split i okolicu), Šime Lisičić (vlasnik pomorske agencije), ing. Pavo Mardešić (šef konstrukcionog biroa Jadranskog brodogradilišta),

Nikola Markov (poddirektor filijale Ljubljanske kreditne banke u Splitu), Vladimir Orebić (apotekar), Viktor Rajić (suvlasnik tvrtke Export za trgovinu žitom), dr. Petar Rismondo (liječnik ginekolog, primarijus splitske bolnice), dr. Ulikse Stanger (odvjetnik), dr. Tonko Šoljan (profesor realne gimnazije), ing. Feliks Šperac (građevinski inženjer), Rikard Vizin (direktor Pomorskog saobraćaja) i Stjepan Zrnčić (veletrgovac vinom, suvlasnik tvrtke Export).

Članovi kluba sastajali su se srijedom u 20,30 sati u hotelu Central, a ljeti su sastanci održavani u hotelu Matić na Bačvicama.⁴

⁴ Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt RI, VI. Izdanje, 1938./1939.

Izlet rotarijanaca iz Austrije i Jugoslavije 1931. godine

Pomorski kapetan Budislav Stipanović bio je predsjednik splitskog kluba kroz dvije prve godine rada, u rotarijanskim godinama 1931./1932. i 1932./1933. Na mjestu predsjednika RC Split naslijedio ga je ing. Dane Matošić, u rotarijanskoj godini 1933./1934., zatim je za predsjednika kluba ponovo izabran Budislav Stipanović (1934./1935.), da bi predsjednik u godini 1935./1936. bio dr. Mihovil Abramić. Dr. Petar Rismondo predsjedničku je dužnost obnašao u rotarijanskoj godini 1936./1937. a slijedeće je godine predsjednik RC Split bio ing. Pavao Mardešić. U godini 1938./1939. predsjednik je bio Ljubo Katalinić, dr. Helen Baldasar bio je predsjednik u godini 1939./1940. a dr. Tonko Šoljan u godini 1940./1941. Klub u Splitu s radom je prestao uoči napada na Jugoslaviju, u proljeće 1941. godine.

Rotarijanci na izletu u Trogiru 1936.

Aktivni u lokalnoj zajednici i međuklupskim aktivnostima

Rotary Club Vukovar osnovan je 20. studenog 1932. godine, relativno brzo i uspješno, što svjedoči o tadašnjoj gospodarskoj snazi Vukovara. Klub je Rotary International inaugurirao 23. prosinca 1932., a Charter je upriličen 5. svibnja 1933. godine. Rotary International klubu je dodijelio broj 3568. Za prvog predsjednika izabran je ing. Jovan Rogulić, glavni sekretar Poljoprivredne komore u Novom Sadu, a klupska izvješća i na-

piši u Jugoslavenskom rotaru govore kako je klub bio vrlo aktivan, kako u lokalnoj zajednici tako i u međuklupskim aktivnostima. Vukovarski je klub primjerice, bio domaćin međuklupskog sastanka 9. rujna 1935. godine na kojem su uz vukovarske bili i rotarijanci iz Osijeka i Slavonskog Broda. Novi je sastanak s osječkim rotarijancima održan 1937. godine, a rotarijanci iz Vukovara odazivaju se na pozive za klupska druženja u Slavonskom

Brodu, Osijeku i Vinkovcima. Klub 1937. priprema prijedlog za svjetsku konferenciju u Nici da Rotary prihvati esperanto za službeni jezik.¹

Te je godine vukovarski klub bio posebno aktivan jer je Jugoslavenski rotar u četvrtom broju godišta 1937. pisao: Dne 15. septembra posvećena je i otvorena nova zgrada «Skloništa za siročad» u Vukovaru. Ova zgrada je sagrađena uz zamašne priloge u građi i novcu predsjednika RC Vukovar Tome Maksimovića² i uz saradnju ostalih rotara. Ta zgrada, u kojoj je smještena najvažnija karitativna ustanova grada Vukovara, sazidana je u modernom stilu i odgovara po svom odličnom uređenju posvema svrsi kojoj je namijenjena. Nacrt i gradnju izveo je rotar arh. Lujo Karlovsky».³ The Rotarian u ožujku piše o inicijativi vukovarskih rotarijanaca da se izgradi školska zgrada u Borovu i Lipovači te vatrogasno spremište u Bršadinu.

Posebno valja istaknuti kako je RC Vukovar godinama imao najveći postotak prisustva na sastancima u Districtu 77. Primjerice, u rotarijskoj godini 1934./1935. postotak prisustva iznosio je čak 89,52 posto.⁴ Članovi kluba sastajali su se ponedjeljkom u 20 sati u Grand hotelu.

¹ Oleg Mandić, Rotary i mi

² Generalni direktor tvornice Bata u Borovu, od 1936. do 1941. bio i načelnik općine Borovo, dobrotvor, posebno zaslužan za razvoj Borova prije 2. svjetskog rata

³ Oleg Mandić, Rotary i mi

⁴ ibid

Sklonište za siročad u Vukovaru izgrađeno je priložima vukovarskih rotarijanaca

Pavao Hideghety

U rotarijanskoj godini 1938./1939. članovi RC Vukovar bili su Simon Baum (suvlasnik tvrtke za veletrgovinu hranom Hinko Baum i sinovi), Ivo Depolo (srednjoškolski nadzornik), ing. Fran Funtak (građevinski poduzetnik), Armin Goldstein (vlasnik kemijske tvornice), dr. Franjo Gruber (odvjetnik), Ljudevit Karlovsky (graditelj), prof. Ivo Klarić (srednjoškolski nastavnik), Tomo Maksimović (generalni direktor tvrtke Bata Borovo), Stevo Maksimović (industrijska administracija – tvrtka Bata), Alfred Popp (trgovina mineralnih ulja), ing. Jovan Rogulić (glavni sekretar Poljoprivredne komore), ing. Franjo Simić (cestogradnja – šeg tehničkog odjeljka), Aleksandar Steiner (industrija drva – suvlasnik tvrtke Mirko Steiner i sinovi), Hinko Steiner (suvlasnik tvrtke Mirko Steiner i sinovi), dr. Stevo Stojanac (liječnik), dr. Dragutin Turk

(tajnik gradskog poglavarstva) i Manfred Wachsler (vlasnik tvrtke Marko Wachsler i sin za trgovinu vinom na veliko).⁵

Prvog predsjednika Rogulića naslijedio je na mjestu predsjednika Pavao Hideghety u rotarijanskoj godini 1934./1935., zatim je predsjednik bio ing. Fran Funtak (1935./1936.) pa Manfred Wachsler (1936./1937.), Toma Maksimović (1937./1938.), Armin Goldstein (1938./1939.), dr. Franjo Gruber (1939./1940.) te ponovo Toma Maksimović u rotarijanskoj godini 1940./1941., posljednjoj godini djelovanja Rotary Cluba Vukovar.

Dok su u ostalim gradovima u našoj zemlji u kojima su pred 2. svjetski rat djelovali Rotary klubovi, oni uspješno obnovljeni u posljed-

njih dvadeset godina, u Vukovaru klub još uvijek nije osnovan, unatoč velikom zalaganju osječkih rotarijanaca. Valja se nadati kako će u skoroj budućnosti i ovaj, nekoć po svemu uzoran Rotary klub, ponovo postati članom naše rotarijanske zajednice.

Rotary – simbol kakvoće

«Rotary mora biti jamstvo za kakvoću»

Paul Harris,
siječanj 1911. godine

⁵ Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt RI, VI. izdanje, 1938./1939.

Bratska suradnja s drugim klubovima

Protekle su gotovo dvije godine od osnivanja splitskog Rotary kluba prije nego što je osnovan i Rotary klub u Šibeniku. Prema podacima Rotary Internationala RC Šibenik je osnovan 23. travnja 1933. godine, Rotary International ga je inaugurirao 11. svibnja, a charter je imao 25. lipnja 1933. Klubu je dodijeljen broj 3595, a njegovi su se članovi sastajali četvrtkom od 20,30 sati u Grand hotelu Krka.

Iz nažalost vrlo rijetkih sačuvanih zapisa o radu šibenskog Rotary kluba teško je rekonstruirati njegove prijeratne aktivnosti, no, Oleg Mandić u knjizi Rotary i mi navodi kako su se članovi RC Split i RC Šibenik sastali 1. listopada 1933. godine na

zajedničkoj sjednici u Drnišu, kako bi zajednički riješili «razilaženja i nesuglasice u međusobnim odnosima». Izgleda kako je nesporazum riješen u rotarijanskom duhu prijateljstva i tolerancije, jer je za «bratsku suradnju» osnovan i međuklupski odbor.¹

Šibenski su se rotarijanci rado odazivali na međuklupske sastanke i rotarijanska druženja, pa su 5. listopada 1935. bili na susretu u Drvaru, zajedno s rotarijancima iz Banja Luke, Splita, Sarajeva i Šibenika, a sa splitskim su se rotarijancima sastali i u lipnju 1936. godine u Rogoznici. Zabilježeno je da su članovi RC Šibenik bili i na međuklupskom sastanku kojeg je organizirao RC Karlovac na

¹ Oleg Mandić, Rotary i mi

Plitvičkim jezerima 14. kolovoza 1938. godine, zajedno s rotarijancima iz Splita, Petrovaradina, Ljubljane, Zagreba, Banja Luke i Sušaka.

Rotary Club Šibenik bio je aktivan i u programima za zajednicu, pa je tako primjerice, 1936. godine radio na suzbijanju malarije u sjevernoj Dalmaciji, a u toj su akciji šibenskim rotarijancima pomagali i rotarijanci iz Splita.

No, u slijedećoj je rotarijanskoj godini Klub izgleda zapao u krizu, pa je morao biti otkazan ljetni kamp na Zlarinu, za koji je već bilo prikupljeno poprilično novca.²

U rotarijanskoj godini 1938./1939. klub je imao 18 redovnih članova. To su bili Anton Antić (vlasnik Prve šibenske tvornice tkanina), mr. ph. Vilim Beroš (vlasnik ljekarne), Vaso Čok (vlasnik tvrtke Vaso Čok i Jovo Paklar za proizvodnju cvijeća), dr. med. Josip Glaser (primarijus psihijatrijskog odjela banovinske bolnice u Šibeniku), Marko Jakovljević (vlasnik Grand hotela Krka), ing. Šime Ježina (upravitelj Pomorsko-građevinske sekcije), Paja Komesarović (vlasnik carinskog posredništva), ing. Josip Ljubičić (tehnički direktor električne centrale Ante Šupuk i sin), dr. med. Filip Marušić (književnik)³, Anđeo Matačić (suvlasnik tvrtke Anđeo Matačić i drugovi za veleprodaju drva),

² Oleg Mandić, Rotary i mi

³ liječnik, jedan od prvih propagatora homeopatije u Hrvatskoj, autor Liječnikovih zapisa

Rotarijanci u Šibeniku 1934. godine

Šibenik tridesetih godina 20. stoljeća

ing. Vladimir Meichsner (poslovni direktor ugljeničke družbe Dalmacija u Velušiću), Branko Murat (šef porezne uprave), dr. Vjekoslav Rismondo (vlasnik zdravstvene ambulante), dr. Filip Smolčić (odvjetnik – Odvjetnički ured dr. Filipa Smolčića), Miloš Šupuk (vlasnik gospodarstva), Jerko B. Vičić (zamjenik direktora Gradske štedionice), ing. Josip Wonko (direktor Ugljeničkog društva Monte Promina u Siveriću) i Ivan Žaja (suvlasnik tvrtke Žaja Ivan i brat za veletrgovinu kožama).⁴

Prvi predsjednik RC Šibenik bio je Miloš Šupuk koji je na predsjedničkoj dužnosti bio dvije godine (1933./1934. i 1934./1935.), a onda je slijedeće dvije godine predsjednik

RC Šibenik bio ing. Josip Ljubičić (1935./1936. i 1936./1937.). Dr. Vjekoslav Rismondo predsjedničku je dužnost obnašao u godini 1937./1938. a slijedeće dvije godine (1938./1939. i 1939./1940.) predsjednik je bio Ivan Žaja. Zadnji prijeratni predsjednik šibenskog kluba bio je Ivica Smolčić, kod kojega je ostao i originalni štambilj RC Šibenik. U ratnom vihoru izgubljena je kompletna dokumentacija Kluba, pa je pečat, koji je danas u vlasništvu šibenskog kluba, jedini sačuvani predmet koji su koristili prijeratni rotarijanci u Šibeniku.

Miloš Šupuk

Vi ste rotarijanac

«Ako u Vama ima ljubavi – Vi ste rotarijanac – poručio je Paul Harris u radijskoj poruci uz svjetsku konferenciju 1933. godine u Beču.

⁴ Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt RI, VI. Izdanje, 1938./1939.

Rad u skladu s najljepšom tradicijom Grada

Živi s principima Rotaryja

«Ako Ti, rotarijanski brate, misliš da ćeš u Rotaryju sudjelovati u velikoj misiji, znaj da su velike misije – velika obveza. Ne očekuj stoga, da ćeš to ostvariti u jednom danu, već živi s principima Rotaryja dok Ti oni ne postanu bliski, kao što Ti je blizak Tvoj posao, i prijatelj s rotarijancima kako bi oni postali Tvoji najbolji prijatelji».

Paul Harris

Rotary Club Dubrovnik utemeljen je 2. prosinca 1933. godine, gotovo četiri godine otkako je u izvješću Rotary Cluba Zagreb spomenuto kako se radi i na osnivanju kluba u Dubrovniku. No, prilike toga vremena nisu bile sklone rotarijanskoj ideji, jer su neke dubrovačke novine sustavno objavljivale proturotarijanske tekstove u kojima se zlonamjerno pisalo o ideji Paula Harrisa a ideja Rotary kluba potpuno se neutemeljeno povezivala sa slobodnim zidarstvom. Narodna svijest, list za katoličku vjersku propagandu, u broju od 5. srpnja 1933. piše «prigodom osnutka Rotary – Cluba u Dubrovniku» kako «braća u Dubrovniku hoće da ostanu u potpunoj tajnosti a u širu javnost misle puštati korjenje preko masonske «duge ruke» («longe manus») Rotary Cluba», a 22. prosinca 1933.

donosi tekst pun podmetanja pod naslovom: «Masonsko ljubimče» u kojem rotarijanstvo nastoji prikazati kako bezbožničku ideologiju blisku masoneriji. Protiv rotarijanstva pisala je i prosrpski orijentirana Dubrovačka tribuna. No, Narodna svijest je izvjestila 6. prosinca da je u «subotu, 2. ovog mjeseca održana inauguracijska skupština novoosnovanog Rotary kluba u hotelu Imperial. Izabrana je uprava s predsjednikom g. Jovom Bravačićem, direktorom filijale Srpske Banke. Novi klub dobio je nekoliko darova, megju kojima i par čekića».¹

O osnivanju RC Dubrovnik piše i Dubrovačka tribuna od 4. prosinca, pod naslovom «Svečana inauguracija Rotary Kluba u Dubrovniku» - «Prekjučer poslije podne izvršena je u Dubrovniku svečana inauguracija novoosnovanog Rotary kluba u prisustvu Past-guvernera jugoslav. rotara g. Ede Markovića iz Zagreba, koji je zastupao guvernera 77-og distrikta g. Dr. Milana Stojadinovića, kao i zagrebački rotarijanski klub. Kumorovski klub u Splitu bio je zastupan sa 8 delegata među ovim Dr. Bonači, saobraćajni direktor Stipanović, veletrgovac Čorak i Aljinović, kapetan Lisičić i Dr. Ulikse Stanger, advokat. Šibenske rotarijance zastupali su industrijalac Matavalj i tajnik pliv. Saveza g. Komesarović. Klub u Sarajevu uputio je na ovu svečanost svoje istaknute članove Dr. Aca Babića, hirurga, željezničkog direktora g. Pe-

¹ Narodna svijest, 6.12. 1933.

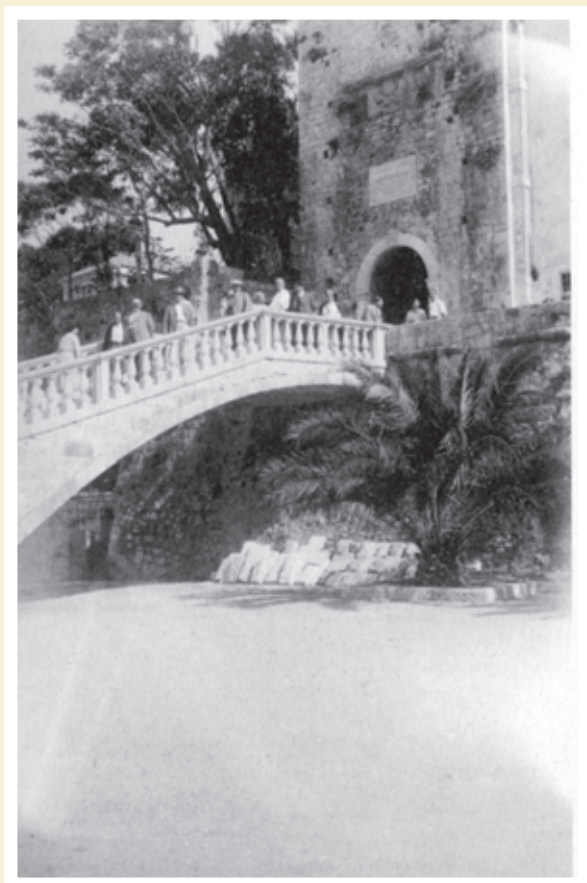
Sudionici IV. distriktne konferencije ispred Kneževog dvora u Dubrovniku

trovića i sarajevskog donaćelnika g. Dr. D. Jeftanovića. Svečanost inauguracije obavljena je u plesnoj dvorani Grand Hotel Imperial koji obično služi za sastanke dubrovačkih rotarijanaca. Svečanost je otvorio predsjednik osnivačkog odbora g. Dr. Mladinov, hirurg, pozdravljajući u svom govoru past-guvernera g. Markovića i ističući biranim riječima značaj rotarstva uopće i posebno ulogu Dubrovnika u svjetskom rotarijanstvu. Poslije ručka sekretar odbora g. Miho Ercegović podnio je svoj izvještaj u kojem prikazuje historijat postanka dubrovačkog kluba. Blagajnik g. Stjepo Svilokos, veletrgovac, predao je osnivački ulog dubrovačkih rotara.

Novi predsjednik g. Jovo Bravačić, direktor dubrovačke filijale Srpske Banke te g. Andrija Čurlia, sekretar trgov. industrijske i zanatske komore u Dubrovniku nazdravili su delegatima i podvukli značaj rotarijanske uloge na našoj obali. Na zdravicu odgovorio je i pozdravio dubrovačke rotare g. Edo Marković. On je na vrlo koncizan i ubjedljiv način ocrtao ulogu rotarijanstva u ovim vremenima i izložio mogućnosti rada dubrovačkih rotara u skladu s najljepšim tradicijama našega grada. Zatim su govorili u ime Splita direktor Stipanović, u ime Sarajeva Dr. Babić i u ime Šibenika g. Komesarović. Zadnji je uzeo riječ g. Dr. Bonačić, ličnost koja je imala posebnih

Matija Vidojević

Rotarijanci na Korčuli 1931. godine

zasluga za osnivanje dubrovačkog rotarijanskog kluba. Riječ Dr. Bonačija bila je naročito pozdravljena. Novom klubu darovali su zagrebčani barjak, splicani jedan album, zastave i čekić, šibenčani spomenicu. Inače za ovu prigodu stiglo je mnogo brzopjavih pozdrava iz svih krajeva naše zemlje. Sa ove svečanosti telegrafski su pozdravljeni Rotary Internacional u Chicagu i guverner jugoslav. distrikta g. Dr. Stojadinović. Čitava inauguracijska svečanost prošla je u znaku najsrdačnijeg bratskog raspoloženja i završena je ovacijama past guverneru g. Markoviću i rotarijanskoj suradnji u

svijetu. Iste večeri priređen je svečani koncert u Grand Hotel Imperialu».²

Dubrovački je klub Rotary International inaugurao 6. siječnja 1934. godine, a Charter Rotary Cluba Dubrovnik, kojemu je dodijeljen broj 3638, održan je 31. svibnja 1934. Fotografija koja je ostala sačuvana u arhivu Rotary Cluba Dubrovnik svjedoči kako se na charteru okupio lijepi broj rotarijanaca.

Sačuvani izvori pokazuju kako je dubrovački klub imao žive susrete s drugim klubovima pa su prijeratni rotarijanci u Dubrovniku 1934. ugo-

² Dubrovačka tribuna, 4. 12. 1933.

Naša je zadaća

«Zadaća je svakoga da bude dobar rotarijanac»

Paul Harris

stili engleske rotarijance, a 11. rujna susreli su se s rotarijancima iz Francuske, na brodu Champollion, tijekom njihovog povratka iz Venecije.³

Dubrovnik je bio domaćin IV. konferencije Districta 77 koja je održana 2. i 3. svibnja 1936. godine. Na konferenciji je bilo 150 rotarijanaca iz cijele zemlje te 18 rotarijanaca iz inozemstva.⁴

A da se dubrovački klub bavio i društvenim problemima pokazuje i primjer iz 1937. godine, kada RC Dubrovnik provodi anketu o muškoj prostituciji u Dubrovniku «zbog koje posebno teško stradavaju mladi».⁵

Godine 1939. Klub je u Jugoslavenskom rotaru objavio slijedeću vijest: Brat Sokolović letio je iz Pariza u Italiju. Avion je imao kvar na motoru i morao se u krajnje dramatičnim uvjetima naglo spustiti s visine od 4000 metara. Nasreću uspješno. Ali prema izjavi M. Sokolovića bili su mu to najteži trenuci u životu.⁶

U rotarijanskoj godini 1938./1939. RC Dubrovnik je imao 19 članova. To su bili Aleksandar Aleksić (direktor tvornice boja Dubravka), Stijepo Barbieri (vlasnik apoteke sv. Vlaho), dr. Ante Bibica (liječnik), dr. Branko Bubalo (advokat), Miho Ercegović (vlasnik tvrtke Jadran – knjižara, pa-

³ Oleg Mandić, Rotary i mi

⁴ Oleg Mandić, Rotary i mi

⁵ Oleg Mandić, Rotary i mi

⁶ ibid

Rotarijanci iz Graza s guvernerom Belajčićem

pirnica, štamparija i foto trgovina), Ivan Gustetić (reprezentant društva Croatia za industriju drva), Bogomil Hrozniček (reprezentant Našičke tvornice tanina i paropile), Samuel Kaldor (suvlasnik banke i mjenjačnice – prodaja automobila), Martin Kresina (upravnik filijale Narodne banke), Baldo Kristić (blagajnik dječjeg zakloništa), ing. Stevan Marković (direktor dubrovačke električne centrale), dr. Šime Mazić (upravitelj instalacije Jugosl. Shell), dr. Mirko Mladinov (liječnik), Dragutin Pogačić (gradjevni poduzetnik), Bruno Radmili (direktor Pensionsa Villa Argentina), Milivoj Sokolović (carinski posrednik), Tomislav

Tonković (zamjenik direktora Okružnog ureda za osiguranje radnika), Živko Vekarić (tajnik Saveza za unapređenje turizma) i dr. Matija Vidoević (advokat).⁷

Predsjedničku dužnost u klubu prvi je predsjednik Jovo Bravačić obnašao dvije godine, u rotarijanskoj godini 1933./1934. i 1934./1935. Dr. Mirko Mladinov bio je predsjednik RC Dubrovnik u godini 1935./1936. a slijedeće godine na toj je dužnosti bio ing. Stevan Marković. U godini 1937./1938. predsjednik je bio Miho

Ercegović, slijedeće Matija Vidoević, a 1939./1940. dr. Branko Bubalo. Posljednji predsjednik prijeratnog kluba u Dubrovniku bio je Aleksandar Aleksić. Te je rotarijanske godine klub prestao s praksom održavanja predavanja na sastancima te je donosio samo izvješća o međunarodnoj situaciji.⁸ Kao i drugi klubovi u zemlji prestao je djelovati u proljeće 1941. godine.

⁸ Oleg Mandić, Rotary i mi

⁷ Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt RI, VI. izdanje, 1938./1939.

Rosanoff pokal za najbolju posjećenost

Rotary čini čudo

«Najbolji način da se povjeruje u čudo je – napraviti čudo. Rotary je napravio čudo».

Paul Harris
delegatima u Havani 1940. godine

«Naš prvi sastanak održan je 12. siječnja 1935. godine kada je naš brat guverner Viljem Krejči proglasio klub osnovanim. Inauguracija kluba bila je prisustvom našeg brata guvernera toliko svečana da će karlovačkim rotarima ostati u trajnoj uspomeni. Guverner je svojim lijepim govorom i predavanjem o rotarskim ciljevima zadužio svu našu braću koja spontano obećашe trajnu vjernost rotarstvu – napisano je o inauguraciji Rotary Cluba Karlovac u Jugoslavenskom rotaru iz veljače 1935. godine.¹ Na inauguraciji karlovačkog kluba bili su i prijatelji iz Zagreba, Ljubljane, Maribora i Sušaka, a prema stihovima spjevanim u deseteračkom stilu

¹ Jugoslavenski rotar, veljača, 1935.

saznajemo da su brzoglas – čestitke poslali klubovi Bratislava, Sarajevo, Banja Luka, Varaždin, Osijek, Skopje, Pančevo i Beograd².

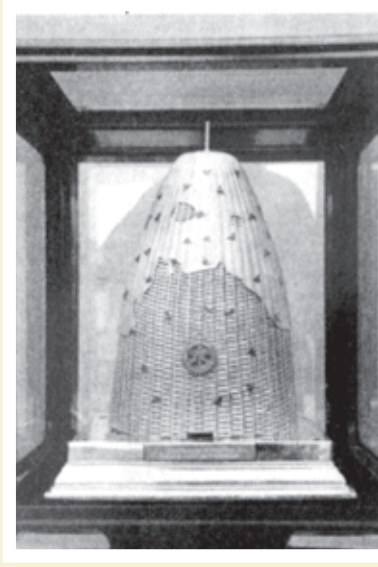
Krešimir Veble u tekstu u kojem je obrađena prijeratna povijest karlovačkog kluba piše kako su se sastanci kluba održavali četvrtkom od 20 sati u Velikoj kavani. Osnivačka momčad kluba brojila je 16 muževa, a klubom je u prvoj godini predsjedao ing. Fedor Jamnický, kasniji član RC Zagreb. Prvi dopredsjednik RC Karlovac bio je Nikola Badovinac, tajnik Nikola Marić, majstor ceremonijala Milorad Naumović, a rizničar Ivo Navratil. Uz njih su u osnivačkoj momčadi kluba bili i Rudolf Grdešić, Vatroslav Hoffman, Franjo Kos, Stanko Kosem, Petar Košćević, Milan Lacković, Berislav Lukinić, Niko Mulanović, Petar Nome, Zorislav Šašek i Antun Vuković. «U redovitom radu kojeg odlikuju stručna predavanja članova te izvještaji o kontaktima s drugim klubovima, na 10. sastanku održanom 14. ožujka 1935. godine odlučeno je da se charter proslava održi 11. svibnja 1935. Imenovan je posebni odbor za organizaciju proslave, a svi su detalji utvrđeni na 12. sastanku, 28. ožujka».³

² Krešimir Veble, Rotary klub Karlovac, Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929. – 1999.

³ Krešimir Veble, Rotary klub Karlovac, u Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929. 1999. 2...

Rosanoff pokal

Košnicu je District dodjeljivao klubovima s najvećim prisustvom

Karlovac. Dnevne prilike i važniji događaji u zemlji bili su predmetom diskusije na sednici od 4. januara. — 105. sednica posvećena je bila referatu brata Vukovića o skromnoj svečanosti u okviru koje je klub obuo i odenuo 27 dece. Na zaključku održao je brat Longhino predavanje

„O našoj socijalnoj i zdravstvenoj politici“, obuhvatajući period od svršetka rata pa do danas. Izlaganja brata Longhina sadržala su zanimljivu paralelu između prilika u našoj zemlji i inostranstvu. — „Tržište sirovina, prenapučenost i kolonije“ bila je tema predavanja brata Nome-a. Posle opširnog pregleda prilika u zemljama sa i bez kolonija, prikaza pojedinih kolonijalnih krajeva i osvrta na upravu kolonija, zatim na cene, razmenu dobara, predavač se naročito zadržava na vođenju politike u pojedinim kolonijama pre i posle rata, pa onda na postignutim uspesima, i, najzad, na problemu uposlenosti. Predavanju je sledila diskusija o prilikama u Evropi i van nje, zatim i naročito o prilikama u zemljama koje u poslednje vreme veliku pažnju posvećuju pitanju kolonija. — Poslednji sastanak bio je posvećen diskusiji o prilikama u našim klubovima u kojoj učestvuju naročito braća Longhino i Košćević.

Izveštaj o dobrotvornom radu Rotary Cluba Karlovac

Akcije za dječje vrtiće i socijalno ugrožene

Krajem 1935. godine klub je imao prve humanitarne akcije, i to za gradske vrtiće i za socijalno ugrožene građane, a klupska izvešća spominju i međunarodni rotarijanski sastanak 21. lipnja 1936. u Ozlju, na koji se odazvalo 80 rotarijanaca sa suprugama iz Banja Luke, Karlovca, Ljubljane, Maribora, Sušaka, Varaždina i Zagreba. Uz razgled Ozlja, na susretu je raspravljano o izgradnji sušačke luke i željezničkog spoja Sušaka sa Slovenijom, o čemu je donijeta rezolucija

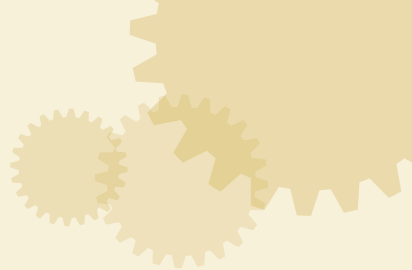
koja je upućena tadašnjoj kraljevskoj Vladi.⁴

O Božiću 1936. godine klub je odjenio 17 dječaka i 20 djevojčica iz karlovačkih vrtića. Sljedeće, 1937. godine klub ima 22 člana, a predsjednika Jamnickog, koji seli u Zagreb, na mjestu predsjednika nasljeđuje dr. Alberto Longhino, primarius bano-vinske bolnice iz Duge Rese.

Stanko Kosem i Petar Košćević, predsjednik i tajnik RC Karlovac u rotarijanskoj godini 1938./1939. sudjeluju na konferenciji predsjednika i

⁴ ibid

tajnika Rotary klubova iz 77. distrikta koji je održan 23. rujna u Beogradu, a klub je toga ljeta, 14. kolovoza, organizirao Intercity susret na Plitvicama na kojem je bilo 65 rotarijanaca i članova njihovih obitelji. Tom je prigodom lijepo predavanje o Plitvičkim jezerima održao član karlovačkog kluba Jure Cindrić. Iz klupskih je izvešća vidljivo kako su karlovački rotarijanci veliku pozornost posvećivali upravo stručnim predavanjima, pa su uz članove karlovačkog kluba predavanja na sastancima često imali i rotarijanci iz drugih Rotary klubova.

Pokretačka snaga nemjerljive vrijednosti

«Razmišljajući o Rotaryju, vidim ga kao niz koncentričnih krugova koji počinju s malim i šire se u sve veće. Nazivam ga društvom koje ima veliki utjecaj u lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj zajednici. Vidim Rotary International kao snažnu pokretačku snagu nemjerljive vrijednosti».¹

Franklin D. Roosevelt, predsjednik SAD-a i počasni rotarijanac

¹ David C Forward, A Century of Service

U lipnju 1939. godine Karlovac je zadesila katastrofalna poplava, a ostalo je zabilježeno kako su upravo karlovački rotarijanci na djelu demonstrirali rotarijanski ideal služenja i pomaganja – prikupljali su novčanu pomoć za stradale u poplavi i nastojali pomoći koliko je to bilo moguće.

Radosna vijest iz Züricha

Te godine karlovački klub prima iz ureda u Zürichu radosnu vijest – predanost karlovačkih rotarijanaca nagrađena je velikim priznanjem. Klub u Karlovcu prima Rosanoff pokal za najbolju posjećenost među svim klubovima u kontinentalnoj Europi, Sjevernoj Africi i istočnom Sredozemlju za rotarijansku godinu 1938./1939. a RC Zagreb je karlovačkom klubu darovao i prijelazni pokal za najviši postotak prisustvovanja sastancima u Districtu 77.⁵ Stoga je i prilikom posjete karlovačkom klubu u listopadu te godine guverner D77 Radovan Alaupović iznio mnoge pohvale na rad i aktivnosti Rotary Cluba Karlovac.

Prema podacima iz knjižice za 1938./1939. godinu RC Karlovac (broj kluba 3753) imao je 23 člana – Nikola Badovinac (suvlasnik tvrtke za prodaju boja Kamilo Badovinac), dr. Kamilo Bival (liječnik za očne bolesti), Jure Cindrić (inspektor osnovnih škola), Nikola Georgijević (upravitelj banovinske bolnice Duga Resa), dr. Ivan Graho (odvjetnik), Rudolf Grdešić

(ravnatelj dioničke štamparije), Adalbert Hoppe (ravnatelj Edison kina), Julije Jakil (industrijalac – proizvodnja cipela), Franjo Kos (vlasnik mlina i pilane), Stanko Kosem (ravnatelj Karlovačke tvornice koža), Petar Košćević (upravitelj tvornice glinenog crijepa i opeke Ilovac), Slaviša Košćević (sudac sreskog suda), Rudolf Kratochvil (generalni ravnatelj Domaće tvornice predenja i tkanja pamuka Duga Resa), dr. Albert Longhino (primarijus banovinske bolnice Duga Resa), ing. Milorad Naumović (član Upravnog odbora Tekstilna industrija i vuna d.d.), mr. ph. Ivo Navratil (vlasnik medicinske drogerije), Petar Nome (proizvodnja željezne robe, ravnatelj tvrtke Mustad), mr. ph. Marijan Oršanić (ljekarnik), dr. Stanko Rendulić (odvjetnik), Zorislav Šašek (suvlasnik tvrtke Nikola Šašek za prodaju poljoprivrednih strojeva), Josip Vlach (industrijalac, tekstilna industrija), Tone Vuković (veleprodaja živežnih namirnica) i ing. Franjo Žugčić (šef građevnog ureda Gradskog poglavarstva).⁶

Klub je proslavio 300. sastanak

Iako su izbijanjem 2. svjetskog rata za pokret kojem je glavna zadaća promicanje mira i razumijevanja u svijetu došli dani velikih iskušenja, karlovački je klub i dalje vrlo aktivan – na sastanku kluba raspravlja se o problemu nacizma, o propasti polj-

ske armije, u travnju 1940. Jure Cindrić je održao zapaženo predavanje o «Služenju u zvanju», u studenom su karlovački rotarijanci razgovarali o predsjedniku Rooseveltu, jednom u nizu američkih predsjednika – rotarijanaca, a Klub je te rotarijanske godine novčano nagradio i najbolji pismeni rad karlovačkih srednjoškola. Najboljim je ocijenjen rad Sofije Novaković o privredi grada Karlovca. Karlovački rotarijanci uputili su pomoć Bitolju koja je stradala u bombardiranju, brinuli su za karlovački dječji vrtić.⁷

Prvog predsjednika karlovačkog kluba Fedora Jamnickog naslijedio je na predsjedničkoj dužnosti Alberto Longhino, a slijedeće je dvije rotarijanske godine (1938./1939. i 1939./1940) predsjednik kluba bio Stanko Kosem. Posljednji predsjednik Rotary Cluba Karlovac, u rotarijanskoj godini 1940./1941., bio je dr. Ivan Graho.

Tristoti sastanak 26 članova RC Karlovac održalo je 25. siječnja 1941. godine, no, ubrzo je zbog ratnog vihora klub morao prestati s radom. Kao i drugi Rotary klubovi u Hrvatskoj izbrisan je iz članstva Rotary Internationala krajem 1941. godine, zbog «neaktivnosti», kako je navedeno u službenom obrazloženju iz Evanstona. Od tada će proteći nažalost, punih pola stoljeća, prije nego što će rotarijanska ideja ponovo oživjeti u Gradu na četiri rijeke.

⁵ Krešimir Veble, Rotary Club Karlovac

⁶ Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt RI, VI. izdanje, 1938./1939.

⁷ Krešimir Veble, Rotary klub Karlovac

Rotarijanski svjetionik

Rotary Club u Slavonskom Brodu osnovan je 17. juna 1935. godine, inauguriran je 23. prosinca te godine, a charter je klub imao 15. veljače 1936. Klubu je Rotary International dodijelio broj: 3900. Za prvog je predsjednika izabran mr. ph. Eugen Šrepel, vlasnik apoteke u tadašnjoj Ulici kralja Aleksandra na kućnom broju 2, a on je na predsjedničkoj dužnosti ostao i slijedeće rotarijanske godine - 1936./1937. Slijedeći je predsjednik broskog kluba bio Maksim Bosnić. Njega je na dužnosti predsjednika naslijedio dr. Edo Danda, dipl. ing. šumarstva i dipl. iur, koji je predsjednički lanac predao broskom odvjetniku dr. Josipu Abramoviću. On je klub vodio u rotarijanskoj godini 1939./1940. Posljednji predsjednik prijetarnog kluba u Slavonskom Brodu bio je ing. Dragutin Riffer, zamjenik direktora Standard Oil Company, ondašnje brodske rafinerije nafte. Iako su dostupni podaci o aktivnostima broskog kluba vrlo rijetki, ostao je sačuvan članak u lokalnom listu iz siječnja 1936. godine, u kojem ravnatelj Državne gradske škole u Brodu Ivan Belan čitateljima objašnjava rotarijansku etiku te izvješćuje o dobro-

tvorstvu ove udruge koja je o Božiću 1935. darovala siromašnu brodsku djecu. Ostalo je zabilježeno kako su rotarijanske darove tom prigodom uručili dr. Abramović, Maks Bosnić, generalni ravnatelj DI «Slavonija», direktor banke Milan Micić, Eugen Šrepel i bankovni činovnik Ivo Albert.

Jugoslavenski rotar izvještava kako je u listopadu 1936. Klub prikupio 7.000 dinara za kupnju obuće i odjeće za siromašne školarce, a 1937. izvještava o planiranom sastanku u vinogradu predsjednika Šrepela, koji je morao biti otkazan zbog strahovitog nevremena s tučom koje je poharalo brodski kraj. Sastanak je održan slijedećeg dana u Šrepelovoj kući, kada su brodske rotarijance dogovarali pomoć stradalome gradu.¹

U lokalnom listu «Istina» od 9. srpnja 1938. godine objavljena je vijest da je Edo Danda izabran za predsjednika brodske rotarijance.

Članovi kluba sastajali su se po nedjeljkom u 20 sati u hotelu Central, a prema podacima objavljenim u knjižici Districta 77 za rotarijansku godinu 1938./1939. imao je 19 ak-

¹ Oleg Mandić, Rotary i mi

Svjetionik – klupski simbol prijateljnog RC Slavonski Brod

Od Rotarijstva ne očekuj ništa i dobit ćeš – sve

Ivo Husić je pišući o charteru Rotary Kluba Zagreb zabilježio i ovu zgodu – jedan mi je rotarijanac iz kumskog kluba na našem charteru rekao: Prijatelju, od Rotarijstva ne očekuj ništa i dobit ćeš sve».

Zanimljivi su razlozi koje članovi Rotary klubova u anketi Rotary Internationala navode za prijem u klub. Najčešći je – želja za služenjem u zajednici, a zatim se navode i prestiž, poboljšanje poslovnog potencijala, prigoda za druženje s utjecajnim ljudima i sklapanje novih prijateljstava.

Članovi prijeratnog Rotary Cluba Slavonski Brod

tivnih članova. To su bili dr. Josip Abramović (odvjetnik), Šandor Adler (direktor tvrtke Slaveks za šumarsku industriju), Ivan Albert (zamjenik upravitelja Prve hrvatske štedionice), Slavko Brdarić (prokurist Fabrike vagona), Vilim Buk (vlasnik tiskare), Bogdan Cuvaj (tajnik Slavonije, tvrtke za izradu furnira), dr. Edo Danda (šumar), Koloman Djanešić (zamjenik Upravitelja štedionice Savske banovine), dr. Edo Hrdlička (sreski liječnik), Stjepan Juraš (direktor Tvornice vagona), ing. Oto Kaan (direktor Tvornice vagona), dr. Emanuel Kovačić (gradski fizik), ing. Zvonimir Krnic (sreski agronom), Josip Kuner (vlasnik krojačke radionice), ing. Dragutin Riffer (zamjenik direktora Standard Oil Company), dr. Branko Stefanović (odvjetnik), mr. ph. Eugen Šrepel (vlasnik apoteke), ing. Josip Švagel (šef ložionice državnih

željeznica) i ing. Oto Vernić (šef građevne sekcije državnih željeznica).² U privatnim arhivama brodskih rotarijanaca pronađeno je da su članovi kluba bili i zlatar Dragutin Schwendemann i građevinski poduzetnik Vjekoslav Tauchmann.

U Jugoslavenskom je Rotaru ostalo zabilježeno da su brodski rotarijanci bili domaćini međuklupskom sastanku 1938. godine, na kojem su bili i rotarijanci iz Osijeka i Vinkovaca.

Rad i ovoga kluba prestao je na proljeće 1941. godine. Trebalo je proteći 67 godina da se rad Rotary kluba u Slavonskom Brodu ponovo obnovi. A s novom aktivnošću klubu se vratio i simbol prijeratnog Rotary kluba – kula - svjetionik s grbom Broda i ro-

tarijanskim kotačem u podnožju, odlijeven u bronci. Prvom predsjedniku RC Slavonski Brod Đuri Tunjiću na charteru 23. veljače 2008. predao ga je Lazar Marković, bivši predsjednik RC Subotica. Ne zna se kako je svjetionik brodskih rotarijanaca dospio u Suboticu, no, bivši predsjednik kluba u Subotici Lajčo Mamužić pronašao ga je u kući svojih poznanika koji nemaju nikakve veze s Rotaryjem. Domaćinima je služio da spriječi naglo zatvaranje vrata kod propuha. Zahvaljujući posredovanju osječkih rotarijanaca i prijatelja Vladimira Zobundžije – klupski se simbol ipak vratio kući.³

² Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt RI, VI. izdanje, 1938./1939.

³ Klupski se simbol vratio kući, Rotary magazin, Godina 3. Broj 4.

Posljednji prijeratni Klub

Klub u Vinkovcima osnovan je 24. travnja 1937. godine, kao četvrti klub na području Slavonije, gdje su već osnovani klubovi u Osijeku, Vukovaru i Slavonskom Brodu i ujedno posljednji Rotary klub na području Hrvatske osnovan prije 2. svjetskog rata. Rotary International klub je inaugurirao 1. lipnja 1937. godine i dodijelio mu broj 4302. Dužnost prvog predsjednika obnašao je vlasnik ljekarne mr. ph. Ivo Matica. Vinkovački su se rotarijanci tada sastajali utorkom u hotelu Lehrner, a prema dostupnim zapisima odazivali su se i na sastanke drugih klubova u okolici. Tako su 1937. godine, zajedno s rotarijancima iz Osijeka, Zagreba, Vukovara, Beograda, Petrovaradina i Subotice, bili na sastanku u Somboru, a 1938. u

Slavonskom Brodu, zajedno s osječkim prijateljima.¹

U rotarijanskoj godini 1938./1939. članovi RC Vinkovci bili su Ivo Bačoka (suvlasnik tvrtke Emil Bačoka za proizvodnju brašna), ing. Dragutin Basler (građevno inženjerstvo), Mato Basler (građevni poduzetnik), ing. Emil Benić (viši šumarski savjetnik), Armin Borovic (vlasnik tvrtke Borovic i Rosenberg za veletrgovinu vina), dr. Matija Divić (liječnik), Zlatko Gross (suvlasnik tvrtke Ferolim za proizvodnju željezne robe), Ernest Henn (suvlasnik tvrtke Henn i Herzog za veleprodaju drva), Dimitrije Janković (veleposjednik), dr. Luka Kratković (zubar), Pranslav Mandrović (pravni referent gradskog poglavarstva), ing. Petar Marčelić (upravitelj gradske

električne centrale), mr. ph. Ivo Matica (apotekar), Antun Rock (trgovina mješovitom robom), Jašo Stipančević (vlasnik restorana na željezničkoj stanici Vinkovci) i dr. Milovan Zsiga (šef kirurškog odjela banovinske bolnice).²

Nakon prvog predsjednika Ive Matice, predsjednik je vinkovačkog kluba dr. Matija Divić (1938./1939.), slijedeće rotarijanske godine tu je dužnost obnašao ing. Dragutin Basler, a posljednji je prijeratni predsjednik bio Antun Rock, u godini 1940./1941. Rad vinkovačkog kluba obnovljen je u rujnu 2009. godine.

² Rotary Clubovi Jugoslavija 77 Distrikt RI, VI. izdanje, 1938./1939.

Matija Divić

Dragutin Basler

¹ Oleg Mandić, Rotary i mi

Snaga Rotaryja je u njegovom članstvu

MIHOVIL ABRAMIĆ (RC Split)

Hrvatski arheolog. Rođen je 12. svibnja 1884. godine u Puli, a arheologiju i povijest starog vijeka studirao je u Beču. Radio je u Arheološkom institutu u Beču. Bio je i ravnatelj Arheološkog muzeja u Akvileji te Arheološkog muzeja u Splitu. Posebno se zanimao za antičku arheologiju i epigrafiku, vodio je mnoga arheološka iskapanja na području Dalmacije. Uređivao je Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku. Umro je u Splitu 8. svibnja 1962. godine.

KREŠIMIR BARANOVIĆ (RC Zagreb)

Naš poznati skladatelj i dirigent rođen je u Šibeniku 25. srpnja 1894. godine, a kompoziciju je studirao na Muzičkoj akademiji u Beču. Dirigirati je započeo 1915. godine u Zagrebač-

koj operi, u kojoj je, uz kraći prekid, radio do 1943. godine. Od 1929. do 1940. godine bio je i njen direktor. Od 1927. do 1929. godine bio je i direktor Opere u Beogradu. Od 1943. vodi Radio-orkestar u Bratislavi, a

1945. i 1946. dirigent je bratslavske opere. Od 1946. redoviti je profesor Muzičke akademije u Beogradu i direktor Beogradske filharmonije. Bio je redoviti član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti.

Njegove su kompozicije pretežno inspirirane glazbenim folklorom Hrvatskog zagorja, a najveći je domet ostvario na području opere, skladavši balet Licitarsko srce, praizveden u Zagrebu 1924. godine. Uz velike uspjehe u stvaralačkom radu Baranović je imao i iznimnu karijeru u glazbenoj reprodukciji, kao dirigent. Ostat će upamćene mnoge njegove izvedbe u Zagrebačkoj operi, posebno ruskih majstora. Krešimir Baranović umro je 17. rujna 1975. godine.

SLAVKO BATUŠIĆ (RC Zagreb)

Slavko Batušić jedan je od naših najuglednijih teatrologa, redatelj i plodan pisac, povjesničar, leksikograf i prevoditelj. Rođen je u Novskoj 2. lipnja 1902. godine, a zavičajno je pripadao Zlataru u Hrvatskom zagorju. U zagrebačkom Hrvatskom narodnom kazalištu radio je od 1921. godine, kao tajnik, redatelj, dramaturg, a poslije rata je vodio i arhiv HNK-a. Jedan je od utemeljitelja i prvih voditelja Zavod za književnost i teatrologiju Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, bio je profesor na zagrebačkoj Akademiji za kazališnu umjetnost, pisao je studije o likovnoj umjetnosti i kazalištu, a kao pisac je

ostavio traga na gotovo svim književnim poljima, od pjesama i novela do putopisa, romana i drama. Umro je u Zagrebu 25. travnja 1979. godine.

VIKTOR CAR EMIN (RC Sušak)

Hrvatski književnik. Rođen je u pomorskoj obitelji u Kraju kraj Opatije 1. studenog 1870. godine. Učiteljsku školu završio je u Kopru,

radio kao učitelj u Istri te kao profesor u Voloskom i Sušaku. Svom je prezimenu dodao i ženinu – Emin. U književnosti se javlja devedesetih godina XIX. stoljeća, a više od sedam desetljeća njegova je glavna tema bila Istra i očuvanje narodne svijesti pod tuđinskim režimima. Autor je romana Na uzburkanom moru, Pusto ognjište, Usahlo vrelo, Iza plime, Starci, Pod sumnjom, Između dva ognjišta, Vitez mora, pisao je drame, novele i kozerije, a svoj je svjetonazor najbolje izrazio u Danuncijadi. Umro je u Opatiji 17. travnja 1963. godine. Od 1995. godine gradska knjižnica u Opatiji nosi njegovo ime.

MILAN ČALOGVIĆ (RC Zagreb)

Prvi profesor Tehničke visoke škole u Zagrebu i osnivač katedre za mostogradnju. Rođen je 1878. godine, a 1900. diplomirao je u Budimpešti gdje se specijalizira za statiku i mostogradnju. Prof. dr. Čalogović vodio je katedru za mostogradnju od osnivanja 1919. godine pa sve do 1943. godine. Autor je i prvog hrvatskog naputka za izvođenje konstrukcija od armiranog betona iz 1917. godine. Bio je član Međunarodnog društva za mostove i konstrukcije.

Njegovi najvažniji projekti su most preko Velikog Struga, vodotozanj u Crikvenici, željeznička skladišta u Rijeci i Sušaku te kupola i toranj crkve svetog Blaža u Zagrebu. Umro je 1945. godine.

JOSIP HORVATH (RC Zagreb)

Hrvatski povjesničar i jedan od najuglednijih zagrebačkih novinara između dva svjetska rata. Rodio se u Čepinu 15. siječnja 1896. godine, a 1926. postavljen je za glavnog urednika zagrebačkog Jutarnjeg lista. Na toj dužnosti ostaje sve do travnja 1941. godine. Za vrijeme NDH radi u Hrvatskom izdavačkom bibliografskom zavodu (HIBZ) na projektu Hrvatske enciklopedije.

Autor je nekoliko kapitalnih knjiga o hrvatskoj povijesti – Politička povijest Hrvatske i Kultura Hrvata kroz 1000 godina, te biografija Frana Supila, Ante Starčevića i Ljudevita

Gaja. Autor je i Povijesti novinstva Hrvatske. Posebno su popularni njegovi dnevnički zapisi Živjeti u Hrvatskoj 1900./1941. i Preživjeti u Zagrebu, u kojoj često opisuje i susrete s članovima prijeratnog RC Zagreb. Umro je 6. listopada 1968. godine.

VALDEMAR LUNAČEK (RC Zagreb)

Profesor političke ekonomije na Pravnom fakultetu u Zagrebu i autor kapitalnog djela Povijest ekonomskih doktrina, jedan od naših najznačajnijih ekonomskih teoretičara. Rođen je 26. listopada 1893. godine u Petrinji,

gimnaziju je završio u Varaždinu, a pravo je studirao u Grazu i Zagrebu. U Grazu je predavanja slušao kod profesora Josepha Schumpetera. U Zagrebu je namještenje dobio kao perovođa Trgovačke i obrtničke komore, gdje radi sve do 1939. godine, kada ga rektor Sveučilišta imenuje za honorarnog nastavnika za narodnu (političku) ekonomiju. Objavljuje članke o pravnoj i ekonomskoj problematici, uživa ugled jednog od najboljih financijskih stručnjaka

u Kraljevini Jugoslaviji, sudjeluje kao ekspert na brojnim konferencijama u inozemstvu, a u izboru tema pokazuje izuzetnu širinu. U redovitog profesora Lunaček je promaknut u rujnu 1944. godine, no njegova je sveučilišna karijera prekinuta u jesen 1945. kada je optužen «zbog privredne suradnje i potpomaganja neprijatelja». Potpuno mu je onemogućeno bavljenje znanstvenim radom. Umro je u Zagrebu 1963. godine.

IVAN MEŠTROVIĆ (RC Zagreb)

Najveći i najpoznatiji hrvatski kipar, jedan od najcjenjenijih svjetskih umjetnika 20. stoljeća. Rođen je u Vrpolju 1883. godine, djetinjstvo je proveo u Otavicama u Dalmatinskoj zagori. Kao izuzetno nadareni skulptor

studira na bečkoj likovnoj akademiji i već zarana stječe punu umjetničku afirmaciju i svjetsku slavu. Na Svjetskoj izložbi 1911. u Rimu dobiva prvu nagradu za skulpturu. Bio je svestrani kipar, autor javnih skulptura (Zdenac života u Zagrebu (1905.), Indijanci u Central Grant Parku u Chicagu (1928.),

Poznati Rotarijanci

Grgur Ninski (u Splitu, Ninu i Varaždinu), prema njegovim nacrtima izgrađena je grobna kapela obitelji Račić u Cavtatu, Dom likovnih umjetnika u Zagrebu, Spomenik neznatom junaku na Avali, Njegošev mauzolej na Lovčenu, obiteljska grobnica u Otavicama. Meštrović je sudionik važnih političkih događaja o kojima je pisao u Uspomenama na političke ljude i događaje, autor je dvaju traktata – Moji razgovori s Michelangelom i Nekoliko uspomena na Rodena. Pred ustaškim režimom bježi 1943. u Švicarsku, a potom u Sjedinjene Države gdje se posvećuje pedagoškom radu na sveučilištu u Syracusi. Gotovo sva djela poklonio je 1952. godine hrvatskom narodu. Umro je u South Bendu u Indijani 1962. godine.

VIKTOR RUŽIĆ (RC Sušak)

Pravnik, ban Savske banovine, ministar pravde Kraljevine Jugoslavije. Rođen je na Sušaku 31. siječ-

nja 1893. godine. Doktorirao je na Pravnom fakultetu u Zagrebu 1921. godine, a vlastitu odvjetničku pisarnicu otvara 1924. godine na Sušaku.

Ban Savske banovine postaje u svibnju 1936. godine, a na ovoj dužnosti ostaje do kolovoza 1938. Zaslužan je za realizaciju mnogih velikih građevnih i kulturno – prosvjetnih projekata u Hrvatskoj. Početkom 2. svjetskog rata okupacijske vlasti ne dozvoljavaju mu obnašanje odvjetničke prakse, pa ured na Sušaku ponovo otvara tek nakon kapitulacije Italije. «Narodna vlast» sudi mu u montiranom procesu «zbog suradnje s okupatorom». Rehabilitiran je tek sudskim pravorijekom 1995. godine. Umro je u Zagrebu 1976. godine.

BRANKO ŠENOVA (RC Zagreb)

Hrvatski slikar i grafičar, likovni pedagog i kulturni djelatnik. Rođen je u Zagrebu 1879. godine u obitelji književnika Augusta Šenoe. Upisuje Pravni fakultet u Zagrebu, slikarstvo privatno uči kod Otona Ivekovića a tehnike bakropisa kod Mencija Clementa Crnčića. Diplomirao je povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu te je postavljen za učitelja na Višoj školi za umjetnost i obrt. Prvi je službeni scenograf u zagrebačkom HNK-u. Za ravnatelja Kraljevske škole za umjetnost i obrt imenovan je 1918. godine, a 1921. i direktorom Umjetničke akademije. Od 1935. godine intendant je HNK u Zagrebu. Šenoa je plodni slikar, izvrstan akvarelist i pejzažist, vrsni grafički majstor. Umro je u Zagrebu 1939. godine.

TONKO ŠOLJAN (RC Split)

Hrvatski prirodoslovac i međunarodno priznati znanstvenik – ihtiolog. Rođen je 18. travnja 1907. godine na Hvaru. Studirao je biologiju na Sveučilištu u Zagrebu te u Beču i Grazu

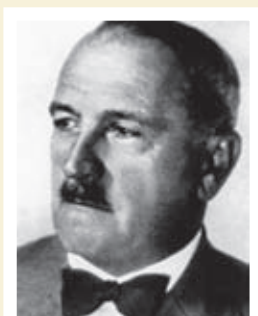

gdje je stekao titulu doktora znanosti iz zoologije. Iz njegovog bogatog i produktivnog opusa svakako valja izdvojiti monografiju Ribe Jadrana. Vodio je znanstvena istraživanja koja su značajno doprinijela poznavanju mora i ribarstva duž istočne obale Jadrana. Bio je član mnogih nacionalnih i međunarodnih udruga u kojima je obnašao vodeće funkcije. Smrtno je stradao u nesreći 18. veljače 1980. godine u Sarajevu.

BOŽIDAR ŠPIŠIĆ (RC Zagreb)

Začetnik ortopedije u Hrvatskoj, osnivač Ortopedske klinike u Zagrebu. Rođen je 1879. godine. Stručno se usavršavao u Grazu te u Münchenu, Beču i Berlinu. U Zagreb dolazi 1905. godine, očekujući kako će vlada ovdje otvoriti ortopedski zavod. Budući se to nije dogodilo dr. Špišić vlastitim

sredstvima 1908. godine u Zagrebu osniva prvi ortopedski zavod na jugoistoku Europe. Na njegov je prijedlog osnovan i javni ortopedski zavod u Zagrebu 1915. godine. On je i osnivač Ortopedske klinike 1930. godine. Redovni je profesor Medicinskog fakulteta od 1934. godine. Posebno se

bavio problematikom djece s posebnim potrebama i socijalnim prilikama koje dovode do invalidnosti. Napisao je naš prvi udžbenik ortopedije, osmislio je više originalnih terapijskih postupaka, sudjelovao je u osnivanju specijaliziranih stanova za zbrinjavanje ortopedskih bolesnika.

Bio je dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti od 1930. godine, dekan Medicinskog fakulteta 1937. - 1938. godine te 1943. - 1944. a te je dvije godine bio i rektor Hrvatskog sveučilišta. Umro je 1957. godine.

MILOVAN ZORIČIĆ

Pravnik, sportski djelatnik, prvi predsjednik Hrvatskog nogometnog saveza. Rođen je u Zagrebu 31.

svibnja 1884. godine. Pravne znanosti apsolvirao je na Pravnom fakultetu u Zagrebu, od 1929. do 1932. te od 1935. do 1941. bio je predsjednik Upravnog suda u Zagrebu. Liga naroda imenovala ga je članom Vlade za Saarsko područje. Nakon rata bio je sudac Vrhovnog suda te član Međunarodnog suda pravde u Haagu od 1946. do 1958. godine. Jedan je od utemeljitelja Hrvatskog akademskog športskog kluba Zagreb. S engleskog je prvi preveo Pravila nogometne igre. Suutemeljitelj je Hrvatskog športskog saveza i njegov prvi tajnik. Umro je u Zagrebu 27. siječnja 1971. godine.

JUGOSLAVENSKI ROTAR

«Neposredno nakon osnivanja jugoslavenskog distrikta, odlučeno je da se počne objavljivati distriktno glasilo u komu bi se kroz mjesečne izvještaje pojedinih klubova obavještavalo o radu i tako poticalo ostale na sličnu aktivnost. Budući da je glasilo trebalo biti i sredstvo kroz koje guverner usmjeruje klubove i komunicira s njima preko rubrike Pisma guvernera, zbog praktičnih razloga sjedište se uredništva selilo, iz godine u godinu, tamo gdje je bio novoizabrani guverner, koji je ujedno bio i glavni urednik – piše u knjizi Rotary i mi prijatelj Oleg Mandić iz RC Rijeka. Prvi broj Jugoslavenskog rotara objavljen je 15. srpnja 1933. godine. Moguće napetosti zbog jezika i pisma autora u ovom rotarijanskom glasilu uredništvo je otklonilo zaključivši kako će se «sva važnija

priopćenja tiskati latinicom, ali ekavski, a članci prema nahođenju, te uz dogovor s autorom».¹ Jugoslavenski rotar je cijelo vrijeme izlaženja objavljivao rubriku – Iz čehoslovačkog 66. distrikta, a vijesti iz jugoslavenskih klubova tiskane su u češkom rotarijanskom glasilu.²

Ukupno je izašlo 88 brojeva Jugoslavenskog rotara a posljednji je tiskan 15. veljače 1941. godine. «Uredništva su se selila ovako: Beograd (1933./1934.), Ljubljana (1934./1935.), Sušak (1935./1936.), Novi Sad (1936./1937.), Beograd (1937./1938.), Ljubljana (1938./1939.), Zagreb (1939./1940.), i iznova na Sušak (1940./1941.).³

¹ Oleg Mandić, Rotary i mi

² ibid

³ Oleg Mandić, Rotary i mi

THE ROTARIAN

The Rotarian, najstarije i najtiražnije glasilo rotarijanaca, pokrenuo je već 1911. godine Osnivač Rotaryja Paul Harris «kako bi se obratio svakom rotarijancu na svijetu ponaosob». Rotarian je bio obavezno štivo i rotarijancima u prijeratnoj Jugoslaviji. Iz ovog su glasila saznavali novosti o radu Rotaryja u svijetu, ali i opće prilike u udaljenim zemljama svijeta o kojima je Rotarian redovito donosio zanimljive reportaže. U lipnju 1929. godine The Rotarian je objavio veliku reportažu o Jugoslaviji u kojoj je predstavljen i rad beogradskog i zagrebačkog Rotary kluba. Kasnije je u rubrici «Rotary around the World» donosio vijestice o radu naših klubova.

Rotarian je u srpnju 1939. objavio i govor izaslanika RC Zagreb ing. Radovana Alaupovića koji je održao na svjetskoj konferenciji u Clevelandu 18. lipnja 1939. godine, pred više od stotinu guvernera i 900 izaslanika klubova iz cijelog svijeta, što najzornije svjedoči o velikom ugledu koji su rotarijanci iz Hrvatske imali u svjetskoj rotarijanskoj zajednici. Govor guvernera Alaupovića objavljen je u cijelosti u knjizi Rotary i mi.

«Govor guvernera Distrikta 77. ing Radovana Alaupovića kojim je u ime Rotary Internationala pozdravio načelnika Clevelanda i zahvalio mu na gostoprimstvu: Ekselencijo, gospodine načelnice Burton, gospodine predsjedniče Hageru¹, gospodine predsjedatelju i ugledni gosti, dame i prijatelji rotarijanci. Iznenaden sam što su Predsjedništvo Rotary Internationala

¹ Georg C. Hager (RC Chicago), predsjednik Rotary Internationala 1938./1939.

Svjetska konferencija u Clevelandu 1939. godine

la i Convention komitet upravo mene izabrali da govorim na engleskom jeziku, kad ima drugih, mnogo kvalificiranijih, te što je meni pripala čast da vas pozdravim. Dolazim iz Jugoslavije, zemlje na jugoistoku Europe, koja ima mnogo zajedničkog s vašim lijepim gradom Clevelandom, jer mnogo se mojih sunarodnjaka doselilo u ovaj Distrikt. U ovoj su zemlji našli slobodu i demokraciju, zaposlenje i sigurno mjesto u nizu ljudskih djelatnosti. Čudi li vas stoga da je među mnogim plemenitim idejama koje vam duguje svijet, i rotarijanstvo, koje je također američkog podrijetla, našlo tako plodno tlo u svim dijelovima svijeta, napose u mojoj domovini. Jer upravo kao što isušenoj zemlji dolazi blagoslov kiše, tako i čovječanstvo prima ideje za kojima žudi i koje mu pomažu i podržavaju ga na teškom putu k sreći, boljitku i napretku.

Necu vam reći ništa novo, ponovim li da rotarijanstvo nije drugo doli organizirani idealizam koji se ne gubi

u oblacima, već nastoji postići konačnu svrhu čovječanstva putovima razuma i zdravih svjetonazora.

Okupili smo se ovdje narodi svih rasa, plemena i zemalja, ujedinjeni zajedničkim idealom služenja i svi zajedno tražeći zlatan put dobrobiti čovječanstva. Vi i vaš lijepi grad zaželjeli ste nam dobrodošlicu na vidljiv način: sve ste nas okružili i ispunili naše sate ljubaznošću i skrbi, tako da se svatko od nas, iako stranac, osjeća kao kod kuće, a posebno ugodno u vašem društvu.

Nikada više negoli danas želio bih se izraziti vješto na vašem lijepome jeziku, da vam mogu reći uime svih mojih prijatelja rotarijanaca, kako uživamo i koliko cijenimo ljubaznu dobrodošlicu koju nam je priredio vaš grad i klub domaćin. Vaša je zasluga što će nam naše sudjelovanje na ovome skupu ostati trajna i životna uspomena.

Nažalost, iako bogat, engleski jezik sadrži tek dvije kratke riječi kojima mogu izraziti našu srdačnu zahvalnost. «Hvala vam» zvuči prilično siromašno, no te riječi ne dolaze samo iz mogega srca, nego i iz srca svih ovdje okupljenih rotarijanaca, u čije vam ime najsrdačnije zahvaljujem». ²

² Oleg Mandić, Rotary i mi

Samo jednom možeš reći ne

«I zapamti da se u Rotaryju, kada se od Tebe traži da služiš, da pomogneš, od Tebe očekuje da kažeš «da». Samo jednom možeš reći «ne» - kada si pozvan da pristupiš članstvu».

Henry P. Manus (RC Ormond)

Rotary ponovo u Hrvatskoj

Rotary ponovo
u Hrvatskoj

Kada se krajem osamdesetih godina prošlog stoljeća počeo urušavati socijalistički sustav – Rotary je bio pripreman za obnovljeni rad

Zagreb pozdravlja Rotary

«Gdje sloboda, pravda, istina, sloboda govora i poštivanje ljudskih prava ne postoje, Rotary ne može živjeti i njegovi ideali ne mogu prevladati – zapisano je u povelji usvojenoj na svjetskoj konferenciji Rotaryja u Havani 1940. godine.

Rotary je kraj Drugog svjetskog rata dočeka bez 484 kluba koji su izbrisani iz članstva.¹ Među njima su bili i klubovi u Hrvatskoj. I dok su u zapadnoj Europi klubovi brzo i uspješno obnovljeni, u europskim državama nad kojima se spustila Željezna zavjesa Rotary se nije uspio vratiti još punih pedeset godina. No, kada su se krajem osamdesetih godina 20. stoljeća autoritarni, socijalistički sustavi u Europi počeli urušavati – Rotary je bio pripreman za obnovljeni rad.

Inicijativa za ponovno osnivanje prva dva Rotary kluba u istočnoj Europi – u Budimpešti i Varšavi, krenula je već 1988. godine, pa je prvi ponovno osnovan klub u ovom dijelu Europe – RC Budimpešta, charter imao već 25. lipnja 1989. godine. U to su vrijeme i rotarijanski snovi u

Članovi obnovljenog Rotary Cluba Zagreb na sastanku 1991. godine

Hrvatskoj sve više postajali – stvarnost. Dr. Ivo Husić, inicijator ponovnog osnivanja i prvi predsjednik Rotary Cluba Zagreb osvrnuo se na to vrijeme u tekstu koji je pod naslovom «Rotarijanci opet u Hrvatskoj» objavljen u knjizi Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929. – 1999. Prvi susret s rotarijanskom idejom prijatelj Ivo Husić imao je 1978. godine, kada je na poziv prijatelja Jerka Stipičića² gostovao

² Prim. dr. Jerko Stipičić u Austriji je poznat kao otac rehabilitacije, graditelj svih nacionalnih centara za rehabilitaciju, tvorca novih ideja i koncepata u rehabilitaciji ozlijeđenih

na sastancima Rotary Cluba Kufstein (D1920). «Od tih prvih susreta, pod dojmom informacija i spoznaje da su o temama govorili ljudi koji su o njima imali što reći, te da se istovremeno puno polagalo i davalo za socijalni program, pobuđen je u meni veliki interes».³ No, trebalo je proteći još neko vrijeme da bi «sanjarenja» prijatelja Stipičića i Husića o zagrebačkom Rotary klubu postali stvarnost. Stari je sustav bio na izdisaju – konačno je bilo vrijeme za nove ideje.

³ Ivo Husić, Rotarijanstvo opet u Hrvatskoj, u Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929. – 1999.

¹ David Forward, A Century of service

Susjedi postaju prijatelji

«District 1910 dobio je od Rotary Internationala odgovornu zadaću da na području Mađarske i bivše Jugoslavije je ponovo uspostavi Rotary» - Ernst Rudolf Ragg (RC Wien – Donau), guverner Districta 1910 u rotarijskoj godini 1992./1993. Misija je uspješno obavljena – susjedi su postali prijatelji.¹

¹ Susjedi postaju prijatelji bio je guvernerski moto Kurta Seidlera, guvernera D1910 u godini 1994./1995.

Guverner Ragg čestita predsjedniku RC Zagreb Ivi Husiću prijem kluba u Rotary International

«U takvom trenutku i takvom raspoloženju stiglo je Jerkovo pismo kojeg citiram u cijelosti:

Graz, 11. 10. 1989.

Dragi Ivo,

Već je 14 godina od Tvog prvog prisustva sastanku Rotary Cluba Kufstein u Tirolu kojem sam tada pripadao. Naši Rotary prijatelji su Te tada srdačno primili i spontano izjavili da Te smatraju prvim Rotary članom u Zagrebu. Ti i ja smo iza sastanka još dugo u noći šetali uz alpsko jezero iznad Kufsteina i raspravljali o tome kako bi se to jednog dana moglo i ostvariti da se osnuje Rotary Club u Zagrebu. O tome smo razgovarali i svaki put kad smo se sreli. Po mom preseljenju u Graz, imao si više puta priliku biti prisutan u našem Rotary Clubu Graz – Neutor. I ovdje su naši prijatelji izrazili istu želju i nadu kao i oni u Kufsteinu. U više navrata sam o tome raspravljao u našem klubu

Graz Neutor i naišao sam, kod skoro svih članova kluba, na razumijevanje i ozbiljni interes. Skupa s prijateljima mog kluba naišao sam također na interes našeg Districta i s te strane nam je obećana svaka pomoć pri osnivanju kluba u Zagrebu. Općenito mišljenje je u klubu i Districtu da je vrijeme da se ozbiljno misli na osnutak Rotary Cluba u Zagrebu. Zadužen sam s Tobom da sve poduzmem da se osnutak kluba počne ostvarivati. Svi znamo da će to biti mučan put i da najveći teret pada na Tebe!

Ivo, dobro razmisli koje bi ugledne osobe iz Zagreba (s vrlinama koje Rotary zahtijeva) došle u obzir, razgovaraj s njima, razgovarajte u grupama i spremajte za osnutak, odnosno obnovu kluba «Zagreb». Vremena se sigurno mijenjaju i možda pred nama stoji jedan novi «Preporod». Vrijeme nas ne smije preteći i iznenaditi i Hrvatska kao i Zagreb ne smiju u budućnosti biti izolirani već naći

opet put prema «Zapadu» i opet biti u europskom i kršćanskom civilizacijskom krugu. Tu bi naši budući članovi kluba Zagreb kroz moćnu međunarodnu Rotary obitelj mogli mnogo pridonijeti. Ja sam evo samo na kratko u Zagrebu i nažalost nisam Te mogao sresti. Ovo pismo Ti ostavljam kod Tvoje Maje. Veseli me da ona pokazuje mnogo razumijevanja i simpatija za naše planove. Čim budeš imao vremena da se sastanemo i opširno porazgovaramo – nazovi me! Možemo se sastati ili u Grazu ili u Zagrebu – kako Tebi bude odgovaralo. Uz srdačne pozdrave – tvoj Jerko».⁴

Rotary International je prvi priznao Hrvatsku

Sanjarenja su sada postala stvarnost jer su već krajem 1989. godine započele prve aktivnosti na osniva-

⁴ Ivo Husić, Rotarijanci opet u Hrvatskoj

nju Kluba, a početkom 1990. godine uslijedila je i prva rotarijanska akcija – Ivo Husić i Juraj Kolarić bili su na sastanku Rotary Cluba Graz Neutor, na kojem je prijatelj Jerko Stipičić održao predavanje o prilikama u Jugoslaviji – prije prvih demokratskih izbora! Pred zagrebačkim je rotarijancima ponovo bio problem s kojim su se susreli i osnivači prijeratnog RC Zagreb – prvi se Rotary klub u nekoj zemlji mora osnovati u njenom glavnom gradu a Hrvatska još uvijek nije bila međunarodno priznata država. No, ovoga je puta Rotary International učinio presedan jer je inauguracijom Rotary Cluba Zagreb faktički priznao neovisnost Hrvatske 23. listopada 1990. godine, godinu i pol prije međunarodnog priznanja države Hrvatske.

«Vrlo brzo se povećala lista koja je u početku brojila deset imena i to: Ivan Husić, Jadranko Crnić, Davor Juretić, Tihomil Matasović, Ivan Šimunović, Krunoslav Pisk, Zdravko Tomičić, Juraj Kolarić, Rudolf Marković, na listu od dvadeset i pet članova: Ante Sorić, Ratko Žurić, Đuro Miladin, Radimir Čačić, Zvonimir Jakopović, Mario Zmajević, Ivica Susović, Ivan Lacković – Croata, Hido Biščević, Živko Gruđen, Marko Sapunar, Marijan Hanžeković, Mirko Orešković, Dinko Fabio, Sead Busovača i Borislav Ljubičić».⁵ Neki od njih nisu nažalost postali rotarijanci, no, zato su se drugi, piše Ivo Husić, «pozvani u klub, odmah nakon prvog, još neformalnog druženja i razgovora, kao Ratko Žurić, Đuro Miladin, Radimir Čačić, Mirko Orešković, odmah uključili u aktivno

oblikovanje kluba i preuzeli značajni dio obveza».⁶ Charter je Klub imao 29. travnja 1991. u hotelu Esplanade, a na svečanosti je bio i Paulo V.C. Costa, predsjednik Rotary Internationala u rotarijanskoj godini 1990./1991.⁷, koji je tada plaketu počasnog člana uručio prof. dr. Milanu Ramljaku. Kum zagrebačkom klubu bio je Jerko Stipičić (RC Graz Neutor) a za prvog predsjednika obnovljenog Rotary Cluba Zagreb izabran je Ivo Husić. Na charteru je Klub imao 28 članova. To su bili: Hido Biščević (Novinarstvo), Jadranko Crnić (Pravna znanost), Sead Busovača (Informatika), Radimir Čačić (Arhitektura-graditeljstvo), August Faulend – Heferer (Restauracija glazbala), Marijan Hanžeković

⁶ ibid

⁷ Paulo Costa (RC Santos) posebno se kao svjetski predsjednik zalagao za okoliš, osmislio je program Preserve Planet Earth

⁵ Ivo Husić, Rotarijanci opet u Hrvatskoj u Rotarijanstvo u Hrvatskoj

Rotarijanci u humanitarnoj misiji u vrijeme Domovinskog rata

Konvoj nade

Jedan od najvećih dobrotvornih projekata u Hrvatskoj tijekom Domovinskog rata pokrenuli su rotarijanci iz Walesa. Nadjenuli su mu ime Konvoj nade (Convoy of Hope), izrazivši tako duboki smisao rotarijanske službe – donijeti nadu. Konvoj nade započeo je u ožujku 1993. godine na inicijativu Michaela Ryea, a procjenjuje se da je tijekom ove akcije od 1993. do 1995.

godine, u našu zemlju iz Walesa stiglo više od 200 vozila s humanitarnom pomoći koju su prikupili članovi Rotary klubova u Walesu. Njihova je pomoć bila veća od 3 milijuna funti sterlinga, no, još je vrijednije zajedništvo koje su tada demonstrirali velški rotarijanci s tada tek osnovanom rotarijanskom zajednicom u Hrvatskoj.

Konvoj nade

(Trgovačko pravo), Ivan Husić (Medicina-ortopedija), Zvonimir Jakopović (Turizam), Davor Juretić (Međunarodna trgovina), Juraj Kolarić (Teologija), Ivan Lacković – Croata (Likovna umjetnost), Borislav Ljubičić (Dizajn), Rudolf Marković (Menedžment/Nogomet), Tihomir Matasović (Sveučilišni nastavnik/Medicina), Đuro Miladin (Hoteljerstvo), Zdravko Mršić (Diplomacija), Velimir Neidhardt (Sveučilišni nastavnik/Arhitektura), Tonko Ninić (Sveučilišni nastavnik/Glazba), Mirko Orešković (Graditeljstvo), Krunoslav Pisk (Znanost), Colin Reeve (Financije/kartičarstvo), Zdravko Tomičić (Direktor/Farmacija), Marko Sapunar (sveučilišni nastavnik/Novinarstvo), Ante Sorić (Kultura/Muzej), Ivica Susović (Kultura/Scenografija), Ivan Šimonović (sveučilišni nastavnik/Medi-

Rotary je donio nadu

Članovi RC Zagreb u akciji pošumljavanja terena kod Dubrovnika

Rotarijanci su vozili kamione

Da je koordinacija brojnih konvoja humanitarne pomoći zahtijevala mnogo umiješnosti zagrebačkih rotarijanaca i rotarijanki pokazuje i sjećanje prijatelja Zorana Tonyja Horvata koji je u knjizi Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929. – 1999. opisao i ovu anegdotalnu situaciju. Jednom je prigodom već u Grazu valjalo preuzeti pomoć u hrani i

kućnim potrepštinama koju su poslali prijatelji iz RC Düsseldorf. Prijatelji Marijan Hanžeković, Kruno Pisk i Toni Horvat, koji su se dobrovoljno javili za taj zadatak, nemalo su se iznenadili kada su vidjeli da će morati sjesti za volan deset tonskih kamiona za koje naravno, ni jedan od njih trojice nije imao potrebnu vozačku dozvolu. Put je srećom

protekao sretno, no, kamione je valjalo odvesti dalje, pa su prijatelji Sead Busovača i Ivan Husić te prijateljica Sunčica Bulat Würsching (RC Zagreb – Centar), tada članica Rotaract Cluba Zagreb, morali proći petnaestminutnu obuku i nastaviti vožnju prema krajnjim odredištima – Zadru, Šibeniku i Korčuli.

cina), Mario Zmajević (Diplomacija) i Ratko Žurić (Civilno pravo).⁸

Iz slavlja u – rat

«Iz slavlja je hrvatski Rotary odjurio ravno u rat. Sve ono što smo tako dugo spremali, nasilno je promijenjeno, a brojni zapisnici podsjećaju me, kad ih listam, kako smo se pretvorili u infrastrukturu Rotary Internationala za dostavu humanitarne pomoći kolonama prognanika – napisao je Ivo Husić o prvim aktivnostima novog kluba. Upravo su zagrebački rotarijanci bili snažan katalizator u organizaciji prikupljanja humanitarne pomoći za ratom pogođenu Hrvatsku. A rotarijanci širom svijeta slali su lijekove, sanitetski materijal, hranu, odjeću, davali donacije u novcu. «Preko 26.000 Rotary klubova u 180 zemalja svijeta intenzivno radi na prikupljanju pomoći za Hrvatsku, a to je druga najveća akcija u povijesti rotarijanskog pokreta jednoj naciji u kojoj je prikupljeno 6 milijuna dolara pomoći⁹ – izjavio je u svibnju 1993. godine Willmon White, tadašnji glavni urednik The Rotariana, koji je boravio u Hrvatskoj kako bi pisao o ABC programu rotarijanske pomoći našoj

zemlji¹⁰. A o konvojima dobrotvorne pomoći koji su stizali u Hrvatsku brinuli su upravo zagrebački rotarijanci, nerijetko se pri tom u ratnim područjima izlažući i životnoj opasnosti. Članovi RC Zagreb koristili su i svaku prigodu da prošire istinu o napadnutoj Hrvatskoj, pa su primjerice na konferenciji Districta 1910, 16. svibnja 1992. govorili upravo o situaciji u Hrvatskoj. Veliku podršku zagrebački

su rotarijanci imali i od pokojnog guvernera Ernsta Rudolfa Ragga (DG 1992./1993.), koji je, unatoč embargu zbog ratnih prilika, snažno podržavao i osnivanje drugih Rotary klubova u zemlji – u Rijeci, Osijeku, Varaždinu i Splitu, čije su se osnivačke momčadi već sastajale u to vrijeme. Ovi su klubovi u osnivanju uživali velikom pomoć zagrebačkog kluba.

Klub se snažno angažirao i u organizaciji humanitarnog konvoja Bijeli put za Novu Bilu i Bosnu srebrnu u kojem je bila i dr. Milka Husić, predsjednica Inner Wheel Cluba Zagreb.

¹⁰ Program ABC (Austria, Bosnia and Herzegovina, Croatia) za cilj je imao obnovu stočnog fonda u Slavoniji, a preko njega je prikupljena i pomoć u građevnom materijalu, ogrijevu i hrani za prognanike vrijedna oko 12 milijuna austrijskih šilinga

⁸ Popis članova u knjižici uz charter RC Zagreb

⁹ I. Čolaković, Rotary International prikupio 6 milijuna dolara pomoći, Varaždinske vijesti, svibanj 1993.

Predsjednik RC Zagreb Željko Zubović sa stipendistima kluba na božićnom koncertu 2008. godine

Hrvatski rotarijanci na prijemu kod predsjednika Republike Stjepana Mesića, počasnog člana RC Zagreb, 2008. godine

Članovi Rotary Cluba Zagreb u godini 2009./2010.

Imra Agotić (Vojska/zrakoplovstvo), Stjepan Andrašić (Tisak), Relja Bašić (Umjetnost/gluma), Marijan Bulat (Zastupanje), Sead Busovača (Informatika), Dino Ivan Dogan (Telekomunikacije), August Faulend Heferer (Umjetnost/glazba), Markus Ferstl (Bankarstvo), Goranko Fižulić (Veleprodaja), Antun Franović (Medicina/reumatologija), Vladimir Golenić (Informatika), Marijan Hanžeković (Odvjetništvo), Peter Hasslacher (Diplomacija), Zoran Tony Horvat (Osobno savjetovanje), Željko Horvatić (sveučilišni nastavnik/Pravo), Ivan Husić (Zastupanje/Medicina), Ivan Jelić (Medicina/kardiokirurgija), Davor Juretić (Zastupanje), Vlado Juričić (Proizvodnja energije/

Rudarstvo), Josip Kardum (Odvjetništvo), Nikola Kristić (Novinarstvo/Televizija), Viktor Križek (Zlatarstvo), Zoran Leitner (Poduzetničko savjetovanje), Vladimir Lokner (Tehničko savjetovanje), Krešimir Magdić (Promet/Zrakoplovstvo), Saša Marenjak (Građevina/mostogradnja – konstrukcije), Bojan Matković (sveučilišni nastavnik/Kineziologija), Slobodan Mikac (Razvoj), Velimir Neidhardt (Arhitektura), Tonko Ninić (Umjetnost/Glazba), Dražen Noso (Medicina/Otorinolaringologija), Mirko Orešković (Inženjering), Velimir Ostoić (Tehnološko savjetovanje), Darko Ostoja (Poduzetničko savjetovanje), Radovan Pavelić (Odvjetništvo), Danilo Peričić (Indu-

strija stakla), Krunoslav Pisk (Znanost/istraživanje), Marko Sapunar (sveučilišni nastavnik/Novinarstvo), Danko Schoenwald (Farmacija), Krešimir Šimatić (Drvena industrija), Berislav Šipuš (Umjetnost/Glazba), Slobodan Školnik (Veleprodaja), Aleksandar Starčević (Inženjerstvo), Vladimir Tonaj (Špedicija), Mladen Vedriš (Poduzetničko savjetovanje), Hrvoje Vojković (Osiguranje), Hrvoje Vričić (Medicina/Ginekologija), Mario Vukelić (Pravosuđe), Stanislav Vukovojac (Stomatologija), Željko Zubović (Stomatologija), Ratko Žurić (Odvjetništvo), Roland Žuvanić (Telekomunikacije).

Klupski izlet na Velebit

Matching Grantovi i 3H projekt

Rotary International je pak nastavio snažno podupirati humanitarne projekte zagrebačkog kluba koji su realizirani kao Matching Grantovi¹¹ s drugim Rotary klubovima. Samo od 1992. do 1999. godine RC Zagreb je realizirao čak pet Matching Grant projekata. S RC Graz Neutor i Districtom 1990 osigurano je 1992. godine 60 tisuća dolara za nabavku ortopedskih pomagala za invalide iz Domovinskog rata u Centru za rehabilitaciju Ortopedske klinike u Zagrebu. Novi je Matching Grant klub imao 1995. godine zajedno s klubovima Rueil Malmaison, Rim i Recklinghausen, kojim je osigurana jednogodišnja pomoć za 28 siročadi iz

¹¹ Matching Grant je program u kojem Rotary klubovi iz različitih distrikata te MG zaklada udružuju sredstva za realizaciju nekog projekta.

Počasni članovi RC Zagreb

JURAJ KOLARIĆ, teolog
STJEPAN MESIĆ, predsjednik Republike Hrvatske

Karlovca vrijedna 141 tisuću francuskih franaka. RC Zagreb i RC San Bruno iz Kalifornije, zajedno s RC Norita (Japan) i RC Klagenfurt Wörthersee prikupili su 1996. godine 12 tisuća dolara za nabavku radiološke opreme za Centar za plućne bolesti djece na Jordanovcu. S RC Santa Rosa iz Kalifornije kupljena je 1997. kardiološka oprema za KBC Rebro vrijedna 24 tisuće dolara.

Zagrebački je klub realizirao i prvi 3H¹² projekt u srednjoj i jugoistočnoj Europi. Zajedno s RC Lancaster iz Pennsylvanije, koji je dao inicijalna sredstva od 10 tisuća dolara, nakon što je tamošnje rotarijance sa strahotama rata u Hrvatskoj i problemu posttraumatskog stresa kod djece na ratnim područjima detaljno upoznala Andrijana Eljuga, koja je preko RC Zagreb boravila na godišnjoj razmjeni u SAD-u, pokrenut je pilot - projekt Centra za psihološku pomoć djeci stradalnika Domovinskog rata. U kandidiranju ovog projekta posebno su

¹² 3H (Hunger, Health, Humanity) je program Rotary Foundationa koji ima integrativni pristup rješavanju humanitarnih problema. Inicirao ga je Clem Renouf, predsjednik RI-a u godini 1978./1979.

Predsjednici RC Zagreb

Ivan Husić (1990./1991., 1991./1992. i 1992./1993.), Krunoslav Pisk (1993./1994.), Velimir Neidhardt (1994./1995.), Ratko Žurić (1995./1996.), Relja Bašić (1996./1997.), Željko Horvatić (1997./1998.), Mirko Orešković (1998./1999.), Krešimir Magdić (1999./2000.), Marijan Hanžeković (2000./2001.), Davor Jurčić (2001./2002.), Marijan Bulat (2002./2003.), Zoran Tony Horvat (2003./2004.), Hrvoje Vričić (2004./2005.), Vlado Juričić (2005./2006.), Sead Busovača (2006./2007.), Mario Vukelić (2007./2008.), Željko Zubović (2008./2009.) i Danilo Peričić (2009./2010.)

se angažirali prijatelji Bob Patterson i dr. Lark Eshelman iz RC Lancaster¹³.

U prosincu 1995. zagrebački je klub prvi puta organizirao božićni koncert – a prijatelj Tonko Ninić je sa Zagrebačkim solistima te večeri podario nezaboravan umjetnički doživljaj. Božićni koncerti zagrebačkog Rotary kluba postali su tradicionalni, a prihodom ostvarenim na božićnim koncertima Klub je pomogao djeci stradaloj u ratu, KBC-u Rebro - kupnjom medicinske opreme, te u izgradnji dječjeg vrtića u Vukovaru, zajedno sa Zakladom SOS Dječje selo. Od 1999. godine prihod s koncerta Klub namijenjuje u fond iz kojeg se stipendiraju nadareni učenici i studenti.

¹³ Zoran Tony Horvat, Projekti Rotary kluba Zagreb, u Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929./1999.

Amicitia Rotaryana

«Prijatelj je osoba s kojom dijelimo duhovni interes, moralno dobro, duhovne vrijednosti, osoba koja nam pokazuje i dokazuje da u današnjem svijetu, gdje se sve mjeri metrima, kilogramima i debljinom novčanika postoje i riječi – povjerenje i sebedarje. Prijatelj je osoba koja naše slabosti nosi velikodušno i prihvaća nas onakve kakvi doista jesmo, osoba koja cijeni

naš rad i naše zasluge, koja živi za drugoga i koja se zalaže za druge. Riječ prijateljstvo ne poznaje riječi – iskoristi bližnjega. Tko od prijatelja uvijek želi samo nešto imati i iskoristiti ga, taj nije prijatelj niti je sposoban imati prijatelja¹ - Juraj Kolarić (RC Zagreb)

¹ Juraj Kolarić, Amicitia Rotaryana, u Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929. – 1999.

Paul Harris Fellow

Marijan Bulat, Sead Busovača, Ivan Husić, Vlado Juričić, Ratko Žurić

gata i raznolika aktivnost zagrebačkog kluba nastavljen je i u novom mileniju. Hrvatski Rotary magazin će u slijedećem broju posebno predstaviti aktivnosti i projekte RC Zagreb u posljednjih deset godina.

Mladi – ambasadori Rotaryja

Programi za mlade bili su u fokusu Rotary Cluba Zagreb već od samog početka njegovog obnovenog rada, a upravo zahvaljujući prijateljima u zagrebačkom klubu koji su brzo uzorno organizirali i programe razmjene mladih, «Youth Exchange» program odlično je prihvaćen i u drugim klubovima koji su osnovani u našoj zemlji. «Počelo je 1989. godine kada je Hrvoje Juričić bio prvi učenik koji je četvrti razred gimnazije proveo u Erie, Pennsylvania. Tada je uspostavljena suradnja s rotarijanskim prijateljem Royjem A. Simmonsom koji je bio koordinator programa u SAD-u i Kanadi za Hrvatsku»¹⁴. Od te, prve razmjene Rotary Club Zagreb svake je godine sudionik Youth Exchange programa Rotary Interna-

cionala. Ti su mladi ljudi, postavši sudionici ovog programa Rotary Internationala u kojem godišnje sudjeluje više od 7.000 mladića i djevojaka, postali ambasadori Rotaryja i njegove posvećenosti u promicanju mira i razumijevanja među narodima. Rotary Club Zagreb već je u rotarijanskoj godini 1990./1991. godine ugostio i prvu učenicu na rotarijanskoj razmjeni. Bila je to učenica iz Sjedinjenih Američkih Država - Laurie Curry, a nakon stanke koja je uslijedila zbog rata, klub redovno ugošćuje učenike na godišnjoj rotarijanskoj razmjeni.

Posebno valja istaknuti kako je RC Zagreb bio organizator atraktivnog ljetnog kampa za mlade – Jedrenje u Hrvatskoj, koji je prvi puta organiziran 1996. godine naporom prijatelja Seada Busovače.

Bio je to još jedan u nizu rotarijanskih projekata koji su realizirali prijatelji u Rotary Clubu Zagreb. Bo-

Priznanja članovima RC Zagreb

Priznanje u povodu 80. godišnjice Rotary pokreta u Hrvatskoj primit će iz Rotary Cluba Zagreb – Marijan Bulat, Sead Busovača, Zoran Tony Horvat, Ivo Husić, Vladimir Juričić, Viktor Križek, Saša Marenjak, Dražen Noso, Velimir Ostoić i Berislav Šipuš. Priznanje će primiti i prijatelj Relja Bašić, kao najstariji član u osnivačkoj momčadi RC Zagreb.

Priznanje Rotary klubu Zagreb

Na proslavi 80. godišnjice djelovanja Rotaryja u Hrvatskoj priznanje će biti dodijeljeno Rotary Clubu Zagreb – klubu koji je u zemlji ukupno osnovao 17 Rotary klubova i Rotaract Club Zagreb i koji godinama generira aktivnosti na rotarijanskoj razmjeni mladih.

Posebna priznanja uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj

Posebna priznanja uz jubilej Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su članovima RC Zagreb – Marijanu Bulatu, Ivi Husiću i Ratku Žuriću te kumu zagrebačkog kluba Jerku Stipičiću (RC Graz Neutor).

Posebno je priznanje Hrvatski Rotary savez dodijelio i Districtu 1910.

Dobrotvori s Kvarnera

Klub «u osnivanju» - pune tri i pol godine

Oleg Mandić u knjizi Rotary i mi, pišući o ponovnom osnivanju Rotary Cluba Rijeka, podsjeća kako to nije bilo lagan zadatak – Već je i sam porod bio težak – zagrebački Rotary klub, kao prvi hrvatski klub «nove ere», osnovan je i charteriran prije ratnih zbivanja, dočim je osnivanje riječkog kluba zahvatila neodlučnost međunarodne zajednice (čitaj: Rotary Internationala) da procijeni bit rata na našim prostorima. Budući da je istovremeno i Beograd kandidirao za osnivanje Rotary kluba, Rotary International je i Rijeku i Beograd stavio u status čekanja dok se ne razbistri situacija. Stoga je riječki klub bio «u osnivanju» pune dvije i pol godine, a predsjednički mandat prijatelja Jadrešina vjerojatno je najdulji u povijesti Rotaryja: tri i pol godine!

Svečano otkrivanje spomen ploče Viktoru Ružiću

Inicijalna grupa za osnutak Rotary Cluba Rijeka sastala se još 1991. godine na poticaj prijatelja iz Zagreba. Oleg Mandić u knjizi Rotary i mi u kojoj detaljno opisuje ponovno osnivanje kluba navodi kako su jezgru momčadi sačinjavali Boris Rebić, Zvonko Jadrešin, Nikola Karamarko i Milan Holjevac, koji se, živjeći neko vrijeme u južnoj Africi, tamo upoznao s rotarijanstvom i postao član RC Selebi – Phikwe u Bocvani. Njegovu je rotarijansko iskustvo bilo dragocjeno pri osnivanju riječkog kluba. Za kontakt s riječkom momčadi Rotary Club Zagreb je odredio prijatelja Davora Juretića. Broj je prijatelja rastao – pridružili su se Oleg Mandić, Želimir Vukušić, Branko Herak, te je na kraju 1991. momčad brojila 20 čla-

nova. Mogao je započeti i službeni postupak za učlanjenje u Rotary International. RC Rijeka je charterirana 1992. godine, a Rotary International je klubu dodijelio status «ponovo osnovanog» čime je klubu priznat kontinuitet od prijeratnog Rotary Cluba Sušak.

Na dan chartera, 1. svibnja 1993. godine, RC Rijeka je imao 30 članova:

«Alekselj Antonini, direktor u Jadroliniji, Dražen Bevandić, direktor u INA trgovini, Radivoj Bošnjaković, vlasnik firme RAI, Vinko Deković, direktor predstavništva Brown Boveria, Neven Eškinja, neurokirurg-primarijus, Branko Herak, danski konzul u Rijeci, Milan Holjevac, vlasnik firme Protea, Marko Ivanović, sveučilište-ekologija,

Zvonko Jadrešin, zamjenik direktora odsjeka u «3. maju», Vatroslav Jelušić, stomatolog, Stipan Jonjić, sveučilišni profesor (biologija), Nikola Karamarko, direktor hotela Adriatic, Antun Kelava, direktor u «Komunalcu» Opatija, Dušan Kružić, voditelj odjela u HPT-u, Petar Lelas, liječnik forenzičar, Boris Magaš, akademik (arhitektura),

Oleg Mandić, novinar propagandist, Rade Marelić, direktor Adria-inspekta, Ozren Marušić, direktor Arhitektinga, Ino Mirković, umjetnik violinist, Branko Najman, liječnik pedijatar, Velimir Rahelić, gastrokirurg – primarijus, Boris Rebić, direktor u Brodoprojektu, Josip Roje, kardiolog – primarijus, Vladimir Rončević, upravitelj HRT Rijeka, Tomislav Sabljar, odvjetnik, Ante Tićac, sveučilišni profesor (pomorstvo), Furio Traven, sveučilišni profesor (strojarstvo), Želimir Vukušić, direktor u HPT-u, Ante Županić, direktor odjela u Riječkoj banci».¹

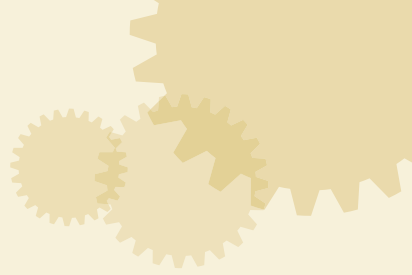
¹ Oleg Mandić, Ponovno osnivanje, u Rotary i mi

Zaklada čuva uspomenu na guvernera Ružića

Posebni je cilj ove zaklade sačuvati uspomenu na plemeni-ti i moralni lik dr. Viktora Ružića, istaknuta i ugledna građanina Sušaka (Rijeke), izdanka uspješ-nih i istaknutih hrvatskih građan-skih porodica Ružić – Mažuranić i Brlić, pravnika, odvjetnika, mini-stru, obnašatelja banske časti, te jednog od osnivača i predsjedni-ka RC-a Sušak i guvernera Rotary Districta 77 u rotarijanskoj godini 1935. i 1940.

Svečanost predaje predsjedničkog lanca RC Rijeka 2000. godine

Članovi Rotary Cluba Rijeka u rotarijskoj godini 2009./2010

Aleksej Antonini (Brodarstvo), Dražen Bevandić (Industrija nafte), Radivoj Bošnjaković (Akustika – izolacija od buke), Marin Deković (Menedžment), Vinko Deković (Elektroindustrija), Ervin Dubrović (Povijest umjetnosti), Neven Ernjak (Medicina/maksiofacijalna kirurgija), Hrvoje Gligora (Prodaja), Grujo Golić (Arhitektura), Milan Holjevac (Zdravstvene ustanove/menedžment), Čedo Ilić (Grafčki dizajn), Zvonko Jadrešin (Brodogradnja), Vatroslav Jelušić (Stomatologija), Ni-

kola Karamarko (Turizam/hoteljerstvo), Zlatko Koščina (Građevinski inženjering/konzalting), Petar Lelas (Medicina/sudska medicina), Hrvoje Lulić (Brodogradnja), Oleg Mandić (Novinarstvo/Izdavaštvo), Vladimir Margitić (Arhitektura), Ozren Marušić (Projektiranje), Darko Mihelić (Brodogradnja), Nikola Mikić (Tekstilna industrija), Branko Najman (Medicina/Pedijatrija), Velimir Rahe- lić (Medicina/Kirurgija), Boris Rebić (Projektiranje/Brodogradnja), Zlatko Rogić (Arhitektura/Visokogradnja),

Nenad Rus (Graditeljstvo), Tomislav Sabljarić (Odvjetništvo), Slobodan Škalamera (Medicina/Kirurgija), Ilija Šmitran (Ekologija-zbrinjavanje opasnog otpada), Vladimir Tkalčić (Financije/savjetovanje), Darko Tolja (Projektiranje), Ivan Viličić (sveučilišni nastavnik/Termodinamika), Borut Vlašimsky (Pomorstvo), Vidoje Vujić (sveučilišni nastavnik/Turizam), Želimir Vukušić (Telekomunikacije) i Miljenko Žanić (pomorski kapetan).

Oleg Mandić (lijevo) i Zvonko Jadrešin – Paul Harris Fellow

Produljeni projekt «Kraljevica»

Riječki je klub već u početku svog obnovljenog djelovanja posebnu pozornost posvećivao osobama s invaliditetom, a naročito je skrbio o dvadesetak djece s teškoćama u razvoju koja su prognana iz ustanove u Vrlici i privremeno smještena u polumedicinsku ustanovu u Kraljevici. Bilo je jasno da će djeca smještena u Kraljevici trebati skrb i podršku riječkih rotarijanaca kroz dulje vrijeme, pa je pokrenut «produljeni projekt» – Kraljevica. Kako ističe rukovoditelj klupske komisije za Kraljevicu Oleg Mandić, upornim nastojanjem kluba Rotary International je riječkom klubu odobrio provođenje «produljenog projekta» i tako omogućio da se u

okviru ovog projekta realizira nekoliko Matching Grant i sličnih projekata zahvaljujući kojima su kontinuirano poboljšavani uvjeti za djecu smještenu u Kraljevici.

«Osnovali smo Matching Grant sa švicarskim RG-om Neckertal i za pet godina smo obnovili – krov na cijeloj zgradi, centralno grijanje, građevnu stolariju, obavili smo bojanje zgrade iznutra i izvana, osigurali svake zime besplatnu naftu za grijanje, jednom na tjedan osigurali smo besplatno snabdjevanje voćem, voćnim sokovima a ponekad i ribom. Vrijednost pomoći iznosila je približno 130 tisuća njemačkih maraka – ističe prijatelj Mandić i dodaje kako su u realizaciji ovog projekta veliku podršku uživali od prijatelja iz Rotary Clubom Neckertal, posebno tadašnjeg predsjed-

nika Kluba Hansa Forrera i njegove supruge Vere. Nakon završetka prvog Matching Granta s prijateljima iz Švicarske realiziran je i drugi. Novi Matching Grant za Kraljevicu, vrijedan novih 140 tisuć kuna, RC Rijeka realizirao je i s prijateljima iz Rotary klubova Aschaffenburg – Schönbusch, Chiemsee i Fulda – Paulstor iz Njemačke te iz nizozemskog Utrechta, a tom su akcijom pribavljena sredstva za novu kotlovnicu i sustav centralnog grijanja.

«Produljenim projektom Kraljevica RC Rijeka je stekao punu afirmaciju u međunarodnoj rotarijanskoj obitelji, a Klub je za ovaj projekt 1995.

Predsjednici Rotary Cluba Rijeka

Zvonko Jadrešin (1992./1993., 1993./1994.), Oleg Mandić (1994./1995.), Ante Županić (1995./1996.), Želimir Vukušić (1996./1997.), Tomislav Sabljar (1997./1998.), Boris Vidović (1998./1999.), Ivan Modrić (1999./2000.), Nikola Mikić (2000./2001.), Velimir Rahe-

lić (2001./2002.), Milan Holjevac (2002./2003.), Darko Tolja (2003./2004.), Čedo Ilić (2004./2005.), Vinko Deković (2005./2006.), Ozren Marušić (2006./2007.), Slobodan Škalamera (2007./2008.), Zlatko Rogić (2008./2009.) i Vidoje Vujić (2009./2010.).

Dom u Kraljevici

Razmjena klupskih zastavica – Oleg Mandić (RC Rijeka) predaje klupsku zastavicu Zbigniewu Bartošu (lijevo), predsjedniku RC Oswiecim

godine nagrađen posebnim priznanjem Districta 1910, 1996. i priznanjem guvernera, a na proslavi stote godišnjice Rotayja u Beču 2005. godine RC Rijeka je primio i posebno priznanje predsjednika Rotary Internationala.

Riječki su rotarijanci početkom devedesetih bili i snažno angažirani

na prikupljanju i distribuciji humanitarne pomoći koju su slali rotarijanci iz inozemstva, a uz produljeni projekt Kraljevica realizirali su i Matching Grant za uređenje osnovne škole u Klani, zajedno s RC Dunedine s Floride.

Vrlo zapažena akcija RC Rijeka bio je i višegodišnja podrška projektu za-

**Paul Harris
Fellow**

Zvonko Jadrešin, Oleg Mandić, Gioko V. Ruzio (počasni član RC Rijeka)

Milan Holjevac opatijskom je klubu predao zastavicu svog prvog kluba – RC Selebi – Phikwe iz Bocvane

**Priznanja uz
80. godišnjicu
Rotaryja u
Hrvatskoj**

Priznanje Hrvatskog Rotary saveza uz jubilej Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljeno je Rotary Clubu Rijeka, te članovima riječkog kluba – Zvonku Jadrešinu, Olegu Mandiću i Tomislavu Sabljaru. RC Rijeka primit će i priznanje za Produljeni projekt Kraljevica.

štite bjeloglavog supa u ekocentru Caput Insulae na otoku Cresu.

Klub je 2001. godine pokrenuo još jedan projekt u zajednici – 1000 kuna iznenađenja, kojim su riječki rotarijanci, u suradnji s Raiffeisen bankom i Jutarnjim listom, svakog tjedna donirali tisuću kuna potrebitima u Primorsko – goranskoj županiji. Ostat će zapamćena i akcija Rotary Cluba Rijeka u kojoj je školama u Hrvatskoj donirano čak 200 glasovira, njihova snažna posvećenost projektu Hrvatska bez mina, brojne akcije u kojima su pomagali bolesnima, nadarenim, siromašnim učenicima i studentima, zdravstvenim ustanovama, sportskim klubovima.

Rotary Club Rijeka ostvario je i niz međunarodnih kontakata i projekata, članovi Kluba sa suprugama svake rotarijanske godine organiziraju klupski izlet, a mnogim našim rotarijankama i rotarijancima u lijepom je sjećanju ostao Rotary bal koji je po prvi puta organiziran 1999. godine u Kristalnoj dvorani hotela Kvarner. Riječki klub od 1997. godine organizira i teniski turnir za rotarijanske parove na teniskim terenima u Ičićima.

Zaklada «Dr. Viktor Ružić»

Snažnu povezanost s prijeratnim Rotary Clubom Sušak simbolizira Zaklada «Dr. Viktor Ružić», koja nosi ime predratnog člana sušačkog kluba i guvernera Districta 77. Još 1993. godine Klub je na sastanku prvi puta ugostio Gioka V. Ruzia, sina guvernera Ružića, koji je riječkim rotarijanci-

ma iznio zanimljivu ideju – RC Rijeka poduzet će potrebne radnje da se u postupku denacionalizacije brojne nekretnine obitelji Ružić vrate zakonitim nasljednicima, a Gioko Ruzio će ishoditi darovnicu svih nasljednika Viktora Ružića u korist RC Rijeka, za osnivanje humanitarne zaklade.² Zaklada je nakon godina birokratske – administrativne opstrukcije konačno registrirana u prosincu 2002. godine.

Svrha je zaklade, stoji u njenom Statutu – «da prikuplja sredstva radi pružanja materijalne potpore onima koji su u neimaštini zbog bolesti, nesreće, zaostalosti u razvoju, da potpomaže školovanje i specijalizaciju učenika i studenata, mladih talentiranih osoba i umjetnika te u izlaganju, objavljivanju i prikazivanju onoga što su stvorili, i uopće da podupire dobrotvorne aktivnosti i akcije od opće koristi, posebno na planu zaštite kulturne i prirodne baštine, očuvanju čovjekove okoline i slično».³

Ravnatelj Zaklade Tomislav Sabljar ističe da je do sada vraćen poslovni prostor od oko 1.800 četvornih metara, od čega je na Zakladu uknjižena šestina te površine. Zaklada danas u zakladne svrhe raspolaže s oko 250 tisuća kuna, a članovi RC Rijeka drže kako bi njihova Zaklada «Dr. Viktor Ružić» mogla postati i zaklada Districta 1913.

² Oleg Mandić, Zaklada «Dr. Viktor Ružić», u Rotary i mi

³ Tomislav Sabljar, Zaklada budućeg distrikta, u Rotary magazinu broj 3 (2008.)

Vladimir Tkalić i Velimir Rahelić u posjeti RC San Marino

Obnovljeni klub nastavlja rotarijansku tradiciju

«Već krajem 1991. godine na jednom sastanku kod tadašnjeg direktora Coninga Radimira Čačića, koji je bio član Rotary Cluba Zagreb, prijatelji Franjo Ruža, Franjo Šulak i ja raspravljali smo o mogućnosti ponovnog osnivanja Rotary kluba u Varaždinu, imajući u vidu njegovu bogatu povijest i vrlo uspješan rad do početka Drugog svjetskog rata – istaknuo je prvi predsjednik RC

Varaždin Marijan Vitković na svečanoj akademiji povodom proslave 15. godišnjice obnovljenog rada Rotary Cluba Varaždin 16. studenog 2008. godine.

Već 14. siječnja 1992. godine Varaždinci su bili na sastanku zagrebačkog kluba, a onda je članstvo u osnivačkoj momčadi počelo rasti, pa je 15. srpnja RC Varaždin počeo djelovati kao organizirani klub. Klub je Rotary International čarterirao 30. prosinca 1992. godine, a osnivačka je momčad počela pripremati charter svečanost koja je zakazana za 5. lipnja. U lijepoj rotarijanskoj atmosferi charter je organiziran u Koncertnoj dvorani varaždinskog kazališta, a tadašnji guverner Ernst Rudolf Ragg povelju Rotary Internationala uručio je prvom predsjedniku Kluba Marijanu Vitkoviću. Ispred kumskog, Rotary Cluba Zagreb, govorio je njegov predsjednik Ivo Husić.

Još dok je djelovao u statusu «momčadi u osnivanju» varaždinski je klub pokrenuo i prve dobrotvorne akcije – pomagao je prognanicima, Caritasu i čakovečkoj bolnici, uz podršku Vindije obnovljena je stolarija

Članovi RC Varaždin na jednom od prvih sastanaka u Crvenom salonu varaždinskog HNK

Dragan Grims – poveznica s prijeratnim rotarijancima

Poznati varaždinski optičar Dragan Grims bio je najmlađi član prijeratnog Rotary Cluba Varaždin. Rotarijanac je postao sa samo 23 godine. Pripadao je prvoj generaciji Visoke optičke škole Karla Zeissa u Jeni, bio je osnivač i glavni urednik prvog optičarskog časopisa na Balkanu u kojem je objavljivao stručne radove. Bio je osnivač atletske sekcije Športskog društva Slavija u Varaždinu, kao atletske tre-

ner odgojio je generacije varaždinskih atletičara i atletičarki – bio je kapetan ženske atletske reprezentacije Jugoslavije. Dragan Grims bio je, kao i njegov sin prim. dr. Predrag Grims, poznati varaždinski urolog, član osnivačke momčadi RC Varaždin 1992. godine, kao najstariji član i jedini varaždinski prijeratni rotarijanac. Umro je 19. siječnja 1994. godine.

na palači Patačić, a u Domu umirovljenika postavljeni su klima uređaji.

Članovi kluba u početku su se okupljali utorkom navečer u prostorijama Zavoda za znanstveni rad HAZU-a, kod prijatelja Franje Ruže, a potom u Crvenom salonu varaždinskog kazališta.

Na kraju prve rotarijanske godine Rotary Club Varaždin imao je 28 aktivnih članova. To su bili Čedomil Cesarec, Dragutin Drk, Zoran Dučkijević, Josip Filipan, Dragutin Grims, Predrag Grims, Dubravko Hoić, Dra-

gutin Juraga, Rudolf Kirić, Velimir Klinac, Vladimir Košćec, Tomislav Lipljn, Franjo Lovrec, Petar Lukman, Zlatko Mehun, Darko Ostoja, Viktor Plavec, Mario Porobija, Mirko Ramušćak, Franjo Ruža, Stjepan Sabljak, Darko Sačić, Ivan Sklepić, Vjeran Strahonja, Franjo Šulak, Marijan Vitković, Hrvoje Vojvoda i Dragutin Weber.¹

Te godine RC Varaždin je uspostavio i prvi međunarodni kontakt

¹ Marijan Vitković, Čvrsti temelj rotarijanstva, u Rotarijanstvo u Varaždinu i sjeverozapadnoj Hrvatskoj

– od 7. do 10. listopada, članovi su bili gosti u RC Prato u Toscani, a u veljači 1994. godine Klub je po prvi puta organizirao Rotary bal za blagdan sv. Valentina. Bal varaždinskog kluba od tada se tradicionalno upriličuje uz blagdan zaljubljenih a sve ove godine ostao je glavno klupsko događanje na kojem RC Varaždin prikuplja sredstva za klupski socijalni program.

Akcija Osoba u nevolji

U prvim godinama djelovanja kluba svakako valja istaknuti i veliki angažman varaždinskih rotarijanaca na prikupljanju humanitarne pomo-

Predsjednici RC Varaždin

Marijan Vitković (1992./1993.), +Franjo Šulak (1993./1994.), Čedomil Cesarec (1994./1995.), Josip Filipan (1995./1996.), Darko Sačić (1996./1997.), Dragutin Drk (1997./1998.), +Petar Lukman (1998./1999.), Franjo Ruža (1999./2000.), Dragutin Weber (2000./2001.), Vladimir Košćec (2001./2002.), Dragutin Juraga (2002./2003.), Zvonimir Kušter (2003./2004.), +Mario Porobija (2004./2005.), Dubravko Hoić (2005./2006.), Viktor Plavec (2006./2007.), Mirko Ramušćak (2007./2008.), Zlatko Mehun (2008./2009.) i Damir Mamuzić (2009./2010.)

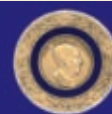

Prva donacija u akciji Osoba u nevolji 2001. godine

Članovi RC Varaždin u rotarijskoj godini 2009./2010.

Aleksej Aniskin (Geodezija), Boro Antolković (Metalurgija), Miroslav Benko (Šumarstvo), Miroslav Bunić (Građevina), Igor Čičak (Bankarstvo), Igor Čolaković (Novinarstvo/Tisak), Damir Crlen (Kulinarstvo), Tomislav Cvetko (Proizvodnja uređaja), Zoran Filipan (Medicina/Urologija), Jurica Hajdarović (Arhitektura), Dubravko Hoić (Tekstilna industrija), Božidar Kliček (sveučilišni nastavnik/Informatika), Zvonimir Kušter (Tiskarstvo), Rudolf Levanić (Proizvodnja namještaja), Damir Mamuzić (Medicina/Ginekologija), +Božo Martinčević (Restoracija kamena), Zlatko Mehun (Glasno-

govornačka služba), Vladimir Muršić (Bankarstvo), Andrija Petrović (Razvoj), Viktor Plavec (Fotografija), Marko Porobija (Odvjetništvo), Mirko Ramušćak (Odvjetništvo), Mladen Rihtarić (Osiguranje), Damir Roki (Medicina/Oralna kirurgija), Borivoj Sabljak (Proizvodnja tkanina), Branko Šmrček (Kemijska industrija), +Franjo Šulak (Komunikologija), Stjepan Talan (Proizvodnja uređaja), Franjo Turek (Metalska industrija), Marijan Varović (Novinarstvo/Televizija), Eduard Vitković (Zastupanje), Damir Vragović (Fondovi) i Ivan Zagorec (Industrija građevnog materijala).

**Paul Harris
Fellow**

Igor Čolaković,
Zvonimir Kušter

Prvi memorijalni teniski turnir Mario Porobija 2006. godine

ći i skrbi za prognanike, te posebno za varaždinske osnovne škole i Gimnaziju, Opću bolnicu te Dom umirovljenika.

Klub je u rotarijskoj godini 1997./1998. realizirao i svoj prvi Matching Grant - projekt za uređenje dječjeg vrtića za djecu s posebnim potrebama vrijedan 45 tisuća njemačkih maraka.

Kako je u klubu bilo puno lovaca, novu prigodu za rotarijsko

druženje RC Varaždin je pronašao u lovištu Zelendvor, kod prijatelja Petra Silića. Rotarijski lov postao je tako još jedna tradicionalna priredba RC Varaždin na koju se rado odazivaju rotarijski prijatelji – lovci i iz drugih Rotary klubova.

Drugi Matching Grant Klub je imao u rotarijskoj godini 1999./2000. kada je zajedno s klubovima RC Vincent/Luhe i RC Ording iz

Članovi RC Varaždin na Cabo de Roca u Portugalu

Svečana dodjela Nagrade za izvrsnost 2008. godine

Predsjednik kluba Darko Sačić predaje ček na 25 000 maraka za uređenje dječjeg vrtića za hendikepiranu djecu

Njemačke i RC Barnet/East Barnet iz Velike Britanije nastavio pomagati pri uređenju Neuro-pedijatrijskog odjela varaždinske bolnice.

U srpnju 2001. godine Klub je na inicijativu predsjednika Vlade Košćeca pokrenuo akciju Osoba u nevolji – od tada RC Varaždin svakog mjeseca donacijom u robi, građevnom materijalu ili obavlje-

nim radovima pomaže socijalno ugrožene obitelji.

Nagrada za izvrsnost

U kalendaru rotarijanskih aktivnosti varaždinskog kluba u rujnu 2003. dodana je nova – Rotary teniski turnir, a u godini velikog jubileja – stote godišnjice Rotaryja, 2005. Klub je po prvi puta dodijelio Nagrade za izvrsnost. Novi projekt vodio je prijatelj Bo-

Priznanja uz 80. godišnjicu

Rotary Clubu Varaždin dodijeljeno je priznanje uz 80. godišnjicu Rotary pokreta u Hrvatskoj.

Posebno priznanje Hrvatskog Rotary saveza posthumno je dodijeljeno Franji Šulaku, predsjedniku Kluba u godini 1993./1994. godini, a priznanja će primiti i članovi RC Varaždin – Igor Čolaković, Zvonimir Kušter, Damir Mamuzić, Zlatko Mehun, Viktor Plavec i Marijan Vitković.

Klub će dobiti i priznanje za klupski projekt – Nagradu za izvrsnost.

Rotary Club Varaždin

Zahvale dobrotvorima na Rotary balu

židar Kliček, a već prve godine akcija kojom varaždinski klub nastoji u zajednici isticati i nagrađivati izvršnost mladih postigla je veliki uspjeh. Od tada Klub svake godine dodjeljuje Nagrade za izvršnost u kategorijama – najbolji učenik gimnazije, najbolji učenik strukovne škole, najbolji student, najbolji diplomski rad, najbolji magistarski rad i najbolja doktorska disertacija. Akcija ima veliki odjek u zajednici, a Povjerenstvo svake godine dobiva sve bolje radove iz raznih znanstvenih područja.

Klub je nastavio i intenzivnu dobrotvornu aktivnost pa je primjerice, u godini 2005./2006., u kojoj je proslavio 75. godišnjicu Rotary Kluba Varaždin, u suradnji s Fondacijom sveti Zeno donirao više od 3 milijuna kuna za VI. osnovnu školu, Elektrostrojaršku školu i dječji vrtić u Međimurju, a

Klub tradicionalno organizira Rotary lov u lovištu Zelendvor

Rotary Club Varaždin proslavio je 15. godišnjicu obnovljenog rada 2008. godine

slijedeće je s tvrtkom Zagorje –Tehnobeton osigurano sto tisuća kuna za osnovne škole u Klenovniku i Donjoj Voći. Klub je tih godina opetovano pomagao i u uređenju te opremanju Urološkog odjela varaždinske bolnice.

U spomen na preminulog predsjednika Kluba u godini 2004./2005. Marija Porobiju teniski je turnir od 2006. godine dobio memorijalni karakter, a sredstva prikupljena na teniskom turniru namijenjena su Fondu Nagrade za izvrsnost.

Rotary Club Varaždin osnovao je Rotary Club Čakovec 1996. godine, Rotary Club Varaždin 1181. 2003. te Rotary Club Ludbreg – 2008. godine.

Varaždinski je Rotary klub ostvario odlične kontakte i veze s RC Bled (Slovenija), RC Prato (Italija), RC Ober-

pullendorf (Austrija), RC Guimaraes (Portugal), RC Lance (Francuska), RC Košice (Slovačka) i RC Adelaide Light (Australija).

Posebnu pozornost Klub posvećuje – mladima, aktivno je sudjelovao u programima dugoročne i kratkoročne razmjene mladih, a posebno skrbi za Rotaract Club Varaždin, koji je u svibnju organizirao i prvu RYLU u našoj zemlji.

Rotary je Osijeku donio novu nadu

U kakvim je prilikama ponovo osnivan Rotary Club Osijek u ljeto 1991. godine najbolje svjedoči pismo koje je zagrebačkom klubu uputio u ime osnivačke momčadi prvi predsjednik RC Osijek Nikola Bilandžija.

On prijateljima u Zagrebu piše – Na druženju dana 8. srpnja 1991. godine članovi osnivačke momčadi Rotary kluba u Osijeku, razmatrajući postojeću političko – sigurnosnu situaciju na dijelu teritorija koji ste nam bili voljni ustupiti, ocijenila je da nastavi raditi na pripremanju, odnosno na pripremnim radnjama za osnivanje budućeg Rotary kluba Osijek, no, bez održavanja redovitih

Članovi Rotary Cluba Osijek u Rotarijanskoj godini 2009./2010

Vladimir Androić (Graditeljstvo/Arhitektura), Dražen Barković (sveučilišni nastavnik/Ekonomija), Ninoslav Bertić (Poljoprivreda/Agronomija), Nikola Bilandžija (Bankarstvo), Mate Bilić (sveučilišni nastavnik/Kemija), Josip Bošnjak (sveučilišni nastavnik/Graditeljstvo), Krešimir Bubalo (Bankarstvo), Željko Čiki (Kemija), Mario Crnjak (Znanost/Graditeljstvo), Branimir Domac (Veterina), Goran Dumančić (Poljoprivreda/Enologija), Marko Dumančić (Civilno pravo), Ivan Đurkić (Znanost/Poljoprivreda), Ivan Hećimović (Medicina/Neurokirurgija), Stjepan Komar (Biotehnologija), Miroslav Kos (Biotehnologija), Božo Kuna (Gospodarstvo), Peter Kuzmić

(Teologija – Etika), Srećko Lovrinčević (Upravljanje projektima), Stanislav Marijanović (Znanost/Psihologija), Ivan Mihaljević (Bankarstvo), Antun Pintarić (Strojarstvo), Ivan Požgain (Znanost/Biomedicina), Mario Romulić (Fotografija), Vladimir Šilović (Projektiranje), Krešimir Šimac (Novinarstvo), Josip Šimić (Graditeljstvo), Damir Skender (Kozmetička industrija), Mato Škojo (Poduzetništvo), Danijel Srb (Javna uprava), Stjepan Stjepanek (Bankarstvo), Ivan Sudar (Pravo), Željko Turkalj (Znanost/Gospodarstvo), Ivan Vrkić (Politika/Publicistika), Tihomir Živić (sveučilišni nastavnik/Strani jezici), Vladimir Zobundžija (Stomatologija).

druženja kroz vrijeme od dva mjeseca obzirom da sada ne postoje niti osnovni uvjeti za djelovanje Rotary kluba. Naime, shvaćajući da Rotary klubovi mogu djelovati samo u slobodnim zemljama, mišljenja smo, da grad Osijek i regija Slavonija i Baranja, čiji je Osijek sjedište, ne ispunjavaju u ovom trenutku taj uvjet. Veliki dio regije nalazi se, mada formalno, pod terorističkom okupacijom četničkih snaga i istodobno vojnim pritiskom koje se manifestira mjerama zastrašivanja pa i primjenama sile kako prema organima državne vlasti Republike Hrvatske, tako i prema civilnom stanovništvu. U svezi s tim slobodni smo izvijestiti da poduzimamo i dalje sve potrebne radnje kako bi u trenutku nastupa pune slobode na cijelom teritoriju regije mogli pristupiti svečanosti osnivanja Rotary kluba,

Predsjednici Rotary kluba Osijek

Nikola Bilandžija (1993./1994.),
 Stjepan Sršan (1994./1995.),
 Davor Krtić (1995./1996.), Stani-
 slav Marijanović (1996./1997.),
 Miroslav Kos (1997./1998.),
 Željko Petek (1998./1999.),
 Željko Turkalj (1999./2000.),
 Mate Bilić (2000./2001.), Danijel
 Srb (2001./2002.), Željko Čiki
 (2002./2003.), Ivan Mihaljević
 (2003./2004.), Josip Bošnjak
 (2004./2005.), Stjepan Stjepanek
 (2005./2006.), Vladimir Zobun-
 džija (2006./2007.), Vladimir Šilo-
 vić (2007./2008.), Antun Pintarić
 (2008./2009.) i Branimir Domac
 (2009./2010.).

kao što su odabir budućih članova, izrada Statuta, odabir sjedišta i registracija kluba u osnivanju.

Koristimo priliku da se i ovim putem zahvalimo prijateljima Ivi Husiću i Mirku Oreškoviću na prijateljskoj pomoći koju su nam pružili, a svim članovima na povjerenju koje su nam pokazali. Ujedno u prilogu ovog pisma dostavljamo i primjerak krivične prijave koju je član naše osnivačke momčadi podnio protiv komandanta Garnizona u Osijeku, a zbog krivičnog djela ratnog zločina prema civilnom stanovništvu, koja je na engleskom jeziku dostavljena međunarodnim institucijama s namjerom

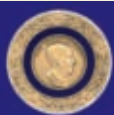
da bilo kada svijet ocijeni događanje ratnog zločina na području Osijeka i zauzme se za vođenje krivičnog postupka, jer ratni zločini ne zastarijevaju. Ujedno molimo da putem Distrikta ovu akciju podržite kako bi svi Rotary klubovi u svijetu s istim bili upoznati. Smatramo da pri tome nije označeno da li će prijavljeni biti optužen krivim, jer je to stvar sudskog postupka, ali je značajno da se takav postupak provede.

S prijateljskim pozdravom, za osnivačku momčad Rotary kluba Osijek – predsjednik Nikola Bilandžija».

No, unatoč teškim ratnim prilikama u kojim je nastajao osječki klub,

rotarijanci su nastavili aktivnosti i pomagali gradu pod opsadom, nastojeći njegovim napaćenim stanovnicima pružiti – nadu, i pokazati im da u svojoj nevolji nisu sami.

«U takvim okolnostima obnavljanje Rotary kluba u Osijeku bilo je vrlo važno, čak i neophodno. Nema puno mjesta na svijetu gdje je potrebna nova nada više nego što je potrebna ovdje – zapisali su osječki rotarijanci u tekstu objavljenom u knjižici izdanoj uz svečanost čartera Rotary kluba Osijek, naglasivši pri tom posebice kako u skladu s aktualnim guvernerskim motom Ernsta Rudolfa Ragga – Istina i tolerancija,

Paul Harris Fellow

Nikola Bilandžija (2 odličja),
Željko Turkalj

Posebno priznanje uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Nikola Bilandžija

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanje Hrvatskog Rotary saveza u povodu proslave 80. godišnjice djelovanja Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljeno je Rotary Clubu Osijek te članovima Kluba – Nikoli Bilandžiji, Vladimiru Androiću, Vladimiru Šiloviću, Josipu Bošnjaku i Vladimiru Zobundžiji.

Rotary Clubu Osijek dodijeljeno je i priznanje za klupski projekt – program ABC proveden 1995./1996. godine.

žele upoznati svijet sa stvarnom situacijom u Hrvatskoj. Osječki su rotarijanci predano radili i širili istinu o Hrvatskoj u brojnim susretima i kontaktima s klubovima i rotarijancima širom svijeta i prije nego što je njihov klub postao punopravni član Rotary Internationala.

Charter svečanost Rotary Club Osijek održao je 1. srpnja 1993. godine, a u članstvu osječke momčadi bili su – Vladimir Androić (Graditeljstvo/Arhitektura), Ninoslav Bertić (Agronomija), Ivan Bezjak (Znanost/Ekonomija), Nikola Bilandžija (Ekonomija), Mate Bilić (Kemija), Marijan Bulat (Ekonomija), Željko Čiki (Znanost/Ekonomija), Predrag Došen (Dizajn/Oglašavanje), Marko Dumančić (Pravo), Vilim Herman (Pravo), Ivan Hodak (Veterina), Josip Kardum (Pravo), Miroslav Kos (Znanost/Biotehnologija), Davor Krtić (Pravo), Božo Kuna (Znanost/Ekonomija), Peter Kuzmić (Teologija), Matija Ljubek (Prosvjeta), Josip Majdandžić (Teologija), Stanislav Marijanović (Psihologija), Dražen Matijević (Pravo), Željko Petek (Medicina), Žarko Plevnik (Diplomacija), Branko Rupčić (Medicina/Kirurgija), Stjepan Sršan (Znanost), Stjepan Stjepanek (Bankarstvo), Ivan Sudar (Pravo), Ivan Štark (Graditeljstvo/Arhitektura), Željko Turkalj (Znanost/Gospodarstvo) i Josip Vrbošić (Pravo).

Za prvog je predsjednika izabran Nikola Bilandžija, predsjednik elect bio je Stjepan Sršan, potpredsjednici – Marijan Bulat, Ivan Hodak

i Josip Vrbošić, tajnik je bio Ninoslav Bertić, rizničar Stjepan Stjepanek a majstor kluba Željko Čiki. Kum Kluba bio je Kurt Tenhalter, guverner Districta 1910 u rotarijanskoj godini 1993./1994. - njegov je guvernerski moto bio – Vjeruj u ono što činiš – čini ono u što vjeruješ.

Osječki je klub svoju aktivnost u prvim godinama djelovanja snažno usmjerio prema humanitarnim aktivnostima, no, one nisu bile usmjerene samo na rotarijansku humanitarnu pomoć već i na konkretne programe obnove u ratu stradale Slavonije, kakav je bio program ABC za obnovu stočnog fonda u tom dijelu Hrvatske.

Rotary Club Osijek aktivan je u svim pravcima služenja i uzorno organizirani klub. U mnoštvu projekata i akcija osječkog kluba svakako valja izdvojiti osnivanje Zaklade za humanitarni rad, njihovu snažnu posvećenost promicanju učeničke i studentske izvrsnosti, podršku agilnom Rotaract Clubu Osijek. Već više od deset godina osječki Rotary klub pruža potporu Udruzi prijatelja hospicija, brine o potpori programu terapijskog jahanja, podupire nadarene mlade glazbenike. Klub tradicionalno organizira Božićni koncert, aktivan je u međuklupskim aktivnostima, o čemu ćemo pisati u slijedećim brojevima magazina, a tradiciju prijeratnog Rotary Kluba Osijek nastavlja i kroz usredotočenost na klupska predavanja.

Rotarijanski dobrotvori u Dalmaciji

Članovi osnivači Rotary Cluba Split počeli su se neformalno sastajati već 1991. godine, nastavljajući tako bogatu tradiciju prijeratnog Rotary Cluba Split, čiji je rad ugasnuo početkom 1941. godine. No, kao i kod drugih Rotary klubova iz Hrvatske koji su osnivani u vrijeme pred Domovinski rat, procedura prijema u Rotary International nije zbog ratnih prilika mogla proteći bez teškoća.

«Novija povijest Rotary Cluba Split datira pak od 22. travnja 1993. godine, kada je nakon dvogodišnjih priprema, na osnivačkoj skupštini u Splitu, 25 ljudi iskazalo spremnost služenja visokim ciljevima Rotaryja. U rotarijanskom spomenaru ostat će zapisana imena Joška Bakića, Zvonimira Barića, Joška Belamarića, Zvonka Bilića, Zlatka Galla, Marijana

Gašpara, Zvonka Hella, Josipa Jovića, Ratomira Kliškića, Ante Kuzmanića, Branimira Lukšića, Pere Perišića, Ivica Mandića, Domagoja Matejčića, Omera Nikšića, Marka Obada, Stjepana Papića, Duška Polića, Damira Poljaka, Darka Sipaničeva, Slavka Šimundića, Matka Trebotića, Stjepana Tičinovića, Ante Vučice i Ante Vukovića. U tom burnom razdoblju svoj su doprinos ideji «Service Above Self» dali i Zdeslav Alajbeg, Napoleon Ančić, Josip Botteri Dini, Vinko Cuzzi, Vedran Rožić i Jerko Rošin.¹

U kolovozu 1993. godine predsjednik Rotary Internationala Robert R. Barth obavijestio je Rotary Club Split o ponovnom primanju u Rotary International, no, čarter je morao biti

odgođen zbog ratne situacije u zemlji sve do svibnja 1995.

Čarter svečanost splitski je klub napokon održan 27. svibnja 1995. godine, godine u kojoj je Split proslavio i 1.700 godina postojanja.

U momčadi su bili – Vjenceslav Bacci, Mladen Bauk, Zvonimir Barić, Marin Busotina, Juroslav Buljubašić, Predrag Čudina, Žarko Dešković, Zlatko Gall, Marijan Gašpar, Tonći Huljić, Ante Kuzmanić, Marin Mrklić, Marko

¹ Kruno Kljaković, Svečano u vili Dalmacija, Rotary magazin za Hrvatsku, Br. 5 (2008.)

Rotary za Anđele

Najveća dobrotvorna akcija Rotary Cluba Split započela je dirljivim pismom koje je Dijana Aničić, predsjednica udruge Anđeli, poslala na adresu splitskog kluba. Zamolila ih je da učine sve što je u njihovoj moći kako bi se uredio prostor udruge koja brine o 143 splitska mališana – najtežih tjelesnih invalida ovisnih o tuđoj brizi. Rotary Club Split prihvatio je izazov. Na dobrotvornom balu 2008. godine prijatelj Matko Trebotić, počasni član RC Split, klubu je poklonio sliku koju

je otkupio prijatelj Željko Jerkov i odmah je darovao Udruzi Anđeli. Snažnim angažmanom prijatelja Pere Perišića akcija je dobila novu dimenziju – počele su pripreme za veliki dobrotvorni koncert Splitska dica za Anđele koji je održan na Prokurativama 12. srpnja 2009. godine. Na koncertu su nastupili Danijela Martinović, Oliver, Doris Dragović, Gibonni, Petar Grašo, Marijan Ban, Neno Belan, klapa Kambi... Organiziran je i call centar koji je te večeri imao više od 170 tisuća

poziva. Rotary Club Split postigao je cilj – te je večeri prikupljeno više od milijun kuna.

U izvrsno osmišljenom projektu splitski su rotarijanci organizirali i aukciju slika za koju su najugledniji splitski likovni umjetnici donirali svoje radove. Prikupljeno je čak 500 tisuća kuna, a prijatelj Trebotić tiskao je 500 grafika Anđeli koje RC Split poklanja svakom donatoru koji je za akciju uplatio najmanje tisuću kuna.

Rotary Club Split

Članovi RC Split na proslavi 15. godišnjice obnovljenog rada u vili Dalmacija

Obad, Stjepan Papić, Ivan Pavić, Pero Perišić, Damir Poljak, Đeljan Radman, Vladimir Resner, Darko Stipaničev, Zvonimir Stipičić, Davor Tartaglia, Stjepan Tičinović, Ivan Urlić i Ante Vuković.

«Pored srčane potpore članova Rotary Cluba Zagreb, posebno tadašnjeg predsjednika, prijatelja dr. Ivana Husića, splitske rotarijance bodrili su i pomagali naročito još prijatelji dr. Jerko Stipičić iz RC Graz Neutor, te tadašnji guverner District 1910, prijatelj dr. Ernst Rudolf Ragg².

Još dok je djelovao u statusu «momčadi u osnivanju» Klub je bio

vrlo aktivan u službi zajednici pa je kao i drugi klubovi u našoj zemlji tijekom Domovinskog rata posebno skrbio o prognanicima te o socijalno ugroženima. Tako je RC Split u rotarijanskoj godini 1993./1994. koordinirao humanitarnu pomoć koju je KBC-u Split uputio RC Dover. Njihova donacija – ambulantna kola i lijekovi bila je vrijedna 2 milijuna talijanskih lira. Splitski su rotarijanci u rotarijanskoj godini 1994./1995. posebno angažirali na pomoći susjednoj Bosni i Hercegovini. Te su godine pomogli sarajevskoj bolnici Koševo, koordinirali su pomoć i za Ramu, a u akciji Liječnici bez granica organizirali su pomoć u lijekovima i medicinskoj opremi za prognanike u Baškoj Vodi. Slijedeće

² Jerko Rošin, Rotary Club Split, u Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929.-1999.

Predsjednici Rotary Cluba Split

Ante Vuković (1992./1993.), Stjepan Papić (1993./1994.), Darko Stipaničev (1994./1995.), Marin Mrklić (1995./1996.), Vladimir Resner (1996./1997.), Ivan Urlić (1997./1998.), Jerko Rošin (1998./1999.), Marin Bosotina (1999./2000.), Goran Račić (2000./2001.), Stjepan Nedjelj-

ko Tičinović (2001./2002.), Ilija Viskić (2002./2003.), Branko Poljanić (2003./2004.), Jurica Marin (2004./2005.), Nenad Ilić (2005./2006.), Srđan Zavorović (2006./2007.), Vjenceslav Bacci (2007./2008.), Mladen Bauk (2008./2009.) i Zvonimir Stipičić (2009./2010.)

Počasni članovi Rotary Cluba Split

Zvonimir Barić,
Matko Trebotić

Paul Harris Fellow

Mladen Bauk, Marin Busotina, Žarko Dešković, Marin Mrklić, Branko Poljanić, Pero Perišić, Goran Račić, Tihomil Radja, Željko Radman, Jerko Rošin, Davor Tartaglia, Matko Trebotić i Ivan Urlić

su godine, u suradnji s RC Tempe South Phoenix, ponovo pomogli splitskom KBC-u te su pokrenuli i prvi Matching Grant. Zajedno sa service organizacijom Zonte nabavljeno je vozilo za Dom za nezbrinutu djecu Maestral. S Rotary Clubom Horten u rotarijanskoj godini 1997./1998. pokrenuli su novi Matching Grant za bolnicu u Mostaru, a nastavili su pomagati i Dom za nezbrinutu djecu Maestral, zajedno s RC Graz Neutor (projekt opremanja praonice Doma) te RC Osimo (doniranje dječje odjeće za štice Doma).

Godine 1997. RC Split je po prvi puta organizirao dobrotvorni božićni rotarijanski bal, a prihod ostvaren na balu bio je namijenjen Domu za nezbrinutu djecu Maestral.

Članovi Rotary Cluba Split u godini 2009./2010.

Slobodan Aničić (Diplomacija), Vjenceslav Bacci (Prehrambena industrija), Mladen Bajić (Pravo), Mladen Bauk (Oglašavanje), Ivica Bezmalinović (Graditeljstvo), Matko Biljak (Fotografija), Marin Bosotina (Farmacija), Juroslav Buljubašić (Elektroindustrija), Žarko Dešković (Graditeljstvo), Zoran Djogas (Medicina), Krešimir Dulčić (Lučka uprava), Branko Grčić (sveučilišni nastavnik/Ekonomija), Nenad Ilić (Medicina/Kirurgija), Željko Jerkov (Trgovina),

Krunoslav Kljaković (Novinarstvo/Tisak), Dragan Lazukić (Ekonomija), Jurica Marin (Osiguranje), Ivica Martinić (Promet), Josip Matulović (Farmacija), Jakša Miličić (Građevina), Marin Mrklić (Odvjetništvo), Pero Perišić (Bankarstvo), Branko Poljanić (Graditeljstvo), Goran Račić (Medicina/ORL), Tihomil Rađa (Elektroindustrija), Miroslav Radman (Biologija), Željko Radman (Ugostiteljstvo – catering), Jerko Rošin (Arhitektura), Hrvoje Šimac (Osiguranje), Davor

Slišković (Tržište kapitala), Svjetlan Stanić (Trgovina), Darko Stipaničev (sveučilišni nastavnik/Elektronika), Zvonimir Stipčić (Oglašavanje), Milan Štrljić (Umjetnost/Gluma), Ivica Tadin (Medicina/Ginekologija), Davor Tartaglia (Turizam), Stjepan Nedjeljko Tičinović (Elektroindustrija), Matko Trebotić (Umjetnost/Slikarstvo), Ivan Urlić (Medicina/Psijhijatrija) i Srđan Zavorović (Medicina/Ginekologija).

O izvrsnoj suradnji splitskih rotarijanaca s prijateljima iz drugih Rotary klubova svjedoči i projekt koji su pokrenuli zajedno s prijateljima iz RC Graz – Schlossberg za izgradnju svjetionika na otočiću Beli kod otoka Iža.

Te godine splitski klub pokreće novi Matching Grant, zajedno s RC Bad Homburgschloss i RC Clamart – Le-Plessis – Robinson, za nabavku terapijske i radne opreme za Dječji dom u Vrlici, a slijedeće su s RC Denver pokrenuli još jedan, ovoga puta za opremanje ordinacije opće medicine u Brelima vrijedan 10 tisuća dolara.

Predanje službi u međunarodnoj zajednici splitski je klub snažno demonstrirao i u godini 2002./2003. kada je u suradnji s talijanskim klubovima Osimo i Fermo Mare Adriatico organizirao veliki dobrotvorni koncert bugarske primadone Raine Kabaivanske čiji je prihod bio namijenjen njejoj zakladi za pomoć nadarenoj i socijalno ugroženoj djeci u Rumunjskoj.

Rotary Club Split svečano je obilježio petnaestu godišnjicu obnove radnog rada 20. rujna 2008. godine, pripreman za nove izazove.

Predsjednik Rotary Internationala 2007./2008 W. J. Wilkinskon s članovima RC Split u Canesu

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanje uz jubilej Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljeno je Rotary Clubu Split te članovima Kluba – Branku Poljaniću, Peri Perišiću, Marinu Mrkliću, Željkanu Radmanu i Ivanu Urliću.

Priznanje za klupske projekte Rotary Clubu Split dodijeljeno je za uspješnu organizaciju projekta Splitska dica za Anđele.

Posebno priznanje uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Hrvatski Rotary savez dodijelio je posebno priznanje uz 80. godišnjicu Rotary pokreta u Hrvatskoj prijatelju Peri Perišiću.

Klub koji ulaže u trajne vrijednosti

Rotarijanska aktivnost u Dubrovniku, koja je ugasnula početkom 2. svjetskog rata, u Gradu je ponovo oživjela u kolovozu 1991. godine, na poticaj prijatelja iz Rotary Cluba Zagreb. Vedran Benić u knjizi *Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929. – 1999.* piše kako se tada počela okupljati buduća osnivačka momčad dubrovačkog kluba koja je imala 11 članova. No, iako se momčad širila, a dubrovački je klub započeo i prve aktivnosti, svečanost čartera je morala biti odgođena. U Hrvatskoj je bjesnio rat, a posebno je teško u agresiji stradao upravo Dubrovnik. Grad je bio u neprijateljskom okruženju i izložen divljačkom granatiranju. Pa ipak, i u ovim, izuzetno teškim uvjetima, dubrovački su rotarijanci predano služili i nastojali pomoći stanovnicima

napadnutog grada. Broj se članova «momčadi u osnivanju» povećavala, pa je završetak rata Klub dočekao s 28 članova. Naposljetku je Rotary International odobrio čarter dubrovačkog kluba koji je zakazan za 26. svibnja 1995. godine. Za prvog je predsjednika izabran Antun Karaman, a na svečanosti su, uz prijatelje iz Hrvatske i inozemstva bili i tadašnji guverner Districta 1910 Kurt Seidler te promotor Robert Kellner iz RC Wien – Hofburg.

Rotary Club Dubrovnik tada je već razvio snažnu dobrotvornu aktivnost koja je nastavljena redovnim donacijama Domu za nezbrinutu djecu Maslina u Dubrovniku, Domu

za skrb o mentalno zaostalim osobama u Mandaljeni te Domu za brigu o odraslim osobama Domus Christie u Dubrovniku. Klub je počeo stipendirati i nadarene učenike i studente, a posebno je zapažena aktivnost dubrovačkog kluba u rotarijanskim razmjenama mladih o čemu je posebno brinuo prijatelj Ivo Badelj. Među brojnim dubrovačkim učenicima koji su zahvaljujući Rotaryju bili na jednogodišnjoj razmjeni svakako valja istaknuti primjer Ane Marije Gurdulić koja je u SAD-u organizirala dobrotvornu akciju za koju je nagrađena odličjem Paul Harris Fellow.

Lijepota Dubrovnika i gostoljubivost dubrovačkih rotarijanaca Klu-

Članovi Rotary Cluba Dubrovnik u godini 2009./2010.

Ivo Bačić (Građevina/Konzalting), Ivo Badelj (Pomorstvo), Vinko Bašić (Energetika), Vedran Benić (Novinarstvo/Televizija), Nikola Bratoš (Osiguranje), Mario Čebulc (Informatika), Ivan Ćurlin (Medicina/Interna), Pavo Dabrović (Niskogradnja), Henrik Domes (Medicina/privatna praksa), Vlaho Đurković (Lučka uprava), Davor Đurović (Bankarstvo), Lenko Garbin (Pomorstvo), Lukša Glavinja (Turizam), Donald Hudspeth (Edukacija), Hrvoje Ivanišević (Graditeljstvo), Ante Jerković (Brodski promet), Dubravko Jurišić (Stomatologija), Antun Karaman (sveučilišni na-

stavnik/Povijest umjetnosti), Željan Konsuo (Energetika), Antonio Korić (Stomatologija), Antun Kralj (Elektronika), Vlado Lučić (Hoteljerstvo), Ivan Margetić (Osiguranje), Mario Marić (Turizam), Nikša Mozara (Javno bilježništvo), Ivo Paparela (sveučilišni nastavnik/Ekonomija), Ivan Pavličević (Bankarstvo), Tonči Peović (Zračni promet), Dragan Pištalo (Odvjetništvo), Davor Poković (Odvjetništvo), Ilija Primorac (Trgovina vina), Marko Rešetar (Turizam), Ante Stojan (Arhitektura), Roko Tolić (Zračni promet) i Tomo Vlahutin (Kultura/organizacija kuturnih priredbi).

Čarter RC Dubrovnik

Predsjednici Rotary Cluba Dubrovnik

Antun Karaman (1995./1996.),
Mario Čebulc (1996./1997.),
Vjekoslav Vierda (1997./1998.),
Petar Mihočević (1998./1999.),
Vedran Benić (1999./2000.),
Mario Marušić (2000./2001.),
Ivo Jurišić (2001./2002.), Ante
Jerković (2002./2003.), Anto-
nio Korić (2003./2004.), Ivan
Pavličević (2004./2005.), Tonči
Peović (2005./2006.), Roko
Tolić (2006./2007.), Lukša
Glavinja (2007./2008.), Ivo Bačić
(2008./2009.), Dragan Pištalo
(2009./2010.)

bu su osigurali odlične konatkte s drugim Rotary klubovima u zemlji i inozemstvu, a posebno s RC Bari, s kojim je 1998. godine RC Dubrovnik potpisao i Povelju o bratimljenju. O redovnim posjetama rotarijanaca iz cijelog svijeta dubrovačkom klubu najbolje svjedoči više od 150 zastava klubova čiji su članovi bili na sastanku Rotary Cluba Dubrovnik.

Dubrovački je klub aktivno skrbio o okolišu, pa je baš u RC Dubrovnik u listopadu 1996. godine pokrenuta velika akcija pošumljavanja izgorjelih ili u ratu uništenih šumskih površina iznad Dubrovnika. Te je rotarijanske godine ova akcija dubrovačkih rotarijanaca bila i središnja akcija Districta

1910. Na Žarkovici i Nuncijati stotinjak je rotarijanaca iz Hrvatske, Austrije, Mađarske i Slovenije, predvođeni guvernerom Kurtom Saidlerom, od 25. do 27. listopada, zasadilo 3.400 stabala, a vrijednost ovog projekta realiziranog u sklopu ekološkog programa Rotary Internationala - Sačuvajmo planet Zemlju, bila je više od 55 tisuća njemačkih maraka.

Te je godine, uz podršku Rotary Cluba Bari Sud, u Dubrovnik dopremljeno 3 tisuće sadnica vinove loze koje su podijeljene u selima dubrovačkog zaleđa, a 2001. godine dubrovački rotarijanci pokreću novi projekt - obnovu maslinarstva na području Dubrovnika. Od tada je dubrovački

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja u povodu proslave 80. godišnjice djelovanja Rotaryja u našoj zemlji dodijeljena su Rotary Clubu Dubrovnik te članovima Rotary Cluba Dubrovnik - Ivi Badelju, Antunu Karamanu, Ivi Bačiću, Tončiju Peoviću i Mariu Mariću.

Rotary Clubu Dubrovnik bit će dodijeljeno i priznanje za klupski projekt - pošumljavanja, koji je proveden 1996. godine.

Rotary Club Dubrovnik

Čarter povelja RC Dubrovnik

klub donirao više od 7.500 sadnica maslina uzgajivačima u Dubrovačkom primorju, Rijeci Dubrovačkoj i Konavlima.

Rotary Club Dubrovnik je od 2002. godine, zajedno s Gradom Dubrovnikom i Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, organizator sada već tradicionalnog, humanitarnog Božićnog koncerta u tvrđavi Revelin. Prihod s koncerta Klub donira dubrovačkoj Udruzi za pomoć osobama sa smetnjama u razvoju Rina Mašera.

Dubrovački je klub 2006. godine, zajedno s Rotary Clubom Bari Sud, realizirao Matching Grant projekt zahvaljujući kojem su nabavljene nove specijalne bolesničke postelje za Dječji odjel dubrovačke Opće bolnice. Vrijedan više od 50 tisuća eura ovaj je projekt bio najveća pojedinačna donacija Rotary Internationala u Europi u 2006. godini.

Sadnice maslina osigurali su članovi RC Dubrovnik

Tradicionalni božićni koncert dubrovačkog kluba

Dubrovački rotarijanci u Veneciji

Rotarijanci ostvaruju snove

«Nakon prisilne polustoljetne stanke rotarijanstvo se u Karlovcu obnavlja 10. studenog 1993. godine. Na prvom inicijativnom sastanku okupilo se petero članova, a širenje naših redova dovodi do toga da od 1994. godine djelujemo kao stol u okviru zagrebačkog Rotary kluba. Kroz te četiri godine, bez obzira što nismo imali punopravni klupski status, nismo oklijevali s akcijama, već smo nizom aktivnosti postali nezaobilazni u društvenom životu grada – osvrnuo se na početak obnovljenog rada Rotary Cluba Karlovac prijatelj Krešimir Veble u knjizi Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929. – 1999.

U tim teškim, ratnim danima aktivnosti karlovačkih rotarijanaca bile su snažno usmjerene na humanitarni rad. Prijatelji iz Karlovca tada su stekli mnoge nove rotarijanske prijatelje koji su odlučili pomoći gradu na prvoj crti bojišnice, a karlovački se rotarijanci posebno sjećaju angažmana rotarijanaca iz Walesa i vrijedne humanitarne pomoći koja je stigla s Konvojem nade.

Rotarijanci u Karlovcu bili su predano angažirani i u službi u zajednici – potaknuli su postavljanje nove javne rasvjete Starog grada Dubovca, razgranali su ekološku akciju «Čuvajte cvijeće, ne bacajte smeće» u karlovačkim dječjim vrtićima i osnovnim školama.

Rotary International Klub je čarterirao 1997. godine, a čarter je Rotary Club Karlovac imao na Plitvicama od 4. do 5. travnja. Kum kluba je prijatelj Davor Juretić iz Rotary Cluba Zagreb.

Prijatelji iz RC Karlovac na druženju u Varaždinu

Članovi Rotary Cluba Karlovac u godini 2009./2010.

Ivan Briški (Tekstil), Mirko Butković (Znanost/Tehničke znanosti), Darko Capan (Informacijski sustavi), Želimir Feitl (Proizvodnja umjetnih materijala), Ivan Ivičak (Stojarstvo), Josip Janković (Odvjetništvo), Davorin Katušin (Medicina/Urologija), Marijan Klobučar (Trgovina), Krunoslav Kovačević (Marketing), Ivan Krajačić (Medicina/Kirurgija), Mario Krašović (Stomatologija), Krešimir Laškarin (Graditeljstvo), Josip Martišković (Metalska indu-

strija), Željko Martišković (Bankarstvo), Boris Miculinić (Industrijska montaža), Boris Mlikan (Distribucija električne energije), Marijan Penić (Graditeljstvo), Željko Šajatović (Prodaja motornih vozila), Vladimir Samaržija (Inženjerstvo), Ivan Stojković (Energetika), Nikola Sumina – Laufer (Trgovina sportskom opremom), Ivan Tudić (Metalska industrija) i Krešimir Veble (Komunalna služba).

Rotary Club Karlovac

Spomenik razminiranju RC Karlovac

«Od tada je Karlovac ucrtan na veliku, svjetsku rotarijansku kartu, nezaobilazan i štovanja vrijedan pokazatelj razgranate i kvalitetne mreže humanosti i suradnje. Na tim smo uzusima temeljili svoj rad, bilo da smo surađivali s karlovačkim kulturnim institucijama ili smo otvarali brojne puteve poslovnoj suradnji – zapisao je Krešimir Veble o karlovačkom klubu koji je razvio odlične odnose s hrvatskim i inozemnim Rotary klubovima.

Rotary Club Karlovac s velikim je uspjehom proveo Projekt rotarijanskog razminiranja Karlovca – jedan od najvećih donatorskih projekata provedenih u Karlovcu. Prvi je projekt razminiranja, željezničkog mosta i dijela obale rijeke Kupe u Brođanima, dogovoren u predsjedničkoj godini Ive Tudića – 1999./2000., za posjete guvernera Ernsta Schöffmanna (RC Wiener Neustadt). Uz pomoć austrijskih klubova i Rotary Internationala, prikupljeno je više od 21 tisuću dolara, a zahvaljujući Trust Fundu iznos je udvostručen. Kvalitetnom organizacijom i provedbom plana, kao i konačnim rezultatom, ovaj je projekt prerastao u distriktni projekt

koji su podržali Rotary klubovi u Districtu 1910.

Već na početku akciju je podržala i Lynne Montgomery, supruga bivšeg američkog veleposlanika u Hrvatskoj, koja se zdušno uključila u projekt.

Karlovački je klub 2000. godine istaknuo novi ambiciozni cilj u projektu – Karlovac – grad bez minskih polja do 2005., godine u kojoj je Rotary obilježio veliki jubilej – stotu godišnjicu djelovanja, a karlovački klub sedamdeset godina od osnivanja prijeratnog kluba.

Akcija je imala izvrstan odjek, a karlovačkim rotarijancima će u posebnom sjećanju ostati i akcija – I mi to možemo, u kojoj su učenici karlovačkih osnovnih škola prikupili više od 150 tona otpadnog papira i tako pomogli projektu razminiranja. Svaki učenik koji je sakupio 5 kilograma papira mogao je ponosno reći – I ja sam pomogao razminirati jedan četvorni metar Hrvatske!

Članovi RC Karlovac na svečanoj održanoj 19. rujna 2006. godine otkrili su spomenik akciji razminiranja u parku u Preradovićevoj ulici.

**Paul Harris
Fellow**

Mirko Butković, Darko Capan,
Želimir Feitl, Marijan Klobučar,
Josip Martišković, Krešimir Veble

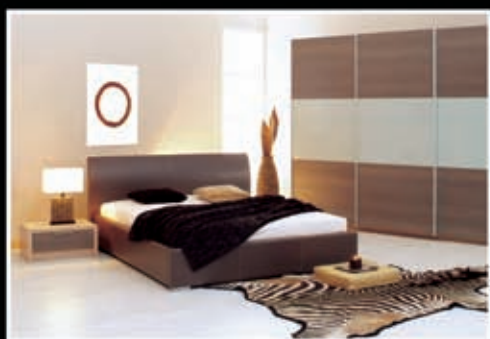
Spomenik u obliku leptira rad je akademskog likovnog umjetnika, prijatelja Danijela Butale, a odliven je u ljevaonici Josipa Martiškovića, također člana RC Karlovac. Leptir simbolizira slobodu igre djece na svim livadama i travnjacima njihovog grada, a ujedno predstavlja i trajno sjećanje na ovu veličanstvenu humanitarnu akciju Rotary Cluba Karlovac.

**Priznanja uz
80. obljetnicu
Rotaryja u
Hrvatskoj**

Priznanje uz jubilej 80. godišnjice Rotary pokreta u Hrvatskoj dodijeljeno je Rotary Clubu Karlovac te članovima Kluba – Krešimiru Vebleu, Darku Capanu i Miri Butkoviću.

Klubu je dodijeljeno i priznanje za klupski projekt – Karlovac bez mina do 2005.

www.hespo.hr

Vaša jutra ispunjena harmonijom,
Vaša tijela odmorena, energija regenerirana...
Kvalitetan odmor odražava se na Vašu okolinu
i mirno prihvaćate izazove svakog novog dana
Svi će primijetiti... Vi ste izvrsno spavali...

HESPO madraci i namještaj *...neopisiva lakoća buđenja*

Gel Madraci . Nadmadraci . Gel Jastuci

- IZUZETNE ANTI-DEKUBITALNE KARAKTERISTIKE •
- HYPO-ALERGIJSKE PREDNOSTI •
- OSLOBADANJE TIJELA OD PRITISKA I STRESA •
- SMANJENO ZNOJENJE PRI SPAVANJU •
- MAKSIMALNA HIGIJENA •
- BOLJA CIRKULACIJA •

Rotarijanstvo i u Međimurju

Utemeljiteljska skupština Rotary Cluba Čakovec održana je 13. studenog 1996. godine na imanju prijatelja Franje Lovreca, člana Rotary Cluba Varaždin, a na poticaj Ivana Sklepića, također člana RC Varaždin, koji je početkom te godine na sastanku varaždinskog kluba iznio ideju o osnivanju kluba u Čakovcu. Inicijativu prijatelja Sklepića podržali su i drugi Rotary klubovi na sastanku predsjednika u Samoboru u veljači 1996.

Na sastanku na Svetom Urbanu bilo je 13 prijatelja iz Međimurja te četvero članova Rotary Cluba Varaždin – počelo je stvaranje prvog Rotary kluba u povijesti Međimurja. Guverner Gerhard Marktl (RC Mödling) imenovao je Ivana Sklepića povjerenikom za osnivanje Rotary Cluba Čakovec. Osnivačka je momčad sve više rasla pa je guverner Karl-Heinz Wolf (RC Wien Süd), koji je čakovečku momčad u osnivanju posjetio 9. travnja 1997., prijatelja Sklepića oba-

Članovi Rotary Cluba Čakovec u godini 2009./2010.

Dražen Berkopić (Distribucija električne energije), Dražen Blažeka (Obrazovanje), Josip Golenko (Strojarstvo), Tibor Horvat (Arhitektura), Đuro Horvat (Ekološki uređaji), Antun Janković (Trgovina), Nenad Jeđud (Bankarstvo), Vladimir Kalšan (Muzeologija), Franjo Kiš (Prehrambena industrija), Branko Krnjak (Poljoprivreda), Franjo Ladić (Poduzetništvo), Mladen Lebar (Veterina), Mladen Letina (Metaloprerađivačka industrija), Juraj Levačić (Optika), Ivan Marodi (Javno bilježništvo), Dragutin Matotek

(Graditeljstvo), Nenad Mekovec (Optika), Goran Nedeljko (Turizam), Ivan Percač (Stomatologija), Antonio Plešnar (Medicina/Urologija), Josip Posavec (Politika), Ivan Sklepić (Medicina/Oftamologija), Franjo Sobočan (Interijeri), Branko Špoljar (Geodezija), Martin Stubičar (Tekstilna industrija), Robert Tkalčec (Krnarstvo), Dragutin Turk (Prehrambena industrija – peradarstvo), Krunoslav Varga (Prehrambena industrija – mlinarstvo), Željko Vidović (Fotografija), Ivan Žišковиć (Novinarstvo/Tisak)

vijestio da će čakovečki klub uskoro biti primljen u punopravno članstvo Rotary Internationala.

Carter je Rotary Club Čakovec imao 27. lipnja 1997. godine u hotelu Park a momčad je na taj dan imala

26 članova. Povelju Rotary Internationala guverner Wolf uručio je prvom predsjedniku Ivanu Sklepiću, a kum je kluba bio Petar Lukman iz RC Varaždin.

«Slijedeći rotarijanske principe i ideale od tada smo proveli niz humanitarnih i drugih akcija u kojima smo nastojali pomoći potrebitima, osobito djeci s teškoćama u razvoju, kao i nadarenoj djeci i mladeži – rekao je prvi predsjednik o aktivnostima čakovečkog kluba. RC Čakovec pomogao je u školovanju nadarenim studentima u inozemstvu, pružao je pomoć Županijskoj bolnici u Čakovcu, dječjim vrtićima u Međimurju, udrugama slijepih i gluhih te oboljelih od limfoma.

Čakovečki je klub osvojio prvu nagradu na ekološkom natječaju

Prvi sastanak RC Čakovec na imanju Franje Lovreca na Svetom Urbanu

Ivan Sklepić (lijevo) prima priznanje od guvernera Antona Hilschera, u sredini Branko Berkopić (predsjednik Kluba u god. 2007./2008.)

Districta 1910 - Sačuvajmo planet Zemlju, a aktivno se tih godina uključio i u realizaciju velikog projekta izgradnje pročištača otpadnih voda u Čakovcu.

Klub se od samog početka snažno posvetio skrbi o mladima, pa već godinama nagrađuje najbolje matu-

rante srednjih škola u Međimurskoj županiji.

Uz snažni angažman u služenju zajednici te u međunarodnoj službi, čakovečki su rotarijanci punu pažnju posvećivali i širenju rotarijanskih prijateljstava pa su s prijateljima iz Varaždina godinama održavali zajednički sastanak uoči Martinja. Taj je lijepi običaj čakovečkih rotarijanaca prerastao u središnje događanje čakovečkog kluba. Štujući tisućljetnu vinogradarsku tradiciju gornjeg Međimurja, čakovečki su rotarijanci Martinje pretvorili u istinsko druženje rotarijanaca iz Hrvatske, Slovenije, Austrije, Mađarske i drugih zemalja. Osnovan kao osmi klub u Hrvatskoj, Rotary Club u Čakovcu u posljednjih je dvanaest godina, zahvaljujući angažmanu međimurskih rotarijanaca, dao ogroman doprinos društvenom razvoju u Međimurju.

**Priznanja uz
80. obljetnicu
Rotaryja u
Hrvatskoj**

Priznanje uz 80. godišnjicu djelovanja Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljeno je Ivanu Sklepiću, prvom predsjedniku RC Čakovec.

Predsjednici Rotary Kluba Čakovec

Ivan Sklepić (1997./1998.), Dragutin Matotek (1998./1999.), Nenad Mekovec (1999./2000.), Stjepan Varga (2000./2001.), Franjo Lovrec (2001./2002.), Antun Jančević (2002./2003.), Nikola Vizer (2003./2004.), Alojzije Šestan (2004./2005.), Vladimir Kalšan (2005./2006.), Mladen Lebar (2006./2007.), Dražen Berkopić (2007./2008.), Krunoslav Varga (2008./2009.) i Nenad Jeđud (2009./2010.)

Stoti klub u Districtu 1910

Na inicijativu prijatelja Ivana Urlića, Darka Stipaničeva i Jerka Rošina iz Rotary Cluba Split započeli su u veljači 1998. godine razgovori o ponovnom osnivanju Rotary kluba u Šibeniku, koji je imao nastaviti prijratnu tradiciju rotarijanstva u Krešimirovom gradu.

U rujnu te godine, piše Krešimir Stipaničev u tekstu Rotary Club Šibenik, objavljenom u knjizi Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929. – 1999., održan je i prvi sastanak Kluba, na kojem su bili i rotarijanski prijatelji iz Splita i Zagreba. Momčad je već tada imala – dvadeset članova. Charter je klub proslavio 14. svibnja 1999. godine – bio je to stoti klub Districta 1910. Kumski je klub šibenskom klubu – RC Split, a kum – Ivan Urlić.

Članovi Rotary Cluba Šibenik na charteru su izrazili snažno predanje za služenje u zajednici teško pogođenoj ratom, a u ostvarivanju tog cilja nisu posustali punih deset godina. Na proslavi kojom su šibenski rotarijanci obilježili desetu godišnjicu rada u svibnju 2009. godine, s ponosom su istaknuli neke od vrijednih akcija

Šibenski rotarijanci organiziraju atraktivno rotarijansko druženje na kočarici

u proteklih deset godina. Klub je bio izdašan donator projekata u kulturi – zahvaljujući podršci šibenskih rotarijanaca obnovljen je portal crkve svetog Duha, rotarijanci su pomagali i šibenske galerije, šibensko kazalište, uređivali su dječja igrališta, školu za djecu sa smetnjama u razvoju, šibensku bolnicu, sokolarski centar i stipendirali nadarene učenike i studente.

Klub je vrlo aktivan i u međuklupskim aktivnostima, organizator je – Rotary Cup Adriatic regate i već

Članovi Rotary Cluba Šibenik u godini 2009./2010.

Branko Baica (Odvjetništvo/Civilno pravo), Gordan Baraka (Pomorstvo), Ivo Dean (Bankarstvo), Ranko Jadronja (Graditeljstvo), Ivan Korunić (Umjetnost/Glazba), Velibor Krasić (Turizam), Tonči Lučev (Turizam), Ivo Marciuš (Obrazovanje/Glazba), Želimir Mikulić (Informatika), Boris Ninić (Turizam/Nautika), Branko Ofner (Medicina/Pulmologija), Josip Pancirov (Arhitektura), Miro Plavčić (Obrazova-

nje/Fizika), Vladimir Prpić (Stomatologija), Maksim Roman (Socijalna skrb), Marin Roman (Socijalna skrb), Krešimir Šakić (Turizam/Putnička agencija), Dane Slamić (Turizam/Hoteljerstvo), Davor Slamić (Turizam/Hoteljerstvo), Krešimir Stipaničev (Medicina/Interna), Joško Šupe (Bankarstvo), Nikica Vučenović (Pomorstvo/Registar brodova), Joško Žaja (Medicina/Anestezijologija) i Željko Žganjer (Odvjetništvo)

Predsjednici Rotary Cluba Šibenik

Čedo Karađole (1999./2000.), Želimir Mikulić (2000./2001.), Ivo Dean (2001./2002.), Nikica Vučenović (2002./2003.), Ivan Korunić (2003./2004.), Joso Pancirov (2004./2005.), Gordan Baraka (2005./2006.), Velibor Krasić (2006./2007.), Krešimir Stipaničev (2007./2008.), Joško Žaja (2008./2009.) i Dane Slamić (2009./2010.)

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Uz 80. godišnjicu djelovanja Rotaryja u Hrvatskoj, priznanja su dodijeljena članovima Rotary Cluba Šibenik – Nikici Vučenoviću, Veliboru Krasiću, Želimiru Mikuliću, Maksimu Romanu i Jošku Žaji.

Klub je dobio i priznanje za organizaciju projekta – Ljepota večeri – miris jutra koji je organiziran 1996. godine.

tradicionalnog – Kočarenja, rotarijanskog druženja koje je zbog originalnosti ideje i uzorne organizacije izvrsno prihvaćeno u našoj rotarijanskoj zajednici. Prihod ostvaren na ovom događanju šibenski rotarijanci namjenjuju u dobrotvorne svrhe.

Aktivnosti šibenskih rotarijanaca bit će posebno predstavljene u slijedećem broju magazina, u reportaži o proslavi desete godišnjice Rotary Cluba Šibenik.

Zadarska regata – nova prigoda za rotarijansko druženje

Inicijativa za osnivanje Rotary Cluba u Zadru došla je od prijatelja iz zagrebačkog kluba a nakon početne inicijative dr. Milke Husić koja je 1996. godine obavijestila dr. Želimira Maštrovića o planiranom osnivanju kluba u Zadru. Krajem studenog 1997. ova je inicijativa prerasla u konkretne aktivnosti – Hrvoje Vrčić, «Zadranin iz RC Zagreb» na sastanku s prijateljem Maštrovićem dogovorio daljnje aktivnosti na osnivanju zadarskog kluba. U Zadru se ubrzo počela okupljati osnivačka momčad, uz svesrdnu podršku zagrebačkog i splitskog kluba. Prvi sastanak održan je, piše Želimir Maštrović u knjizi Rotarijanstvo u Hrvatskoj 1929. – 1999., u ribljem restoranu u Foši, 6. lipnja 1998. godine, a već 12. lipnja, u restoranu K Marijanu u Stanovima, održan je i inicijativni sastanak za osnivanje kluba u Zadru na kojem su bili i prijatelji iz zagre-

Šibenski rotarijanci organiziraju atraktivno rotarijansko druženje na kočarici

bačkog kluba – Ivan Husić, Ratko Žurić i Hrvoje Vrčić, te iz splitskog – Marin Bosotina i Darko Stipaničev. Na sastanku je dogovoreno da će kum Kluba biti Hrvoje Vrčić a osnivačka je skupština zakazana 23. lipnja. Na

skupštini je za predsjednika izabran Jadranko Surač, Albino Jović i Bilić za dopredsjednike, Zvonko Bilić za tajnika, Nenad Santini za rizničara, Želimir Maštrović za majstora ceremonijala,

Članovi Rotary Cluba Zadar u godini 2009./2010.

Ratko Antonina (Turizam), Robert Bacalja (sveučilišni nastavnik/Društvene znanosti), Boris Bilić (Medicina/Radiologija), Branislav Brkić (Graditeljstvo), Zvonko Brzić (Brodogradnja), Damir Dekorti (Stomatologija), Neven Dobrović (Bankarstvo), Hrvoje Grdović (Komunalna služba), Danko Ivon (Promet/Pomorstvo),

Albino Jović (Medicina/Kardiologija), Mladen Kolega (Arhitektura), Joško Ljubković (sveučilišni nastavnik/Matematika), Dušan Lonić (Promet/Pomorstvo), Kristijan Magaš (Strojogradnja), Olivio Meštrović (Geodezija), Damir Odak (Bankarstvo), Rikardo Perković (Odvjetništvo), Svetko Perković (Obrazovanje/

Jedrenje), Dino Perović (Komunalna služba), Ivan Pupovac (Promet/Pomorstvo), Nenad Santini (Osiguranje), Robert Škifić (Brodogradnja), Jadranko Surač (Graditeljstvo), Ivica Vidov (Komunalna služba/Pravo) i Igor Vulić (Pravo/Državno odvjetništvo)

Predsjednici Rotary Cluba Zadar

Jadranko Surać (1999./2000.), Neven Dobrović (2000./2001.), Albino Jović (2001./2002.), Želimir Maštrović (2002./2003.), Mladen Kolega (2003./2004.), Boris Bilić (2004./2005.), Robert Škifić (2005./2006.), Rikardo Perković (2006./2007.), Branislav Brkić (2007./2008.), Svetko Perković (2008./2009.) i Nenad Santini (2009./2010.)

za mladež je bio zadužen Gordan Perić, a za predsjednika electa Neven Dobrović.

Iako je još djelovao u statusu momčadi u osnivanju Klub je redovito organizirao predavanja članova, a realizirao je i prvu dobrotvornu akciju – Domu za stare i nemoćne poklonili su 300 kilograma deterdženta i konzerve ribe.

Gordan Perić i Hrvoje Vrić u to su vrijeme inicirali i jedriličarske regate, koja će postati «zaštitni znak» zadarskog Rotary kluba i nova prigoda za druženje rotarijanaca iz našeg distrikta. Prva je regata, na kojoj su sudjele posade iz Rotary klubova Zagreb, Split, Karlovac i Zadar, održana od 23. do 26. rujna 1998. godine.

Čarter je klub imao 15. svibnja 1999. godine, dan nakon čarter svečanosti kluba u Šibeniku.

Zadarski se klub snažno angažirao na projektima razminiranja zadarskog zaleđa i Velebita, ali i na nizu drugih akcija u zajednici, kakve su primjerice bile donacija instrumenata za Glazbenu školu Blagoje Bersa, donacija opreme za školsku knjižnicu Osnovne škole Zadarski otoci, donacija za popravak orgulja u Benediktinskom samostanu, niz vrijednih donacija medicinskih uređaja za zadarsku bolnicu. Sredstva za svoju dobrotvornu aktivnost zadarski rotarijanci prikupljaju na Rotary regati, koja je ove godine doživjela već 12. izdanje, te na božićnom koncertu.

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su članovima Rotary Cluba Zadar – Svetku Perkoviću, Branku Brkiću i Rikardu Perkoviću.

Priznanje za klupski projekt dodijeljeno je Rotary Clubu Zadar za organizaciju Rotary regate.

Deset godina predanog služenja pulskih rotarijanaca

Rotary Club Pula utemeljen je 23. listopada 1998. godine u Hotelu Histria a čarter je održan 05. lipnja 1999. U godini osnivanja Klub je brojio 24 člana.

Tijekom ovih prvih rotarijanskih godina, od 1999. do 2002. godine započeta je suradnja sa štitičenicima Javne ustanove socijalne skrbi - Dom za djecu, mladež i odrasle osobe sa cerebralnom paralizom i drugim potrebama, te je osnova socijalnog programa u prvim godinama bila aktivnost lobiranja, stručne pomoći i materijalne pomoći u svrhu uređivanja prostora Doma za djecu, mladež i odrasle osobe sa cerebralnom paralizom i drugim potrebama (Dom). Postavljena je javna telefonska govornica prilagođena osobama s posebnim potrebama 1999. godine, izgrađena je nadstrešnica za zaštitu ulaza u Dom - 2000. godine, uređeni su prostori i pročelja u Domu. Donacije su osim toga namijenjene pojedincima i raznim drugim potrebitim grupama.

Prvi rotarijanski bal u Puli održan je 2. prosinca 2000., uz veliki trud mnogih članova kluba i uz pomoć donatora.

Od sportskih programa valja napomenuti organizaciju prvog i drugog Otvorenog Rotary tenis turnira Hrvatske - 1999. i 2000. godine.

Sudionici ekspedicije Malvasia Mediterranea

U rotarijanskim godinama 2002. i 2003. posebna je pozornost posvećena prevenciji ovisnosti od droge. Te godine zamišljen je i započet program pod nazivom "Be smart don't start" koji je bio usmjeren na poticanje sportskih aktivnosti u školama s ciljem udaljavanja mladih od droge - uređeno je i obnovljeno devet zapuštenih i neopremljenih otvorenih igrališta u sklopu osnovnih škola u Puli.

Rotarijanske godine 2003. i 2004. bile su posvećene i pomoći Općoj bolnici Pula, pa se rad kluba usmjerio na pomoć u uređenju novih prostora odjela otorinolaringologije i očnog odjela pulske Opće bolnice. U opre-

manju ovih odjela sudjelovao i Inner Wheel Club Pula.

Malvasia Mediterranea – od Istre do Monemvasie

Rotarijanske godine 2004. i 2005. posvećene su velikom projektu "Malvasia Mediterranea".

Projekt, čiji su organizatori bili udruga Malvasia Mediterranea i RC Pula, obuhvatio je jedriličarsko-znanstvenu i kulturnu ekspediciju od poluotoka Istre, s polaskom iz Rovinja (26. svibnja 2005.), plovidbom uz hrvatsku, albansku i grčku obalu, do poluotoka Monemvasie - postojbinu

Članovi Rotary Cluba Pula u godini 2009./2010.

Marino Brečević (Turizam), Robert Brgić (Trgovina željezom), Stelio Burić (Elektroindustrija), Slobodan Buršić (Metalurgija), Tomislav Divić (Odvjetništvo), Zlatko Dropulić (Graditeljstvo), Tihomir Đugum (Telekomunikacije), Boris Grdinić (Medicina/Otorinolaringologi-

ja), Franko Grubišić (Građevina), Mladen Ivančić (Trgovina), Denis Krajcar (Javno bilježništvo), Robert Marini (Izdavaštvo), Ivica Matošević (Vinarstvo), Davor Matticchio (Arhitektura), Vilson Mihajlović (Stomatologija), Vladimir Mikac (Javna služba/Ratno zrakoplovstvo),

Bruno Nefat (Arhitektura/Prostorno planiranje), Marijan Peharda (Medicina/Ortopedija), Zoran Peruško (Financije), Slavko Puh (Telekomunikacije), Darko Šorc (Brodarstvo), Vladimir Tkalec (Medicina/Radiologija), Krešimir Vlašić (Brodogradnja), Zvonimir Vojnić (Arhitektura)

Rotary Club Pula

Za projekt Jedrenje za sve RC Pula je dobila priznanje za klupski projekt

malvazije, i natrag - uz grčku i talijansku obalu - do Pule. Ekspedicija je okončana 12. lipnja 2005. godine.

Cilj projekta bio je ponovno povezivanje područja i ljudi Mediterana koji su kroz povijest povezani kulturom uzgoja i proizvodnje malvazije, revitalizacija uzgoja vinove loze – posebice malvazije, kao dijela povijesti i kulture teritorija, te promocija plovidbe tradicijskim plovnim putevima, kao i promoviranje zajedničke baštine mediteranske kuhinje. U tom cilju na odredištu kao i u usputnim lukama organizirani su programi promocije malvazije i mediteranske kuhinje.

Posadu brodova činili su ljudi različitih zanimanja – proizvođači vina, znanstvenici, umjetnici, povjesničari, gurmani, književnici, jedriličari, novinari, arhitekti, odvjetnici, liječnici i mnogi drugi povezani zajedničkom niti – svi ljubitelji mediteranskog načina života, a većina članovi Rotary klubova iz Hrvatske i Italije.

Jedrenje za sve

U Rotarijanskom razdoblju 2005. i 2006. središnji je humanitarni projekt bio "Jedrenje za sve". Dobrotvornu akciju "Jedrenje za sve" (započeta pod nazivom: "Jedrenje za osobe s invaliditetom"), organizirao je i vodio Rotary Club Pula u suradnji s Društvom paraplegičara Pula, koje je prvo pokrenulo inicijativu da se in-

validnim osobama omogući jedrenje u Hrvatskoj i uz pomoć Hrvatskog jedriličarskog saveza i Hrvatskog športskog saveza invalida prikupilo početna sredstva. Rotary klub Pula je nastavio akciju prikupljanja nedostasnih sredstava tijekom 2006. i 2007. godine, i uz pomoć Rotary klubova Zadar i Venezia-Mestre te udruge Malvasia Mediterranea, prikupio dovoljno novca za kupnju tri specijalne jedrilice za invalidne osobe klase «2,4 meter» koje se popularno zovu „Mini 12“. Ove jedrilice predstavljaju začetak jedrenja osoba s invaliditetom u našoj zemlji.

Predsjednici Rotary Cluba Pula

Darko Grbac (1999./2000.),
Tihomir Đugum (2000./2001.),
Marijan Peharda (2001./2002.),
Stelio Burić (2002./2003.), Zoran
Peruško (2003./2004.), Vladimir
Tkalec (2004./2005.), Zvonimir
Vojnić /2005./2006.), Tomislav
Divić (2006./2007.), Slobodan
Buršić (2007./2008. i 2008./2009.),
Davor Matticchio (2009./2010.)

Konačan cilj akcije bio je promocija projekta "Jedrenja za sve" u cijeloj Hrvatskoj, uvježbavanje i kvalificiranje za Paraolimpijadu u Pekingu 2008. godine.

Svečana primopredaja dviju specijalnih jedrilica Sportskom društvu paraplegičara Pula upriličena je 23. travnja 2006. godine u sportskoj lučici Bunarina u Puli, a 28. i 29. listopada održana je «1. međunarodna regata Open» za klasu 2.4. - prva u Hrvatskoj. Akcija je nastavljena i 2007. godine.

Noeva arka posvećena Sergiu Endrigu

Tijekom rotarijanskih godina 2007. i 2008. započet je i realiziran projekt "Noeva arka" - "L'arca di noe"

. Projekt je realiziran u suradnji RC Pula i RC Porto San Giorgio, odnosno njihovih članova, prijatelja Sergia Morettia i kipara Cira Madaluna. Cilj projekta je bio obilježavanje djela kantautora Sergia Endriga, rođenog u Puli 1933. godine.

Skulpturu spomen obilježja, izrađenu iz bijelog istarskog kamena, osmislio je talijanski kipar Ciro Madaluno, a realizirao ju je Eros Čakić kipar iz Pule.

Skulptura ima i uporabnu vrijednost obzirom da je osmišljena i kao prostorni parkovni element namijenjen igri djece. Akciju je podržao i Grad Pula, djelomičnim uređenjem parka. Park posvećen Sergiu Endrigu otvoren je 6. rujna 2008. Istovremeno je otvorena izložba i upriličen koncert pjesama Sergia Endriga. Uz druge sudionike gost koncerta bio je dragi Endrigov prijatelj - pjesnik i kantautor Arsen Dedić.

U rotarijanskoj godini 2008. posada RC Pula osvaja 1. mjesto ukupno na 11. Rotary regati RC Zadar, a u proljeće 2009. Klub organizira treći Rotary golf turnir na Brijunima.

U ovoj rotarijanskoj godini Klub planira realizirati projekt pomoći Općoj bolnici Pula, ističe predsjednik RC Pula Davor Matticchio, i s ponosom proslaviti desetu godišnjicu uspješnog rada.

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su Tomislavu Diviću, Tihomiru Đugumu, Borisu Grdiniću, Robertu Mariniju i Ivici Matoševiću.

Rotary Clubu Pula dodijeljeno je i priznanje za klupski projekt Jedrenje za sve.

Drugi Rotary Club u Zagrebu

Nakon deset godina obnovljenog rada Rotary Cluba Zagreb – glavni je hrvatski grad dobio još jedan klub – Rotary Club Zagreb Gradec. Kumski je klub Gradecu bio RC Zagreb, kum kluba Krešimir Magdić (RC Zagreb), a prvi je predsjednik – osnivač kluba Gradec bio Duško Čorak. Klub je charter imao 6. studenog 1999. godine, a osnivačka je momčad tada imala 20 članova.

Rotary Club Zagreb Gradec službu je usmjerio u sva četiri prvca služenja, posebno se angažiravši na projektu

razminiranja minski onečišćenih područja u Republici Hrvatskoj – Hrvatska bez mina. Tako je primjerice, 2001. godine na donatorskoj konferenciji RC Zagreb Gradec donirao 120 tisuća kuna za razminiranje vodnih područja u okolici Zadra.

Klub je posebno skrbio o mladima, nadarenim učenicima i studentima te o talentiranim mladim glazbenim umjetnicima, ali i o projektima u kulturi, pa je i jedna od prvih velikih akcija kluba Gradec bila donacija za uređenje Koncertne dvorane Vatroslav Lisinski u Zagrebu vrijedna 105 tisuća kuna. Klub je 2002. godine realizirao i dva Matching Grant projekta – s RC Rotselaar i RC Leipzig te s RC Denver – za razminiranje na području Hrvatske.

Rotary Club Zagreb Gradec tih je godina pokrenuo i veliku akciju za uređenje biciklističkih staza u Zagrebu, pomagao je Društvu invalida cerebralne i dječje paralize, SOS Dječjem selu, Dječjem domu u Nazorovoj i Školskom centru za cestovni promet. Klub je 2002. godine pomogao i obnovi Hrvatskog doma u Vukovaru, sredstvima koja su prikupljena na koncertu Mladi

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja Hrvatskog Rotary saveza uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su članovima Rotary Cluba Zagreb Gradec – Egidiju Čepuliću, Nikoli Čavlini, Dušku Čorku, Željku Kovaču i Vinku Šesniću.

Klubu je dodijeljeno i priznanje za projekt razminiranja na području Republike Hrvatske.

za Vukovar. Valja spomenuti i veliki dobrotvorni koncert klapske pjesme koji je postigao veliki uspjeh. Članovi Kluba snažno su podržali akciju Pomozimo srcem u kojoj su u trgovinama Getroa članovi Kluba od građana prikupljali namirnice i kućne potrepštine za siromašne. U takvim akcijama članovi Kluba prikupili su i po deset tona namirnica.

Rotary Club Zagreb Gradec je razvio i uzornu međunarodnu službu, a 2002. godine odlični odnosi s RC Firenza Nord potvrđeni su potpisivanjem povelje o bratimljenju na svečanosti u Firenzi.

Deset godina uspješnog rada, u kojima se RC Zagreb Gradec posebno istaknuo i aktivnostima na razmjeni mladih, predstavljeno je na svečanosti koja je upriličena u studenom ove godine.

Predsjednici Rotary Zagreb Gradec

Duško Čorak (1999./2000.),
+Zdenko Haramija (2000./2001.),
Nikola Čavlina (2001./2002.),
Darko Prebežac (2002./2003.),
Pavao Rudan (2003./2004.),
Mladen Martinis (2004./2005.),
Egidio Čepulić (2005./2006.),
Željko Kovač (2006./2007.), Tomislav Babić (2007./2008.), Tihomir Borić (2008./2009.) i Josip Zimić (2009./2010.)

Članovi Rotary Cluba Zagreb Gradec u godini 2009./2010.

Tomislav Babić (Znanost/Istraživanje), Damjan Benčić (Diplomacija), Bojan Biočina (Znanost/Biomedicina), Nenad Bobanac (Brodarstvo), Matko Bolanča (Farmacija), Tihomir Borić (Graditeljstvo), Nikola Čavlina (Znanost/Elektrotehnika), Egidio Čepulić (Medicina/Onkologija), Duško Čorak (Nuklearna tehnologija), Đuro Črnjak (Tiskarstvo), Bojan Fras (Odvjetništvo), Mladen

Gavrančić (Zastupanje), Miroslav Gjurić (Medicija/Otorinolaringologija), Vjekoslav Gucić (Trgovina), Neđo Jurković (Energetika), Dražen Kalogjera (Ekonomika istraživanja), Željko Kovač (Poduzetništvo), Bran-ko Mihanović (Umjetnost/Glazba), Rudolf Pater (Umjetnost/Slikarstvo), Jim Pavičić (Stomatologija), Darko Prebežac (Znanost/Turizam), Bran-ko Radaković (Medicina/Ginekolo-

gija), Pavao Rudan (Znanost/Antropologija), Dragan Salarić (Poslovno usavršavanje), Vinko Šesnić (Elektrotehnika), Siniša Širac (Vodogradnja), Nikša Sviličić (Savjetovanje), Marko Tadić (Znanost/Lingvistika i fonetika), Alan Uzelac (Znanost/Pravo), Zdenko Volner (Znanost/Medicina), Josip Vucković (Građevinarstvo), Boris Vujčić (Bankarstvo) i Josip Zimić (Strojarstvo)

Prvi mješoviti klub u Hrvatskoj

Inicijativa za osnivanje Rotary Kluba Zagreb Gradec, trećeg Rotary kluba u gradu Zagreba započela je 2000. godine, a klub je utemeljen već 31. listopada 2000. godine, i to kao prvi mješoviti klub u našoj zemlji. Čarter je klub imao 17. studenog te godine, a na svečanosti je imao 24 članova. Prvi je predsjednik Kluba bio Zden-

Za projekt Jedrenje za sve RC Pula je dobila priznanje za klupski projekt

Predsjednici Rotary Kluba Zagreb Centar

Zdenko Frid (2000./2001.), Sunčica Bulat Würsching (2001./2002.), Tomislav Maravić (2002./2003.), Boris Brkljačić (200./2004.), Zdenko Frid (2004./2005.), Mladen Novaković (2005./2006.), Mitko Naumovski (2006./2007.), Faruk Muzurović (2007./2008.), Zdravko Turk (2008./2009.) i Ante Matić (2009./2010.)

ko Frid, a kum kluba je prijatelj Ratko Žurić, koji je bio i inicijator osnivanja ovog kluba koji se vrlo brzo potvrdio kao jedan od najuzornijih i najaktivnijih klubova u našoj zemlji, posebice u službi u zajednici te u međunarodnoj službi. U godišnjacima RC Zagreb Centar ostat će zapisano da je Klub organizirao niz akcija usmjerenih na podršku mladima te osobama s posebnim potrebama. Klub je primjerice, bio inicijator osnivanja Poliklinike za djecu izloženu nasilju, uspješno je proveo akciju za informatizaciju

Paul Harris Fellow

Boris Brkljačić, Sunčica Bulat Würsching, Tomislav Maravić, Faruk Muzurović, Gordana Nardini, Mladen Novaković

Članovi Rotary Kluba Zagreb Centar u godini 2009./2010.

Ivan Ahmetović (Turizam/Ugostiteljstvo), Goranka Barać – Ručević (Pravosuđe), Antun Begović (Veletrgovina), Boris Brkljačić (Medicina/Radiologija), Zoran Bubaš (Obrazovanje/stručno usavršavanje), Sunčica Bulat Würsching (Medicina/Ortopedija), Gordana Buljan Flander (Psihologija/Zaštita djece), Stjepan Đurinek (Kemija), Marjana Fabeta (Telekomunikacije), Maja Firšt Bača (Znanost/Agronomija), Zdenko

Frid (Javno bilježništvo), Gordan Hanžek (Građevinarstvo), Zdenka Kalođera (Farmacija/Farmakognosija), Rikardo Kanjera (Informatika), Ovo Lipanović (Umjetnost/Glazba), Tomislav Maravić (Informatika), Ante Matić (Građevina), Michele Malia McAloon (Javna služba/Vojna služba), Faruk Muzurović (Arhitektura), Gordana Nardini (Obrazovanje/Strani jezici), Mitko Naumovski (Odvjetništvo), Mladen Novaković

(Energetika), Tomislav Paškvalin (Turizam/Sport), Miroslav Požar (Televizijska produkcija), Dražen Rosandić (Vanjska trgovina), Boris Šavorić (Odvjetništvo), Dražen Sirišćević (Televizija/Glazba), Jasminka Šohinger (sveučilišna nastavnica/Ekonomija), Zdravko Turk (Energetika/Plinarstvo), Siniša Varga (Stomatologija), Rado Žic (Medicina/Plastična kirurgija), Goran Žurić (Stomatologija)

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su članovima RC Zagreb Centar – Tomislavu Maraviću, Faruku Muzuroviću, Mladenu Novakoviću, Mitku Naumovskom, Gordani Nardini i Sunčici Bulat Würsching.

Rotary Club Zagreb Centar dobio je i priznanje za klupski projekt, za organizaciju International Tennis Fellowship of Rotarians (ITFR).

tiću Jabuka, a projekt je bio ukupno vrijedan 690 tisuća kuna.

Klub je ostvario brojne međunarodne kontakte, bio je posebno aktivan u službi za mlade, posebice u razmjeni mladih i razmjeni mladih stručnjaka (GSE), a posebno valja istaknuti predanost članova Tomislava Maravića i Mladena Novakovića u osnivanju Rotary Tennis Fellowshipa (ITFR), koji je Rotary International službeno potvrdio u ožujku 2005. godine. International Tennis Fellowship of Rotarians postigao je veliki uspjeh, potvrdivši se kao jedan od najagilnijih i najuzornije organiziranih Rotary Fellowshipa. ITFR, koji broji više od 600 rotarijanaca i rotarijanki iz cije-

log svijeta s velikim je uspjehom organizirao i pet rotarijanskih svjetskih prvenstava – u Rovinju (2005.), te u Colombu na Šri Lanki, u Salernu, Barceloni i 2009. godine u Beču.

Rotary Club Zagreb Centar utemeljio je 2007. godine Fond za stipendiranje odličnih učenika srednjih škola u gradu Zagrebu. Od te godine Klub je pomogao u školovanju 20 izvrsnih učenika slabijeg imovinskog stanja, a projekt će klub u ovoj rotarijanskoj godini proširiti i na stipendiranje izvrsnih studenata.

osnovnih škola, pomagao je Domu umirovljenika Zagreb Centar, Specijalnoj bolnici u Donjoj Bistri, aktivno je sudjelovao u projektu razminiranja u Karlovačkoj županiji, a s velikim je uspjehom realizirao i projekt Zdravlje i znanje, u kojem je uspješno spojen program informatičke edukacije te rekreativnih aktivnosti. Ovim, i mnogim drugim akcijama u zajednici, RC Zagreb Centar potvrdio je svoje predanost krilatici koju su njegovi članovi istaknuli kao moto kluba – Spremni pomoći u svakodnevnom životu. U godini u kojoj je Rotary pokret proslavio stotu godišnjicu djelovanja RC Zagreb Centar je, u suradnji s Gradom Zagrebom, uredio i opremio igralište u zagrebačkom dječjem vr-

Svečana večera RC Zagreb Centar

Novi vrijedni klub

Prvi sastanak buduće momčadi u osnivanju bjelovarskog Rotary Cluba održan je 16. ožujka 2000. godine u Petrovoj bolnici u Zagrebu, kada su se trojica budućih bjelovarskih rotarijanaca – Boris Kirin, Zlatko Gregurić i Milan Presečan Arvay susreli s članom RC Zagreb – prijateljem Hrvojem Vrčićem. Već 1. travnja u bjelovarskom hotelu Central održan je i prvi sastanak osnivačke momčadi na kojem su uz trojicu inicijatora, bili i Petar Smiljanić, Petar Radaković, Marijan Gezi i Željko Maletić. Od tog prvog sastanka momčad u osnivanju bjelovarskog kluba redovno se sastaje svakog tjedna, a 18. travnja izabrano je i predsjedništvo na čelu s predsjednikom Borisom Kirinom.

Milan Presečan Arvay s velikim je marom prikupio i sačuvao svu

dokumentaciju vezanu uz osnivanje Rotary Cluba Bjelovar, iz koje je vidljivo da je klub odmah započeo i dobrotvornu aktivnost u zajednici, pa je prva donacija Kluba, vrijedna 30 tisuća kuna, dana za dječje igralište te za kupnju defibrilatora za Opću bolnicu Bjelovar. Momčad sve više raste – počinju pripreme za čarter svečanost koja je održana 7. i 8. travnja 2001. godine.

Klub je već u samom početku rada potvrdio da je rotarijanska zajednica u Hrvatskoj dobila novi, vrijedni klub koji je već 2002. godine počeo organizirati tradicionalni dobrotvorni bal i tombolu čijom je organizacijom namicao sredstva za dobrotvornu aktivnost – projekt razminiranja dvorišta škole u Batinjanima kod Daruvara. Projekt razminiranja bjelovarski su rotarijanci nastavili pa su financirali i razminiranje šume Barutana u čemu su imali svesrdnu pomoć i podršku Lynn Montgomery.

Klub se odmah aktivno uključio i u programe razmjene mladih, a brojne aktivnosti bjelovarskih rotarijanaca bile su usmjerene upravo prema mladima. Za njih su nabavljali informatičku opremu, vrijedne instrumente, a nastavili su pomagati i Općoj bolnici u Bjelovaru.

Klub je 2008. godine okončao veliku akciju u kojoj su prikupili 115.575 kuna za kupnju glasovira koji su donirali Glazbenoj školi Vatroslav Lisinski u

Predsjednici Rotary Cluba Bjelovar

Boris Kirin (2000./2001. i 2001./2002.), Zlatko Gregurić (2002./2003.), Marijan Gezi (2003./2004.), Željko Maletić (2004./2005.), Radomir Drobac (2005./2006.), Stjepan Grabovac (2006./2007.), Milan Presečan Arvay (2007./2008.), Dejan Đerić (2008./2009.) i Dejan Posavac (2009./2010.)

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja u povodu 80. godišnjice Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su članovima RC Bjelovar – Borisu Kirinu, Stjepanu Horvatu i Milanu P. Arvayju.

Rotary Clubu Bjelovar dodijeljeno je i priznanje za klupski projekt – za projekt razminiranja prostora Barutane u Bjelovaru.

Bjelovaru, a već je završio novu – za kupnju medicinske opreme bjelovarskoj bolnici vrijednu 200.000 kuna.

Članovi RC Bjelovar

Članovi Rotary Cluba Bjelovar u godini 2009./2010.

Stanislav Arbutina (Veterina), Milan Presečan Arvay (Šumarstvo), Mihael Bajić (Građevina/Cestogradnja), Mladen Bartolčić (Velergovina), Josip Blagec (Turizam/Usluge), Marijan Coner (Farmacija), Goran Delić (Bankarstvo), Radomir Drobac (Medicina/Psihijatrija), Dejan Đerić (Odvjetništvo), Davorin Frčo

(Trgovina/Energenti), Marijan Gezi (Arhitektura), Stjepan Grabovac (Medicina/Otorinolaringologija), Zlatko Gregurić (Odvjetništvo), Stjepan Horvat (Nakladništvo), Luka Ilić (Zaštita okoliša), Boris Kirin (Medicina/Ortopedija), Mislav Klobučić (Medicina), Tomislav Krističević (sveučilišni nastavnik/Kineziolo-

gija), Saša Magaš (Medicina), Željko Maletić (Trgovina naftom), Karlo Međurečan (Veterina), Emin Neziri (Stomatologija), Dejan Posavac (Geodezija), Berislav Schejbal (Arheologija/Povijest), Damir Šket (Mesna industrija), Petar Smiljanić (Trgovina prehrambenim proizvodima) i Zvonimir Žarec (Bankarstvo).

Prvi Rotary klub na našim otocima

Prijatelj Dino Carić (lijevo) i državni tajnik Branko Bačić na primopredaji CT uređaja

Početkom 2001. godine pokrenute su na inicijativu prijatelja Ratka Žurića iz RC Zagreb prve aktivnosti na osnivanju Rotary Cluba Hvar – prvog Rotary kluba na našim otocima. Zadaća za formiranje Kluba pripala je RC Split, koji je zadužio prijatelja Miću Gamulina da skrbi o daljnjim aktivnostima u osnivanju kluba na Hvaru. On je, uz

veliki angažman prijatelja Dine Carića i Andra Tomića, organizirao prvi inicijativni sastanak u lipnju 2000. godine u Jelsi, na kojem je bilo 9 prijatelja. Čarter svečanost Rotary Club Hvar održao je 16. lipnja 2001. godine u hotelu Palace u Hvaru. Za prvog je predsjednika kluba, koji je tada imao 20 članova, izabran Andro Tomić.

Klub je odmah započeo realizirati vrlo zapažene projekte u zajednici, pa je već 2001. godine izradio projekt za uređenje biciklističkih staza na otoku Hvaru. Zanimljivo je kako je i drugi veliki projekt hvarskog kluba bio vezan uz biciklizam – 2003. godine organizirana je bicikljada na kojoj su prikupljena sredstva za nabavku 8 računala

Članovi Rotary Cluba Hvar u godini 2009./2010.

Igor Anđelić (Fotografija/Dizajn), Tonči Antičević (Gastronomija), Lenko Barbić (Arhitektura), Darko Belić (Gospodarstvo), Vili Beroš (Medicina/Neurokirurgija), Luka Bunčuga (Javna služba/Vodovod), Dino Carić (Medicina/Radiologija), Tomislav Carić (Medicina/Opća medicina), Žarko Dadić (Inženjerstvo),

Jurica Dumančić (Odvjetništvo), Ivo Duboković (Marketing/Vinarstvo), Antun Dužević (Turizam/Ugostiteljstvo), Ozren Đerek (Medicina/Hitna služba), Ivan Grgičević (Javna služba/Vodovod), Visko Haladić (Lokalna samouprava), Marinko Jurić (Brodsko elektronika), Gojko Marić (sveučilišni nastavnik/Stro-

jarstvo-brodogradnja), Prošper Miličić (Kultura), Kuzma Novak (Turizam), Željko Paršić (Pravosuđe), Pjer Skrivaneli (Turizam), Josip Šurjak (Odvjetništvo), Andro Tomić (Vinarstvo), Ivo Tomic (Stomatologija), Marin Vidošević (Turizam/Hotelerstvo), Vice Zaninović (Turizam/Ugostiteljstvo)

za osnovne i srednje škole na otoku Hvaru. Biciklijada hvarskih rotarijanaca prerasla je u tradicionalnu priredbu na kojoj Klub prikuplja sredstva za dobrotvornu aktivnost koja je posebice usmjerena na – mlade. Novcem prikupljenim organizacijom druge Biciklijade Klub je nabavio knjige za knjižnice u Starom Gradu i Jelsi.

Članovi hvarskog kluba postavili su 2005. godine novi ambiciozni cilj – nabavu CT uređaja za Dom zdravlja u Hvaru. Na humanitarnom balu u Hvaru, čijoj se organizaciji pridružio i Lions Club Hvar, prikupljeno je 110 tisuća kuna, novih je 40 tisuća prikupljena na koncertu grupe TBF, a 20 tisuća kuna ostvareno je i na Biciklijadi u listopadu te godine. Kako bi namaknuli potrebna sredstva za ovaj medicinski uređaj RC Hvar je 28. listopada 2006. godine u zagrebačkom hotelu Westin organizirao dobrotvorni ples na kojem je sakupljeno novih 70 tisuća kuna. Klub organizira i ženski malonogometni

turnir u Jelsi. Iako je snažno usredotočen na akcije za nabavku CT uređaja, 2007. godine uspijeva financirati i postavljanje inox-rampi za parkiranje bicikla pred ulazima hvarskih osnovnih škola. Novac prikupljen na dobrotvornom plesu u Westinu 2007. godine Klub je namijenio za nabavku invalidskih pomagala, ukupne vrijednosti 120 tisuća kuna.

Svečana primopredaja CT uređaja organizirana je 21. travnja 2008. godine. Projekt je bio vrijedan milijun i 700 tisuća kuna, a hvarski su rotarijanci pred sobom već imali nove izazove. Organizacijom biciklijade 2008. godine prikupili su sredstva za 2 «pametne ploče», za škole u Starom Gradu i Sućuraju, te za informatičku opremu. Ove pak su godine Hvarani dovršili akciju Zvono moga grada u kojoj je nabavljeno zvono za zvonik hvarskog franjevačkog samostana, vrijedno 40 tisuća kuna, te klima uređaji za Osnovnu školu Jelsa.

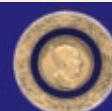
Rampe za bicikle ispred hvarskih škola postavljene su angažmanom članova RC Hvar

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su članovima Rotary Cluba Hvar – Dini Cariću, Ivanu Grgičeviću, Andru Tomiću, Luki Bačugi i Ivi Tomiću.

Rotary Clubu Hvar dodijeljeno je i priznanje za klupski projekt – nabavku CT uređaja.

Paul Harris Fellow

Žarko Dadić (dva odličja)

Predsjednici Rotary Cluba Hvar

Andro Tomić (2001./2002.), Jurica Domančić (2002./2003.), Željko Paršić (2003./2004.), Ivan Grgičević (2004./2005.), Žarko Dadić (2005./2006.), Marin Vidošević (2006./2007.), Dino Carić (2007./2008.), Antun Dužević (2008./2009.), Visko Haladić (2009./2010.)

Novi dobrotvorni projekti

Rotary Club Rijeka - Sv. Vid djeluje u Rijeci od 2001. godine, a osnovala ga je skupina entuzijasta, znajući da u Rijeci ima veliki broj ljudi koji su spremni sa radošću djelovati na ostvarenju humanitarnih projekata, a sve na visokim principima rotarijanstva. Početna inicijativa naišla je na značajan odaziv čega je posljedica osnivanje RC Rijeka -sv. Vid koji okuplja članove iz gotovo svih djelatnosti. Klub koji je ime dobio po svecu - zaštitniku grada Rijeke, čarter je imao 23. veljače 2002. godine.

Od tada klub marljivo radi na ostvarenju mnogih projekata. Jedan od takvih bio je i projekt – Život bez ovisnosti za zdraviju mladost, koji je započeo 2002./2003. godine i trajao je ukupno četiri godine. Osmišljen s ciljem primarne prevencije rizičnog ponašanja - ovisnost o drogama, nekontrolirana agresivnost, školski neuspjeh, adolescentna trudnoća, promiskuitet - mladima u višim razredima osnovnih škola. Projekt je osmislila članica kluba Tamara Tić-Bačić, specijalist psihijatar, koja je ujedno

bila i voditelj projekta, zajedno s Du-
bravkom Fadljević.

U periodu dok je projekt trajao svake godine su se organizirale radionice za nastavnike i stručne suradnike osnovnih škola, mini radionice za roditelje koje su vodili nastavnici (uz superviziju), te su pripremani i distribuirani edukativni materijali za roditelje. U projekt je bilo uključeno 13 škola, održane su 63 radionice za 173 nastavnika, te je ukupno podijeljeno oko 27.000 komada edukativnih materijala za roditelje i nastavnike.

Predsjednici Rotary Cluba Rijeka – Sveti Vid

Andro Tomić (2001./2002.),
Jurica Domančić (2002./2003.),
Željko Paršić (2003./2004.), Ivan
Grgičević (2004./2005.), Žarko
Dadić (2005./2006.), Marin Vido-
šević (2006./2007.), Dino Carić
(2007./2008.), Antun Dužević
(2008./2009.), Visko Haladić
(2009./2010.)

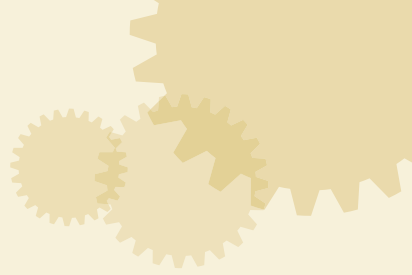
Maskenbal Rotary Cluba Rijeka – sveti Vid

Članovi Rotary Cluba Rijeka – Sveti Vid u godini 2009./2010.

Josip Ažman (Medicina), Siniša Bengin (Odvjetništvo), Alen Bošković (Odvjetništvo), Antica Duletić – Načinović (Medicina/Interna), Zorica Franić (Turizam), Marko Ivanović (Metalurgija), Branka Jardas (Geotehnika), Neno Daniel Kovačec (Trgovina/Automobili), Nenad Kukurin (Turizam/Ugostiteljstvo), Boris Lešić (Konzalting/Odnosi s javno-

šću), Sanda Ljuština (Marketing), Srećko Marković (Graditeljstvo), Joško Marochini (Prodaja/Plovila), Nataša Mihovilčević (Trgovina), Ivan Miljenović (Upravljanje projektima), Nebojša Nikolić (Medicina), Valter Peculić (Unutrašnje uređenje), Fredi Pirš (Proizvodnja/Plovila), Željka Podobnik (Financije), Tamara

Stradiot (Stomatologija), Tamara Tić Bačić (Medicina/Psijijatrija), Zdenko Tomljanović (Trgovina/Građevinski materijal), Dean Trbović (Veletrgovina/Papirna ambalaža), Radojka Uremović – Pincan (Financijsko savjetovanje), Vladimir Vranković (Vlada), Tomislav Wruss (Pomorstvo), Kristijan Zulle (Usluge/Zdravlje)

Obzirom da je projekt bio od dugoročnog značaja, glavne aktivnosti kluba tijekom tog perioda bile su usmjerene na razne humanitarne akcije u cilju promicanja projekta, kao i prikupljanja potrebnih sredstava za njegovu provedbu.

Klub je za podršku ovoj akciji organizirao dobrotvorne koncerte a svi su sudionici nastupali besplatno - priznati umjetnici i djeca iz osnovnih škola. Projekt su prihvatili i prijateljski klubovi iz Austrije.

Gift of Life

Klub se uključio i u projekt Gift of Life - program više američkih distrikata, na inicijativu Marija Picinića, opunomoćenika Gift of life – Rotary Clubova Distrikta 7490 (inače porijeklom s otoka Suska) i Wande S. Radetti, komercijalnog i kulturnog atašea grada Rijeke.

Cilj programa je pomoći djeci s kardiovaskularnim problemima koja dolaze iz siromašnijih obitelji da dobiju potrebnu pomoć. Takvu vrstu pomoći je do sada dobilo preko 3.000 djece iz 36 zemalja svijeta.

Djeca sa srčanom manom, koja dolaze u SAD na kardiovaskularne operacije su obično upućena k Rotary Districtu Gift of life Fondaciji, koja proslijeđuje njihovu medicinsku dokumentaciju odgovarajućim bolnicama koje sudjeluju u programu.

Wanda S. Radetti kontaktirala je dr. Ahela, direktora dječje bolnice Kantrida i predložila mu je suradnju koju je on prihvatio te je predložio

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja uz 80. godišnjicu Rotary pokreta u Hrvatskoj dodijeljena su članovima Rotary Cluba – sveti Vid – Radojki Uremović – Pincan, Nataši Mihovilčević, Zdenku Tomljanoviću i Alenu Boškoviću.

da na operaciju ide djevojčica Matea Krištof kojoj je takva operacija hitno trebala.

Matea je došla u Ameriku s mamom Vlastom u dogovoreno vrijeme. Rotary Club Rijeka-Sv. Vid je pomogao obitelji u pridobivanju potrebne dokumentacije za vizu. Troškove lokalnog transporta kao i troškove puta u Ameriku i natrag snosili su zajednički Rotary Club Rijeka i Rotary Club Rijeka-Sv. Vid.

Mateina operacija je uspjela, ona se brzo oporavila i nedavno je proslavila svoj 8. rođendan.

Tradicionalni humanitarni maskenbal

Još od 2002. godine Rotary Club Rijeka - sv. Vid, na dan osnutka kluba - 20. veljače, organizira tradicionalni bal pod maskama. Zadnjih nekoliko balova je održano u ambijentu prekrasnog baroknog zdanja Pallazza Modella u Zajednici Talijana u Rijeci.

Osim dobrog druženja cilj bala uvijek je bio i prikupljanje sredstava za neki humanitarni projekt. Rotary bal je uvršten u službeni program Riječkog karnevala a održava se u petak, dva dana prije nedjeljne karnevalske povorke na riječkom Korzu.

Centar za rehabilitaciju Rijeka i Rotary club Rijeka-sv. Vid započeli su aktivnu suradnju prije četiri godine kroz niz aktivnosti s ciljem senzibilizacije zajednice i uključivanja korisnika Centra u aktivan život zajednice.

Suradnja se očituje u nizu donacija Centru te aktivnosti poput organizacije suradnje i susreta sa sličnim centrom u Japanu koji vodi Takeda Kazuhisa, predsjednik RC Tokyo Tsukiji. Korisnike Centra se potiče da se umjetnički izražavaju te oni u Likovnoj koloniji u Belom na Cresu stvaraju svoja djela. Likovna kolonija zamišljena je kao kreativni susret osoba s invaliditetom iz raznih Centara u Hrvatskoj i inozemstvu, likovnim umjetnicima, terapeutima i lokalnim stanovništvom. Korisnici i djelatnici Centra iz Japana svake godine aktivno sudjeluju u radu Likovne kolonije. Radovi nastali na likovnoj koloniji prodaju se na aukciji, na balu pod maskama, a prikupljena sredstva ponovno se koriste za pripremu i organizaciju Likovne kolonije. Klub je, zajedno s prijateljskim RC iz Tokia, angažiran oko akcije uređenja japanskog zen vrta u dvorištu Osnovne škole Vežica u Rijeci.

Nove ideje u službenju zajednici

U Varaždinu se, nakon gotovo desetogodišnjeg kvalitetnog rada Rotary Cluba Varaždin te aktivnosti podmlatka – Rotaract Cluba Varaždin, čiji su članovi, do ulaska u tridesete godine života, bili i nekolicina budućih rotarijanaca, počela 2002. godine ostvarivati njihova želja, stara gotovo 3 godine, o osnivanju novog Rotary kluba mješovitog karaktera.

Uz kumstvo Rotary Cluba Varaždin, 26. travnja 2003. godine, svečanošću u koncertnoj dvorani Hrvatskog narodnog kazališta u Varaždinu, Rotary Club Varaždin 1181 službeno je postao punopravnim članom Rotary Internationala. Tom je prigodom guverner Districta 1910 Antun Polsterer uručio svečanu povelju prvom predsjedniku kluba Nikici Darabošu. Kum je kluba bio prijatelj Franjo Šulak iz RC Varaždin.

Vođeni principima rotarijanstva članovi Rotary Cluba Varaždin 1181 provodili su svoje poslanje, postavivši za cilj svojih humanitarnih projekata uglavnom mlade, perspektivne ljude, djecu i osobe s posebnim potrebama.

Osnivačka momčad RC Varaždin 1181 s guvernerom Antonom Polstererom na čarteru 26. travnja 2003.

Predsjednici Rotary Cluba Varaždin 1181

Nikica Daraboš (2003./2004.),
Tomislav Juraga (2004./2005.),
Goran Mališ (2005./2006.), Ignac
Klarić (2006./2007.), Davorin
Lukman (2007./2008.), Dražen
Koščec (2008./2009.) i Kristijan
Sirovec (2009./2010.)

Članovi Rotary Cluba Varaždin 1181 u godini 2009./2010.

Igor Babić (Trgovina/Marketing), Igor Barlek (Telekomunikacije), Darwin Butković (Umjetnost/Slikarstvo), Nikica Daraboš (Medicina/Kirurgija), Ivan Domislović (Poljoprivreda), Željka Jerak (Bankarstvo), Tomislav Juraga (Informatika), Karlo Kučan (Trgovina), Ksenija Kipke Horvat (Obrazovanje/Umjetnost), Damir Kirić (Gumarska

industrija), Ignac Klarić (Galeristika), Dražen Koščec (Graditeljstvo), Nataša Kranjčec Kosmačin (Tekstilna industrija), Goran Lučev (Bankarstvo), Davorin Lukman (Veterina), Goran Mališ (Novinarstvo/Televizija), Darko Mehun (Zubotehnika), Darko Mesek (Strojarstvo), Slobodan Mikac (Lokalna uprava), Žarko Perić (Medicina/

Otorinolaringologija), Marjan Petrić (Odvjetništvo), Jasminka Porobija (Bankarstvo), Zdenko Povšić – Čevra (Medicina/Anesteziologija), Predrag Šegović (Prehrambena industrija), Kristijan Sirovec (Bankarstvo), Josip Stanek (Nakladništvo), Ranko Vlahek (Tekstilna industrija), Mirna Weber – Pavlec (Stomatologija/Ortodoncija)

Glumci za kazalište - dobrotvorna priredba Rotary Cluba Varaždin 1181 (Snimio K. Đurić)

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Uz jubilej Rotaryja u Hrvatskoj priznanja Hrvatskog Rotary saveza dodijeljena su članovima Rotary Cluba Varaždin 1181 – Nikici Darabošu, Ivanu Domisloviću, Josipu Staneku i Kseniji Kipke Horvat.

Priznanje je dodijeljeno i Rotary Clubu Varaždin za organizaciju projekta Rotary Špancirfest.

Jedna od prvih velikih akcija Kluba bila je aukcija sportskih rekvizita najpoznatijih hrvatskih sportaša, uz čiju su pomoć prikupljena sredstva za kupnju pomoćnog transportnog sredstva – Skalamobila (za savladavanje vertikalnih prepreka) doniranog Društvu distrofičara i invalida cerebralne i dječje paralize Varaždin.

Do sredstava se dolazilo na razne načine – prodajom suvenira, glazbenih CD-a, ili sličnih proizvoda na prigodnim manifestacijama uz javnu prezentaciju Rotary kluba na štandovima do sada već tradicionalnih organizacija velikih koncerata najeminentnijih imena hrvatske glazbene scene. Nakon organizacije nekoliko Božićnih rock koncerata koji su okupili Telefon blues band, Small haus Brown band, Tony Lee King & band ili Masterpiece unplugged band, u Varaždinu su se sredstva za humanitarne projekte skupljala uz pomoć Petra Graše i Meri Cetinić, Gibonnija i Nine Badrić, te Grupe Divas u sklopu zajedničkih projekata s UNICEF-om, Parnog Valjka, Ive Gamulina, Tereze Kesovije, Doris Dragović, Ivane Banfić, Helene Blagne, Josipe Lisac, Folklornog ansambla narodnih pjesama i plesova Lado, na cjelovečernjem koncertu pod nazivom "Lepi naš kaj", i Massima.

U suradnji s HNK u Varaždinu članovi Rotary Cluba Varaždin 1181 organizirali su akciju "Glumci za ka-

zalište" u kojoj se na jednom mjestu okupilo više od 80 poznatih hrvatskih glumaca koji su dali doprinos u ovom glazbeno-scenskom spektaklu čija je svrha bila skupljanje sredstava za pomoć pri tehničkom opremanju varaždinskog kazališta.

Želja za rotarijanskim druženjem bila je glavni pokretač sada već tradicionalnog susreta predstavnika svih hrvatskih Rotary klubova u Varaždinu za vrijeme održavanja Špancirfesta. Varaždinski susret predsjednika Rotary klubova iz Hrvatske imao je 2007. godine i povijesno značenje, budući je predsjednička konferencija održana u Varaždinu ujedno bila i skupština na kojoj su donesene važne odluke vezane uz osnivanje hrvatskog Rotary distrikta.

Pod pokroviteljstvom Rotary kluba Varaždin 1181 prošle je godine osnovan i prvi hrvatski Interact klub u Prvoj gimnaziji.

Veliki uspjesi u realizaciji klupskih projekata

Aktivnosti na osnivanju Rotary Cluba Sisak krenule su tek 2003. godine, kada je 3. travnja, uz podršku prijatelja iz Rotary Cluba Zagreb, održan osnivački sastanak kluba koji je čarter proslavio na svečanosti 28. lipnja 2003. godine.

Klub je odmah započeo službu u zajednici te je pomogao u restauraciji koncertnog klavira glazbene škole u Sisku te udruzi za terapijsko jahanje Kas.

No, pred sisačkim su rotarijancima bili mnogo veći izazovi koje su spremno prihvatili i započeli projekt razminiranja na području Siska. Kako bi namaknuli sredstva za ovaj projekt prijatelji iz Siska upriličili su Noć 1000 večera, koja je postigla veliki uspjeh, organizirali su i dobrotvorne koncerte te likovnu koloniju, a sisač-

Članovi Rotary Cluba Sisak 1181 u godini 2009./2010.

Vjekoslav Andrić (Odvjetništvo), Vlado Andučić (Bankarstvo), Vlatka Bedeniković (Medicina/Interna), Vlatko Blazina (Marketing/Prodaja), Boris Breyer (Stomatologija), Ana Cvjetičanin (Prehrambena industrija), Violeta Jelić (Ljudska prava), Ivan Kramarić (Ugostiteljstvo), Marijan Malina (Znanost/Metalurgija), Miljenko Marinčić (Strojarstvo), Mile

Mikić (Urbanizam), Azra Rađenović (Pedagogija), Tatjana Rožanković (Umjetnost/Glazba), Viktor Simončić (Zaštita okoliša), Ivan Sinovčić (Prosvjeta), Rajko Škarić (Gospodarstvo), Zinajda Stuhne (Odvjetništvo), Faruk Unkić (sveučilišni nastavnik/Metalurgija), Željko Vrbanić (Novinarstvo), Stjepan Werft (Informatičke tehnologije)

ki je klub prvi koji je organizirao online aukciju likovnih djela kako bi se i na taj način namaknula sredstva za projekt razminiranja. Dobrotvornu aktivnost u zajednici sisački rotarijanci provode s velikom predanošću, stoga ni uspjesi nisu izostali.

Počasni članovi Rotary Cluba Sisak

Ivan Sinovčić, Anđelko Mrkša, Friedrich Stein

Predsjednici Rotary Cluba Siska

Ana Cvjetičanin (2003./2004.), Vlado Andučić (2004./2005.), Boris Mesarić (2005./2006.), Viktor Simončić (2006./2007.), Josip Pavičić (2007./2008.), Faruk Unkić (2008./2009.) i Vlatka Bedeniković (2009./2010.)

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su članovima Rotary Cluba Sisak – Ivi Sinovčiću, Tatjani Rožanković i Viktoru Simončiću.

Čarter Rotary Cluba Sisak održan je 26. lipnja 2003. godine

Posebna skrb za slijepe

Predsjednici Rotary Cluba Velika Gorica

Ružica Rašperić (2003./2004. i 2004./2005.), Neno Kos (2005./2006.), Domagoj Bucanac (2006./2007.), Branko Kaurić (2007./2008.), Miljenko Brigljević (2008./2009.) i Hrvoje Kenfelj (2009./2010.)

Članovi Rotary Cluba Velika Gorica u godini 2009./2010.

Krešimir Beloša – Fijan (Osiguranje), Miljenko Brigljević (Gastronomija), Domagoj Bucanac (Odvjetništvo), Branko Kaurić (Trgovina), Hrvoje Kenfelj (Farmacija), Neno Kos (Medicina/Radiologija), Zlatko Kovačić (Trgovina energentima), Dorotea Leder (Osiguranje), Ivan Mikulčić (Promet), Zlatko Tiban (Javna služba/Državni inspektorat)

Rotary Club Velika Gorica osnovan je na inicijativu Rotary Cluba Zagreb, a Klub je ljepu čarter svečanost imao 27. rujna 2003. godine u Zračnoj luci Zagreb. Kum je kluba bio prijatelj Stanislav Vukovojac, a prva je predsjednica Kluba bila Ružica Rašperić. Klub je na dan čartera imao 22 člana.

U rotarijanskoj godini 2005./2006. članovi kluba u Velikoj Gorici bili su – Nevenka Arbanas, Dražen Barišić, Miljenko Brigljević, Domagoj Bucanac, Kazimir Čaklec, Krešimir Fijan, Branko

Rotary Club Velika Gorica sredstva za pomoć slijepima prikupio je i organizacijom kazališne predstave Histriona

Kaurić, Hrvoje Kenfelj, Neno Kos, Damir Kotrman, Zlatko Kovačić, Dorotea Leder, Dražen Lucinger, Katica Marković – Mikulčić, Višnja Mihelinčić, Ivan Mikulčić, Ružica Rašperić, Nenad Sever, Mario Šipušić, Rolando Zagorac i Biserka Zrnčić.

Klub je uspješno realizirao nekoliko dobrotvornih akcija, od kojih valja izdvojiti pomoć socijalno ugroženim obiteljima te skrb o sakralnim objektima na području Velike Gorice. U svom služenju Klub se posebno usmjerio na pomoć za slijepe i slabovidne osobe. Sredstva za nabavku opreme za slijepe Klub je namaknuo organizacijom dobrotvornog koncerta (2006.) te kazališne predstave Glumačke družine Histrioni u veljači 2007. godine. Zahvaljujući podršci velikogoričkih rotarijanki i rotarijanaca pedesetak slijepih i slabovidnih osoba dobilo je priliku pristupa knjižnoj građi velikogoričke knjižnice.

Rotary Club Požega

Još jedan klub u Slavoniji

Članovi Rotary Cluba Požega u godini 2009./2010.

Niko Bagarić (Javno bilježništvo), Tomislav Bleiziffer (Strani jezici/Prijevozi), Ivica Čulo (Financije), Oto Filipović (Hoteljerstvo), Zoran Fumić (Arhitektura), Miljenko Galić (Poslovna administracija), Damir Jakobović (Informatika), Tomislav Klarić (Bankarstvo), Vitomir Kljajić (Tržište kapitala), Hrvoje Matoković (Veterina), Antun Petrić (Konstrukcije), Bruno Pilon (Telekomunikacije), Drako Rajić (Odvjetništvo) i Ivica Vulić (Niskogradnja)

Predsjednici Rotary Cluba Požega

Tomislav Klarić (2004./2005.), Ivica Čulo (2005./2006.), Tomislav Bleiziffer (2006./2007.), Antun Petrić (2007./2008.), Darko Rajić (2008./2009.) i Niko Bagarić (2009./2010.)

Rotary Club Osijek inicirao je osnivanje drugog kluba u Slavoniji – RC Požega, koja je čarter imao 27. ožujka 2004. godine, a klub je odmah počeo ostvarivati i svoj prvi socijalni projekt – pomoć Udruzi MI za djecu s posebnim potrebama. Skrb požeških rotarijanaca o djeci s posebnim potrebama nastavljena je pa je Klub 2008. godine donirao i gotovo 17 tisuća kuna za nabavku opreme za fizikalnu terapiju djece s posebnim potrebama. Novac su članovi kluba prikupili na martinjskoj svečanosti na kojoj su organizirali i aukciju vina. Požeški klub posebno dobre veze održava s prijateljima iz RC Zagreb, organizira i ITFR teniski turnir, a svoju dobrotvornu aktivnost intenzivira i kroz podršku najboljim učenicima požeških srednjih škola.

Masline kao zalog prijateljstva

Predsjednici Rotary Cluba Brač

Milan Šlender (2004./2005.), Ozren Dragičević (2005./2006.), Đani Jerković (2006./2007.), Ivo Brizić (2007./2008.), Vinko Brešković (2008./2009.) i Ado Bošković (2009./2010.)

Rotary Club Brač osnovan je na poticaj prijatelja iz RC Split koji je za kuma izabrao prijatelja Jerka Rošina. Klub je charter imao 25. listopada 2003. godine, tada je imao 19 članova, a za prvog je predsjednika izabran Milan Šlender.

Rotary klub Brač je u proteklih pet godina rada i djelovanja, kao mali kotačić u rotarijanskom pokretu Hrvatske, posvjedočio kako plemenite ideje pretočene u konkretni rad daju rezultate koje javnost zna prepoznati i cijeniti.

Brački rotarijanci uspostavili su uspješnu suradnju s rotarijancima iz talijanskih gradova Porto San Giorgio i Ossim. Zajedno sa splitskim Rotary klubom organizirali su kiparsku koloniju u Donjem Humcu, drevnom bračkom naselju u čijem su radu sudjelovala dva hrvatska i dva talijanska kipara. Skulpture hrvatskih umjetnika otišle su na talijansku obalu dok su djela talijanskih kipara ostala na Braču odnosno u Splitu.

Svoju kamenu skulpturu Rotary club Brač poklonio je gradu Supetru, otočnom središtu, a postavljena je na prometnom rotoru, okružena zelenilom. Riječ je o najfrekventnijem bračkom cestovnom čvorištu pa svojom ljepotom resi ulazak i izlazak iz Supetra.

U zajedničkoj akciji berbe maslina brački rotarijanci su ugostili članove Rotary kluba Taban iz Budimpešte. Iz mađarske prijestolnice stiglo je dvadesetak rotarijanaca s članovima svoje obitelji, a berba maslina obavljena je u masliniku bračkog rotarijanca

Članovi Rotary Cluba Brač u godini 2009./2010.

Ado Bošković (Obrtništvo/Aluminijska bravarija), Vinko Brešković (Trgovina), Ivo Brizić (Pomorstvo), Juraj Dragičević (Obrazovanje), Ozren Dragičević (Energija/Električna energija), Pero Dragičević (Obrazovanje), Pero Goleš (Osiguranje), Dražen Jakšić (Kamenoklesarstvo), Đani Jerković (Obrada kamena), Miljenko Jovanović (Nekretnine), Braco Kušeta (Odvjetništvo), Tihomir Marinković (Lokalna samouprava), Tonči Mladinić (Turizam/katering), Tonko Ostojić, Ivica Radić (Turizam/Novinarstvo), Anđelko Skalić (Projektiranje), Milan Šlender (Medicina/Medicina rada), Marčelo Štambuk (Medicina/Hitna služba), Tonči Vlahović (Obrazovanje/Kamenoklesarstvo)

Rotarijanci iz Budimpešte u berbi maslina s prijateljima iz RC Brač

Tonka Ostojića iz Povalja. To je jedan od najraskošnijih maslinika na Braču, a njegov vlasnik Tonko Ostojić s pravom nosi naziv „zlatnog maslinara“ jer u pravilu na svim natjecanjima osvaja zlatne medalje za kvalitetu proizvedenog ulja.

Članovi Rotary kluba Brač potpisali su i povelju o bratimljenju s mađarskim RC Taban te s RC Porto San Giorgio iz Italije.

Brački rotarijanci priredili su u Bolu veliki humanitarni koncert na kojemu je prikupljeno 42 tisuće kuna i to za potrebe Pedijatrijskog odjela Doma zdravlja u Supetru. Na Braču je, piše prijatelj Ivica Radić iz bračkog kluba, sazrijelo uvjerenje da bez novorođenih nema ni budućnosti pa rotarijanci žele dati svoj doprinos nastojanjima da se potaknu pozitivni demografski procesi.

U duhu najbolje rotarijanske tradicije

Rotary Club Lošinj utemeljen je na osnivačkoj skupštini 8. rujna 2003., a 7. veljače 2004. charterom u hotelu Alhambra u Malom Lošinj primljen je u veliku obitelj Rotary Internationala. Članova osnivača bilo je 22, mahom iz Malog i Velog Lošinja, a prvi je predsjednik RC Lošinj bio Julijano Sokolić iz Malog Lošinja.

Tijekom dosadašnje aktivnosti klub je nastojao slijediti najbolje rotarijanske tradicije, održavajući redovito sjednice, stručna predavanja, javne i humanitarne akcije.

U lipnju 2004. organizirao je javnu tribinu na temu Lošinski Apoksimen koja je potakla otočnu društvenu svijet i razmišljanje o važnosti ovog antičkog spomenika za promociju lošinskog turizma.

Od početka svog djelovanja klub ima socijalni program DPP (za djecu s posebnim potrebama) – DV (za djecu dječjih vrtića na cresko-lošinskom otočju) i – DS (za siromašnu djecu cresko-lošinskog otočja).

Lošinski se klub uključio u akciju pomoći oko uređenja radnih prostora udruge IDEM i ja, pomažući kroz projektiranje, izradu troškovnika, građevinske i parketarske radove, obnovu elektroinstalacije i bojenja vanjske i unutrašnje stolarije u ukupnoj vrijednosti od 24.171 kune. Prikupljena je novčana pomoć u iznosu od 2.100 kuna koja će se donirati kao jednokratna novčana pomoć. Sve je ovo ostvareno i uz pomoć prijatelja iz susjednog distrikta 2060 u Italiji – Rotary klubova iz Trsta (Trieste i Trieste Nord), Monfalcona i Muggie, te klubova iz SAD-a – Rocky Point i Southampton, iz distrikta 7260 u državi New York.

Za isti program svoj znakovit doprinos dao je počasni član i utemeljitelj našeg kluba – prijatelj Raymond Prag – koji je tiskanu knjigu o svojem

Članovi Rotary Cluba Lošinj u godini 2009./2010.

Sanjin Banac (Arhitektura), Gordan Benvin (Brodarstvo), Svebor Bival (Stomatologija), Gari Cappeli (Lokalna samouprava), Branko Domac (Turizam/Trgovina), Olivera Franko (Obrazovanje), Goran Franulović (Brodarstvo), Dolores Gagro (Stomatologija), Alan Horvat (Promet/Zračni promet), Dubravko Kušeta (Porezna služba), Ivan Kuvač (Odvjetništvo), Željko

Magazin (Graditeljstvo), Božo Marković (Javno bilježništvo), Vinko Mužić (Brodogradnja), Tanja Perić (Predškolski odgoj), Ranko Pezelj (Farmacija), Alan Šepuka (Turizam/Nautika), Julijano Sokolić (Turizam), Zvonko Spajić (Ugostiteljstvo), Sergio Spanjol (Brodogradnja), Anamarija Vodanović (Medicina/Opća medicina)

životu na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku poklonio kao pomoć u ostvarenju humanitarnih programa kluba. Tijekom godina organizirani su i humanitarni koncerti da bi se i na taj način prikupila sredstva za spomenute program. Posebna je pomoć pružena Udruzi Miranda oboljelih od multiple skleroze iz Malog Lošinja.

Klub karakterizira bogata klupska aktivnost koja se ogleda u redovnom održavanju klupskih predavanja, te međuklupske aktivnosti. «Osim podrške u osnivanju, dobili smo važne financijske potpore od kumskog kluba – RC Zagreb, te RC Trieste i Trieste Nord, RC Muggia, RC Padua Euganea iz Padove, te RC Southampton iz SAD-a – naglašava Julijano Sokolić, prvi predsjednik Rotary Cluba Lošinj.

Klub djeluje u novouređenim prostorijama nekadašnjeg nautičkog kluba u Marini Lošinske plovidbe – Turizam u Malom Lošinj, koje su svečano otvorene 8. veljače 2004. godine.

Rotary Klub Lošinj primio je u posjete brojne članove rotarijance iz čitavog svijeta. Tu su bili članovi Rotary klubova iz Italije, Slovenije, Austrije, Njemačke, Norveške, Nizozemske, SAD-a, čime Lošinj postaje tradicijsko mjesto rotarijanstva. Rotary Klub Lošinj

je ujedno i prvi takav klub osnovan na sjevernojadranskim otocima.

No, lošinski klub nije provodio samo brojne programe humanitarne naravi već i one – edukativne. Tako je prikazano višednevno stvaranje drvenog ugljena iz otočne crnike čemu su nazočile razne školske generacije, a proizvedeni ugljen prodaje se te se tako zarađen novac ulaže u već spomenute programe. U završnim razredima osnovne i srednje škole članovi kluba su govorili o svojim životnim i profesionalnim iskustvima da bi olakšali učenicima završnih razreda školsku i profesionalnu orijentaciju.

Lošinski je klub ponudio i atraktivni program druženja – Zlatnu udiču, a u pripremi je vrijedni program izrade i postavljanja rukohvata po strmim stepeništima Malog Lošinja, kako bi se starijoj populaciji olakšalo kretanje gradom.

Predsjednici Rotary Cluba Lošinj

Julijano Sokolić (2004./2005.), Vladimir Balenović (2005./2006.), Goran Franulović (2006./2007.), Ivan Kovač (2007./2008.), Sanjin Banac (2008./2009.) i Ranko Pezelj (2009./2010.)

U službi za zajednicu

Božićni koncert RC Zagreb – Sesvete 2005. godine

Snimio: Miljenko Hegedić

Na inicijativu i pod pokroviteljstvom Rotary Cluba Zagreb, 2002. godine počelo se s pripremama za okupljanje i osnivanje novog Rotary kluba - RC Zagreb Sesvete. U postupku osnivanja kluba, tijekom 2003. godine, klub je zahvaljujući nesebičnom radu i zalaganju desetak istaknutih pojedinaca osmislio rad i djelovanje kluba te organizirao proslavu čartera koji je bio održan 13.

ožujka 2004. godine. Kum kluba bio je prijatelj Vlado Golenić.

Već u počecima djelovanja klub se usredotočio na dva cilja - podizanje kulturnog standarda sredine u kojoj klub djeluje te prikupljanje, kroz kulturna i slična događanja, sredstava potrebnih za provedbu socijalnog programa. Djelotvornost zadnog socijalnog programa potvrdio je uspješno organiziran prvi božićni koncert održan 2003. godine u crkvi

Svih svetih u Sesvetama. Tom prilikom prikupljen je novac potreban za uklanjanje arhitektonskih prepreka u centru Sesveta za ljude s invaliditetom. Klub je u proteklih pet godina nizom humanitarnih akcija sakupio značajna financijska sredstva koja su pretočena u socijalne programe kluba - od uklanjanja arhitektonskih prepreka na sesvetskim raskrižjima, uređenja prostorija Centra za odgoj i obrazovanje Dubrava za pomoć

Članovi Rotary Cluba Zagreb – Sesvete u godini 2009./2010.

Nenad Begovac (Elektroinstalacije), Damir Vrkić (Bankarstvo), Vlatka Cikač (Odvjetništvo), Boris Čupić (Visokogradnja/Armature), Ivan Fišter (Savjetovanje/Građevina), Ivan Fridrih (Poljoprivredna proizvodnja/Gljive), Stjepan Hadrović (Veletrgovina), Miljenko Hegedić (Umjetnost/Fotografija), Stjepan Kordek (Projektiranje), Danijel Križan (Medicina/Fizijatrija), Tomislav Miletić (Proizvodnja električnih uređaja/Financije), Davor Mladina (Elektroenergetika), Ivan Palčić (Savjetovanje/Investicije), Stjepan Petijak (Proizvodnja/Željeznička vozila), Vesna Pižić (Kultura/Obrazovanje), Milan Pokrajčić (Proizvodnja/Plastična stolarija), Željko Pokrovac (Prodaja/Željeznička vozila), Davor Poljak (Infrastruktura/Željeznica), Ivan Puđak (Šumarstvo), Vladimir Puškarić (Osiguranje/Revizija), Željko Rotim (Stomatologija), Zvonko Rumenjak (Tehničko održavanje/Zaštita od požara), Ana Šijaković (Obrazovanje/Sigurnost), Željko Tukša (Industrijska elektronika), Aida Vidović – Krilano-
vić (Umjetnost/glazba), Ignac Vuger (Javno bilježništvo)

Rotarijanci iz Sesveta u akciji Suncokreti

djeca s tjelesnim oštećenjima, uređenja i opremanja prostorija za osobe s posebnim potrebama u Sesvetama do donacija Caritasovom domu u Vugrovcu.

Božićni koncert postao je tradicionalan klupski događaj, a prihodi s koncerta bili su namijenjeni za uređenje prostorija Centra za odgoj i obrazovanje Dubrava za pomoć djeci s tjelesnim invaliditetom te za unutrašnju obnovu i opremanje prostorija za boravak, rad i rehabilitaciju osoba s posebnim potrebama u Sesvetama.

Predsjednici Rotary Cluba Zagreb - Sesvete

Davor Mladina (2003./2004.), Željko Tukša (2004./2005.), Davor Poljak (2005./2006.), Stjepan Petijak (2006./2007.), Damir Brkić (2007./2008.), Ivan Fridrih (2008./2009.) i Milan Pokrajčić (2009./2010.)

Klupske dobrotvorne aktivnosti usredotočene su između ostalog i na pružanje poticaja i pomoći mladima. Stoga je klub utemeljio sustav stipendiranja učenika Srednje škole u Sesvetama. Želja je Rotary Cluba Zagreb - Sesvete dugoročno pomoći napretku lokalne zajednice, prije svega kroz ulaganje u obrazovanje.

Dajući doprinose proširenju Rotary obitelji u RC Zagreb Sesvete pokrenuo je inicijativu za osnivanje Rotary kluba u Dugom Selu. Nakon Charte- ra RC Dugo Selo, RC Zagreb-Sesvete imao je ove godine, kao sponzorski klub, priliku proslaviti i čarter Rota- ract Cluba Zagreb – Sesvete, koji je održan 30. svibnja 2009. godine.

U želji da svojim djelovanjem pomogne naporima cjelokupne Rotary obitelji u iskorjenjivanju dječje paralize, u rujnu mjesecu ove godine, u vrijeme Sesvetskih jeseni, Rotary klub Zagreb-Sesvete odazvao se i akciji Suncokreti.

Kako je jedna od ideja vodilja pri- jatelja iz RC Zagreb-Sesvete širenje

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja Hrvatskog Rotary save- za uz 80. godišnjicu djelovanja Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su člananovima Rotary Cluba Zagreb – Sesvete – Ivanu Fridri- hu, Davoru Poljaku, Željku Tukši, Stjepanu Kordeku i Ivanu Fišteru.

prijateljstva kroz druženje, uhodana ekipa iskusnih jedriličara i skipera, članova Rotary Cluba Zagreb-Sesve- te, svake godine redovito sudjeluje na Rotary regati zadarskog Rotary kluba. No, i klub u Sesvetama ima atraktivan sportski program za rota- rijance i njihove obitelji. Klub u mje- secu ožujku organizira humanitarni kuglački turnir. Turnir okuplja ekipe koje se natječu u veseloj prijateljskoj atmosferi. Za prijatelje s natjecatelj- skim duhom, istovremeno se organi- zira i turnir u belotu. Svake godine u listopadu Klub organizira planinarski izlet na Medvednicu, s odredištem u Kaptolskoj lugarnici Goršćica, a u studenom organizira proslavu Mar- tinja. Tom prigodom članovi kluba uprizore ceremoniju krštenja mošta kao i degustacija vina klupskih prija- telja vinara i podrumara. Ove godine proslava Martinja bila je organizirana u suradnji sa Rotary Clubom Dugo Selo.

U svibnju 2009. godine klub je ugostio GSE (Group Study Exchange) delegaciju mladih profesionalca iz SAD-a (District 7430 - Pennsylvania). Gosti iz Amerike bili su i na druženju s prijateljima iz RC Zagreb-Sesvete.¹

¹ Pripremila Vlatka Cikač, Rotary Club Zagreb - Sesvete

Posebna skrb o djeci s posebnim potrebama

Boris Grün gold uručio je povelju počasnog člana Zlatku Kauzlariću Ataču

Iako je ranije bilo nekoliko inicijativa za osnvanje Rotary kluba u Koprivnici koje su dolazile iz zagrebačkog i varaždinskog kluba, Rotary Club u Koprivnici osnovan je 11. studenog 2003. godine uz podršku prijatelja iz RC Bjelovar, a čarar je klub proslavio na svečanosti 24. travnja 2004. godine u koprivničkoj Gradskoj vijećnici. Osnivačka je momčad brojila 22 člana, a za prvog je predsjednika Kluba izabran Nenad Smiljanić.

I ovaj je klub odmah započeo intenzivnu dobrotvornu aktivnost u zajednici, pomažući djecu s posebnim potrebama. Za udrugu terapijskog jahanja kupljen je konj i oprema potrebna za terapijsko jahanje. Uz podršku školi Podravsko sunce, za koju je nabavljeno i kombi vozilo, klub je pomagao i druge ustanove u Koprivnici, a sredstva za dobrotvornu aktivnost ostvarivana su na Rotary balu na kojem se tradicionalno organizira i aukcija umjetnina. Klub redovito stipendira i nadarene koprivničke učenike.

Predsjednici Rotary Kluba Koprivnica

Nenad Smiljanić (2003./2004. i 2004./2005.), Branko Kučan (2005./2006.), Boris Grün gold (2006./2007.), Davor Gečić (2007./2008.), Milan Tadić (2008./2009.) i Andrija Sangarelo (2009./2010.)

Počasni članovi Rotary Kluba Koprivnica

Zvonimir Pavlek,
Zlatko Kauzlarić - Atač

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja Hrvatskog Rotary saveza uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su članovima Rotary Kluba Koprivnica – Davoru Gečiću, Nenadu Smiljaniću i Borisu Grün goldu. Rotary Clubu Koprivnica dodijeljeno je i priznanje za klupski projekt – nabava konja i opreme za terapijsko jahanje.

Članovi Rotary Kluba Koprivnica u godini 2009./2010.

Zoran Bakliža (Prehrambena industrija), Damir Barišić (Odvjetništvo), Ivan Galović (Pivarstvo), Davor Gečić (Industrija namještaja), Boris Grün gold (Visokogradnja), Marijan Jurić (Prehrambena industrija/Kontrola kvalitete), Zlatko Kauzlarić – Atač (Umjetnost/Slikarstvo), Marko Kola-

ković (sveučilišni nastavnik/Ekonomija), Slaven Krupski (Financije/Porezi), Branko Kučan (Farmacija), Marijan Matočec (Sigurnost), Krešimir Mulvaj (Savjetovanje), Zvonimir Pavlek (Marketing), Jorn Pedersen (Proizvodnja piva), Mirko Rabadžija (Stomatologija), Andrija Sangarelo (Veterina), Zdravko

Sarapa (Arhitektura), Nenad Smiljanić (Unutarnje opremanje), Davor Švarc (Prehrambena industrija/Trgovina), Milan Tadić (Prehrambena industrija), Mladen Vuljak (Medicina/Anestezijologija), Vladimir Vuljak (Geodezija)

Rotary i na Korčuli

Klub u Vela Luci osnovan je na poticaj RC Dubrovnika a čarter je imao 25. lipnja 2004. godine u velalučkom hotelu Adria. Momčad je brojila 20 članova a za prvog je predsjednika RC Vela Luka izabran Tonko Gugić, za potpredsjednika Nadja Franulović, a za tajnika Aldo Mirošević. Kum je kluba bio Vjekoslav Vierda iz RC Dubrovnika.

Klub je organizirao nekoliko dobrotvornih akcija na otoku Korčuli.

Predsjednici Rotary Cluba Vela Luka

Tonko Gugić (2004./2005. i 2005./2006.), Dinko Žuvela (2006./2007.), Neven Canić (2007./2008.), Dalibor Franulović (2008./2009.) i Dinko Radić (2009./2010.)

Članovi Rotary Cluba Vela Luka u godini 2009./2010.

Dalibor Franulović (Sport/Vaterpolo), Nadja Franulović (Poduzetništvo), Tonko Gugić (Lokalna uprava/Gradonačelnik), Aldo Mirošević (Pravo), Nikola Prizmić (Odvjetništvo), Mario Prizmić, Dinko Radić (Obrazovanje) i Dinko Žuvela

Prvi predsjednik RC Vela Luka Tonko Gugić (lijevo) s prijateljem Deanom Trbovićem (RC Sveti Vid) na čarteru u Vela Luci

Rotary Club Krapina

Posvećeni služenju

Rotary Club Krapina utemeljen je 1. veljače 2006. godine, uz podršku kumskog, Rotary Cluba Zagreb i kuma Kluba – prijatelja Ivana Jelića, a čarter je Klub imao 20. svibnja 2006. Za prvog je predsjednika izabran Ivan Cerovečki. Rotary Club Krapina odmah je započeo služenje u zajednici, organizirajući niz dobrotvornih akcija kakve su primjerice bile Vrijeme božićnog darivanja, nabavka vitrina za knjižnicu franjevačkog samostana u Krapini, ili video sustava za Galeriju grada Krapine. Klub je skrbio i za mlade i nada-

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja Hrvatskog Rotary saveza uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su članovima Rotary Cluba Krapina – Ivanu Cerovečkom, Antunu Presečkom i Branku Markulinčiću.

rene učenike i studente, redovno dodjeljuje stipendije i aktivno sudjeluje u distriktnim projektima. Posebno dobre odnose klub je ostvario s RC Geras Waldviertel čiji je član bio pokojni guverner Helmut Rudiger Scholz.

Klub tradicionalno organizira dobrotvorni koncert Rotary služenja, na kojem prikuplja sredstva od kojih se isplaćuju klupske stipendije.

Članovi Rotary Cluba Krapina u godini 2009./2010.

Jurica Bizjak (Građevinarstvo), Valerija Bubić (Obrazovanje), Ivan Cerovečki (Tekstilna industrija), Zdenko Gojšić (Aerotehnika), Marcel Gradiški (Građevinarstvo), Dragutin Kozina (Obrazovanje), Vladimir Leskovar (Financije/Revizija), Branko Markulinčić (Medicina/Rehabilitacija), Mirko Ormuž (Šumarstvo), Stjepan Pavić (Bankarstvo), Antun Presečki (Promet), Dragutin Bruno Profeta (Odvjetništvo), Dragutin Ranogajec (Obrtništvo), Stjepan Šimić (Tiskarstvo), Darko Varga (Umjetnost/Dizajn), Branko Varjačić (Špedicija).

Predsjednici Rotary Cluba Vela Luka

Ivan Cerovečki (2006./2007.), Antun Presečki (2007./2008.), Branko Markulinčić (2008./2009.), Dragutin Ranogajec (2009./2010.)

Pokrenut kotač dobrote

Rotary Club Split Plus¹ ponosan je na činjenicu da je dvjema svojim akcijama Dodir Dobrote i Mislimo na dane koji dolaze otvorio novu epohu u dobročinstvu na području Dalmacije.

Kada su prije tri godine organizirali dodjelu prvih Oskara dobrote najvrjednijim donatorima, time su pokrenuli i kotač dobrote, jer je u samo godinu dana na jugu Hrvatske prikupljeno više od deset milijuna kuna pomoći najpotrebitijima. Priča je krenula krajem 2006. godine kada je prijatelj Damir Skelin, tadašnji tajnik kluba, upravitelju zaklade KAP ZA SLAP, Anti Raosu, prezentirao koncept humanitarnog projekta DODIR DOBROTE koji umjesto pukog sakupljanja humanitarnih sredstava ima za cilj i promicanje kontinuiteta, sustavnosti i kvalitativne disperzije humanitarnih sredstava.

Devet mjeseci kasnije, u ljeto 2007. godine na prekrasnoj terasi hotela PARK u Splitu ideja o DODIRU DOBROTE u organizaciji Rotary Kluba Split Plus pretvorena je u djelo. Te večeri su, po prvi puta ljudi koji su godinama u svojoj okolini prepoznavani kao dobročinitelji, donatori i mecene, postali zvijezde večeri, što je bio i jedan od ciljeva projekta DODIR DOBROTE kasnije od ljudi nazvanog OSCAR HUMANOSTI.

Tijekom te večeri, na dotada neviđenoj humanitarnoj aukciji, licitiranjem osobnih predmeta poznatih osoba, prikupljeno je 471 tisuća kuna pomoći. Uspjeh projekta motivirao

Pokretač akcije Mislimo na dane koje dolaze – Željko Maretić (lijevo), Senka Mrkonjić, predsjednica Udruge i Hrvoje Vojković (RC Zagreb)

je druge klubove i udruge da svoje akcije podignu na višu razinu, a veći senzibilitet prema temi pomoći osobama s invaliditetom pokazali su i mediji.

Ovaj humanitarni koncept promocije društveno korisnog djelovanja u kojem dobročinitelji nisu anonimne osobe već istinske zvijezde, a humanitarno djelovanje je javnosti dostupan čin, postao je najbolji primjer i smjernica ponašanja mnogim dobrim ljudima koji u sebi nose klicu

želje za humanitarnim djelovanjem. Vrijedno je spomenuti kako dobitničke priznanja za dobročinstvo biraju same udruge, te da je novac samo jedan od segmenata vrednovanja njihova pomaganja jer projekti imaju za cilj razvijati sustavnost, a ne poticati jednokratne novčane pomoći.

Humanitarni projekt DODIR DOBROTE je za realizaciju u 2008. dobio i potporu Stjepana Mesića, predsjednika Republike, a u 2009. potporu Ministarstva branitelja,

¹ RC Split Plus čarter je imao 28. svibnja 2005., kumski im je klub RC Split, a kum - prijatelj Marin Busotina

Predsjednici Rotary Cluba Split Plus

Željko Maretić (2005./2006.),
Robert Plejić (2006./2007.), Petar
Reić (2007./2008.), Stipe Bo-
žić (2008./2009.), Igor Bagarić
(2009./2010.)

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja Hrvatskog Rotary saveza uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su članovima Rotary Cluba Split Plus – Željku Maretiću i Damiru Skelinu. Priznanje je dodijeljeno i Rotary Clubu Split Plus za klupski projekt – Dodir dobrote – Oscar humanosti.

godine je vezano uz Zakladu Kap za slap, odnosno Mrežu udruga osoba s invaliditetom Dalmacije a zajednički cilj, uz pomaganje najpotrebitijima, jest što bolje integriranje invalidnih osoba u svakodnevni život – od obrazovnog sustava do zapošljavanja. Koncept Ante Raosa koji želi da osobe s posebnim potrebama ne budu doživljene kao teret ni sebi ni drugima već da u skladu sa svojim mogućnostima vode što aktivniji život za svaku je pohvalu i mi je kao takvu podržavamo. Zato smo pokrenuli i drugu akciju čiji je "otac"

i voditelj prijatelj Željko Maretić - Mi slimo na dane koji dolaze, a održava se uz Međunarodni dan osoba s invaliditetom.

Cilj projekta je potaknuti osobe s invaliditetom na sudjelovanje u javnom životu lokalne zajednice kroz jačanje samopouzdanja, društvene integracije, socijalizaciju te prevladavanje komunikacijske barijere.

obitelji i međugeneracijske solidarnosti. Važno je istaknuti, da iako uz evidentan uspjeh u tom konkretnom dijelu humanitarnog djelovanja koji se bavi prikupljanjem sredstava, ovaj projekt se temelji na promociji dobra zasnovanog na zajedništvu, te podizanju razine društvene odgovornosti, kako bi mi sami kao i svi oko nas postajali bolji ljudi. Te temeljne odrednice su na neki način i trajni elementi djelovanja RC Split Plus i njegovih članova. Humanitarno djelovanje Kluba tri

Članovi Rotary Cluba Split Plus u godini 2009./2010.

Igor Bagarić (Marketing/Sajmovi),
Nataša Bakotić (Novinarstvo/Tisak),
Pjerino Bebić (Lokalna samouprava),
Stipe Božić (Novinarstvo/Televizija),
Mario Čaljkusić (Tisak), Vitor Čulić
(Odvjetništvo), Joško Dvornik (Fi-
nancije), Nikša Jajac (sveučilišni na-
stavnik/Građevina), Goran Kačunić
(Turizam), Indira Kosović (Medicina),
Zvonko Kotarac (Graditeljstvo), Leo
Lemešić (Turizam), Neda Makjanić –

Kunić (Dizajn/Moda), Željko Maretić
(Marketing), Hrvoje Marušić (Stoma-
tologija), Nenad Nižić (Hoteljerstvo),
Robert Pauletić (Izdavaštvo), Robert
Plejić (Arhitektura), Petar Reić (Gra-
đevinarstvo), Stjepko Rošin (Dizajn/
Fotografija), Mirko Šiško (Ekonomija),
Damir Skelin (Marketing/Odnosi s
javnošću), Joze Tomaš (Hoteljerstvo),
Eduard Vrdoljak (Medicina/Onko-
logija).

Podrška projektima u zajednici

Rotary Club Poreč utemeljen je 4. travnja 2006. godine, a čarter svečanost organizirao je u Istarskoj sabornici 12. svibnja 2007. Kum je klubu bio Stelio Burić iz kumskog RC Pula, a već na samom početku klub je uspješno realizirao i prvu dobrotvornu akciju – kupljen je EKG uređaj za dom za stare i nemoćne osobe u Poreču. Aktivnostima u zajednici Rotary Club Poreč našoj je rotarijanskoj zajednici ponudio nove ideje u sluzenju.

Članovi Rotary Cluba Poreč u godini 2009./2010.

Ivan Fabris (Turizam), Marijan Filipović (Građevinarstvo), Adrijana Forca (Bankarstvo), Eminio Frleta (Vanjska trgovina), Branko Gulić (Ekologija), Šime Kalčić (Savjetovanje), Danko Lavizatić (Savjetovanje), Angelo Mattich (Lokalna samouprava), Dragomir Prekalj (Arhitektura),

Nenad Radovčić (Špedicija), Lenjin Rakovac (Distribucija energije), Dario Serafimovski (Vanjska trgovina), Vladimir Sladonja (Arhitektura), Marijan Švić (Graditeljstvo), Zdenko Tomčić (Gospodarstvo), Lino Užila (Bankarstvo), Darko Vekić (Odvjetništvo), Stevo Žufić (Nekretnine).

Predsjednici Rotary Cluba Poreč

Danko Lavizatić (2006./2007.), Vladimir Sladonja (2007./2008.), Zdenko Tomčić (2008./2009.), Dragomir Prekalj (2009./2010.)

Rotary Club Zagreb Medvedgrad

Krug novih prijatelja

Rotary je u prvoj polovici 2008. godine nastavio intenzivan rast – osnovan je još jedan Rotary klub u Zagrebu – Rotary Club Zagreb Medvedgrad. Čarter je klub imao u Muzeju Mimara 1. ožujka. «Nastavši na inicijativu kumskog kluba Zagreb – Gradec i velikim zalaganjem njihovog člana – prijatelja Duška Čorka, stvorili smo krug novih prijatelja, započeli se sastajati srijedom

u hotelu Regent Esplanade i našem klubu odabrali ime – istaknuo je na čarter svečanosti prvi predsjednik Kluba Nenad Debrecin. Klupske su akcije bile usmjerene na pomoć u zdravstvu, potpori u obrazovanju i pomoć siromašnima, a klub se posebno usredotočio na podršku talentiranoj djeci čije sredine nisu u mogućnosti pratiti njihov napredak.

Predsjednici Rotary Cluba Split Plus

Nenad Debrecin (2007./2008. i 2008./2009.), Damir Markučić (2009./2010.)

Članovi RC Zagreb Medvedgrad na čarter svečanosti

Članovi Rotary Cluba Zagreb Medvegrad u godini 2009./2010.

Zoran Bogdanović (Proizvodnja bezalkoholnih pića), Damir Boras (sveučilišni nastavnik/Informatičke tehnologije), Vladimir Borić (Medicina/Estetska kirurgija), Hrvoje Čeočić (Trgovina), Branko Cindro (Izdavaštvo), Nenad Debrecin (sveučilišni nastavnik/Nuklearna energija), Ivan Doroghy (sveučilišni nastavnik/Dizajn), Tomislav Galović (Prehrambe-

na industrija), Ivica Grbac (sveučilišni nastavnik/Drvena tehnologija), Igor Grgičević (Bankarstvo), Damir Horvat (Poslovne usluge), Stipislav Jadrijević (Medicina/Kirurgija), Teo Jašić (Bankarstvo), Ivan Juraga (sveučilišni nastavnik/Zaštita metla), Mladen Jurić (Umjetnost/Glazba), Nikša Luetić (Oprema i uređaji), Damir Markučić (sveučilišni

nastavnik/Strojarstvo), Nediljko Matić (Informatičke tehnologije), Ivan Mišetić (Zračni promet), Luka Mjeda (Umjetnost/Fotografija), Vedran Mornar (sveučilišni nastavnik/Računarstvo), Tomica Pustišek (Bankarstvo), Željko Sutlić (Medicina/Kardiokirurgija), Mladen Vukmir (Pravo (Intelektualno vlasništvo).

Korak u život – najveći dobrotvorni projekt u zemlji

Rotary Club Zagreb Kaptol, prvi od tri Rotary kluba u Zagrebu koji su četrerirani 2008. godine, svečanost prijema u Rotary International upriličio je 12. veljače u hotelu Regent Esplanade. Povelju je prvom predsjedniku Zvonku Mesiću predao guverner Anton Hilscher, a na čarteru je klub imao već 26 članova. Već iste večeri RC Zagreb Kaptol organizirao je humanitarni koncert u dvorani Lisinski na kojem su nastupili Oliver Dragojević, Zlatan Stipišić Gibonni i Tedi Spalato. Na ovom je dobrotvornom koncertu netom osnovani Klub prikupio čak 500 tisuća kuna koje je namijenio za kupnju 8 pasa vodiča za slijepe i slabovidne osobe. Klub je već bio pripreman za nove, velike projekte. Rotary Club Zagreb Kaptol organizirao je u rotarijanskoj godini 2008./2009. najveći dobrotvorni projekt u našoj zemlji - Korak u život. Projekt su pokrenuli kako bi priku-

Članovi Rotary Cluba Zagreb Kaptol u godini 2009./2010.

Otto Barić (Projektiranje), Zvonko Biljecki (Geinformatika), Romano Bolković (Novinarstvo/Televizija), Ivica Čačić (Turizam), Boris Centner (Bankarstvo), Krešimir Dretar (Financije/Lizing), Hrvoje Filipović (Prehrambena industrija), Mladen Gajski (Odvjetništvo), Dalibor Hatić (Ekologija), Mladen Hrgarek (Savjetovanje), Juraj Hrvačić (Novinarstvo/Radio), Mislav Jelić (Medicin/Ortopedija), Gordan Kožulj (Odnosi s javnošću), Vatroslav Kuliš (Umjetnost/Slikarstvo), Zvonko

Mesić (Građevinarstvo), Roberto Motušić (Tržište kapitala), Tahir Mujičić (Umjetnost/Književnost), Rajko Ostojić (Medicina/Interna), Josip Paladino (Medicina/Neurokirurgija), Miroslav Plišo (Odvjetništvo), Zvonimir Radić (Farmaceutska industrija), Darko Radišić (Konditorska industrija), Aljoša Roksandić (Marketing/Komunikacije), Daniel Rosenzweig (Stomatologija), Dalibor Stošić (Umjetnost/Kiparstvo).

pili novac i omogućili maturantima koji su odrasli u dječjim domovima i udomiteljskim obiteljima da nastave školovanje. Središnje događanje projekta koji je predvodio prijatelj Josip Paladino, bio je koncert Severine i prijatelja te nogometna utakmica Dinama i Hajduka. Završnu akciju prenosila je televizija, a poznate osobe iz gospodarstva, sporta i politike primale su telefonske pozive u pozivnom centru. Klub je u ovoj odlično osmišljenoj i besprijekorno organiziranoj akciji prikupio čak 5,9 milijuna kuna. Projekt Korak u život imao je i ogroman medijski odjek te je snažno popularizirao Rotary.

Članovi RC Zagreb Kaptol na čarter svečanosti

Predsjednici Rotary Cluba Zagreb Kaptol

Zvonko Mesić (2007./2008. i 2008./2009.), Mladen Hrgarek (2009./2010)

Projekt Korak u život nastavljen je i ove godine a središnje događanje najavljeno je za 19. prosinca, kada će Klub u zagrebačkoj Areni organizirati koncert slavnog tenora Jose Carrerasa. Ovim će koncertom biti obilježena i 80. godišnjica djelovanja Rotaryja u našoj zemlji.

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanje uz jubilej 80. godišnjice Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljeno je Rotary Clubu Zagreb Kaptol. Priznanja su dodijeljena i članovima Kluba – Ivici Čačiću, Zvonku Mesiću, Josipu Paladinu, Mladenu Hrgareku, Gordanu Kožulju, Aljoši Roksandiću, Romanu Bolkoviću i Hrvoju Filipoviću. Rotary Clubu Zagreb Kaptol dodijeljeno je i priznanje za klupski projekt – Korak u život.

Već u prvoj godini – veliki projekti

Rotarijanska tradicija u Slavonskom Brodu obnovljena je ponovnim osnivanjem Rotary Cluba Slavonski Brod na čarter svečanosti koja je upriličena 23. veljače 2008. godine, kada je prvom predsjedniku Kluba Đuri Tunjiću povelju predao guverner Anton Hilscher. Kum je kluba prijatelj Vladimir Zobundžija iz kumskog – RC Osijek. Već u prvoj godini rada klub u Slavonskom Brodu realizirao je nekoliko vrlo zapaženih akcija u zajednici. Klub je financirao postavljanje traka za zvučno upozoravanje vozača na pješačkim prijelazima u blizini škola u Brodu i okolici grada, te uređenje gradskih križanja koja su prilagođena kretanju

Prvi predsjednik RC Slavonski Brod Đuro Tunjić prima povelju Rotary Internacionala od guvernera Antona Hilschera

**Priznanja uz
80. obljetnicu
Rotaryja u
Hrvatskoj**

Priznanja Hrvatskog Rotary saveza uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su članovima Rotary Cluba Slavonski Brod – Domagoju Šimunoviću i Đuri Tunjiću.

Rotary Clubu Slavonski Brod dodijeljeno je i priznanje za klupski projekt – za projekt sigurnosti djece u prometu.

osoba s posebnim potrebama. Klub je 29. prosinca 2008. organizirao i prvi novogodišnji humanitarni koncert, na kojem su prikupljali sredstva za nabavku i ugradnju dizala za transport bolesnika na odjelu neurologije i psihijatrije bolnice u Slavonskom Brodu. Klub brine i o mladima, pomažući mladim, izvrsnim ljudima u stručnom usavršavanju u zemlji i inozemstvu.

Predsjednici Rotary Cluba Slavonski Brod

Đuro Tunjić (2007./2008.). Otmar Rubin (2008./2009.) i Darko Antulov (2009./2010)

Članovi Rotary Cluba Slavonski Brod u godini 2009./2010.

Darko Antulov (Elektrotehnika), Marijan Baranović (Stomatologija), Nenad Čer (Arhitektura), Željko Devčić (Arhitektura), Damir Hećimović (Odvjetništvo), Darko Junačko (Novinarstvo/Televizija), Dražan Kozak (sveučilišni nastav-

nik/Konstrukcije), Ivan Krajinović (Medicina/Pedijatrija), Josip Željko Kurkutović (Agronomija), Stipa Lačić (Proizvodnja začinskog bilja), Đelti Prvulović (Medicina/Interna), Dalibor Pudić (Strojarstvo), Otmar Rubin (Medicina/Radiologija), Đuro

Šarić (Kriminalistika/Sudski vještak), Ranko Simić (Informatika), Zdravko Stipetić (Elektrotehnika), Antun Stoić (sveučilišni nastavnik/Strojarstvo), Antun Stuparević (Odvjetništvo), Đuro Tunjić (Poslovno savjetovanje), Mato Vladić (Poduzetništvo).

Rotary Zagrebu srcem

Zagreb je 19. travnja 2008. godine dobio još jedan Rotary klub – Rotary Club Zagreb Sljeme, koji je već i prije čarter svečanosti koja je toga dana upriličena u hotelu Westin, realizirala prvu veliku donaciju za Udrugu IDEM, koja brine o djeci s posebnim potrebama. Snažnu predanost rotarijanskoj službi usmjerenoj prema djeci s posebnim potrebama istaknuo je na čarteru prvi predsjednik RC Zagreb Sljeme Dubravko Lepušić. Kum je kluba bio prijatelj Mitko Naumovski iz kumskog kluba Zagreb Centar. Već u travnju 2009. godine Klub je realizirao humanitarnu akciju – Rotary Zagrebu srcem u kojoj je nabavljeno i donirano 40 električnih invalidskih kolica, ukupne vrijednosti od milijun i 250 tisuća kuna. Ova je vrijedna donacija pokazala zrelost i spremnost ovog mladog kluba da osmisli i uspješno provede složene projekte

Članovi Rotary Cluba Zagreb Sljeme u godini 2009./2010.

Davor Alaburić (Poduzetništvo), Davor Dabinović (Strojarstvo), Branimir Iveković (Odvjetništvo), Renee Ivin (Diplomacija), Branimir Jerneiće (Promet/Državna uprava), Ivan Kovač (Marketing), Dubravko Lepušić (Medicina/Psijhijatrija), Krešimir Lipovščak (Financijske usluge), Darinko Marković (Turizam/Putničke agencije), Ljiljana Mevorah Čokljat (Državna uprava), Željka Mrkša (Obrazovanje/Državna uprava),

Renata Muhek (Poduzetništvo), Fikret Našić (Strojarstvo), Alan Ordulj (Arhitektura/Lokalna uprava), Ivan Pejić (sveučilišni nastavnik/Agronomija), Dražen Petrović (Računarstvo), Novak Ražnatović (Veletrgovina), Stjepan Šafran (Metalska industrija), Dubravko Škare (Financijske usluge), Zvonimir Šoštar (Lokalna samouprava), Željko Tufekčić (Državna uprava), Zoran Vrcan (Bankarstvo), Vojka Zgombić Popović (Stomatologija).

kakav je bio Rotary Zagrebu srcem. Klub je posvećen i klupskoj službi a posebice se pamte lijepa klupska druženja na imanju prijatelja Stjepana Šafrana u Brezničkom Humu, kojima se s radošću pridružuju i rotarijanci iz klubova u Varaždinu.

Predsjednici Rotary Cluba Zagreb Sljeme

Novak Ražnatović (2007./2008. i 2008./2009.), Davor Alaburić (2009./2010.)

Rotary Club Zagreb Sljeme donirao je 40 električnih invalidskih kolica u akciji Rotary Zagrebu srcem

Vrijedna akcija Vrijeme je mozak

Čarter svečanost RC Karlovac – Dubovac u Zorinom domu

Datum – 5. travnja 2008. godine, ostat će u bogatoj povijesnici rotarijanstva u Karlovcu zapisan kao dan čarter svečanosti Rotary Cluba Karlovac - Dubovac, drugog Rotary kluba u Karlovcu. Klub je dobio ime po starom gradu Dubovcu u kojem je RC

Karlovac proslavio čarter 1993. godine. Upravo je uz Dubovac bila vezna i prva akcija novog karlovačkog kluba kojom je opremljeno igralište dječjeg vrtića u tom gradskom naselju. Prva predsjednica RC Karlovac - Dubovac Vesna Vyroubal na čarter-

ru je posebno zahvalila «predanom i vrijednom kumu kluba – prijatelju Darku Capanu» iz kumskog RC Karlovac. Već u prvoj godini djelovanja Klub je na inicijativu predsjednice Vyroubal uspješno realizirao akciju Vrijeme je mozak, za opremanje jedinice za liječenje akutnog moždanog udara u karlovačkoj bolnici. Projekt je bio vrijedan 140 tisuća kuna, imao je i edukacijski karakter a bio je vrlo zapažen u karlovačkoj javnosti.

Članovi Rotary Cluba Karlovac Dubovac u godini 2009./2010.

Vladimir Bašić (Umjetnost/Slikarstvo), Ivan Bažant (Stomatologija), Željko Belavić (Graditeljstvo), Krešimir Benčić (Veleprodaja), Zdenka Bukovčan (Financije), Srećko Curman (Veterina), Boris Ferkula (Automatika), Krešimir Galjer (Strojarstvo/Projektiranje), Ervin Jančić (Medicina/Neurologija), Marija Janžetić (Graditeljstvo), Anđelka Krajačić (Poduzetništvo), Davor Krčevski (Pre-

hrambena industrija/Mljekarstvo), Snježana Mamuzić (Bankarstvo), Hrvoje Mates (Medicina/Privatna praksa), Biserka Matešić (Izdavaštvo), Amirudin Talakić (Medicina/Medicina rada), Davor Vučković (Osiguranje), Vesna Vyroubal (sveučilišna nastavnica/Obrazovanje), Blanka Žaja (Javno bilježništvo), Jadranka Zmajlović (Računovodstvo).

Predsjednici Rotary Cluba Karlovac Dubovac

Vesna Vyroubal (2007./2008. i 2008./2009.), Davor Krčevski (2009./2010)

Kamelije za rotarijansko prijateljstvo

Rotary Club Opatija osnivačku je sjednicu održao 24. siječnja 2008. godine, a klub u osnivanju, koji je već imao 21 člana, čarter je proslavio na lijepoj svečanosti u opatijskoj vili Angiolina 17. svibnja 2008. godine, na kojoj je čarter povelju predsjednici opatijskog kluba Elizabeti Mikelj predao guverner Anton Hilscher. Prvi socijalni projekti kluba bili su usmjereni prema djeci i mladima, a posebno je zapažen bio projekt – Park Rotary prijateljstva – Rotary kamelije. Na go-

Članovi Rotary Cluba Opatija u godini 2009./2010.

Lidija Bagarić (Turizam/Ugostiteljstvo), Heri Bezić (Obrazovanje/Visokoškolsko obrazovanje), Michele Bujas (Financije/Lizing), Željko Cvjetičanin (Trgovina), Denis Delogu (Građevina/Građevni materijal), Duško Franković (Inženjering), Tanja Mađarac Golubović (Financije), Gordan Ivković (odvjetništvo), Marko Jenuš (Osiguranje), Fernando Kirigin (Turizam/Trgovina), Daniela

Kramarić (Ugostiteljstvo), Elizabeta Mikelj (Glazba), Besima Palangić (Knjigovodstvo), Adriano Požarić (Lokalna uprava), Rene Puharić (Medicina/Opća medicina), Tomislav Šepić (Hoteljerstvo), Peruza Smilović (Savjetovanje/Hoteljerstvo), Sofija Stolnik (Turizam), Nela Šuša (Odvjetništvo), Boris Vidović (Inženjering), Mihael Župančić (Stomatologija).

Priznanja uz 80. obljetnicu Rotaryja u Hrvatskoj

Priznanja Hrvatskog Rotary saveza uz 80. godišnjicu Rotaryja u Hrvatskoj dodijeljena su članovima Rotary Cluba Opatija – Elizabeti Mikelj i Gordanu Ivkoviću. Priznanje je dodijeljeno i Rotary Clubu Opatija za klupski projekt – Park Rotary prijateljstva – Rotary kamelije.

Predsjednici Rotary Cluba Opatija

Elizabeta Mikelj (2007./2008. i 2008./2009.), Duško Franković (2009./2010.)

Kamelije za park Rotary prijateljstva

dišnjicu čartera, 17. svibnja 2009. opatijski je klub organizirao veliko rotarijansko druženje na kojem su gradu Opatiji poklonili 71 kameliju različitih sorti. Akciju su podržali klubovi iz Hrvatske, ali i iz Švicarske, Italije, Au-

strije i Slovenije, a akciju je podržao i predsjednik Republike Stjepan Mesić. Klub održava izvrsne veze s drugim hrvatskim klubovima iz zemlje i inozemstva.

Izdašni donatori

Rotary zajednica u Dalmaciji dobila je u lipnju 2008. godin još jedan Rotary klub – Rotary Club Split Novi, koji je čarter imao 21. lipnja u Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu. Prvi predsjednik Kluba bio je Goran Kovačević, a uz čarter je klub priredio i gala glazbenu večer na kojoj su kao solisti nastupili tenor Tomislav Mužek, bariton iz Južne Koreje Tito You i američka sopranistica Michele

Crider, uz pratnju Orkestra splitskog HNK pod ravnanjem maestra Ivana Repušića. Klub je na ovom dobrotvornom koncertu prikupio čak 700 tisuća kuna, a svoje predanje službi za djecu i mlade članovi kluba istakli su još dok je klub djelovao u statusu momčadi u osnivanju krajem 2007. godine. Inicijator projekta Rotary klub djeci Splita bio je prijatelj Boris Januška. Uz podršku mladima RC

Predsjednici Rotary Kluba Split novi

Goran Kovačević (2007./2008. i 2008./2009.), Boris Januška (2009./2010.)

Split Novi je na dan čartera dao vrijednu donaciju Odjelu dječje onkologije KBC Split, zatim majkama novorođenčadi u splitskom rodilištu te Udruzi invalidne djece Zvono. Klub je svojim radom u zajednici te predanošću u organizaciji projekata za mlade, posebice izvrsnih, ponudio nove ideje u služenju.

Članovi Rotary Kluba Split novi u godini 2009./2010.

Zvonimir Akrap (Trgovina), Igor Baković (Znanost/Matematika), Josip Banović (Medicina), Vibor Barać (Bankarstvo), Srđan Gjurković (Lokalna samouprava), Boris Januška (Financije), Slobodan Jokić (sveučilišni nastavnik/Umjetnost), Jakov

Koštić (Trgovina/Informatika), Goran Kovačević (bankarstvo), Igor Kraljević (Građevina/Konstrukcije), Zoran Mravak (Inženjerstvo), Jakša Mrčela (Građevinarstvo), Dijana Mudnić (Elektronički uređaji), Denis Nenadić (Medicina), Vedran Očašić (Novinar-

stvo/Radio), Ivica Parlov (Trgovina), Branko Perišić (Financije), Nikola Polić (Marketing), Robert Prusac (Medicina), Darko Rudan (Geodezija), Tomislav Šiško (Odvjetništvo), Goran Sladić (Trgovina), Damir Sladojević (Upravljanje).

Rotary Club Imotski

Skrb o djeci s posebnim potrebama

Pripreme za prijem u članstvo Rotary Internationala Rotary Club Imotski završio je za samo sedam mjeseci,

uz svesrdnu podršku kumskog RC Split i kuma kluba, prijatelja Vjekoslava Baccija. Čarter svečanost klub je organizirao 22. lipnja 2008. godine, a za prvog je predsjednika izabran

Predsjednici Rotary Kluba Imotski

Željko Ajduk (2007./2008. i 2008./2009.), Ante Grabovac (2009./2010.)

Čarter Rotary Kluba Imotski

Članovi Rotary Kluba Imotski u godini 2009./2010.

Željko Ajduk (Javna služba/Policija), Marko Benzon (Trgovina), Vice Cikeš (Medicina/Pedijatrija), Ante Grabovac (Građevina), Nikica Katić (Građevina), Teo Klapirić (Poljoprivredna proizvodnja), Luka Kolovrat (Turizam), Nikša Leko (Kultura/Organizacija), Zlatko Lubina (Financijske usluge), Branko Miloš (Financije),

Petar Mustapić (Održavanje), Mate Olujić (Trgovina), Ferdinand Puljić (Poljoprivreda), Vedrana Šuvar (Noinarstvo/Tisak), Ante Topić (Prehrambena industrija), Petar Udovičić (Proizvodnja hrane), Petar Vlajčić (Odvjetništvo), Dario Vučak (rhitektura).

Željko Ajduk. Klub je već u prvoj godini djelovanja realizirao veliku dobrotvornu akciju kojom je pomoć pružen udruzi Živote, dobar ti dan, nabavkom invalidskih pomagala.

Briga o siromašnima i kulturnoj baštini

Članovi RC Ludbreg na čarter svečanosti

Dvojica Ludbrežana, članova Rotary Cluba Varaždin – Franjo Križanić i Krunoslav Radašić, bili su inicijatori osnivanja Rotary Cluba Ludbreg, koji je osnovan uz podršku prijatelja iz RC Varaždin. Čarter je klub proslavio na lijepoj svečanosti u ludbreškom dvorcu Batthyany 26. lipnja 2008. godine, kada je prvi predsjednik ludbreškog kluba Franjo Križanić primio od guvernera Antona Hilschera povelju Rotary

Internationala. Klub je prvu veću akciju realizirao o Božiću, kada je financirao vodovodni priključak u kući siromašne obitelji Lončarić u Globočecu. Klub je uspješno organizirao i Rotary lov u lovištu Zelendvor, na kojem su prikupljena sredstva za nove dobrotvorne aktivnosti. Klub je organizirao i rotarijanski turnir u beli, a bio je i organizator nekoliko zapaženih javnih predavanja u gradu Ludbregu.

Članovi Rotary Cluba Ludbreg u godini 2009./2010.

Slavko Blagaj (Graditeljstvo), Đuro Bohnec (Mljekarstvo), Frano Dragojević (Proizvodnja uređaja), Marijan Filipašić (Medicina/Obiteljska medicina), Zdenko Geci, (Veterina), Božidar Hajsok (Strojarstvo), Josip Haramija (Agronomija), Božica Hatze (Pravo), Đurđica Horvatić (Strojarstvo), Stjepan Kain (Usluge/Promet), Stanko Kosec (Stomatologija), Franjo Križanić (Financije/Računovodstvo), Marijan Lazar (Obrazovanje), Zvonko Magić (Elektronika), Ivan Međeral (Metalna industrija), Stanislav Nemec (Strojarstvo), Dražen Nofta (Zastupanje), Zdravko Požgaj (Drvena industrija), Branko Puklavac (Drvena industrija), Kruno Radašić (Javno bilježništvo), Stjepan Radiković (Medicina/Obiteljska medicina), Zlatko Šolčić (Medicina/Obiteljska medicina), Davor Špikić (Trgovina/Nekretnine), Stanko Žnidarić (Zastupanje)

Predsjednici Rotary Cluba Ludbreg

Franjo Križanić (2008./2009.), Krunoslav Radašić (2009./2010.)

Rotary Club Pazin

Prijateljstvo u pomaganju

Prvi predsjednik RC Pazin Franko Bertoša na čarter svečanosti kluba

U jesen 2008. godine širenje rotarijanske zajednice u Hrvatskoj nastavljeno je osnivanjem Rotary Cluba Pazin koji je čarter svečanost održao 8. studenog u pazinskom Kaštelu. Na lijepoj svečanosti povelju Rotary Internationala prvom predsjedniku pazinskog kluba Franku Bertoši

uručio je guverner Robert Nemling. Kumski je klub bio Rotary Club Pula, a kum – Tomislav Divić. Već na dan čartera Klub je organizirao aukciju slika na kojoj je prikupio sredstva za nabavku ultrazvučnog aparata za ginekološku ambulantu pazinskog Doma zdravlja.

Predsjednici Rotary Cluba Pazin

Franko Bertoša (2008./2009.), Bruno Čohilj (2009./2010.)

Članovi Rotary Cluba Pazin u godini 2009./2010.

Ranko Anđelini (Poljoprivreda), Milan Antolović (Agronomija), Robert Baćac (Ekonomija), Franko Bertoša (Poduzetništvo), Ivan Bubić (Financije), Dano Červar (Elektrotehnika), Bruno Čohilj (Odvjetništvo), Robert Fabris (Pravosuđe), Tomislav Ferenčić (Grafički dizajn), Valdi Golja (Veterina), Elvis Guštin (Inženjering), Klaudio Milevoj (Poduzetništvo), Željko Mrak (Kemijska tehnologija), Branko Orbanić (Arhitektura), Edi Radoš (Prodaja), Bruno Rogović (Promet/Zračni promet).

Briga o siromašnima i kulturnoj baštini

Prvi predsjednik topličkog kluba Niko Lukić pozdravlja uzvanike na Festivalu vina

Samo dva mjeseca nakon kluba u Ludbregu osnovan je i Rotary Club Varaždinske Toplice, na poticaj prijatelja iz RC Varaždin 1181. Čarter je klub imao 30. kolovoza u varaždinskom hotelu Turiš, a zahvaljujući velikoj agilnosti članica i članova kluba pod vodstvom inicijatora i prvog predsjednika RC Varaždinske Toplice Nike Lukića klub je i prije čarter svečanosti realizirao prve dobrotvorne akcije koje su uglavnom bile usmjerene prema školama te djeci s posebnim potrebama. Osnivač kluba je bio Ivan Domislović, a kum kluba – Davorin Lukman iz RC Varaždin 1181. Pred Božić je klub organizirao još jednu veliku akciju – kupljeni su žičani i puhački instrumenti za osnovnu glazbenu školu u Novom Marofu koja je stradala u požaru. Klub je u lipnju 2009. godine organizirao i lijepo rotari-

Članovi Rotary Cluba Varaždinske Toplice u godini 2009./2010.

Emir Arnautović (Turizam), Ivan Bača (Agronomija), Radovan Budinski (Trgovina), Nataša Cikač (Ekonomija), Marin Dražin (Strojarstvo), Dubravko Dvorski (Pravo), Ivana El Assadi (Pravo), Nikola Fošnar (Ekonomija), Blanka Ilić Buljan (Financije), Slobodan Jurač (Astrofizika), Edita Juraga (Prehrambena industrija), Katica Novak Kalogjera (Obrazovanje), Pe-

tra Košćak Hopwood (Prehrambena industrija), Martin Kralj (Informatika), Krešimir Kraljić (Graditeljstvo), Tihoimir Krpeta (Ugostiteljstvo), Ivica Kruhoberec (Novinarstvo/Tisak), Damir Kukec (Šumarstvo), Damir Lončarić (Promet), Niko Lukić (Bankarstvo), Damir Mihalić (Zdravstvena skrb), Matija Tomašković (Informatika) i Jurica Vrček (Stomatologija).

jansko druženje pod nazivom Festival vina u restoranu Zlatne gorice na kojem je bilo više od stotinu rotarijanaca iz ovog dijela Hrvatske. Članovi RC Varaždinske Toplice pomogli su i projekt razminiranja Tulovih greda, a već najavljuju nove dobrotvorne akcije.

Predsjednici Rotary Varaždinske Toplice

Niko Lukić (2008./2009.), Damir Kukec (2009./2010.)

Novi rotarijanski zupčanik u Međimurju

Stjepan Hreščić - prvi predsjednik RC Prelog

Rotarijanstvo u Međimurju dobio je snažan zamašnjak osnivanjem Rotary Cluba Prelog, drugog kluba u Međimurju, koji je čarter proslavio 15. studenog 2008. godine u restoranu Prepelica kraj Preloga. Kum je kluba prijatelj Robert Tkalcic iz kumskog – RC Čakovec. «Naša je obveza da, kroz svoje stalne akcije, budemo neprestano u pokretu – istaknuo je na čarteru prvi predsjednik RC Prelog Stjepan Hreščić. Svoju obvezu preloški klub ispunjava s velikom predanošću. U lipnju ove godine rotarijanskoj su zajednici ponudili originalni program na rijeci Muri. Na prijateljskom druženju koje su zamislili prijatelji i prijateljice iz preloškog kluba sudionici akcije su ispirali zlato na rijeci Muri a prihod ostvaren na ovom događanju Klub je namijenio u dobrotvorne svrhe. Uspjeh prve ak-

Predsjednici Rotary Cluba Prelog

Stjepan Hreščić (2007./2008. i 2008./2009.), Marijan Balaban (2009./2010.)

Članovi Rotary Cluba Prelog u godini 2009./2010.

Marijan Balaban (Javno bilježništvo)), Damir Dominić (Promet), Ivan Erent (Drvena industrija), Marijan Frančić (Instalacije), Dragutin Glavina (Lokalna uprava/Gradonačelnik), Antun Hobljaj (Teologija), Antun Horvat (Geotehnika), Željko Horvat (Proizvodnja uređaja/Ekologija), Stjepan Hreščić (Proizvodnja namještaja), Josip Kobal (Trgovina), Ljubomir Kolarek (Veterina), Krunoslav Kosec (Računovodstvo), Marijo

Madić (Promet), Mladen Matjačić (Proizvodnja hrane), Darko Pandur (Odvjetništvo), Zdenko Percač (Stomatologija), Ivica Radiković (Proizvodnja namještaja), Alojzije Šestan (Proizvodnja zaštitne opreme), Ivica Šimić (Trgovina), Petar Slaviček (Izolacije), Ljiljana Trstenjak (Marketing), Marijan Varga (Lokalna samouprava/Načelnik općine), Nikola Vizer (Proizvodnja namještaja).

Prvi predsjednik RC Prelog Stjepan Hreščić s poveljom Rotary Internationala koju mu je uručio guverner Robert Nemling

cije koja je održana 6. lipnja jamči kako će Ispiranje zlata postati tradicionalni program Rotary Cluba Prelog. Klub je posebno dobre odnose ostvario s pri-

jateljima iz RC Oberpullendorf, a veliki su uspjeh ostvarili i krajem listopada, kada su u Prelogu organizirali javnu dobrotvornu akciju «Suncokreti».

Rotaraktovci su postali rotarijanci

Osijek Josip Juraj Strossmayer na čarteru u Arheološkom muzeju u Osijeku

Novi su osječki klub – RC Osijek Josip Juraj Strossmayer, osnovali članovi vrlo agilnog Rotaract Cluba Osijek, 24. lipnja 2008. godine, uz sve-srdnu pomoć prijatelja iz kumskog – Rotary Cluba Osijek. Klub je čarter imao 13. prosinca 2008. godine u Arheološkom muzeju u staroj osječkoj Tvrđi, kum je klubu bio prijatelj Vladimir Zobundžija, a prvi predsjednik Davorin Turkalj. Odmah nakon čartera klub je krenuo u veliki projekt za klub roditelja i djece s teškim invali-

Predsjednici Rotary Osijek Josip Juraj Strossmayer

Davorin Turkalj (2007./2008. i 2008./2009.), Aleksandar Erceg (2009./2010.)

Članovi Rotary Cluba Osijek Josip Juraj Strossmayer u godini 2009./2010.

Vjeran Blažek (Parapravna pomoć), Predrag Dotlić (Maloprodaja), Aleksandar Erceg (Marketing), Jerko Glavaš (Obrazovanje), Sandra Jakelić (Marketing), Hrvoj Jurković (Medicina/Kirurgija), Valentina Koprivnjak (Radni odnosi), Ivan Kos (Graditeljstvo), Tomislav Kuna (Osiguranje), Nikola Livančić (Koreografija), Marko Martinović

(Veleprodaja), Boris Matešić (Grafički dizajn), Martina Mikrut (Statistika), Sara Mikrut (Novinarstvo), Josip Prpić (Stomatologija), Ernest Šimić (Upravljanje proizvodnjom), Davorin Turkalj (Obrazovanje), Margareta Turkalj (Arheologija), Mario Vinković (Pravo), Marina Vučetić (Odvjetništvo).

ditetom – Novi dan, a kako bi senzibilizirao javnost i prikupio sredstva za adaptaciju dnevnog boravka za djecu s posebnim potrebama organizirano je umjetničko događanje – Sto lica stolica, koje je priredio osječki

umjetnik i član kluba – Boris Matešić. On je oslikao stotinu stolica – a «stolica» stolica prikazano je u knjizi čijom prodajom klub namiče sredstva za ostvarenje ovog socijalnog programa.

Spajanje papira?

Naš posao.

042 320 911 | www.tiva.hr

TIVA TISKARA

IMPRESSUM

Rotary magazin

glasilo Hrvatskog Rotary saveza

Nakladnik: Hrvatski Rotary savez

Za nakladnika: International Press
rotarymagazin@gmail.com

Uređivački odbor: Peter Krause (predsjednik), Duško Čorak, Ivan Domislović, Želimir Feitl, Ivan Urlić, Vladimir Zobundžija, Tomislav Divić

Povjerenik HRS: Ivan Domislović

Glavni urednik: Igor Čolaković

Grafički urednik: Vjeran Kostović

Oblikovanje: Saša Kušter, Vjeran Kostović

Tisak: TIVA Tiskara Varaždin

Naklada: 1.500 primjeraka

Novi dalmatinski klub

Osnivanje Rotary klubova u Dalmaciji nastavljeno je 2009. godine, kada je 31. siječnja čarter proslavio Rotary Club Solin. Kum je kluba Vjenceslav Bacci iz RC Split, kumskog kluba koji je solinskoj momčadi pružao svesrdnu podršku. Prvi predsjednik RC Solin Teo Mandić istaknuo je kako će klub aktivnosti posebno usmjeriti prema humanitarnim projektima, mladima i obrazovanju te kulturi i sportu.

Članovi Rotary Cluba Solin u godini 2009./2010.

Zlata Božić Pavletić, Lovre Bućan, Ivo Bukša, Miran Crmarić, Ivan Grbić, Zvonko Gržetić, Zvonimir Hrgović, Miljenko Jukić, Josip Kljaković, Stevan Lalić, Teo Mandić, Ivica Mastelić, Ivan Matijević, Zoran Mikelić, Fabijan Moskatelo, Miran Propadalo, Igor Marijan Pupiće, Joško Rogulj, Iva Dijana Sesarić.

Oglas

...prošćite s nama

*kroz park inovacija, tehnologija i
sigurnog uspjeha...*

KROZ STUDIJSKA PUTOVANJA

- upoznajte primjere dobre prakse
- prisustvujte stručnim predavanjima
- posjetite tehnološke parkove i slobodne zone
- sudjelujte u tematskim radionicama

Tehnološki park Varaždin, Zagrebačka 89, 42000 Varaždin, Hrvatska
tel.: +385 42 500 050, fax.: +385 42 500 052, info@tp-vz.hr, www.tp-vz.hr

U obitelji i kaštelanski rotarijanci

Rotary Club Kaštela najmlađi je Rotary klub u Dalmaciji, koji je čarter proslavio 29. svibnja 2009. godine. Kumski mu je klub – RC Split Plus, a kum – Damir Skelin. Za prvog je predsjednika izabran Srećko Radnić, tajnik kluba je Ivo Badalov, potpredsjednici su Ivan Badalov i Mijo Rogulj, tajnik Kluba je Joško Donika – Stanojević, a rizničar Mislav Polić.

Članovi Rotary Cluba Kaštela u godini 2009./2010.

Ivo Bedalov (Proizvodnja konca), Jakša Bedalov (Vinarstvo), Zoran Bugarin (Geodezija), Jozo Cikojević (Sustavna zaštita), Ante Dodig (Distribucija energije), Joško Donika Stanojević (Javno bilježništvo), Ana Kušeta (Novinarstvo/Tisak), Nada Maršić (Turizam), Vlatko Matetić (Stomatologija), Ivan Melvan (Šumarstvo), Denis Muše (Prodaja automobila), Pero Pilić (Obrazovanje/Strojarstvo), Mislav Polić (Pravosuđe), Srećko Radnić (Državna uprava), Mijo Rogulj (Elektronika), Ratko Slišković (Agronomija), Goran Smojver (Umjetnost/Kiparstvo), Vinko Tranfić (Fizioterapeut), Ines Visković (Obrazovanje).

Rotary Club Vinkovci 1937.

Rotary ponovo i u Vinkovcima

Trebalo je proteći više od sedam desetljeća kako bi se obnovio rad Rotary kluba u Vinkovcima. U spomen na prijeratni klub, koji je osnovan 1937. godine, obnovljeni je klub dobio ime Rotary Club Vinkovci 1937. Osnivanje kluba potaknuli su prijatelji iz Rotary Cluba Osijek. Osnivačka momčad na dan osnivanja Kluba – 6. travnja, brojila je 13 članova, a do čarter svečanosti narasla je na 22 člana. Čarter je proslavljen 19. rujna 2009. godine u hotelu Plus u Kunjevku kraj Vinkovaca. Kum je klubu prijatelj Ivan Đurkić iz RC Osijek. Na lijepoj svečanosti povelju Rotary Internationala predsjedniku vinkovačkog kluba Zdenku Paulenki uručio je guverner Peter Krause, a značke Rotary Internationala primili su – Antun Babić (Odvjetništvo), Vlado Bekavac (Poljoprivredni menadžment), Ivo Bikić (Promet), Ivan Bošković (Elektromontaža), Branko Božić (Graditeljstvo), Vladimir Čavlović (Elektroenergetika), Nikola Drobnjak (Medicina/Psijihijatrija), Martin Gurgurovac (Kultura/Nakladništvo), Zlatko Kokanović (Kultura/Slikarstvo),

Davor Kuterovac (Poduzetništvo/Strojarstvo), Željko Marin (Revizija), Goran Matoš (Telekomunikacije), Pero Mijakić (Osiguranje), Josip Papac (Bankarstvo), Zdenko Paulenka (Poduzetništvo/Financije), Mile Petković (Sport/Nogomet), Adam Rendulić (Poljoprivreda/

Ratarstvo), Tomislav Rosandić (Poslovno upravljanje), Bosiljko Stanić (Trgovina), Željko Šarčević (Vodoprivreda), Gabrijel Šokičić (Organizacija u zdravstvu) i Krunoslav Šporčić (Medicina/Anesteziologija).

S Čarter svečanosti
RC Vinkovci 1937

Rotary pruža ruku pomoći

Delnički rotarijanci na čarteru 26. rujna 2009. godine

Rotary Club Delnice čarteriran je kao 46. Rotary klub u Republici Hrvatskoj, na poticaj prijatelja iz Rotary Kluba Rijeka. Osnivački je sastanak klub održao 16. svibnja 2008. godine, a čarter je u Delnicama proslavljen 26. rujna. Kum kluba – prijatelj Čedo Ilić iz RC Rijeka pozvao je delničke rotarijance

na predano služenje, a guverner Peter Krause povelju Rotary Internationala uručio je prvom predsjedniku Goranu Klepcu.

Članovi osnivačke momčadi Rotary Cluba Delnice – Gorski kotar bili su Robert Abramović (Šumarstvo), Igor Bratulić, Anton Crnković (Promet),

Dragutin Crnković (Lokalna samouprava/Načelnik općine), Željko Erent, Ivan Janeš (Tehnička kultura), Goran Klepac (Privatno poduzetništvo), Josip Malnar (Šumarstvo), Nenad Šafar (Proizvodnja), Goran Štimac (Proizvodnja/Telekomunikacije) i Vitomir Zbašnik (Građevinarstvo).

Oglas

...prošećite s nama

*kroz park inovacija, tehnologija i
sigurnog uspjeha...*

KROZ STUDIJSKA PUTOVANJA

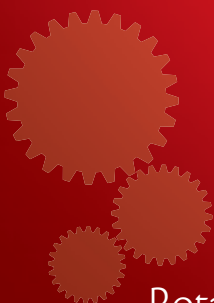
- upoznajte primjere dobre prakse
- prisustvujte stručnim predavanjima
- posjetite tehnološke parkove i slobodne zone
- sudjelujte u tematskim radionicama

Tehnološki park Varaždin, Zagrebačka 89, 42000 Varaždin, Hrvatska
tel.: +385 42 500 050, fax.: +385 42 500 052, info@tp-vz.hr, www.tp-vz.hr

**END
POLIO
NOW**

Rotary je snažno posvećen cilju - iskorjenjivanju dječje paralize

Rotary u Hrvatskoj 2011. u vlastitom distriktu

Nastao pod «okriljem» Districta 1910, u kojem su bili okupljeni klubovi iz južne i istočne Austrije, Mađarske, Češke, Slovenije, Slovačke, Hrvatske te Bosne i Hercegovine, Rotary se pokret u ovom distriktu razvijao vrlo snažno, pa je District 1910 uskoro po broju klubova postao jedan od najvećih na svijetu. Sve je teže bilo organizirati učinkovito upravljanje tako velikim distriktom – ubrzo su se u vlastiti distrikt izdvojile Češka i Slovačka, a 2006. godine i Mađarska. No, distrikt koji je pokrивao četiri države, zbog daljnjeg intenzivnog rasta broja klubova ponovo je bio u samom vrhu po broju klubova i valjalo je razmišljati o novoj reorganizaciji. Rotarijanci u Hrvatskoj iskazali su želju za vlastitim distriktom, osnovan je i Odbor za formiranje distrikta koji je agilno i vrlo sustavno radio na realizaciji ove ideje.

Zahvaljujući snažnom rast broja Rotary klubova u drugoj polovici rotarijanske godine 2007./2008. godine, koji je bio potaknut potrebom za osnivanjem Rotary klubova u mnogim našim gradovima i podržan učinkovitom organizacijom klubova i Hrvatskog Rotary saveza na čelu s prijateljem Marijanom Bulatom, broj je Rotary klubova u našoj zemlji prešao brojku od 40 klubova – bili su ispunjeni svi uvjeti da se klubovi iz Hrvatske izdvoje u samostalni distrikt. Hrvatski su rotarijanci s velikim uspjehom te rotarijanske godine, od 22. do 25. svibnja, u Zagrebu organizirali konferenciju Districta 1910, što je dodatno potvrdilo snagu i zrelost Rotaryja u Hrvatskoj i veliko zajedništvo rotarijanaca u našoj zemlji. Rotary klubovi iz Hrvatske inicijativu za osnivanje distrikta jednoglasno su podržali na Skupštini Hrvatskog Rotary saveza koja je 30. kolovoza 2008.

godine održana u Varaždinu. Iako je u procesu apliciranja za hrvatski distrikt bilo stanovitih nesporazuma o načinu i dinamici rekonstrukcije D1910, na sastanku održanom u Ljubljani 8. listopada, odlučeno je da će u Evanston biti upućena i aplikacija za hrvatski distrikt te da će dvije zemlje – Slovenija i Hrvatska istovremeno krenuti u proces distriktiranja. U očekivanju odluke o načinu rekonstrukcije Districta 1910 koju je trebao donijeti Odbor za distriktiranje Rotary Internationala na sjednici u San Diegu krajem siječnja 2009. godine, hrvatski rotarijanci su još jedan put snažno demonstrirali svoje zajedništvo i predanost rotarijanskoj službi – više od stotinu rotarijanaca iz Hrvatske prisustvovalo je konferenciji predsjednika RI-a Dong Kurn Leea posvećenoj 20. godišnjici obnovljenog rada Rotaryja u srednjoj i istočnoj Europi, koja je 6. prosinca održana u Beču. U Beču je toga dana održana i izvanredna konferencija Districta 1910 sa samo jednom točkom dnevnog reda – glasovanjem o osnivanju novih distrikata na području D 1910. Inicija-

tiva za osnivanje distrikta u Sloveniji te u Hrvatskoj je prihvaćena, čime je učinjen novi, značajni korak prema samostalnom distriktu. Radosna vijest za rotarijance u Hrvatskoj stigla je početkom veljače – Frank Stryczek, ispred Odbora za distriktiranje RI-a javlja: Odbor raspoređuje klubove iz Districta 1910 na tri nova distrikta, počevši od 1. srpnja 2011.». Rotary zajednica u Hrvatskoj počela je intenzivne pripreme za rad u vlastitom distriktu, nominirani su guverneri za prve godine djelovanja. Prvi guverner Districta 1913 bit će utemeljitelj Rotaryja u Hrvatskoj, prijatelj Ivan Husić, njega će na guvernerskoj dužnosti u godini 2012./2013. naslijediti prijatelj Duško Čorak, sadašnji predsjednik Hrvatskog Rotary saveza, a za guvernera u godini 2013./2014. nominiran je prijatelj Nikola Bilandžija, član Upravnog odbora HRS-a. U godini u kojoj je proslavljena 80. godišnjica djelovanja Rotaryja u Hrvatskoj rotarijanska je zajednica u našoj zemlji odlukom Rotary Internationala o izdavanju u novi distrikt dobila novi snažan poticaj za predano služenje.

Predsjednik Republike Stjepan Mesić, Marijan Bulat (desno) i Anton Hilscher na konferenciji Distrikta 1910 u Zagrebu 2008. godine

Osjetite bezbrižnost blagdana tijekom cijele godine!

Iskoristite kamatnu stopu do **7,5%** na štednju s oročenjem
od 6 mjeseci.

Akcija traje od 01.12.2009. do 10.01.2010.

VARAŽDIN
Poslovnica Centrala
Aleja kralja Zvonimira 1
Tel: 042/659-560
Fax: 042/659-566

VARAŽDIN
Poslovnica Anina
Anina 2
Tel: 042/390-953
Fax: 042/390-951

ZAGREB
Poslovnica Zagreb
Vlaška 75
Tel: 01/4690-910
Fax: 01/4690-911

SLAVONSKI BROD
Poslovnica S. Brod
Trg pobjede 29
Tel: 035/442-502
Fax: 035/442-820

NOVI MAROF
Poslovnica N. Marof
Zagorska 10
Tel: 042/215-600
Fax: 042/215-601

PULA
Poslovnica "Arena"
Istarska 7
Tel: 052/210-735
Fax: 052/216-708

NOVA GRADIŠKA
Poslovnica N. Gradiška
Karla Dienesha 2
Tel: 035/331-170
Fax: 035/331-176

LUDBREG
Poslovnica Ludbreg
Kardinala F. Kuharića 14
Tel: 042/332-730
Fax: 042/332-742

ČAKOVEC
Poslovnica Čakovec
Matice hrvatske 4
Tel: 040/391-853
Fax: 040/391-860

IVANEC
Poslovnica Ivanec
Trg hrvatskih Ivanovaca 9
Tel: 042/401-140
Fax: 042/401-141

www.vaba.hr

Besplatan info telefon **0800 8222**

 vaba
Banka Varaždin

nikad bolja

rotary

magazin

